

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

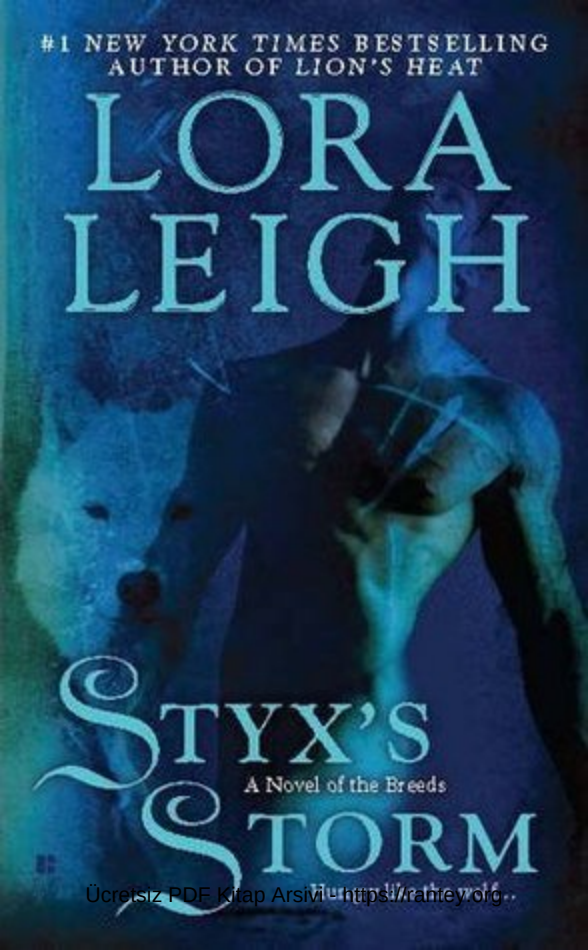
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLING
AUTHOR OF LION'S HEAT

LORA LEIGH

STYX'S STORM

A Novel of the Breeds

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

STYX'S STORM

L O R A L E I G H

BERKLEY SENSATION, NEW YORK

İçindekiler

Başlık Sayfası Telif
Hakkı Sayfası İthaf

BÖLÜM 1
BÖLÜM 2
BÖLÜM 3
BÖLÜM 4
BÖLÜM 5
BÖLÜM 6
BÖLÜM 7
BÖLÜM 8
BÖLÜM 9
BÖLÜM 10
BÖLÜM 11
BÖLÜM 12
BÖLÜM 13
BÖLÜM 14
BÖLÜM 15
BÖLÜM 16
BÖLÜM 17
BÖLÜM 18

EPILOG

**"Lora Leigh her konuda başarılı."
-Romance Reviews Today**

Lora Leigh'in Irkların Romanları İçin Övgüler

MERKÜR'ÜN SAVAŞI

"Erotik ve gerilim dolu ... Okurlar gülecek, okurlar kızaracak ve okurlar ağlayacak."

-Romance Junkies

"Breed destanının hayranları, iki harika sürprizle [*Merkür'ün Savaşı*'nı] keyifle okuyacaklar."

-Midwest Book Review

"Merak uyandıracak kadar güçlü ve sayfaları sürekli çevirecek kadar aksiyonlu.
Tamamen bağımlısı oldum! Harika bir okuma!"

-Fresh Fiction

ŞAFAĞIN UYANIŞI

"Leigh, karakterler yaratma ve hikâyelerindeki karmaşık olay örgüsünü örme konusunda sürekli olarak mükemmel bir iş çıkarıyor. Breeds serisinin son kitabı da bir istisna değil."

-Romantic Times (4½ yıldız, Top Pick)

"Beni büyüledi."

-Romance Junkies

"Yürek burkucu."

-Fallen Angel Yorumları

"Erotik, hızlı tempolu, komik ve sert vuruş, Bu serisi teslim eder okuyucu için maksimum eğlence."

-Fresh Fiction

TANNER'IN ŞEMASI

"İnanılmaz Leigh, röntgenciliği de dahil ederek kavurucu seks sahneleriyle geleneksel sınırları zorluyor. Entrika ve tutku ateşleniyor! . . . Scorcher!"

-Romantic Times (4½ yıldız)

"Son derece şehvetli. [Bu seriye göz değer."

-Fresh Fiction

HARMONY'S WAY

"Leigh'in sürükleyici alternatif gerçekliği baharatlı duygusallığı, romantik tutkuyu ve ölümcül tehlikeyi bir araya getiriyor. Gerçekten de çok ateşli."

-Romantic Times

"Bayan Leigh'in zihnimde ve kalbimde yavaş yavaş yer edinen bu harika karakterlere hayat verme becerisine hayranlık duyuyorum. Bu tür söz konusu olduğunda, Lora Leigh kraliçedir."

-Romance Junkies

MEGAN'IN İŞARETİ

"Aşk, entrika ve her kadının fantezisiyle dolu sürükleyici bir hikâye olan *Megan'ın İşareti*, Lora Leigh'in Irklar serisine harika bir katkı. Lora Leigh her zamanki gibi her konuda başarılı; *Megan'ın İşareti* hayranlarını kesinlikle hayal kırıklığına uğratmayacak!"

-Romance Reviews Today

"Sıcak, sıcak, sıcak - seks ve ortam ... Sayfalardan yükselen buharı neredeyse ."

-*Fresh Fiction*

"Bu eğlenceli romantik bilim kurgu gerilim, 'Irklar'la dolu bu fütüristik dünyanın 'normal' görünmesi nedeniyle izleyiciye Carrie Vaughn'un *Kitty and the Midnight Hour* ve MaryJanice Davidson'ın *Derik's Bane* kitaplarını hatırlatacak. [Keyifli bir gerilim.]

-*The Best Reviews*

"Diyaloglar hızlı, aksiyon hızlı ve seks çok ateşli. Bunu ."

-*A Romance Review*

"Leigh'in aksiyon dolu Irklar serisi canlandırıcı bir değişiklik yapıyor. Hızlı gelişen olay örgüsü ve duvar kağıdını soyacak kadar ateşli bir seks."

-*Canavarlar ve Eleştirmenler*

"Keyifle okunacak son derece seksi ve cızırtılı yeni bir seri. Ateşli seks, hızlı diyaloglar ve vurucu aksiyon olağanüstü bir eğlence sunuyor."

-*Romantic Times*

Lora Leigh'in Berkley kitapları

STYX'İN
FIRTINASI
ASLANIN SICAĞI
BENGAL'İN KALBI
ÇAKALIN EŞİ
CIVA'NIN SAVAŞI
ŞAFAĞIN UYANIŞI
TANNER'IN PLANI
HARMONY'NİN YOLU
MEGAN'IN İŞARETİ

NAUTİ ALDATMACALARI
NAUTİ NİYETLERİ
NAUTİ RÜYALARI
NAUTİ GECELERİ
NAUTİ ÇOCUĞU

Antolojiler

NAUTİ VE VAHŞİ
(Jaci Burton ile)

TATİLLER İÇİN SICAK
(Angela Knight, Anya Bast ve Allyson James ile birlikte)

BÜYÜLÜ NOEL KEDİSİ
(Erin McCarthy, Nalini Singh ve Linda Winstead Jones ile birlikte)

ŞİFRE
(Angela Knight, Alyssa Day ve Virginia Kantra ile birlikte)

KARANLIĞIN ÖTESİNDE

(Angela Knight, Emma Holly ve Diane Whiteside ile birlikte)

SICAK BÜYÜ

(Emma Holly, Shiloh Walker ve Meljean Brook ile birlikte)

STYX'S STORM

L Ø - R A   L E I G H

BERKLEY 5EäSATION, NEWYORK

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group
(USA) Inc. tarafından
yayınlanmıştır.

375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3,
Kanada

(Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü)

Penguin Books Ltd., 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Penguin Group Ireland, 25 St. Stephen's Green, Dublin 2, İrlanda (Penguin Books Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Group (Avustralya), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria 3124, Avustralya

(Pearson Australia Group Pty. Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books India Pvt. Ltd., 11 Community Centre, Panchsheel Park, Yeni Delhi-110 017,
Hindistan

Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, North Shore 0632, Yeni Zelanda

(Pearson New Zealand Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books (South Africa) (Pty.) Ltd., 24 Sturdee Avenue, Rosebank, Johannesburg 2196,
Güney Afrika

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu kitap yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve bunlar için herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

STYX'İN FIRTINASI

Bir Berkley Sensation Kitabı / yazarla yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır

BASIM TARİHİ

Berkley Sensation mass-market edition / Ekim 2010 Telif hakkı©

2010 yazar Christina Simmons.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

Bilgi için, adres: Berkley Yayın Grubu, Penguin Group
(USA) Inc. şirketinin bir bölümüdür,
375 Hudson Street, New York, New York 10014. eISBN :

978-1-101-44397-2

BERKLEY® SENSATION

Berkley Sensation Books, Penguin Group (USA) Inc. şirketinin bir bölümü
olan The Berkley Publishing Group tarafından yayımlanmaktadır,
375 Hudson Street, New York, New York 10014.

BERKLEY® SENSATION ve "B" tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markalarıdır.

<http://us.penguin.com>

Bu kitap sizin için!

Kayıp ve yalnız, arayış içinde ve temkinli, belirsiz ve kalplerinin onları sürükleyebileceği şeylere hazırlıklı olmayan erkekler ve kadınlar.

Bazen aşk hemen köşededir. Yolculuk ettiğiniz o sıkışık hayat yolu ile aniden kesişen, sizi sert ve ani bir durağa getiren gidilmemiş yoldur.

Bu bir bakış. Sizi ruhunuzun derinliklerine kadar ısıtan, nefesinizi kesen ve zamanın o anı çığlık çığlığa durup sizi uyum sağlamaya çalışırken bırakırken sizi bir kenara çeken bir gülümsemedir.

Beklemediğin bir aşk.

Bu istemediğiniz, düşünmediğiniz bir aşktır ve ruhunuzdaki yaraları iyileştiren aşkın bu olduğunu fark edersiniz.

Bu aşk, olduğunuz kişiyi ve asla mükemmel olmasa da hayalini kurduğunuzu asla bilmediğiniz hayatı ortaya çıkaracaktır.

Buna kader deyin, alın

yazısı deyin. Ya da

Tanrı'nın bir hediyesi

deyin.

Hangisi olursa olsun, bu bir rüya ve gelecek için sonsuz bir umuttur.

Storme Montague'un günlüğünden, 14 yaşında

Onlar cins. Babam onları insanların yarattığını, ancak onlara ruhu sadece Tanrı'nın verebileceğini söylüyor. Şu anda dünya ve onları yaratan bilim insanları ruhları olup olmadığını tartışıyor. Bir zamanlar yeryüzündeki hiçbir canlının ruhsuz yaşayamayacağına, en azından Tanrı'nın kutsaması olmadan yaşayamayacağına inanıyordum, ancak Konsey bilim adamlarının çoğunluğu aksini düşünüyor.

Ve hala, .

Babam ve kardeşim James, burada And Dağları'nda, sadece Omega olarak bilinen Konsey yerleşkesinde çalışan bilim insanları. Breed kurtarma ekipleri diğerlerini yok ettiği için kalan birkaç işleyen Breed laboratuvarından biri.

Babam ve James yakında burada kurtarma girişiminde bulunulacağını düşünüyorlar. Bundan çok emin görünüyorlar ve hatta bunu dört gözle gibi davranıyorlar. Ve ben nedenini anlayamıyorum.

Irkları görüyorum. DNA'larından yaratıldıkları aslanlar, kaplanlar ve kurtlar gibi mükemmel örnekler, çok güzel ve güçlüler. Ama bir hayvanı nasıl giydirdiğiniz önemli değil, değil mi? O hala bir hayvan değil mi?

Öfkeyle uluduklarında, dişleri ve pençeleriyle birbirlerini parçaladıklarında ve askerlerin her gün onlara getirdiği yiyecekler için savaştıklarında, onlar insan değil hayvandır.

Yine de babama eğitim tesislerinde ya da laboratuvarlarda eşlik ettiğimde gözlerine bakıyorum ve yemin ederim ki gözlerinde büyük bir çaresizlik ve öfke görüyorum. Beni gerçekten dehşete düşüren de bu öfke.

Konuşurlar. Hiç gülmüyorlar. Keskin köpek dişlerini gösteriyorlar ve onları bağlayan zincirleri zorluyorlar ve ben onların öfkesini hissediyorum. Ama aynı zamanda içlerindeki hayvanı da görüyorum. Gözlerinde parlıyor, onları neredeyse kırmızıya çeviriyor, öyle bir güçle parlıyor ki, özgür olsalardı, ilk önce kendilerini yaratan erkek ve kadınları öldürmeye çalışacaklarını biliyorum.

Babam, kardeşim, hatta ben bile. Onlara baktığımda yüzlerini öfke kaplıyor, sanki bana bakmaya dayanamıyorlarmış gibi.

ya da kafeslerinin parmaklıklarının dışında bir başkasını görmek için.

Omega'da gerilim giderek artıyor. Irklar, askerler, bilim adamları ve laboratuvar teknisyenleri bu laboratuvarın gizliliğinin bozulmaması için nefeslerini tutmuş gibi görünüyorlar. Savaş yetenekleri için değil ama Baba ve James'in insanlığa hakaret olarak nitelendirdikleri özel bir proje için tutulan birkaç Irkı saklamak için.

İnsanlık, Irklara karşı olduğundan daha fazla nasıl rencide edilebilir? Bunu babama sordum ve gözlerinde öyle bir hayal kırıklığı, öyle bir keder gördüm ki göğsüm acıyla sıkıştı.

Sadece bitmesini istiyorum. Sadece babam ve James'le buradan ayrılmak ve özgür olmak istiyorum.

Sonun yaklaştığını hissedebiliyorum. Hepimiz hissedebiliyoruz. Özellikle de gizlice üzerinde çalıştıkları her neyse onu yok etmek ve saklamak için gece yarılarna kadar uzun saatler boyunca çalışan Peder ve James. Keşke acele etseler. Keşke kendimiz kaçabilsek, sığılabilsen ve asla geri dönmese.

Babam, "Konsey sizi bir kez ele geçirdi mi, asla özgür olamayacağınızdan emin olurlar" diyor. Onun ve kardeşimin gözlerinde, onların da bu gizli yerleşkede tutsaktan başka bir şey olmadıkları hissini görüyorum.

Beni ele geçirmelerine izin vermeyeceğim. Irklar gibi olmayacağım, bilim adamları gibi olmayacağım. Bir gün, yemin ederim, özgür olacağım.

PROLOGUE

GENETİK DENEYLER LABORATUVARI OMEGA BİLİMSEL KONUT BİLEŞİĞİ ANDES DAĞLARI

Işıklar sönmüştü, elektrikler kesilmişti ve sadece loş acil durum ışıklarıyla yollarını bulmaya çalışıyorlardı. Dışarıda, sarsan patlamalardan gelen ışık huzmeleri pencereleri aydınlatıyordu. Silah sesleri ve çığlıklar yankılanarak yaklaşıyor, Storme'un içini öylesine acı veren bir korkuyla dolduruyordu ki vücudunu titretiyordu.

"Storme, saklanmalısın. Kimsenin seni bulmasına izin verme, beni anlıyor musun? Kimse seni bulamaz." Babası, dolabının arkasındaki duvarların arasındaki dar yarığa girmesine yardım etti.

Dehşet içinde ona baktı, arkasında bilgisayarlarda ve duvar boyunca dizili disklerde bulunan bilgileri silmek için çalışan kardeşinin farkındaydı.

"Al bunu." Onun elini tuttu.

Annesinin bir zamanlar taktığı antika safir yüzüğü parmağına geçirdi. Günler önce ona yüzüğün sırlarını göstermişti. Oyuk taşın altındaki gizli bölmeyi ve buraya yerleştirdiği veri çipini. Onu uyarmıştı, defalarca uyarmıştı, eğer ona bir şey olursa, o zaman o bulunan bilgilerin koruyucusu olacaktı.

"Baba, benimle gel." Silah sesleri, çığlıklar ve hayvan öfkesi babasının hayatı boyunca çalıştığı genetik araştırma laboratuvarının yaşam alanına yaklaştıkça Storme paniğin göğsünü sıkıldığını hissedebiliyordu.

"Hayır, seninle gelemeyiz bebeğim." Yorgun kahverengi gözleri yaşlarla doldu, keder yüzünü buruşturdu. "Kardeşin ve ben iyi olacağız. Git ve

Güvenli ev; burada yapılması gerekeni yaptığımızdan emin olduktan sonra sizinle orada buluşacağız."

Hayır, onunla buluşmayacaklardı. Onları bir daha asla göremeyecekti ve bunu biliyordu. Uzun, panik dolu saniyeler boyunca kardeşini izledi. Onun sevgili yüzünü göremiyordu. Alnında ve dudaklarının yanında oluşan kırışıklıkları. Ona sık sık gülümsemesine rağmen nadiren gülerdi.

Daha on dört yaşındaydı. Karanlıkla tek başına yüzleşmek istemiyordu. Karanlıktan korkuyordu.

"Hayır, beni tek başıma gönderme baba." Gözyaşları dökülmeye başladığında hıçkırıklar dudaklarından kaçmak için mücadele ediyordu.

Ona baktı, gözlerindeki korku ve endişeyi, dağınık gri saçlarını, kendisinden saklamak için çok uğraştığı kederi gördü. Ve cesaretini. Onun cesaretine sahip değildi.

Babası ve erkek kardeşi gibi güçlü değildi. Evlerin arkasındaki yerleşkede yarattıkları ve eğittikleri vahşi insan-hayvanlarla her gün yüzleşiyorlardı. Storme'un eğitirken sadece uzaktan gördüğü canavarlarla birlikte yaşıyorlardı. Dişleriyle etleri parçalayabilen, sadece çıplak elleriyle vücutlarından uzuvları koparabilen canavarlarla. Geceleri Storme'un kâbuslarına musallat olan bir vahşilikle, bir dehşetle uluyan canavarlar.

"Storme, benim için güçlü ol." Geri çekilmeden önce kızın eline bir sırt çantası tutuşturdu. "Bana verdiğin sözleri hatırla. Bunu yapacağına yemin etmişsin, Storme."

Panel kapanırken yumruklarını sıktı ve altında uzanan korkunç siyah boşlukla birlikte karanlıkta bıraktı.

Söz vermişti. Kendisini ve yıllar boyunca biriktirdiği sırları korumaya yemin etmişti. Sırlar tek bir kişiye gidecekti. Adı olmayan bir kişiye. Onu bulacağına, koruyacağına söz verdiği bir kişiye. Onun güvenini kazanmak için ne söyleyeceğini ve ne yapacağını bilen gizemli biri.

Yüzüğün içerdiği bilgi onu kurtaracak tek şeydi, pek çok masum insanı kurtaracak tek şeydi, diye ısrar etmişti. Ve bunu ona emanet etmişti.

Ötedeki tünele giden dar basamaklardan inmeye çalıştı. İndi de. Ama ilk adımı attığında, bir patlama evi sarsarken öfkeli, vahşi bir hırıltı duydu.

Neredeyse çığlık atacaktı. Dengesini korumaya çalışarak ellerini duvara sıkıca bastırdı ve merdivenlerden aşağı düşmemek için mücadele etti.

Korku onu hareketsiz bıraktı, duvardaki çatlaktan yatak odasına bakarken gözleri büyüdü ve korku içinde kapıya doğru bakan babasını izledi.

"Buradan çıkmamız gerekiyor." James korumacı bir tavırla ona yaklaşıırken sesi titredi. "İrklar, onları ilk yaratan bizlerin peşine düşecek."

Storme hem ağabeyinin hem de babasının yüzlerindeki farkındalığı gördü ve her zaman korktuğu dehşetin üzerlerinde olduğunu anladı.

"Ama onlara yardım eden siz değilsiniz." Ses gırtlaktan geliyordu, öfkeliydi.

Storme bu ses karşısında sıkıca yutkunurken yumruklarını sıkarak yerinde kalmaya, babasını korumaya çalışmaktan vazgeçmeye çabaladı.

Kaçıp saklanacağına söz vermişti. Kendini tehlikeye atmayacağına.

" nerede?" Kız mı? Kız

mı?

"Onu dün gönderdim," diye yanıtladı babası, sesi titreyerek. "Ne olacağını bildiğin için mi?"

Babası başını salladı. "Nereden bilebilirdim ki?"

"Çok dikkatli olduğunu sanıyordun." Sesi öfke doluydu. "Yıkımımıza yardım ettin, JR. Bu lanet kurtarma operasyonunda İrk sempatizanlarına yardım ederek bize ihanet etmenin bedelini ödeyeceksin."

"Hiçbir şeye yardım etmedim," diye reddetti babası JR,

James Robert. Sert bir kahkaha odayı doldurdu.

"Kızı bulacağız. İhtiyacım olan şeyi onunla birlikte gönderdiğine şüphe yok. Yoksa gönderdin mi? Bana o araştırmayı ver JR, ben de onun yaşamasına izin vereyim."

"Sen neden bahsediyorsun?" Storme korkudan nefesinin kesildiğini hissetse de korku babasını ve kardeşini saran yoğun ve ağır bir duyguydu.

"O veri çipini istiyorum."

"Ne veri ipi?" Storme bile babasının sesindeki gerginliği, yalanı duyabiliyordu.

Gölgeler hareket ederken odayı hayvani, sert bir hırıltı doldurdu. Sanki sadece bir tane değil de bir sürü varmış gibi. Karanlık, acımasız gölgeler, parlayan gözler ilerledi.

Storme sapkınlığa baktı. Acımasız gözlere, çok genç ama bir o kadar da zalim görünen yüze. Ve onu ezberledi. Ailesinden kalanları öldüreceğini bildiği yaratığı ezberledi.

Storme, kardeşinin onu kurtarmak için babalarının önüne atladığını biliyordu. Bu James'ti, çok koruyucu, çok sevgi dolu. akal kardeşinin narin omuzlarına yapıştığında Storme ıgıllıklarını bastırmak için eliyle ağzını kapattı ve dehşet içinde olanları izledi.

Sevgili, sevgili James. Onunla kelime oyunları oynadı, onu güldürdü ve o dehşet içinde izlerken o korkunç canavarlardan biri onu yakaladı, başını eğdi ve James'in boğazını parçaladı.

Dışarıdaki bir başka patlama odayı acımasız bir ışıkla aydınlatıp sahneyi sert ayrıntılarla gösterirken kan püskürdü.

Başını geriye doğru eğdiğinde boğazındaki safra yükseldi, bir insaninkine çok benzeyen yüzü kanla kaplıydı, dudakları açıldı ve bir uluma etrafında yankılandı.

Korkunun kokusunu alabiliyorlardı. Onun kokusunu alabiliyorlardı. Babası onu bu konuda uyarmıştı. Kendisini ve çalmak için hayatını tehlikeye attığı sırları koruması için ona yemin ettirmişti.

Eğer kalırsa, ölecekti. Kardeşi zaten ölmüştü ve babasının da hayatta kalamayacağını biliyordu.

Irklar yüzünden. Bu bilim adamlarının yarattığı, eğittiği ve şimdi dünyaya saldığı insan hayvanları yüzünden. Şu anda kardeşinin kanının tadına bakan gibi ırklar.

Merdivenlerden geri geri indi. Karanlık onu sardı, etrafını sardı. Babasının ıgıllıklarını duyabiliyordu, kızının orada olduğunu inkâr ediyordu. Kızı gitmişti. Onu akrabalarının yanına göndermişti.

Hiçbir bilgisi olmadığına yemin etti. Hiçbir şey çalmamış. Kızının hiçbir şeyi yoktu. Acı ve öfke içinde çığlık atıyordu.

Onlar daha iyi bilirdi. Evin önünden geçselerdi, onun evdeki varlığının kokusunu alırlardı. O kadar iyilerdi. Ama burada, toprağın altında, bir mezarın içindeymiş gibi kozalandığında güvendeydi.

Yukarıdaki babasının ve kardeşinin kan kokusu, duman, korku ve ölüm kokusu onu bir süreliğine saklayacaktı. Ve tünelden geçip tünelin çıktığı yerin ötesindeki küçük kasabaya vardığında kaçmak için bir şansı olacaktı.

Yalnızdı. Bunu hissedebiliyordu.

Garip bir kopuş hissi içini doldurdu, onu yıkadı ve gözyaşlarını durdurdu. Korku onu boğuyor, nefes almasını zorlaştırıyordu ama zihni merhametli bir şekilde uyumuştı.

Storme, babasının yıllar önce kazdığı drenaj tüneline ilerlerken, onun ve kardeşinin her ne yapıyorlarsa yakalanabileceklerini öngörmüş olması gerektiğini biliyordu.

Yıllardır çalıştıkları insanlardan korktuklarını biliyordu. Ayrılamadıklarını. Sadece Storme Amerika'daki okulundan ailesinin yaşadığı bu küçük topluluğa gidip gelebiliyordu.

Storme'un doğumundan hemen sonra annesinin öldüğü yer.

Kardeşini öldürenler annesini de öldürmüşler miydi?

Bu yer, bu Irklar - onlar yüzünden, babasının onlara olan sadakati yüzünden, değer verdiği her şey yok edilmişti. Onun için sevgi ve güvenlik olan her şeyi yok etmişlerdi.

Yalnız olmamalıydı. Babası ve kardeşi de onunla birlikte gelmeliydi. Kendilerini kurtarmalı ve yok etmek için bu kadar çaresiz oldukları bilgiyi lanetlemeliydiler.

Babasının pek çok masum Irkı yok edeceğine yemin ettiği bilgiler. O yaratıklardan herhangi biri gerçekten masum muydu?

Nemli, çamurlu tünelde ilerlerken, kardeşinin ölümünün görüntüsü tekrar tekrar gözlerinin önünden geçti. O an

Çakal'ın kafasının bükülüşünü hatırladı; köpek dişleri kıvrık ve hınzırdı, dışarıdaki patlamaların ışığında yanıp sönüyor ve boğazını parçalıyordu.

Bu anıyı uyuşturabilecek hiçbir şey yoktu. Onu ya da babasının da aynı kaderi paylaştığı düşüncesiyle ruhunu işgal etmekte ısrar eden kâbus görüntüsünü silebilecek hiçbir şey yoktu.

Irklar. Katiller. Hayvanlar. Onlar canavardı. İnsanoğlunun yarattığı şeytani, kötücül canavarlar... Tıpkı babasının onları kontrollerini kaybedecekleri konusunda uyardığı gibi, insanoğlu artık kontrolünü kaybediyordu. Irklar yaratıcılarına sırt çeviriyor, kaçıyor, öldürüyor, dünyayı insanlıklarının sorgulandığı bir çatışma alanına çeviriyorlardı. Irklar için kurtuluş yoktu; tıpkı diğer bilim insanlarının babasını her zaman uyardığı gibi, merhametleri ve şefkatleri yoktu. Bir Cins, bir Cins'ti. Bir Çakal hâlâ bir Irk'tı ve bir Çakal onun dünyasını yok etmişti.

Ruhları yoktu.

Ve şimdi Storme ailesizdi.

Küçük Şili kasabasının hemen dışındaki drenaj kapısının altındaki metal merdivene ulaştığında, Storme kapıya tırmanıp kapıyı iterek açacak enerjiyi bulmak için kendini zorladı.

Kısa ziyaretleri sırasında kasabada gördüğü dingin sükûnet şimdi yoktu. İnsanlar evlerinden dışarı dökülüyor, ayakta duruyor ve evlerinin üstündeki dağdaki ışık ve patlama gösterisini izliyorlardı.

Storme sessizce kalabalığın kenarından kayarak ilerledi, bakışları dağa kilitlenmişti. Silah sesleri ve patlamalar geceyi yırtmaya devam ederken yukarıdan öfke dolu ulumalar .

Hızla, aceleyle hareket ederek, gölgelerin arasından kasabanın dışındaki eve doğru koşmaya başladı. Babasının onunla buluşacağına söz verdiği eve.

Orada olmayacaktı. Ne kadar beklediği önemli değildi, o asla orada olmayacaktı. Beklerse onu orada sadece ölüm bulacaktı ve babasına ölümün bulmasına izin vermeyeceğine dair söz vermişti.

Eve ulaştığında etrafta beklemedi. Bitişikteki k garaja koşarak girdi ve orada duran eski, paslı pikabın brandasını fırlattı.

Bok gibi görünüyordu ama çalışacağını biliyordu. Güçlü ve hızlıydı; ağabeyinin motor üzerinde yaptığı değişiklikler, onu kullanan kişinin kaçmak için mümkün olan en iyi şansa sahip olmasını sağlamıştı.

Pasaportlar hâlâ torpido gözünde ydi, k para kutusu hâlâ koltuğun arkasında saklıydı. Doğum belgeleri, hepsi birlikte kaçarsa kimliklerini gizlemek için gereken kayıtlar, her şey hâlâ oradaydı.

Torpido gözünden babasının ve erkek kardeşinin evraklarını dikkatlice aldı, sırt çantasına yerleştirdi ve anahtarı kontağa soktu.

Araba kullanmayı biliyordu. Kapiya asılı güçlü silahla nasıl ateş edileceğini ve nasıl dvşleceğini biliyordu. Henüz on dört yaşındaydı ama babası ve ağabeyi bunu yıllardır planlıyordu.

Ona, olabilecek en kötü şeyin gerçekleşmesi durumunda nasıl hayatta kalacağını öğretmişlerdi. Sanki ona verdikleri teminatlara rağmen, onunla birlikte olamayacaklarını biliyorlarmış gibi.

Garajdan hızlanarak çıkarken, ışıkları kapalı, arkasında tozdan başka bir şey yokken, dağdan kalkan helikopter jetlerinin farkındaydı.

Irklar ya da bilim adamları, hangisi olduğunu bilmiyordu. Her kim olursa olsun, onun arkadaşı değillerdi. Arkadaşı yoktu, ailesi yoktu, babasının birlikte çalıştığı kişi onu bulana kadar onu koruyacak kimse yoktu.

Eğer onu bulursa. Ve bulduğunda da kim olduğuna dair bir kanıt olduğundan emin olsa iyi ederdi çünkü Storme bundan sonra kimseye güvenemeyeceğini tüm kalbiyle biliyordu.

Herkes düşmandı.

ON YIL SONRA HAVEN, KURT/ÇAKAL IRKI BİRLEŞİMİ

Jonas küçük toplantı odasına girdi, durdu ve kendisine bakan bilim adamlarına ve İnfazcı'ya baktı. Dr. Jeffrey Amburg bir insan genomu ileri tasarım bilimcisiydi. Yirmi beş yıldan fazla bir süredir Konsey destekli Irk genetik araştırmalarına katılmıştı. Irkları yaratmış, deneyleri Irkları öldürmüştü ve ilk kez burada, Cennet'teydi. Jonas onu Buffalo Gap, Virginia'da yakaladıktan sonra hapsedildiği özel güvenli odalardan çıkmasına iki yıldır ilk kez izin veriliyordu.

Kurt Irkı genom uzmanı ve doktor Dr. Nikki Armani de insandı. O da uzun yıllar Konsey için çalışmıştı. Aradaki fark, Nikki'nin ilk günden beri, görevlerden yaralı ve neredeyse ölü olarak döndüklerinde bakımını üstlendiği Irklar için özgürlük bulmak amacıyla komplo kurmuş olmasıydı. Ya da üzerlerinde yapılan deneyler onları ölüm noktasına kadar zayıflattığında.

Dr. Elyana Morrey burada bir istisnaydı. O bir türdü. Kendi türünü tedavi etmek için yaratılmış bir Aslan Irkı. Ana rahmine düştüğü andan itibaren onunla birlikte eğitime başlanmış ve genellikle karmaşık olan Irk fizyolojisini üretme ve onarma gibi karmaşık süreçlerle in vitro olarak tanıştırılmıştı. Hem hekim hem de bilim insanıydı ve Irkları etkileyen gizemli çiftleşme ısısı konusundaki buluşları, onlara bu fenomeni genel olarak dünyadan saklamaya devam etmeleri için gereken ek zamanı kazandırmıştı.

Navarro Blaine yüksek rütbeli gizli İnfazcılardan biriydi. Çeşitli dövüş sanatlarında uzmanlaşmış bir Kurt Irkı olan bu adam, yarattığı gölgeden bile daha büyük bir gölgeydi.

Jonas'ın normalde tercih ettiği Sığınak'ın, Kedi Irkları'nın evinin dışında yapılan bu toplantı, ilk Leo Leo Vanderale'in doksan küsur yaşındaki eşi Dr. Elizabeth Ambrose Vanderale ile birlikte üç bilim insanını bir araya getiren ilk toplantıydı.

Elizabeth, gri ipek eteği ve ona uygun bluzuyla Jonas'ın yanında durmuş, otuz yaşında olduğunu iddia eden Dane Vanderale'in annesi olacak kadar yaşlı görünmüyordu.

Vanderale'sin uyum sağlayıp toplum içine çıkmadan önce kendilerini nasıl daha yaşlı göstereceklerini öğrenmiş olmaları çok iyi bir şeydi; aksi takdirde Leo ve Elizabeth, oğullarının herkesçe bilinen yaşı yüzünden ele verilebilirlerdi.

"Bayanlar ve baylar." Jonas, annesi Elizabeth ile birlikte konferans masasına doğru ilerlerken başıyla onayladı. "Bir sorunumuz olabileceğini duydum."

Jeffrey Amburg her zamanki gibi sessizce arkasına yaslandı. Jonas, Breed bilim adamlarının huzurunda ondan bilgi istiyorsa, bunu ondan zorla almak zorunda kalacaktı. Bilim adamı artık laboratuarlardaki hiyerarşinin farkındaydı ve kendisi besin zincirinin en altında yer alıyordu.

"Jonas, bu toplantı gereksizdi," diye ilk konuşan Ely oldu. "Benim de Dr. Vanderale gibi Sığınak'ta yapmam gereken işler var. Bu konu bu kadar derinlemesine bir toplantı gerektirmiyor."

Nikki Armani bakışlarını Ely'ye dikti. Doktorların nadiren aynı fikirde oldukları bir sır değildi ve bu da şaşırtıcı değildi. DNA ve genetik dizilimin daha karmaşık yönleri araştırılmaya başlandığında, kedi ve köpek fizyolojisinin gece ve gündüz kadar farklı olabileceği görülüyordu.

Nikki ona, "Sığınak'ın bu kadını yakalamak ve güvenini kazanmak için hayal ettiği bu küçük görevde kullanılan İnfazcılar, Sığınak'ta ayrıntılı olarak açıklanan işbirliği birimlerinin dışındaki Kurt Irklarıdır," diye hatırlattı. "Affedersiniz Dr. Morrey, ama Haven Kedi Irklarının yardımını talep ettiğinde, bu tür itirazları dile getirmeden veya barındırabilecekleri herhangi bir kızgınlığı göstermeden Sığınak'a yolculuk yaparlar."

Jonas arkasına yaslandı ve Ely'ye baktı. Ely onun favorisiydi. Jonas küçük bir kız kardeş gibi, özellikle de kendi çiftleşmesinden bu yana Ely'yi elinden geldiğince kolladı.

Ely geçtiğimiz yıl cehennemi yaşamıştı ve başkalarının eylemlerinin sonuçları neredeyse zihnini yok etmişti. Ama bu olayda

bir koruma değildi. Ağzını açmıştı ve şimdi duruşunu savunmak zorunda kalacaktı.

"Dr. Armani, bu mesele Sığınak'ta çok daha kolay bir şekilde halledilebilirdi çünkü kişisel dosyalarınız haricindeki tüm bilimsel araştırmalar orada bulunuyor."

Nikki, "Ve en son duyduğuma göre Haven tarafından tümüyle erişilebilir durumdalar," diye itiraz etti. "Yoksa gerçekten olduğunuz dosyaların bizde olmamasının bir nedeni mi var?"

Ely'nin dudakları inceldi. "Söz konusu dosyalar Kurt'tan ziyade Kedigillerden oluşuyor, ancak sizin de çok iyi bildiğiniz gibi birçok vakada kurtların tıbbi sorunlarıyla ilgili çapraz referanslar bulup cevaplar bulabildik. Dosyalarımızın şu anda söz konusu olan şeyin yanıtlarını içermeyeceğinden hiç şüphem yoktu."

Nikki Jonas'a dönerek, "Bu durumda bunun mümkün olduğunu sanmıyorum," dedi. "Montague kızı Storme ile ilgili dosyaların sende olduğunun farkındayım. Bildiğiniz gibi, babası ve erkek kardeşi Omega laboratuvarında çalışıyordu. Bu laboratuvarı öncelikle Kurt Irkları bulunuyordu. Sürü lideri Navarro," diyerek sessiz Irk'a baktı, "bilim adamları onları yok edemedi önce dosyaların çoğuna erişmeyi ve ele geçirmeyi başardı. Bulduğumuz bilgilerin Jonas'ın evlatlık kızı Amber ve Phillip Brandenmore'un kan tahlillerinde ortaya çıkan anomalilere ışık tutabileceğine inanıyoruz."

Jonas sustu. Odada tansiyon yükselmişti. Brandenmore'un tüm dünya tarafından öldüğüne inanılıyordu. Ama ölmemişti. Bir zamanlar Breeds'i hapsettiği gibi hapsedilmişti, Jonas ise o piçin evlatlık çocuğu Amber'a ve kendisine ne enjekte ettiğinin cevabını arıyordu.

Brandenmore yetmiş yaşlarındaydı ama yakalandığından beri üzerinde yapılan fizyolojik testler belki de on yaş daha genç bir adam olduğunu gösteriyordu. Ve buna neden olan şey hâlâ üzerinde çalışıyordu. İç organlarını onarıyor, hücrelerini yeniliyor ve zihnini yok ediyordu.

"Navarro?" Jonas onu kabaca sorguladı. "Ne buldun?" Navarro yalın ileri yavaşça. "Biz olmuştur çalışıyor üzerinde Dr. James Robert ve James Montague'nin (baba-oğul) evinden alınan özel bir dosya.

Omega laboratuvarı. Bu dosyalarda Omega olarak bilinen bir projeye dair çeşitli referanslar var. Brandenmore'un kişisel dosyalarında bulduğunuza inandığım bir referans." Navarro devam etmeden önce Jonas sertçe başını salladı. "Ortaya çıkardığımız bilgilere göre Omega Projesi, o zamanlar 'çiftleşme ateşi' olarak bilinen bir sendromun pençesinde olduğuna inanılan iki Irk üzerinde yapılan deneylerle ilgiliydi. Ancak bilim adamlarının sendromun kendisinden ziyade odaklandıkları bazı özellikler vardı. Bunlardan biri hücrel ve fiziksel yaşlanmanın azalmasıydı; bir diğeri ise, Brandenmore'un bu konuda bilgi edinmiş olması gerektiğine inanıyorum, çiftleşme çiftinde üretilen bilinmeyen hormonlar kullanılarak hücrel veya genetik değişiklikler üretilip üretilmeyeceğiydi."

Jonas, vücudu öfkeyle gerilmeye başladığında projenin sonuçlarını hissetti. Brandenmore, Irk İşleri Bürosu'nun ve Irk alfalarının korktuğu şeyi yapıyordu. Laboratuvarlarda hapsedilmiş olan Irk eşleri üzerinde yapılan araştırmaları kullanarak insan genetiğini değiştirecek bir aşı ya da virüs yaratmaya çalışıyordu.

"Büro'nun ve Sığınak'ın bu laboratuvarlarla ilgili tüm dosyalara sahip olduğunu sanıyordum. Omega Projesi olarak bilinen hiçbir şey görmedim," diye homurdandı Jonas.

Dr. Armani, "Alfa'mız Wolfe Gunnar'ın sahip olduğu tüm dosyaların kopyaları Sığınak'ta ve Irk İşleri Bürosu'nda bulunuyor," diye düzeltti. "Bu laboratuvarlarda Navarro ve benim üzerinde çalıştığımız ve Wolfe'un haberdar olmadığı birkaç şifreli dosya var, çünkü ne oldukları hakkında hiçbir fikrimiz yoktu."

Navarro, Nikki'nin de belirttiği gibi sadece seçkin bir İnfazcı değil, aynı zamanda Haven'ın en iyi şifre kırıcılarından biriydi.

Lanet olsun, buna ihtiyacı yoktu, diye düşündü Jonas, genel olarak Irk toplumunun buna ihtiyacı yoktu. Bu, Irklara karşı çiftleşme ısrarının bile neden olamayacağı bir tepki yaratabilirdi. Nüfusu "enfekte etme" ve yaratılışlarının en temel yapısını değiştirme yeteneği, Irkların yok edilmesine doğru hızlı bir sarmal başlatabilirdi.

Montague'un Omega Projesiyle ilgili tüm bilgileri Konsey dosyalarından sildiği varsayılıyordu. Jonas, on yıl boyunca bilim adamının başarılı olduğuna inanmıştı.

kızının bir şeyler bildiği ya da babası veya erkek kardeşi tarafından kendisine bilgi verildiği söylentileriydi.

Eğer bu bilgiye sahip olsaydı, yıllar önce kendi güvenliği için ya Konsey Çakalları'na ya da Irk İşleri Bürosu'na verirdi. Güvenliğini sağlayacak bilgiyi saklamak için on yıl boyunca kaçmaz ve savaşmazdı.

Bir kez Navarro'ya döndü. "Sen orada sürü lideriydin. Omega Projesi'nin parametreleri neydi?"

Haven daha başlamadan yok edilmesi gereken bir proje hakkında ne kadar şey biliyordu? Jonas'ın, canlı denemeler bir yana, herhangi bir cevaba ulaşacak kadar ileri gittiğine hiçbir zaman gerçekten inanmadığı bir proje.

"Emin olmadığım parametreler," diye cevap verdi Navarro, telaffuzu kusursuzdu ve Omega laboratuvarlarının o bölümünü yöneten bilim adamlarından oluşan ekibi tamamlayan hafif bir Asya aksanına sahipti. "Laboratuvarların başka bir bölümünde inceledikleri çiftleşme ateşi fenomeninin, şimdi çiftleşme ısı dediğimiz şey olduğunu biliyorum. Bunun bir şekilde yabani ateşle ilgili olduğuna inanılıyordu. Orada hapsedilmiş birkaç Irk vardı, ancak kurtarma çalışmaları sırasında kaçtılar ve o zamandan beri kendilerini açığa vurduklarını duymadım. Yaptığım araştırmada nerede olduklarına dair hiçbir söylenti ya da bilgi bulamadım. Tüm niyet ve amaçlar için büyük olasılıkla öldüler. Onlar ya da kızın yerini bildiği söylenen veri çipi olmadan, böyle bir yaşlandırma ya da Irk yaratma aşısının yapılıp yapılamayacağı konusundaki araştırmalarının başarısına ilişkin gerçek cevaplar yoktur. Ben şahsen onların öldüğüne inanıyorum."

Evet. Doğru. Jonas cesetleri bizzat görene kadar böyle bir şeye inanmaması gerektiğini çok iyi biliyordu.

"Açtığın dosyaların içinde ne vardı?" Jonas'ın sonuçlarının asla açıklanmaması için dua ettiği bazı deneyler vardı. Omega Projesi de bir zamanlar böyle hissettiği deneylerden biriydi, ta ki şimdiye kadar.

Navarro, "Bilgilerin çoğu yok edildi ve projeyle ilgili birkaç belirsiz referans dışında hiçbirine ulaşamadık," diye itiraf etti. "İlgili doktorların Montague'ler ve Montague'ler olduğu notu dışında kayda değer bir şey elde edemedim.

Bilim adamları arasında, James Robert Montague'un sık sık kullandığı adıyla JR'ın, sonuçları sonsuza dek kaybetmektense yok edilen dosyaların içeriğini saklamayı başardığına dair bir şüphe vardı. Konsey'in bunca yıldır kızın peşinde olmasının nedeni bu olabilir; kızın da bu bilgilere sahip olduğundan şüpheleniyor olabilirler ya da Dr. Montague'un bir şekilde bunu başardığının farkında olabilirler."

Hiç şüphe yok. Montague, Konsey'deki çoğu bilim adamı gibi, projesini korumak için hayatını ve çocuklarını tehlikeye atardı. Bu Jonas'a hiç mantıklı gelmiyordu. Onun gözünde, insanlığın gidişatını değiştirebilecek ve insanlığı geri dönüşü olmayacak şekilde yok edebilecek bu tür dosyaların veya deneylerin içeriğini kurtarmak için riske atacağı tek bir Cins bile yoktu.

"Montague kızını almalıyız, Jonas." Nikki emir verircesine öne eğildi, karanlık bakışları niyetliydi. "Buradaki diğer bilim adamlarından, bazı formülleri anlayabilecekleri umuduyla, elimizdeki dosyaların bazı bölümlerini gözden geçirmeme yardım etmelerini istedim."

..."

"Kızı geri getirmek o kadar kolay olmayacak," dedi Navarro. "Hayati bilgiler taşıdığına dair söylentiler yüzünden Büro'nun yıllardır onu takip ettiğini biliyorum. Bilmediğiniz şey, o laboratuvarlardayken Montague'lerle birlikte çalıştığım. Babası JR bana, eğer herhangi bir bilgiyi dışarı çıkarmayı başarırsa, bunun Storme ile olacağını söyledi. Kurtarma operasyonundan hemen sonra onu bulmam gerekiyordu, eğer sen bulmadıysan." Jonas'a başıyla işaret etti.

Jonas başını salladı. "Güvenli evde değildi. O ve kaçış için sağladığımız araç gitmişti. Üzerine yerleştirdiğimiz GPS takip cihazı devre dışı bırakılmıştı."

Navarro başını salladı. "İrklardan çok korkuyor ve babasının onlara olan sadakati yüzünden onlardan nefret ediyor. O ve ağabeyi bu bilgiyi korumak için öldüğü için. Ona göre babası ve ağabeyi onun yerine Irkları seçti."

"Ve affetmek kolay değildir," diye iç geçirdi Jonas. "Ve artık onun bize kendi başına gelmesine izin veremeyiz. Onu bulun ve buraya getirin."

Navarro başını salladı, Jeffrey Amburg aniden ayağa kalkınca daha fazlasını söylemek için dudaklarını araladı.

"Formüllerini yok edin ve dosyaları yok edin. Burada işim bitti." Amburg'un bakışları buz gibiydi ve masanın etrafındakilere bakıyordu. "Dosyaları ve kızı derhal yok edin. Kızın taşıdığı söylenen bilgiler Konsey'in eline geçerse, sadece Irkları değil, dünyayı da yok etme gücüne sahip olur." Jonas'a döndü, buz mavisi gözleri şimdi soluk cam parçaları gibiydi. "Omega Projesi asla diriltmek istemeyeceğiniz bir şeydir, hiçbir sebeple."

Jonas gözlerini bilim adamına dikti. "Ne oldu Amburg?"

Bir an için bilim adamının gözlerinde saf, çığ bir korku parladı. "Bilmek istemezsin Jonas. Ve inan bana, Konsey'in onu ele geçirmesini kesinlikle istemezsin. Irklara yönelik diğer tüm tehditlerin ötesinde, Omega Projesi en tehlikelisi olabilir."

Ve Jonas burada hayatının yeni bir nebze olsun huzurla başladığına inanmıştı.

Çiftleşmiş bir eş, kendi adını verdiği bir bebek ve son altı haftadır hayat, huzurlu olmasa da en azından büyük bir felaket olmadan devam ediyordu.

"Proje neydi, Amburg?" Ely bile artık dikkatini çekmeye başlamıştı.

Amburg başını salladı, bakışları yalvarırcasına Ely'ye bakıyordu.

Jonas. "Bunun bir parçası olmayacağım. O zaman da bunun bir parçası değildim, şimdi de olmayacağım. Ve Irkların beni buna zorlamak için kullanabileceği bir tehdit de yok. Artık Sığınak'a dönmeye hazırım."

Odadan çıktı.

Jonas düşünceli bir şekilde ona baktı, Amburg'un Irklarla bu kadar iyi işbirliği yapmasının nedenlerini biliyordu. Her ne şekilde olursa olsun Irk araştırmaları için yaşadığı gerçeğinin yanı sıra, Jonas torunu Isabella Ross'u da elinde tutuyordu. O özgürdü. Yaşıyor, çalışıyor, gülüyor ve arkadaşlarıyla eğleniyordu ama her zaman yakınında bir Irk vardı. Jonas'ın Amburg'u temin ettiği üzere, sevdiği tek insanı öldürmeye fazlasıyla istekli olan bir Cins.

Amburg, Omega Projesi'nin sırrını saklamak için Isabella'nın hayatını riske atmaya hazırdı. Ve işin kötüsü, başka bir zaman olsa Jonas onu suçlamazdı.

Jonas, Navarro'ya dönerek Amburg'a, Montague kızına ve bu işe karışmaya cüret eden herkese karşı merhametini daha da artırdı.

Benim dediği çocuğu korumanın bir yolu. "Neye ihtiyacın var?"

Navarro yüzünü buruşturarak içini çekti. "Eşi olsa iyi olurdu. Çünkü dürüst olmak gerekirse Jonas, ölümsüz aşk dışında, babasının dirilişinden başka bir şeyin onu o veri çipinin yerini söylemeye ikna edeceğinden şüpheliyim."

Jonas, Dr. Armani'ye dönmeden önce düşünceli bir şekilde başını eğdi. "İrklar Omega laboratuvarında tutulan kan örneklerine el koydular mı?"

Nikki yavaşça başını salladı.

"Kızın kan örnekleri var mıydı?"

Farkındalık doktorun gözlerini aydınlattı. "Vardı. Aslında birkaç şişe. Oradaki bilim adamları çok titizdi."

Ayağa kalkan Jonas başıyla keskin bir selam verdi. "Önce infazcılarınızı test etmeye başlayın. Olasılıkları bana bildirin ve bu işi çabucak halledin." "Yardım edebilirim." Ely ayağa kalktı, şu anda yokluğundan korktuğu merhamet ve cömertlik; bakışlarında başka bir şey parlıyordu. "Eğer bunu yapacaksak, Konsey'den önce çabucak yapalım. bizi atlatabilir."

İki bilim adamı masanın başında buluştu, hep birlikte döndüler ve çıkışa yöneldiler.

Buradan başlayacaktı.

Jonas tekrar Navarro'ya döndü. "O senin eşin mi?"

Navarro başını salladı. "Eğer öyle olsaydı, kaçıyor olmazdı."

Jonas keskin bir baş hareketiyle onayladı. "O zaman şanslı eşin kim olduğunu bulalım. Ve onu buraya getirelim."

"Eğer bir eşi varsa." Navarro ayağa kalkmadı. " yoksa ne olacak Jonas?"

Bu hiç düşünmediği bir soruydu. Başka seçeneği olmadığı sürece bu soruyla ilgilenmezdi.

Çünkü eşin olmaması, bunu ölüm olmadan çözme umudunun da olmaması demektir.

Ve bu Jonas'ın düşünmeyi reddettiği bir karardı.

BÖLÜM 1

Barda müzik çalıyor, içkiler sorunsuzca akıyor ve müşteriler bar alanını ve dans pistini dolduruyordu. Burası hem suç unsurlarının hem de üst sınıfın ve aradaki her şeyin ilgisini çeken, taşradaki duvar arası mekânlardan biriydi. Storme'un içine girebileceği yerlerden biriydi ve kokusu, barı dolduran düzinelerce terleyen, şehvetli, alkolle dolu beden tarafından maskelenmişti.

Paranormal duyulardan ve duyu ötesi yeteneklerden saklanmanın birkaç yolundan biriydi. Storme'un tekrar kaçmak zorunda kalmadan önce dinlenebileceği birkaç yerden biriydi.

Ve Tanrı biliyordu ki yorgundu. Yorgunluk onu batırmaya başlamıştı, çaresizlik sırtını tırmalıyordu ve korku çok uzun zamandır yanından ayırmadığı bir yoldaşı.

Dinlenmek istedi.

Kötüler için huzur yoktur diye bir söz var mıydı? Vardı. Yine de önceki hayatında kötü biri olmalıydı, çünkü bu hayatı sadece koşmakla geçmişti.

"Viski shot ve bir bira," dedi yorgun bir ifadeyle garson kız masaya geldiğinde.

Cebinden birkaç değerli banknot çıkararak, geri döndüğünde parayı garsona uzattı.

Viskiyi geri fırlattı, ardından biranın buz gibi acısıyla yanığı kovaladı ve etrafına bakmadan önce yavaş, derin bir nefes aldı.

Grup aslında burada oldukça iyiydi, solistler gerektiğinde boğucu, şarkı gerektirdiğinde sert ve çaresizlik doluydu.

Storme Montague, odanın köşesinde oturup geniş alanda dolaşan müşterileri izlerken sigara dumanı, içki, ter ve şehvet kokusunun o kadar güçlü olduğuna karar verdi ki bunu algılamak için Breed duyularına sahip olmak gerekmiyordu. Herhangi bir koku alma duyusuna sahip bir insan bunu algılayabilirdi.

Kabinin köşesine geçerek gölgelerin arasına girdi ve kalabalığı izledi, burada bile tehlike olduğunu biliyordu. İçeri girerken tehlikeyi görmüş ve mümkün olduğunca uzaklaşmak için odanın kenarından dolanmıştı.

Oturduğu yerden, kalabalık aralarında yer değiştirip hareket ederken uzak köşedeki Irkları görebiliyordu. Dört kişiydiler ve hepsini tanıyordu. Elbette şahsen değil ama Storme pek çok Irk tanıyordu; kim olduklarını öğrenmeyi kendine iş edinmişti, özellikle de kendisini takip ettiklerini yakaladığında.

Navarro Blaine ve bu adamı Omega'dan iyi tanıyordu. Asya kökenli bir Kurt Irkıydı. Uzun boylu, esmer , egzotik çekik gözlü ve yüksek, düz elmacık kemikliydi. Siyah, kahverengi ve biraz da gri saçları vardı ama bu gri yaşından değil, taşıdığı gri Kurt genetiğinden kaynaklanıyordu. Birlikte olduğu üç kişiden biraz daha sofistike giyinmişti. Siyah ipek pantolon, deri ayakkabılar ve pahalı bir siyah deri ceketle uyumlu beyaz ipek bir gömlek.

Saçları uzundu, neredeyse sırtının ortasına kadar dökülüyordu, siyah gözleri kısılmış ve yoğun bir şekilde odayı inceliyordu.

Bu Breed'i ne yazık ki tanıyordu. Babasıyla birlikte Omega'dayken o da oradaydı. Eğer yanılmıyorsa, babasının en sevdiği yaratıklardan biriydi. Birkaç kez ağabeyinin Navarro'dan endişe ve sevgiyle bahsettiğini duymuştu ve birkaç kez de babası onu oğlu olarak görebileceğini söylemişti.

Babasının bir kızı vardı ama bu Breed onu kızının güvenliğinden çok daha fazla ilgilendiriyordu ve bu yüzden Storme bir zamanlar ondan tutkuyla nefret etmişti.

Lawe Justice ve Rule Breaker Aslan Irkıydı. Her iki adam da tüm Irklar gibi son derece yakışıklıydı ve öz kardeş, hatta belki de ikiz oldukları söyleniyordu. Omuz hizasındaki siyah saçlar her iki adamın da enselerine kadar uzanırken, güçlü vücutları kot pantolon, bot, tişört ve kot ceket giymişti.

Dördüncüsü tuhaf bir cins gibi görünüyordu. Sandalyesinde rahatça arkasına yaslandı, bir eli masanın üzerindeydi, parmakları birbirine vuruyordu

Dans pistine ve erkeklerin dikkatini çekmek için masanın yanından geçen kadınlara bakarken müziğe eşlik etti.

Mavi gözler. Okyanus mavisini. Kalabalığın arasından onun yüzüne her bakışında o gözleri görebiliyordu. Uzun kıvıll saçları omuzlarına dökölüyordu, yumuşaktan ziyade kabaydı, diğeri gibi ensesinden geriye doğru bağlanmıştı ama sadece itirazlar karşısında ehlileştirilmiş gibi bir görüntüsü vardı.

Kare biçimli, güçlü yüz hatları kadınların anında dikkatini çekiyordu, tıpkı sürmenin en hafif kenarıyla çizilmiş gibi görünen egzotik gözler gibi. Yüksek elmacık kemikleri, iyi şekillendirilmiş erkek dudakları, geniş omuzlar, güçlü bir göğüs ve etkileyici pazular. Diğeri adamlardan daha iri ve daha genişti ve tam da olması için yaratıldığı gibi görünüyordu. Bir İskoç savaşçısı. Beline bağladığı kılıcıyla bir İskoç eteği içinde evindeymiş gibi görünürdü.

Deri pantolon, ağır botlar, beyaz uzun kollu gömlek ve deri binici ceketi onun için mükemmel bir örtüydü. Onu daha sert, daha geniş ve daha tehlikeli gösteriyordu.

O Styx Mackenzie'ydi, oyun oynamaktan ciddi baktığı tek Breed'di. Bir yıldan uzun bir süredir, onu takip etmeye ve Breed topluluğunun onun için yaptığı teklifi dinlemeye zorlamaya kararlıydı.

Detayları zaten biliyordu. Bilgi karşılığında koruma.

Bu düşünceye gülmek istedi. Sanki bir Cins onu koruyabilirmiş gibi. İçlerinden birinin hoşuna gitmezse boğazını parçalamaya daha meyilli olurlardı.

Nadiren hatırlamasına izin verdiği, çok derinlere gömülü bir anı, onunla savaşırken gözlerinin kısa bir süre kapanmasına neden oldu.

Kardeşinin ölümü. Breed'in boğazını parçalaması, James'in son nefesini verirken çıkardığı sesler ve babasının korku ve acı dolu çığlığı.

Onunla birlikte gitmeliydiler. Dahil oldukları gizli projeyle ilgili ellerinde kalan son dosyaları da yok etmek için geride kalmak yerine kaçmalıydılar. Bu bilgi onların hayatlarından daha önemliydi. Onun hayatından daha önemliydi, çünkü babası ona

Konsey'in bunu kime verdiğini tam olarak bileceğini fark etmesi gerektiği gerçeğine rağmen.

Konsey bilim adamları biliyordu, Irklar da biliyordu ve o son on yıldır her ikisinden de kaçıyordu.

Kaçmaktan yorulmuştu ama bir yanı hâlâ sahip olduğu bilgiyi vermeyi reddediyordu.

Ellerine bakarak, annesinin antika yüzüğünü parmağında çevirişini izledi. Babasının annesine verdiği evlilik yüzüğü nesillerdir Montague ailesindeydi. Elmaslar, safirler ve zümrütler aile mücevherleri, maviler ve yeşiller aile renkleri idi. Ve Storme artık Montague soyunun sonuncusuydu. İsmi devam ettirecek oğulları kalmamıştı ve yüzüğü takacak kızları da olmayacaktı.

Yüzük James'in karısı için tasarlanmıştı; babasıyla birlikte üstlendiği işin tehlikesi çok büyük olduğu için hiç sahip olamadığı karısı için.

İrk Yaratmak.

Odanın diğer ucundaki dört İrk'a dik dik baktı. Canavarlara. Hayvanlar. Her birinden nefret ediyordu. Ona göre, insanların böylesine saçma kopyalarını yaratmaktan ve dünyayı onların arasında özgürce dolaşmayı hak ettiklerine ikna etmeye çalışmaktan daha büyük bir suç yoktu.

Babasını, erkek kardeşini, çocukluğunu ve özgürlük hayallerini kaybettiği için içinde nefret dönüyordu. Bu hayaller hiçbir zaman gerçekleşmemişti çünkü ne zaman huzuru bulduğunu düşünse, Breeds onu bulmayı başarmıştı.

Hâlâ Konsey'e bağlı olan birkaç İrk ya da barış ve özgürlükten başka bir şey istemediklerini ilan edenler olmaları fark etmiyordu. Hepsi katildi. Hepsinin onu istemesinin bir nedeni vardı, sahip olduğunu düşündükleri bilgiler için.

Kadın odanın diğer ucuna bakarken, adamın başı döndü. Eğlence ve sıcaklık yayan mavi gözler onunkilerle buluştu ve kilitlendi. Storme bir saniyeden fazla olmayan bir süre boyunca büyülenmiş, nefret, öfke, kahkaha ve açlıktan oluşan bir çemberin içine hapsolmuş gibi hissetti.

Nadiren bir Cins'in gözlerine bakardı. Çok sezgiseldiler, gözlerinin içine bakmayı başardıklarında saklanamayacak kadar keskin duyuları vardı. Ama bu sefer, kalabalığın dağıldığı o saniye boyunca, bakışları onu yakaladı.

Sonra, düzensiz bir balık sürüsü gibi, dans eden bedenler onları ayırdı, aralarından aktı, teması kesti ama Storme'u artık gizlenmediğinden emin bıraktı.

Hemen kabinden çıktı ve barın arkasındaki tuvaletlere doğru giderken kalabalığın neredeyse koşarak ilerledi.

Orada birkaç dakika saklandıktan sonra barın arka girişinden sıvışmaya çalışacaktı.

Oradan çıkmak zorundaydı. Saklanmak için aceleyle içeri girmiş, ancak kendisini takip ettikleri belli olan dört piçi bulmuştu. Kurt Irkı sığınağı Haven'a bu kadar yakinken belki birkaç gün dinlenebileceğini, saklanabileceğini ve sonra ne yapacağına karar verebileceğini düşünmüştü.

Çok yaklaşmışlardı. Bir gece önce otel odası yağmalanmıştı; orada olmamasının tek nedeni fast food yemek için dışarı çıkması ve araba kullanmak yerine yakındaki bir restorana yürümesiydi. Arabası otelin otoparkına park edilmişti ve odasındaki eşyaların tahrip edilmesinin yanı sıra arabaya da girilmişti.

Oradan kaçış yoktu. Başka bir araç bulana kadar boku yemişti. Lanet olası Irkları kışından çekip almazsa, o zaman zaten boku yemişti.

Kalabalığın arasından hızla geçerken, birkaç çift aynı anda ayrıldı; bir yol açıldı, sonra sert, geniş bir göğse çarpmasıyla aniden tılandı.

Bakışları kilitlendi. Sıcak eller omuzlarını hafifçe kavrarken ve köpek dişleri gülümseyerek parlarken dudakları şokla aralandı, içinden bir ürperti geçti.

"Bir içki içmeye gidiyordum ama küçük bir dansa razı olmaya ikna olabilirim," diye güldü.

O zaman fark etti. Müzik yavaş, karanlık bir umutsuz aşk ve bastırılmamış tutku tınısına doğru ilerliyordu.

Kızın elleri adamın göğsüne bastırırken, adam da kızın kalçalarına doğru ilerledi ve kızın yanından geçtiği dans pistine kadar onu kolayca çekti.

Daha önce bir koku nötrleştirici almıştı, sahip olduğu son birkaç kokudan biriydi bu. İşe yaraması için dua etti.

Savaşamayacak kadar şok olmuştu. Hayatı boyunca kendini bir Irk'a bu kadar yakın, dünyasını bir anda yok edebilecek kadar şok edici derecede tehlikeli bir durumda hiç bulmamıştı.

"Kadınlar tuvaletine o kadar çok mu ihtiyacın var ki dans edelim?" diye sordu, kız ona bakmaya devam ederken. "Sanki cehennem köpekleri peşindeymiş gibi görünüyorsun, genç kız. Gerekirse bir iki dakika bekleyebilirim."

Onun kim olduğunu bilmiyor muydu? Kokusunu bilmiyor muydu?

Başını iki yana salladı. "Breeds'i burada görmeyi beklemiyordum." Yanıtın hafifliği çaresizdi ve niyetlendiği sıradan yorumun çok gerisinde kaldığından emindi.

"Korkmayın, lütfen." Müziğin eşliğinde yavaşça ilerlerken yüz ifadesine aniden samimiyet damgasını vurdu; bu samimiyet kendi bilinçli düşüncesinden çok, onun yönlendirmesinden kaynaklanıyordu. "Arkadaşlarım ve ben sadece küçük bir iş molası veriyoruz, hepsi bu."

"İş mi?" Kadın sıkıca yutkundu. "Haven'a bu kadar yakinken bu alışılmadık bir şey değil sanırım."

Bunun üzerine adam kıkırdadı ve kadın sesin boğuk sıcaklığı karşısında şok oldu.

"Sıra dışı olmalı. Ne yazık ki bu işin sonuna gelmiş bulunuyorum ve boş zamanımı ipe çekiyorum."

"Bir iş mi? Irkların devlet tarafından bakıldığını sanıyordum?" Öyle olduklarını biliyordu. Bu piçlerin hiçbir şey yapmasına gerek yoktu. Görünüşe göre sahip oldukları tek iş, bilim adamlarının izini sürmek ve onları öldürmekti.

Parmak uçlarının omurgasını okşar gibi ceketinin arkasından aşağıya doğru indiğini hissettiğinde, onun yorumu karşısında yüzünü buruşturdu. "Kızım, ne devlet ne de para bana bakıyor. Kendi paramı kendim öderim."

"Ne tür bir iş yapıyorsunuz o zaman?" Konuşmayı sürdürmek şarttı. Aklını bir Melez'in kollarında olduğu gerçeğinden uzak tutmak, aklı başında kalmanın tek yolu olacaktı.

"Son bir yıldır küçük bir soruşturmada bir arkadaşına yardım ediyordum." Sanki önemli değilmiş gibi omuz silkti. "Çok az bilgi ve çok fazla yanlış ipucu beni eve getirdi. Sonunda."

Sesi yorgun geliyordu, kendisinin bildiği kadar yorgun değildi ama en azından onunla oynadığı oyundan yorulmuştu.

"Arkadaşın ihtiyacın olan tüm bilgiye sahip değildi o zaman?" İlgileniyormuş gibi yapmasına gerek yoktu.

"Çok az bilgi ve çok az nakit," diye kıkırdadı. "Belki ücretimi ödeyebildiği zaman tekrar konuşabiliriz."

Çok az bilgi. Çok az ödeme. Navarro onun neye benzediğini biliyor olabilirdi ama görünüşe bakılırsa onlardan yeterince uzakta durduğu için diğer Cins onu arkadaşına gösterememişti.

Hiç fotoğraf çekmemiş. Taşıdığı ehliyet, tıpkı kredi kartları gibi takma bir isim altındaydı.

"O zaman Sığınak'a geri dönüyorsun?" diye sordu, acele edip gitmesini dileyerek. Keşke ona rastlamadan önce gitmiş olsaydı.

"Sadece beni zorlarsan, genç kız. İstersen geceyi Haven'da bulabileceklerinden çok daha ilginç uğraşlarla geçirebilirim."

Styx Mackenzie'nin bir çapkın, gerçek bir Irk erkek-fahişe olduğunu sık sık düşünmüştü. Diğer Irklar kadar haber değeri taşımıyordu ama internette toplanan ve onu mümkün olan her şekilde gören kadın hayranları vardı. Kimin evine girerken görülmüş, ertesi sabah saat kaçta çıkmış. Şimdiki sevgilileri, geçmişteki sevgilileri ve olası potansiyel sevgilileri.

Onlara çevrimiçi olarak her katıldığında paylaşımlarını onayladığını gizlemedi ve kameradan uzak durma çabalarına rağmen hem videoda hem de fotoğrafta sık sık yakalandı.

Çapkın, tehditkâr olmayan Breed'in poster erkeği haline geliyordu. Bu da onu şaşırtmayı asla başaramadı çünkü gözlerinde öldürme potansiyeli vardı.

değil miydi?

"Cevap yok mu? O zaman bu sert ve yasaklayıcı bir hayır mı?" Gülümsemesi parladı ve mavi gözleri sıcaklık ve gizli bir şehvetle doldu, kalçaları gerildi.

Tanrım, ıslanmıştı!

Saklayamadığı şaşkınlığın keskin soluğunu hissetti. Tahrik olmuştu. Bu kadar kolay, bu kadar çabuk. Sanki vücudu, karşılaştığı her Irktan nefret etme konusunda zihniyle işbirliği yapmayı aniden reddediyordu.

Aynı anda hem nefret edip hem de isteyemezdi, değil mi?

"İrkları sevmiyorum," diye fısıldadı.

Ona yalan söyleyemezdi. İstiyordu. Oyunu oynamak istiyordu, diğer Irklar gibi onun pençelerinden kolayca kurtulana kadar onu kızdırmak ve cezbetmek istiyordu.

Neredeyse duraklıyordu. Kaşları çatıldı, o inanılmaz mavi gözlerine dokundu.

"Ben bir monum, genç kız, sadece bir Irk değil. Bu, tüm Çinlilerden, tüm İtalyanlardan ya da genel olarak tüm insanlardan hoşlanmadığınızı söylemek gibi bir şey, öyle değil mi?"

Sesi nazikti, neredeyse anlayışlıydı.

Eli sırtını okşadı, parmakları omurgasına bastırdı ve kendini onun içine batacak kadar aptal olmayı dilerken buldu.

"Belki de tüm Irklardan hoşlanmıyorumdur," dedi. Yalan söylüyordu, çünkü bir parçasının tüm Irklardan nefret ettiğini biliyordu.

"Bak sana ne diyeceğim." O gülümseme geri gelmişti. "Beni dene genç kız, bakalım tüm Irklardan mı hoşlanmıyorsun yoksa benim dışımdaki tüm Irklardan mı hoşlanmıyorsun?"

Onu dene.

Bunu düşünmek bile sularının toplanmasına ve seksinin kıvrımlarını doyurmasına yetiyordu.

"Hayır." Geri adım attı, cazibe, etrafını saran ani ağrıyan ihtiyaç, korku olduğunu bildiği şeyle kalbinin hızla çarpmasına neden olacak güce sahipti.

Korkuydu. Başka bir şey olamazdı. "Lass

..."

"Gitmem gerek. Arkadaşlar." Sanki yanında başka biri varmış gibi etrafına bakındı. "Özür dilerim. Gitmem gerekiyor."

Onu dans pistinde bıraktı ve bunun bir hata olmadığına kendini ikna etti. Onun kollarında hissettiğini hayal ettiği sıcaklığı, güveni hissetmiş olmasına imkân yoktu.

Kalabalığın içine girerek cesetlere sürtündü, kokusunu dağıtmak için mücadele etti ve doğruca arka kapıya ve güvenliğe yöneldi.

Arka girişten barın arkasındaki loş arka sokağa doğru ilerlerken arkasını hızlıca kontrol edince rahat bir nefes aldı.

Aldon, Colorado, Kurt Irkları'na hkmetin bir zamanlar yaban hayatı koruma alanı olarak ayırdığı yaklaşık üç yüz bin dönümlük arazinin verilmesinden sonra son on yılda büyümüştü. Hibe, Kurt Irklarına, Amerikan hkmetinin on yıllar boyunca yaratılmalarında ve işkence görmelerinde oynadığı rolün telafisi olarak bu araziyi vermişti.

Storme hiçbir yaratığa işkence yapılmasını savunmuyordu ama kapalı alanların dışında başıboş bırakılmalarını da savunmuyordu ya da her zaman böyle ifade etmişti. Sonra Styx Mackenzie'yi o laboratuvarlarda, o gülümsemeyle, bakışlarındaki sıcaklık ve mizahın yerini öfke ve şiddetli açlığa hayal etti ve bu onu hasta hissettirdi.

Her zaman ceketinin altında taşıdığı silahın yanında olmasını dileyen Storme, kapıyı arkasından kapattı ve sokağın sonuna doğru hızla ilerlemeye başladı.

Başını eğerek ceketinin altından şapkasını çıkardı ve yüzünü gölgelemek için faturayı aşağı çekti, vücuduna sürdüğü az miktarda koku ntrleştiricinin ve bardaki kalabalığın kokularının Styx Mackenzie'nin bir süre daha kıından uzak kalmasını sağlamak için kokusunu yeterince gizlemesi için dua etti.

Irklardan saklanmak için kullandığı ve acil durumlar için yanında bulundurmaya çalıştığı formül tükenmek üzereydi. Sprey kamuflaj geçtiğimiz yıllarda hayatını birden fazla kez kurtarmıştı ama son zamanlarda ona giderek daha fazla güvenmek zorunda kalıyordu. Sanki işe yaramıyormuş gibiydi.

"Zamanı gelmişti."

Binanın kenarındaki kapalı bir kapının gölgeli girintisinden karanlık bir figür çıkarken Storme kısa bir süre geri çekildi, kötü niyetli ses tonuyla başı yukarı kalktı.

Coyote.

Geri adım atarak, Çakal Irkı'na sokağın diğer tarafındaki binadan bir ortağı katılırken zalim kara gözlere baktı.

Bu Coyote'yi tanıyordu. Son dört aydır onu kovalıyordu. Diğerlerinden biraz daha inatçı görünüyordu ya da onu kontrol edenden daha çok korkuyordu. Yine de yanında birini getirmiş olması onu şaşırtmıştı. Normalde yalnız çalışırdı.

"İkiye karşı bir. Siz çocuklar bahislerinizi riske atmayı seviyorsunuz, değil mi Farce? Konsey'den misiniz yoksa Haven Breeds'ten mi?"

Bir süredir bunu yapıyorlardı, onu yakalamak için tek bir Irk yerine ekipler gönderiyorlardı. Farce, bildiği kadarıyla soyadı olmayan bir Irk, onu takip ederken son altı ay boyunca payına çok daha fazla kan dökmüştü.

Ama son on yıldır onu kovalayan Irklar bunu biliyordu.

"Bizi kimin gönderdiğinin bir önemi var mı?" diye sordu ilk Breed, sesi acımasız ve sertti.

Şimdiye kadar onu idare edenlerin kim olduğunu bulabileceğini düşünebilirdi ama Farce çoğu Irktan biraz daha gizemliydi. Hacklemeyi başardığı Irk ya da Konsey veri tabanlarında onunla ilgili hiçbir kayıt yoktu. Konsey'deki kaynakları bile onun kim olduğunu ya da kimin için çalıştığını bilmiyor gibiydi. Bu kaynaklara güvendiğinden değil ama elindeki en iyi bilgi buydu.

"Eh, bir kız kendisine kur yapan Irkın kökenini bilmek ister," dedi alaycı bir tavırla. "Bu büyük bir fark yaratır."

Bazı durumlarda ölümle yaşam arasında.

Henüz Haven'ın Irklarını gerçekten üzmeyi başaramamıştı. Elbette, birini öldürmek zorunda da kalmamıştı. Öte yandan Konsey sürtükleri başka bir hikâyeydi.

Elini ceketinin altına kaydırdı, parmakları orada taşıdığı hassas, yasadışı lazer silahının dipçiğinin üzerinde kıvrıldı.

"Hadi ama sürtük, burada bir çatışmaya girmeyelim," diye önerdi Farce, ancak hareketi fark ettiğinde ses tonu hiç de uzlaşmacı değildi. "Seni ölü olarak getirsek patronlarımızın bundan pek hoşlanacağını sanmıyorum."

Yine de onları hangi fraksiyonun gönderdiğini söylemedi.

"On yıl oldu ve sen hâlâ pes etmedin." İnançsızlıkla başını salladı. "İstediğin her neyse, ona sahip olmadığımı anlaman için ne yapmam gerekiyor?"

"Sende bir şey var," diye hırladı diğer Cins. "Yoksa çoktan ölmüş olurdun."

Bundan en ufak bir şüphesi yoktu. Ne Konsey ne de Irk İşleri Bürosu istediklerini elde etme konusunda sabırlı olmalarıyla bilinirlerdi.

Storme ürperdi. O sesi şimdi tanıyordu. Gölgelerden uzaklaştıkça Irk'ı da tanıdı.

Köpek. Sadece Dog - diğer Irklar gibi bir soyadı seçip seçmediğini ya da Konsey'in evcil hayvanlarına soyadı vermeme geleneğini sürdüren Çakallardan biri olup olmadığını hiç duymamıştı.

Ona göre köpek artık bir konsey hayvanı değildi. O bir serbest çalışandı. İnsanların yanı sıra Irkların da kalbine korku salabilen bir serbest çalışan.

Cavalier, Brim Stone ve nadiren adı geçen, kurtarılmış Irkları avladığı söylenen suikastçı Loki ile aynı sırada yer alıyordu.

"Sanırım bunun için kavga etmek zorunda kalacağız." Babası ve erkek kardeşinin öldürüldüğü geceden beri savaştığı korkunun, paniğin şimdi içinde uç vermeye başladığını hissedebiliyordu.

Bakışları Çakalların arkasında hızla ilerlerken, kendisine kalan tek silahın, ceketinin altındaki sağ ön cebine soktuğu küçük kınalı hançerin kabzasını kavradı. Çakalların yoldan geçen masum insanlara zarar vermesini istemiyordu ama kendisini almalarına da izin vermeyecekti. Buna cesaret edemezdi. En azından canlı olarak.

Hayat onun için çok şey ifade ediyordu ve özgürlük, zaman zaman ne kadar tehlikeli olsa da, onu Breed ya da Konsey kontrolünde bekleyen şeyden çok daha iyiydi.

İkisi de ondan bir şey istiyordu. Aynı şeyi. Onda olduğuna inandıkları bir bilgi. Babasının öldürülmeden önce ona verdiği bilgi.

Onu sadece babasının onu almaya geleceğine söz verdiği kişiye vereceğine yemin etmişti. Bu, babasının ona güvendiği tek görev, ondan yapmasını istediği tek yemindi. O ve kardeşi onun güvenliği için ölmüşlerdi; onlara ihanet etmeyecekti.

Ama çok yorgundu.

Yaşamak için savaşmak zorunda kalmaktan, kaçmaktan, asla sıcak olmamaktan, asla güvende çok yorulmuştu.

Farce yaklaştı.

"Lütfen, bu oyunu oynamayalım," diye fısıldadı. "Bu gece ikimizden biri ölecek Farce. Benim istediğim bu değil."

Storme istifanın içini doldurmaya başladığını hissederken adamın boğazından sert, alaycı bir kıkırdama yükseldi.

"Sahip olduğun tek silah bir bıçak, kaltak," diye alay etti. "Onunla neyi deleceğini sanıyorsun?"

Yorgunluğu ve kabullenışı hissetti. Eğer çok yaklaşırlarsa, kendine iğne batıracaktı. Bu İrkin onu almasına izin vermeden önce kendini öldürebilirdi.

"Lanet olsun çocuklar, karanlıkta böyle güzel bir kızı köşeye sıkıştırarak ne yapıyorsunuz?" Alaycı, yumuşak ve seksi İskoç aksanıyla konuşan Storme dudaklarına yükselen laneti dizginlerken bile karşısındaki Çakallar kıpırdamadan duruyordu.

Onu bu kadar çabuk bulmayı nasıl başarmıştı?

Storme hem Çakalları hem de arkasından gelen yeni kişiyi gözünün ucuyla takip etmeye dikkat ederek döndü ve Styx Mackenzie'nin barın arka girişinden ara sokağa doğru ilerleyişini izledi.

"Bu benim şanslı gecem değil mi?" diye .

"Ben de aynı şeyi düşünüyordum, genç kız," diye kıkırdadı. "Bak şimdi, içeride yaptığımız dansa devam etsen daha iyi olmaz mıydı?"

Kaşları kalktı. "Kesinlikle çok daha iyiydim."

Adam bu itiraf karşısında sabırla kıkırdadı ve bu derin ve sıcaklık dolu ses kadının midesini sıkıştırdı.

Kolunun kıvrımında gevşekçe taşıdığı silah büyük, ağır ve ölümcüldü. Tam otomatik lazer tüfeği bir Breed'de öyle delikler açardı ki, bırakın hayatta kalmayı, tanımlayacak bir şey bile kalmazdı.

Mavi, eğlenen bakışlarına geri dönmeden önce bakışlarını yavaşça ona kaydırdı. "Ne silah ama," diye söylendi. "Nerede saklıyordun onu?"

"Masadaki ceket." Dans pistinde giymediğı deri ceketini göstermek için omuzlarını silkerken sıırttı. "Onsuz asla evden ya da bardan çıkmam."

Neredeyse gülecekti. Gülmek istedi. Küçük bir eğlence patlaması yersizdi ve kesinlikle onun karakterinin dışındaydı.

"Hata yapıyorsun Kurt," diye hırladı Farce ama sesindeki yenilgiyi duymuştu.

"Delikanlı, ne zaman senin pençelerinden küçük ve güzel bir şeyi kurtarsam, o zaman zamanım boşa gitmiyor demektir." Yıllanmış viski kadar yumuşak, sert, kararlılıkla dolu bu aksan, Breeds'in en azından okşanabilir olduğunu düşündüğü hiçbir yanı olmamasına rağmen duyuları okşuyor gibiydi.

"Şimdi gidin yavrular, ben de herkesin sandığı gibi iyi bir cinsmişim gibi davranayım ve bir gün daha yaşamınıza izin vereyim."

Storme kaçmanın bir yolunu aradı ve gerçek anlamda bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışıp kaldığı sonucuna vardı.

"Bu iş daha bitmedi." Farce, Dog'un sanki hiç orada olmamış gibi yavaşça gölgelerin içinde kaybolmasını izlerken yorumunu ona yöneltti.

Storme çenesini kapalı tuttu. Sağında heybetli ve kararlı bir şekilde duran Kurt Irkı, solundaki piçin blöfünü görmüş gibiydi.

Bu da Çakalların Konsey kontrolünde olduğu anlamına geliyordu. Styx'in Kurt Irkı topluluğı Haven'ın bir parçası olduğunu biliyordu. Farce'a pek dostça davranmasa da onu tanıdığı kesin olduğuna göre, Çakal'ın idarecilerinin kim olduğu sorusu da cevaplanmış oluyordu.

Farce ona hırlayarak karşılık verdi, köpek dişleri loş ışıktaki parlıyordu, sonra o da yavaşça geri çekildi ve binanın yan tarafında gözden kayboldu.

Kaçmak artık bir seçenektir.

Styx, ölümcül siyah motosikletine doğru ilerlemeden önce silahını indirirken, "Kızım, kaçmaya çalışmanı bekliyorlar," diye onu uyardı.

Gölgelerin arasında park edilmiş olduğunu ancak şimdi fark etmişti. "İstersen seni gideceğin yere bırakabilirim. Seni daha sonra tekrar saldırsınlar diye kurtarmadım. Güzel bir oyun seçtiklerinde kaybetmekten hoşlanmazlar."

Şaşkınlık içinde ona baktı. Bu Cins, neredeyse Farce kadar uzun süredir onu takip ediyordu ama yine de onu tanıımıyormuş gibi davranıyordu, tıpkı içeride davrandığı gibi.

Neredeyse gülümsüyordu.

"Biliyor musun, korkunun kokusu saf şeytanlığın belli belirsiz kokusuyla gölgeleniyor." Gülümsemesi karanlıkta parladı. "Hadi ama, beni çoktan geri çevirdiğin için bu gece yapacak işlerim var. Reddedilmek beni depresyona sokar, bilirsin. Gece bitmeden gözyaşları içinde kalmak istemem."

Bıkkınlık içinde gözlerini devirdi. Adamın vücudunda ciddi bir kemik ya da bir parça kanlı bir his yok gibi görünüyordu. Yıllar boyunca onu internette takip ederken zaten aşağı yukarı buna karar vermişti.

"Bana bu işin tam olarak ne olduğunu hiç söylemedin." Adam beklentiyle onu izlerken kadın yerinden kıpırdamadı.

Bunun üzerine homurdandı. "Bana sorarsan gölgeleri kovalıyorum. Bir yıldır aynı görevdeyim ve gölgelerden bıktım artık." Onu kovalamaktan gerçekten bıkmış gibi iç çekti.

"Sen bir Breed'sin. Irkların bir şeyleri kovalamaktan hoşlandığını sanıyordum?" Soruyu sorarken onu kasıtlı olarak aldatacak hiçbir şey yapmadığından emin olmaya çalışıyordu. Irkların duyguların, hilelerin ve yalanların kokusunu alabildiğini çok iyi biliyordu.

"Evet, ben bir Cinsim. Gölgeleri kovalamaya gelince, her zaman daha eğlenceli avları ve çok hızlı koşmayan kızları tercih etmişimdir." Silahı döngünün tabanının yan tarafındaki bir bölmeye iterken ona güldü ve sonra tekrar ona döndü. "Hadi ama, gecenin geri kalanında beni senin için endişelenmek zorunda bırakma. Şafak sökmeden önce biraz kestirmek için yatağıma gitmek istiyorum."

"Bir kadını kaybettin, değil mi?" Bir adım daha yaklaştı. Şu anda neye benzediğini bilmiyor olabilirdi, giydiği nötrleştirici kokusunu yeterince gizlemişti ve kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

öyleydi. Bu ve geçici saç rengi, renkli kontakt lensler. Şanslı olabilirdi.

Eğer onun kim olduğunu, peşinde olduğu gölgenin kendisi olduğunu bilseydi, kendisine bu kadar yaklaşıp üzerine atlamayacağını düşünemiyordu.

"Diyelim ki saklambaç oynamaktan hoşlanan bir kız var," diye kıkırdadı ve bunu kafa karıştırıcı bulan bir adamın havasıyla arkasına uzanıp boynunu kaşıdı. "Bazı kadınların oyunlardan hoşlandığını keşfettim."

"Peki sen?"

"Sadece çikolata ve ısıtılmış tatlı et içeriyorsa," diye hızlı, çekici bir sırtışıla motosiklete binmeden ve ona geri dönmeden önce çizdi.

Arkasındaki koltuğu sıvazlayarak onu beklenti içinde izledi.

"Ve sana güvenmem mi gerekiyor?" diye sordu.

"Diğer seçenekten iyidir, genç kız." Tekrar sokağın girişine baktı. "Buradan benimle birlikte sağ salim çıkabilirsin ya da Farce ve arkadaşıyla şansını deneyebilirsin."

Ona doğru bir adım daha atarken, "Eve anneme götürecek tiplere benzemiyorlardı," diye yorum yaptı.

"Lanet olsun, herhangi birimiz öyle mi?" diye kıkırdadı. "Hadi tatlım, atla da gidelim."

Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Storme döngüye yaklaştı, onu dikkatle izlerken içinden garip bir beklenti sızısı geçtiğini hissetti.

"Demek bu gece gölgeni arıyorsun?" diye sordu, adamın dediğini yapıp arkasından motora binerken.

"Belki de." Omuz silktilti. "Bu gece buradaki yeni Cins benim diyebilirsiniz. Kayıp küçük waifi tek başıma bulamadığımda, takviye gönderdiler."

Bu onu rahatsız etmiş gibi görünmüyordu.

"İrkların avlarının kokusunu bir mil öteden alabildiğini sanırdım," diye yorumladı güçlü motor zonklamaya başladığında.

"İşte, genç kız." Ona bir kask uzattı.

Başlığı taktığında, başlığın iletişim sistemiyle donatılmış olduğunu fark etti; başlığa yakın duran kısa mikrofon bunu açıkça ortaya koyuyordu

Dudaklar.

Aynı şekilde, gidondan aldığı daha büyük, tam yüzlü bir kask taktı ve onu bağladı.

Güçlü makineyi vitesle takıp girişe doğru ilerlerken ona, "İzini sürmek için önce avının kokusunu almalısın," dedi. "Bekle, her ihtimale karşı patlayacağız."

Her ihtimale karşı Farce ve Dog hâlâ girişte bekliyorlardı.

Storme belini kavrayıp koltuğunu korumak için yakınına eğildiğinde çıkıştan fırladı. Çıkış heyecan vericiydi, altındaki döngünün zonklamaları, önündeki Breed'in sıcaklığı ve sokağın hemen dışında bekliyor olabilecek tehlikeyle doluydu.

Ama Farce ve Dog saklandıkları gecekondu mahallesine geri dönmüş gibi görünüyordu. Çıkışın dışında ama Styx'in onu yalnız bırakmadığından emin olmak için yakınlardan izlediklerinden emindi.

"Nerede kalıyorsun genç kız?" diye sordu telsiz bağlantısından.

"Lincoln Arms," diye cevap verdi. Öyle görünüyordu ki gece için başka bir otel odası kiralamak.

"Farce ve arkadaşı bu gecenin eğlenmek için uygun bir gece olduğuna karar verirlerse seni orada kolayca bulabilirler," dedi ona. "Otelden ayrılmanız ve başka bir otel bulmanız gerekecek."

"Öneriler?"

Birkaç dakika sessiz kaldı. "Lanet olsun, bu gece için otelimde bir oda tut. Sabaha kadar buradan ayrılmayacağım ve Farce'ı tanıyorsam, bu gece kesinlikle seni arıyor olacak."

Ne ilginç bir davet.

Yanılıyor olabilir miydi? Çoğu ırktan daha aldatıcı mıydı?

"Bu gece gölgeleri kovaladığını sanıyordum."

Tekrar kıkırdadı. "Akşam yemeği için bana katıl ve ben bir saat kadar senin güzel arkadaşlığının tadını çıkarırken arkadaşlarımdan kovalamacaya devam etmesine izin vereceğim. Henüz onun kokusunu almış değilim. Onların pek işine yaramayacağım."

Başarılı olmuştu. Breed'in onu takip ettiği aylar boyunca, onun hiçbir zaman gerçekten

Yakın. Her zaman onun birkaç adım gerisindeydi, oradaydı ama gerçek bir tehdit değildi.

Belki de nötrleştirici, hareket halinde kalma çabalarıyla birleştğinde, aralarına biraz daha saklanabileceği kadar mesafe koymayı başarmıştı.

"Akşam yemeği teklifine ne dersin?" diye sordu. "Kaldığım otelin mükemmel bir oda servisi var."

Dinlenebilirdi. Belki nazik davranıp odayı bile tutabilirdi. "Lincoln bulabildiğim en ucuz konaklama yeri," dedi.

üzülerek söyledi. "Daha pahalı bir şeye param yetmez." "Hiç korkma, benim bir süitim var. Nasıl paylaşılacağını bilirim."

Eminim öyledir.

"Peki ya arkadaşların?"

"Davetli değiller," diye homurdandı iyi huylu bir şekilde. "Diyelim ki paylaşacağımı biliyorum ve bazı hazineler kaliteli çikolata gibidir kimse olmadan tadına varılması gerekir."

Yani arkadaşları orada olmayacaktı.

"Bağlılık var mı?" Onun oyun arkadaşı ya da gece için çikolatası olmaya hiç niyeti yoktu.

"Sadece sen istersen," diye söz verdi ona. "ama genç kız, bu gece zırhı yıpranmış ve ezik şövalye benim, unuttun mu? Ayrıca, ne demek istediğimi anlıyorsan, bazı şeyleri bir erkek zorlamaz."

Bu Irk hakkında biraz bilgi sahibiydi ve bu onun yaşadığı bir felsefe gibi görünüyordu. Kendisi için gönderilen tüm Irklar arasında Styx, acımasızlığı ya da kana susamış yeteneklerinden çok kadınlara karşı olan oyunculuğuyla tanınıyordu.

Şu anda, o daha güvenli bir bahisti. Farce ve arkadaşının gece bitmeden onu Lincoln'e kadar izleyeceklerine şüphe yoktu. Onu bindiği son otele kadar takip etmişlerdi; aracının güvenliğini, giysilerini ve birkaç silahını kaybetmişti.

Acıkmıştı, yorgundu ve sadece birkaç saat dinlenmek istiyordu. Güzel bir yemek çok iyi bir bonus olurdu.

Styx Mackenzie yine de bir Irk'tı. Hepsi gibi o da öldürüyordu ve gülümseyerek öldürdüğü söyleniyordu. Ancak onun yaptığını bildiği tek vuruşlar Konsey askerlerine, Irklara ya da bilim adamlarına karşıydı.

Onun hakkında bilinmesi gereken her şeyi bildiğini düşünecek kadar saf değildi ya da bu Irkın diğer Irklar kadar aldatıcı, kana susamış ve neredeyse her şeyi yapabilecek kapasitede olmadığını. Basit gerçek şuydu ki, bu gece ondan daha kötü bir kaderden kaçmak için tek şansı oydu.

Elbette, bir Breed'den daha kötü bir kader olabilir mi?

"İşte gidiyoruz, tatlılar." Motosiklet kükreyerek genişleyen şehrin en seçkin otelinin girişine girdi.

"Sen bir Irksın, neden Cennet'te kalmıyorsun? Buradan çok uzakta değil," sordu atından inip kaskını kafasından çıkarırken.

"Kızım, sana söyledim, çalışıyor olmam gerekiyor. Eğer Haven'da olsaydım, patronum kızdan ziyade bazı Çakal Irklarının taciz ettiği güzel bir kızla fark ederdi." Hınzır siyah kaskını kafasından çıkarırken hızlı bir sırtıtlı göz ve valeye anahtarları fırlatmadan önce her iki başlığı da motosikletin yanına sabitledi. "Takip edildiğimizi biliyor muydun?"

Elini kızın sırtının alt kısmına dayadı ve onun yapacağı gibi dönüp arkasına bakmasına izin vermek yerine onu öne doğru zorladı. Kendini korumanın onu yapmaya ittiği gibi.

"Sonra takip mi ettiler?" Yorgunluk onu sürüklüyordu.

Onu kovalayan Çakal Irkları haftalarca peşini bırakmamış, ona uyumak için çok az zaman vermiş ve yemek için edindiği o sinir bozucu arzuyu sürdüren tuhaf işleri bulma fırsatı vermemişti.

"Takip ettiler ama icabına bakacağız," diye söz verdi onu zarif lobiden diğer taraftaki asansörlere doğru yönlendirirken. "Yine de dikkatlerini çekmeyi nasıl duymak ilginç olurdu."

Sesindeki eğlenme ifadesi, gerçekten şüpheli olmadığına dair ona güvence verdi ... belki.

"Aynı tas aynı hamam." Omuz silkti, bazı Çakal Irklarının bir suçlu ailesinin üyesinin edinebileceği üne sahip olmasına şükretti. "Tek yapmanız gereken yanlış zamanda yanlış yerde olmak."

"Bu oldukça doğru." Şimdi sesinde biraz hırıltı vardı ve onu az da olsa sakinleştirmeyi başardığını fark ettiği o İskoç aksanından eser yoktu.

Bu onu şaşırtmıştı. Irkların onu inanılmaz derecede germeye eğilimi vardı ve kendini hiçbir zaman bir ırka bu kadar yaklaştırmamıştı. Yine de Styx'e karşı gergin değildi. Belki de artık umursamayacak kadar yorgundu.

"İşte geldik." Asansör en üst katta yumuşak bir şekilde durdu ve kapılar ses çıkarmadan güvenli on birinci kata açıldı. "Burada bir süitim var. Benimle güzel bir yemek yiyebilirsin; mutfaktaki şef yemek konusunda neredeyse bir dahi ve çikolata konusundaki yeteneklerini tartışmayalım." Sesinde sevgi dolu bir ton vardı.

Bu doğru. Bu, çikolatayı sevmesiyle bilinen bir Irktı. Dedikodular, şakalar duymuştu ve hatta birkaç gece önce iki kadın arasında geçen, onun kadınlara ve çikolataya olan tutkusuyla ilgili bir konuşmaya kulak misafiri olmuştu.

Kolay bir gülümseme ve merhametsizlikle öldürdüğü, sonra da dönüp çikolatayı tanrıların nektarıymış gibi yediği bilinirdi.

"İşte başlıyoruz." Süitin kapısını açtı ve sanki iyi bir Samiriyeli gibi, onu memnun etmeye ve cennete puan kazandırmaya hevesliymiş gibi içeri kadar eşlik etti.

Süit zarıftı; yumuşak krem halılar, karamel deri mobilyalar büyük ekran televizyonun önünde bir oturma alanında gruplanmıştı. Yan tarafta sekiz kişilik bir konferans/yemek masası duruyordu ve çift kapının ardından havadar ve rahat görünen kral boy bir yatak gördü.

"şurada bir oda daha var." Styx ikinci bir kapıyı açarak en az onun kadar rahat görünen başka bir yatağı gösterdi.

Tanrım, kar beyazı yorganın altına kıvrılıp gözünü kırpmadan uyuyabilmek için dişlerini bile verebilirdi.

Masanın arkasındaki ıslak bara doğru ilerlerken, "Yemek menüsü masanın üzerinde," dedi ona. "Ne içmek istersiniz, genç kız?"

Onun bir Cins olduğunu unutturacak kadar güçlü bir şey. Onun istediği de buydu. Düğümü gevşetecek bir şey

Midesindeki sinirler ve Irkların onu avlama tehdidi olmadan birkaç saatin tadını çıkaracak kadar uzun rahatlamasına izin verin.

Styx'in onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Ona kalırsa o sadece sevişmekten çekinmeyeceği başka bir kadındı. Ona yardım etmek için gizli bir amacı olduğu gerçeği ilgisini çekmek yerine onu kızdırmış olmalıydı. Belki de umursamayacak kadar yorgundu?

Menüye doğru ilerleyerek uzun süre baktı, ağzı sulanmıştı ve bir seçim yapmak için mücadele ediyordu.

"Neden şefin en sevdiği yemeklerden bir numune sipariş etmiyorum?" diye önerdi, kadın cevap vermeyince.

"Kulağa mükemmel geliyor." Boğazını temizleyerek bir kez daha zengin odaya baktı. "Haven görevdeyken Irklarıyla ilgilenir."

Bunun üzerine kıkırdadı. "Ah, genç kız, keşke onları bu kadar nazik olmaya ikna edebilseydim. Hayır, süit oynadığım iyi bir poker oyununun karşılığıydı. Ev sahibi kaybetti, ben kazandım. Ne yazık ki masada biraz nakit vardı ve ben de senet kabul etmiyorum. Bu yüzden biraz değiş tokuş yaptık."

"Çok iyi bir el olmalı," diye yorumladı. "Bayan şans bana gülüyordu. şimdi, şu içkiye ne dersin?"

BÖLÜM 2

Çok fazla içmiş olması mümkündü. Kesinlikle çok fazla yemişti.

Storme masanın yayılmış numune tabaklarından arta kalanlara baktı ve şimdiye kadar tattığı en iyi şarap olması gereken şaraptan bir yudum daha aldı.

Styx onun karşısına oturmuş, bir viski daha yudumlarken dudaklarında hafif bir gülümsemeyle onu izliyordu. Okyanus mavisini gözleri sıcaklıkla dolu olan kız yemeğin tadını çıkarırken bir süredir onu izliyordu.

Hayır, bu sıcaklık olamazdı, tabii nasıl numara yapacağını bilmiyorsa. Elbette, muhtemelen nasıl numara yapılacağını biliyordu. Eğer biliyorsa, bunu ona Konsey'in öğrettiğinden hiç şüphesi yoktu.

"Bana adını söylemeye hazır mısın, genç kız?" diye sordu, o hınzır, pürüzsüz sesi hayvani bir zevkle biraz törpülenmişti.

Keyif alıyordu. Yemek boyunca konuştular. Çeşitli konular hakkında konuşmuşlardı ama bir kez bile Çakalların onu neden kovaladığını sormamıştı ve şu ana kadar adının ne olduğu umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

"Belki de gizemli kalmayı tercih ederim." Evet, kesinlikle şarabı biraz fazla kaçırmıştı ama yine de bir yudum daha aldı ve içinde yayılan yumuşak, ateşli parıltının büyümesine izin verdi. Bu gece yapmaya eğilimli görüldüğü gibi flört etmesinin nedeni alkol olmalıydı.

"Ah, genç kız, senin her zaman bir gizem olacağını hissediyorum," diyerek kıkırdadı ve ayağa kalkıp ona doğru ilerledi. "Gel o zaman, sana odanı göstereyim ve uyumana izin vereyim. Sandalyende bayılmaya hazır görünüyorsun."

"Sarhoş değilim." Kaşlarını çatarak ona baktı.

"Şimdi, sarhoş olduğunu mu söylüyordum?" Kırmızı kaşları yavaşça kalktı. "Ben sadece güzel yüzündeki yorgunluk izini yorumluyordum."

Biraz solgunsun ve kesinlikle en iyi halinde değilsin. Bir genç kızı baştan çıkarmak, o bir monitörün üzerinde uyuyakalmadığında her zaman daha zevklidir."

"Beni baştan çıkaramazsın." Hiçbir Cins onu baştan çıkaramazdı, buna izin vermezdi. Ve bir insan erkeğinin onu yatağa atmasına izin vermeye cesaret edemezdi. Başka bir arkadaşının daha öldüğünü görmek istemiyordu.

"mıyım?" Kadının aniden zayıflayan elinden şarap kadehini alarak masanın üzerine koydu ve onu ayağa kaldırdı.

Kendini tembel hissediyordu. Önceki yorgunluğu yemekle birlikte biraz hafiflemişti. Elbette yorgundu ama uyku bir süre daha gelmeyecekti, özellikle de süitte onunla birlikte bir Cins olduğu gerçeği göz önüne alındığında.

"Hayır, beni baştan çıkaramazsın." Sonunda başını salladı. "İrklarla işim olmaz."

O da buna güldü. "O zaman bir erkek olduğumu farz et," diye önerdi. "Sadece senin her türlü heves ve arzunu tatmin etmeye hevesli, hoş, tehditkâr olmayan bir erkek."

Dudakları kıvrıldı. En azından eğlendiriciydi.

"Kimse sizi herhangi bir türden normal, tehditkâr olmayan bir adamla karıştırmaz."

Bir adım daha yaklaştı. Storme ona baktı ve hissetmek istemediği bir kırılma duygusu hissetti. O bir erkek değildi, on yıldır nefret ettiği her şeyin özüydü.

"Lass, seni asla incitmem," diye söz verdi, sesi çok derin, çok nazikti, eli uzandı, Storme geri çekilip başını sertçe sallamadan önce ona dokunmaya çok yaklaştı.

Son aylarda hayat gerçekten cehenneme dönmüş olmalı, diye düşündü. O kadar korkunçtu ki neredeyse orada durup adamın kendisine dokunmasına izin verecekti.

Bakışları daraldı. "Duşunu al, kadın." Bu bir emirdi.

Storme ona baktı, duygularının yükseldiğini hissederken dişleri sıkıldı, zihninin arkasında her zaman kaynayan öfkenin ön plana çıktığını hissetti.

"Gitme vaktim geldi." Hiçbir Çakal onun için bu İrkin olabileceği tehlikeli olamazdı.

Topuklarının üzerinde dönüp doğruca kapıya doğru yürümeye niyetlenirken, kendini koruma duygusu içinde gerilmeye, vücudunu sıkılaştırmaya başladı.

"Ve sen o kapıdan çıkıp onların pençelerine düşesin diye o güzel kızı korumak için hayatımı ve uzuvlarımı riske attığımı mı düşünüyorsun?"

Kız ondan kaçamadan, ki kız Irklardan kaçmakta çok iyiydi, adam kızın kolunu kavradı ve onu göğsüne doğru çekene kadar sürükledi.

Elleri içgüdüsel olarak sert, geniş hatların üzerinde düzleşti. Adamın giydiği gömleğin kumaşından akan etinin sıcaklığını hissedebildiğine yemin etti. Isı ve başka bir şey. Kalbinin atışı, olması gerekenden daha hızlı çarpıyordu, sanki yakın olmak onu etkiliyor, sanki ona dokunmak onu heyecanlandırıyordu.

Kalbi korkuyla çarpıyordu. En azından bu bahaneye sadık kalıyordu. Elbette korku daha önce hiç klitorisini şişirmemiş, amının zonklamasına, sularının toplanmasına neden olmamıştı. Meme uçları sertleşmişti. Dudakları hassastı ve bir anda onun kendisini öpmesini istediğini fark etti.

Bir Irka hiç bu kadar yakın olmamıştı, en azından bu durumda. Koştuğu on yıl boyunca, kendisine ateş edilmiş ve o da karşılık vermiş, Irklar tarafından vurulmuş ve vurulmuştu. Ama hiç biri tarafından tutulmamıştı.

Parmakları adamın gömleğine doğru kıvrıldı, uzak bir yanı giysinin altındaki et hissine hayret etti. Kalçaları adamın kalçalarına yakın tutulmuştu, adamın sikinin uzunluğu deri binici pantolonunun malzemesi altında karnının alt kısmına baskı yapıyordu.

Orada da sıcaklık vardı. Dolgun, kalın bir sıcaklık, ince bir nabız ve şehvet zonklaması.

Irk fizyolojisi hakkında çok şey biliyordu, diye düşündü paniğe kapılmış bir sinirle. Erkek Kurt Irkı'nın aletinin uzunluğu ve genişliği, kaslarının sert tonu, vücudunun imkânsız gücü hakkında çok fazla şey biliyordu.

Bu odanın dışında onu kesin bir cehennem bekliyordu ve bunu biliyordu. Bu odanın içinde, onun kollarında, muhtemelen yatağında, enfes bir zevk olacaktı. Bir Cins'le birlikte olmamış hiçbir kadının hayal edemeyeceği bir zevk.

Laboratuvarlarda bir kadını memnun etmek için eğitilmişlerdi ve bu eğitimi çeşitli nedenlerle almışlardı, bunların çoğu

kandırmak, sızmak, güven kazanmak ve bilgi çalmak.

"Daha önceki korkun nerede, genç kız?" Dudakları kulağına inerken, dili sinsi bir baştan çıkarma hareketiyle kulağını okşarken, mırıldanan fısıltı duyularını hafifletti.

Kirpikleri dalgalandı. İyi hissettirdi. Çok iyi hissettiriyordu. Bir an için içinden bir suçluluk duygusu geçti ama ardından adamın dudaklarının çenesinde gezinmesi, dudakları onu okşarken dilinin nazikçe, kısa kısa yalamalar yapması gibi çekici bir his geldi.

Kardeşinin boğazını parçalayan Breed'i hatırlamak için mücadele etti ama görüntü aklına gelmedi. Vücudunda cızırdayan sıcaklığı geçemedi.

"Bunu bana yapma," diye fısıldadı, adamın geri çekilmesi, dokunuşunu geri alması için dua ediyordu.

"Donna ne yapıyor, küçük aşkım?" Dudakları onunkilere değdi. "Donna sana zevk mi veriyor? Ama genç kız, şu anda senin zevk çığlıklarını duymaktan daha büyük bir ihtiyacım yok."

Ve zevk alma ihtiyacı haykırarak kadar yoğundu, çünkü içinde yanmaya başlamıştı.

"Lütfen," diye tekrar fısıldadı. "Bırak beni gideyim."

Alçak, hınzır bir kıkırdama dudaklarının kenarında titreşti. "Özgür olmak istiyorsan, tek yapman gereken uzaklaşmak."

Ama adam onu tutuyordu. İri ve güçlü elleri sırtından aşağı, kalçalarının üzerinden geçip tekrar geri iniyordu.

Okşuyordu. Onu okşuyor, o büyük eller kalçalarına dönüp kaldırırken onu kendine doğru çekiyordu.

Adamın kalçası kadının kalçasının arasına girip, yumuşak ve baştan çıkarıcı bir vuruşla ona sürtünürken, kadının sırtı arkalarındaki duvarla buluştu.

Duygular klitorisinden meme uçlarına doğru akıyordu. Saf, katıksız bir zevk. Sıcak, rahatlatıcı ve heyecan vericiydi. Şimdiye kadar hiç deneyimlemediği hislerin bir karışımıydı.

"Hareket etmiyorsun, genç kız." Dudakları onunkilerin üzerinde gezindi. Hayır, hareket etmiyordu, hareket edemezdi.

"Ne kadar hoş bir gizem." Kaba ses tonu onu sarhoş etti, içerdiği saf, erkek baştan çıkarıcılığıyla onu büyüledi.

Parmakları bluzunun düğmelerindeydi.

Tanrım, onun kendisine dokunmasına izin veriyordu. Kardeşi bir Çakal tarafından öldürülmüştü ve Çakal kötü giden bir görevden döndüğünde onun hayatını birden fazla kez kurtarmıştı. Onu babası yaratmıştı.

Kurtlar ve Çakallar babası ve ağabeyinin uzmanlık alanıydı. Onların genetik dehası diğer bilim insanlarının hayranlık duyduğu ırklar yaratmıştı. Yaratıcılarına sırt çeviren ırklar.

Ve o ırklardan biri ona dokunuyordu. Kendi yarattıkları biri değil, tıpkı diğerlerini yarattıkları gibi yaratılmış biri.

Aşağı baktı ve bir elin parmaklarının düz siyah bluzunun düğmelerini gevşetmesini izledi. Kumaş yavaşça ayrıldı, kenarları gevşeyerek bağırsız göğüslerini ortaya çıkardı.

Storme kızarmış, şişmiş göğüslerine baktı. Normalde yumuşak pembe, rahat ve ilgisiz olan meme uçları şimdi sert, sivri ve çok daha koyuydu.

"Tanrı bir kurdu sever." Sesin yumuşak nefesi bakışlarını adamın yüz ifadesine çevirdi.

Elleri yavaşça sert tümsekleri kavrarken, onları hissederken, sanki desteğine ihtiyaç duyuyorlarmış gibi avuçlarının içinde tutarken, kendinden geçmiş bir halde göğüslerine bakıyordu.

Nasırlı etin ipeksi kıvrımlara sürtünme hissi meme uçlarının zonklamasına neden oldu. Sıkı ve serttiler, acı verecek kadar hassaslardı ve dokunmak için can atıyorlardı.

Nazik değildi. Kaba da değildi. Parmakları okşadı, şekillendirdi ve sertleşmiş etin hissini deneyimledi, Storme dizlerinin sıkılaştıran hislerden dolayı zayıfladığını hissetti. Tanrım, onun daha sert, daha sıkı dokunmasına ihtiyacı vardı.

Hayır, daha fazlasına ihtiyacı vardı. Onun dudaklarını üzerinde istiyordu, ona ihtiyacı vardı. Dudaklarının sıkı tepeleri örtmesini, onları emmesini, ağzına çekmesini ve zevkten çıldırmasını istiyordu.

"Styx," diye fısıldadı onun adını, sadece dudaklarında hissetmek için, dudaklarında onun bir parçasını hissetmek için.

Kendisinin tadına bakılmasını istediği kadar umutsuzca onun da tadına bakmak istiyordu. Vermek ve almak istiyordu. Bu geceden önce düşünmeye bile cesaret edemediği bir yakınlık için yanıp tutuşuyordu.

Bu ne kadar tehlikeliydi? O kadar tehlikeliydi ki, bu şekilde devam ederse bu geceyi asla atlatamayacağını biliyordu.

Bunu çok yakında durdurmak zorunda kalacaktı.

Ama bunu durdurmak istemiyordu. İçinde yükselen çatışmanın onu parçalamaya başladığını hissedebiliyordu. Korku ve ihtiyaç, anılar ve geçmiş nefretler, on yıl boyunca kaçmak, saklanmak, huzur bulmak, sıcaklık bulmak için sadece birkaç dakika savaşmak. On yıl boyunca bunu bulamamıştı, ta ki bir Kurt onu kollarına çekene kadar.

Düşman ona dokunana kadar.

"Tatlı gizem," diye fısıldadı. "Söyle bana, eğer bu güzel meme uçlarını emersem, iyi bir kız olup bana adını söyler misin?"

Cesaret edemedi. Tanrım, hayır. Onun kim olduğunu anlaması, sevgilisinin, koruyucusunun bir hapisane gardiyanına dönüşmesi düşüncesiyle başa çıkamazdı.

Storme başını salladı.

"O zaman senin için bir isim yapacağım aşkım, çünkü bu meme uçlarını emmek karşı koyamayacağım bir şey," diye uyardı onu dudakları onunkilere değerken ve başparmakları meme uçlarını okşarken. "Yine de böylesine mükemmel bir lütfə sahip olan birine koyacak bir isim olmadan güzel meme uçlarını emmeyeceğim."

Onun kollarında eriyip gidecekti. Böyle bir yaratığın var olması gerçekten adil miydi? Sadece nefretin var olması gereken yerde baştan çıkarıp ayartabilmesi?

"Benim küçük gizemim. Benim tatlı, baştan çıkarıcı küçük şekerim."

Onun dudaklarını bulduğu anda kendi adını da buldu.

Storme boğazında düğümlenen iniltiyi hissederken, en inanılmaz hisler içinden akmaya başladı. Dudakları, inanılmaz derecede bilgili, ateşli ve aç bir şekilde Storme'un dudaklarının üzerinde gezinirken, dili Storme'un ağzının kenarlarını yalıyordu.

Adamın akşam yemeğinde afiyetle yediği çikolatanın tadını aldığına yemin etti. Bu ve belki bir parça tarçın. Bir parça sıcaklık.

Dudakları aralandı.

Adamın kalçası amının tümseğine daha sıkı, daha sert bastırırken, kadın ona açılmaktan, dilinin onu yalamasına, dudaklarının onunkilerin üzerine eğilmesine izin vermekten kendini alamadı.

İnanılmaz derecede ıslanmıştı. Uyluklarının arasında biriken nem hissi, aniden şişen klitorisinin hassasiyetine eklenirken, kollarının kalktığını ve ellerinin onun güçlü boynunu kavradığını hissetti.

Onun öpücüğünü istiyordu ama bunu yapmamalıydı. Dudaklarını ısırp sonra daha derin, daha sıcak bir öpücük için geri döndüğünde uzun köpek dişlerini korkmalıydı.

Dudakları onunkilerin üzerinde geziniyor, karnında sıkılaştıran ve amında kenetlenen ihtiyacı hissederken kontrol edemediği bir ateş yaratıyordu.

Storme hislerinin çözöldüğünü, korkusunun buharlaştığını hissetti. Ve öyle olmamalıydılar.

Bunu daha sonra çözeceğine dair kendine söz verdi. Başını duvara yaslayıp dudaklarının boynundan aşağıya, göğüslerinin yükselişine doğru süzölmesine izin verirken, nefes alabildiği anda buna bir anlam vereceği sözüyle kendini teselli etti.

Şimdilik sadece bir kadın olmak istiyordu. Ve kendini hiç şimdiki kadar kadın hissetmemişti.

Her şey bittiğinde çakalların bu adamı öldürmesi konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Rahatsız edilmek ya da tehlikede olmak konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Farce ve arkadaşının böyle bir girişimde bulunmaya cesaret etme ihtimali yoktu.

"Oh evet." Adamın dili aniden bir meme ucunu okşayarak düşüncelerini dağıttığında kelimeler dudaklarından döküldü.

Bakışları bir kez daha aşağıya kaydı, adamın okyanus mavisini gözleriyle kendisine bakmasını, dudaklarını ayırmasını ve göğüs ucunun sıkı, sert ucunu zarif bir yavaşlıkla içine çekmesini izledi. Nemli erkek dudakları ayrılıyor. Ağzının içinde kaybolmadan ve soğuk alevler onu yutmadan önce dili sert ucun üzerinde kıvrılıyordu.

Alev alev yanan his, sıcak ve tatlı bir şekilde doğrudan klitorisine ulaşmadan önce hassas tomurcuğu yaktı. Orada, vajinasının kaslarını sıkılaştırdı ve oradaki kaslar ihtiyaç içinde sıkılıp gerilirken, amının hassas kıvrımlarını kayganlaştırmak için bir nem dalgası gönderdi.

Kadın ıslak ve ateşliydi. Vücudu hassaslaşıyor, batıyor, eriyordu ve aniden, bu adamdan ve dudaklarının meme ucunu çevrelediği, sert, güçlü çekişleriyle emdiği hissinden başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Elleri onu kalçasına doğru hareket ettirmek için tekrar kıkına doğru kayarken ağzı. Bu zevk enfesti. Duyularını yırtıyor ve bir elektrik dalgası gibi sinir uçlarını törpölüyordu.

Karnı sıkıştı, kasıldı. Bu ezici his, amını yırtan bir ateş gibiydi.

Onunla savaşmak bir seçenek değildi, tabii bu onu yerinde tutmak için savaşmak anlamına gelmiyorsa. Parmakları saçlarını itti ve ensesinde tutan deriyi yerinden çıkardı. Saç tellerinin kaba sıcaklığı ellerinin üzerinden aktı ve dilinin meme ucunu törpülemesine mükemmel bir karşıtlık oluşturdu.

Sadece biraz sertti. gerekenden biraz daha sertti, klitorisine şaşırtıcı bir coşkunun kirpiklerini gönderecek kadar sertti.

"İşte, Şeker." Dudakları bir meme ucunu kaldırıp yumuşattıktan sonra diğerine doğru öpücükler kondururken, kalçasındaki eller onu adamın kalçasına doğru götürdü ve hınzır, şehvetli bir ustalıkla sürttü.

Onu baştan çıkarıyordu ve buna karşı koyamıyordu. Sinsi sıcaklık, karşı koyamadığı, inkar edemediği bir alevi tutuşturarak sistemini yakmaya başladı.

Neden o? Irklardan nefret ettiği kadar hiçbir şeyden nefret etmezken neden bu Irk? Neden onun sıcaklığı, ihtiyacı ve içindeki acıyan çaresizlik bir araya gelerek yılların zor kazanılmış kontrolünü yok etti?

Çünkü yorgundu.

Çünkü sadece birkaç saat sıcaklığa, güvenliğe ihtiyacı vardı. Bir kadın olmak için sadece birkaç saat, o bir Cins değilmiş gibi davranmak zorunda kalsa bile, gece bittiğinde tutunabileceği bir adam.

Sabah olduğunda suçluluk duygusu onu derisini yüzecekti. Duyuları yeniden çalışmaya başladığında, yıllar boyunca gördüğü dehşeti hatırlayacaktı.

Ama Styx orada değildi.

"Ahh, Sugar, lass," diye meme ucuna karşı hırladı, ona bakarken, ifadesi o kadar şehvetli, ona zevk vermeye o kadar tamamen dalmıştı ki, onu büyüledi.

Bakire değildi. Tamamen masum da değildi ama daha önce hiçbir erkek ona böylesine çıplak bir açıklıkla bakmamıştı.

emici ihtiyaç.

"Şeker kadar tatlı. En iyi, en tatlı bitter çikolata gibi." Hınzır bir gülümseme, keskin köpek dişlerinin bir parıltısı ve aklının başına gelmesi gerekirdi. Bunun yerine, kör uçları boynundan aşağı inerken ve bir eli beline doğru hareket ederken başı duvara yaslandı.

"Kötü fikir," diye kabaca nefes aldı kot pantolonunun çıtçıt ve fermuarı gevşerken.

"Ah, genç kız, eminim yıllardır aklıma gelen en iyi fikir," diye inleyerek ona güvence verdi, kendini ayağa kaldırırken, sadece kot pantolonunun kalçalarından aşağı kaydığını gördü. "Aminin kokusunu alabiliyorum Şeker, tatlı, sıcak ve neredeyse beni sarhoş edecek."

Parmakları kot pantolonunun içinde daha da kayarak aminin çıplak, kaygan kıvrımlarını avuçlarken, bu aksan da aynı narkotik etkiyle duyularının üzerinde kayıyordu.

Storme ayak parmaklarının ucuna gitti, saf ısının şehvetli bir patlamasının vücudunu kırbaçladığını hissederken dudaklarından inilti bir inilti çıktı.

Avuç içi şişmiş klitorisinin hemen üzerinde durarak onu daha da hassaslaştırdı ve şimdi içinde yükselen zevkten dehşete düşmüş bir halde ona onu hâlâ avucunun içinde tutuyordu.

"Bunu yapmak istemiyoruz." Sabah olduğunda ikisinden de nefret edecekti.

"Şekerim, bunu yapmayı nefes almaktan daha çok istiyoruz."

Adam dönüp onu yatak odasına ve yatak odasının ortasında bekleyen büyük yatağa taşırken, kız kollarında, göğsüne yaslanmış, hayatında hiç hissetmediği kadar kadınsı, zayıf ve şehvetli hissediyordu.

Sırtı son derece yumuşak yorganla buluştuğunda, botlarının ayağından çekildiğini ve bir saniye sonra da kot pantolonunun bacaklarından kaydığını hissetti.

Külotu engel teşkil etmiyordu ve bluzunun yırtılma sesi, adam onun üzerinde yükselirken, dudakları saf bir zevk hırıltısıyla onunkini kaplarken sadece uzak bir düşünceydi.

Parmakları kalçalarının arasından kayarak seksinin şişmiş, kaygan kıvrımlarını ayırırken, dili dudaklarının içine bastırarak onları aldı.

Kalçaları kemerli. Acı veren zevk vajinasını yırttı ve yavaşça içeri kayan hınzır parmağın etrafında sıkıca kenetlendi.

Ve okşadı. İtmeden okşadı, o kadar hassas sinir uçlarına sürtündü ki acımasız bir ihtiyaçla haykırdı.

Storme ellerini adamın yüzüne dökülen ağır saç tellerinde kenetleyerek onu kendine doğru çekti, kalçalarının arasında oluşan akıl almaz, inanılmaz zevkin daha fazlasını almak için çaresizdi.

İçinden geçen ihtiyacı hissedebiliyordu, o ağrıyan, yoğun şehveti, aralarında sadece büyüdükçe.

Bu gece.

Bu gece, sabah olduğunda bunun acısını çekmeyeceğini bildiği bir adamla birlikte bir kadın olacaktı. Çakallar bu adamı öldüremezdi ve eğer Sığınak ya da Cennet'teki Irklar bu geceyi öğrenirse, o zaman söyleyebileceği hiçbir şey yoktu, kollarından kayıp gittiğinde nereye gittiğini bilmesinin hiçbir yolu yoktu.

"Evet!" Adam bir parmağını daha içine bastırıp onu açarken, kalçaları adama karşı kıvranıp onu daha derine iterken sözcük dudaklarından yırtıldı.

"İşte, aşkım," diye inledi, dudakları boynunu ısırırken, yaladı ve kan dolaşımına alevler gönderirken parmakları onun içine girdi. "Çok sıkısın. O kadar tatlısın ki bir adama kontrolünü unutturuyorsun."

"Güzel, benimkini soydun." Dudakları omzuna doğru kıvrılan bölgeyi yalamak için hareket ettiğinde boynunu eğen Storme kendini geceye ve bu adamın dokunuşuna bıraktı.

O bir erkekti. Onun sahip olduğu ekstra genetiği düşünmeyi reddetti. Tanrım, sadece bir gece istiyordu, korku yerine zevk dolu bir gece. Tekrar koşmak zorunda kalmadan önce bir süreliğine ısınmak istiyordu.

Adam onun omzunu ısırırken, elleri gömleğine gitti, çekiştirdi, düğmeler yırtılıp kurtulana kadar çekiştirdi ve malzemeyi omuzlarının üzerinden itmesine izin verdi.

Onu karşısında hissetmek istiyordu. Tüm o sert, sıcak eti, dalgalanan kasları, zevk ya da acı için bilenmiş ve şekillendirilmiş gücünü.

Bu gece zevk alacaktı. Onun kim olduğunu bilmiyordu. Ona verdiği hediyenin, çaresizce arzuladığı sıcaklığın ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Şekerim, tadın cennet gibi," diye inledi gömleğini çıkarırken, dizlerinin üzerine çöküp kumaş parçasını atarken parmakları kızın içinden kaydı.

Storme onu karşılamak için ayağa kalktı, yatakta doğruldu, elleri pantolonunun derisine gitti ve malzemeyi horozunun uzunluğu boyunca sıkı tutan ağır düğmeleri çekiştirdi.

İrk fizyolojisini biliyordu. Erkek bir Kurt Irkının şaftının uzunluğunu ve genişliğini biliyordu. Laboratuvarlarda genç bir kızken görmüştü. Hayvanlar gibi, Irkların da laboratuvarlarda kıyafet giymesine izin verilmiyordu.

Onu serbest bıraktığında, o zaman bu donanımın şehvetli yönlerini anlamadığını veya düşünmediğini fark etti. Ağır, kalın et onun bedeninden ayrılırken, amının daha da ısındığını, sularının kalçalarının arasından aktığını hissetti.

"Şekerim, henüz değil." Kız bakışlarını ona doğru kaldırırken parmakları bileğinin üzerinde kıvrıldı.

"Bu gece benim gecem," diye fısıldadı ona, parmaklarının kızgın, demir gibi sert şaftı kavramasına izin verirken bu kararlılığı hissediyordu.

Isınmış, zonkluyordu ve çok sertti. Başparmağı başın ucunu yumuşatarak orada biriken hafif nemi hafifletti.

"Bunu istememeliydim." Ani bir korkuyla boğazı düğümlendi, bu geceyi asla unutamayacağını farkına vardı.

"Bunu neden istemeyesin ki?" Parmakları yanağına düşen saçlarını düzeltmek için havalandı. "Neden verebileceğim tüm zevki almayasın ki aşkım? Ve ben senin hayal bile edemeyeceğin zevkleri bilirim."

Elbette biliyordu. Irklar sadece acı verme konusunda değil, aynı zamanda zevk verme konusunda da eğitilirdi.

"Peki sana nasıl bir zevk verebilirim?" Styx'le kıyaslandığında Storme kendisinin bir bakire kadar masum olduğunu biliyordu.

Elini adamın sikinin üzerinde gezdirdi, yüz ifadesi gerginleşirken ve parlak mavi gözlerinde zevk parıldarken sakin avucunun içinde sarsıldığını hissetti.

"Lass, bu beni zevkten mahvedeceksin," diye güvence verdi ona, sesi daha derin, daha sertti ve gözlerinde şehvetli bir cazibe parlıyordu. Onun üzerindeki etkisini görmenin bilgisi kıza bir şeyler yaptı. Yalan söylemiyordu, yalan söylüyor olamazdı. Onun gözlerinde gerçeği görebiliyordu. Ona zevk veriyordu; onu istiyor, onun acı çektiği gibi acı çekiyor, onun ihtiyaç duyduğu gibi ihtiyaç duyuyordu.

İlerleyerek, dili geniş başın üzerinde yaladı, erkeği ve sıcaklığı tattı, dudakları ayrılıp onu içine çekerken onu sarhoş ettiğini hissetti.

İçindeki son kısıtlamanın da gevşediğini hissederken, bu o değildi, diye kendini temin etti. Bu olabileceği kadındı, son on yılını hayatta kalmak için savaşıyor, onu kovalayan dehşetten saklanarak geçirmemiş olsaydı belki de olabileceği kadındı.

Bu, olmayı hayal ettiği kadındı. Styx'in kollarında rahatsız edilmekten korkmuyordu, içinde zevk yükselirken şaşırmaktan korkmuyordu.

Bir elinin altında karın kasları sıkılaştı, ağzı sikinin kabarmış tepesi üzerinde çalışıp açlıkla emerken sıkıca kasıldı.

Baharatın tadı duyularını doldururken, adamın ağzının içinde nabız gibi attığına, küçük bir boşalma yaşadığına yemin edebilirdi. Bunu beklemiyordu. Bu zengin, erkek tadının onu aşılmasını, açlığını daha da artırmasını beklemiyordu.

Parmakları şaftın üzerinde kıvrıldı, okşadıkça, emdikçe, her bir tadının tadını çıkardıkça esnediğini ve zonkladığını hissetti.

Boğazından sert bir hırıltı çıkarken ellerinin saçlarının arasından geçtiğini, parmaklarının saç tellerini sıkıldığını hissetmek Storme'un bedeninde saf bir hazzın cızırdamasına neden oldu. Parmakları kafa derisini yoğurdu, kalçaları öne doğru itildi ve Storme onun verdiği zevki hissetmenin heyecanıyla patlayacağından emindi.

Bu, kendi zevkini daha da yükseltti, onu daha sıcak, daha ıslak ve içinde hissetmek için daha çaresiz hale getirdi.

Adam geri çekilirken boğazını yırtarcasına bir çığlık attı ve yataktan atlarken onu serbest bırakmaya zorladı. Giysilerini çabucak çıkardı. Botları, pantolonu yere düştü ve onu görkemli bir şekilde çıplak bıraktı.

Ona geri döndüğünde, üzerinde gezinirken onu yatağa doğru itti.

Uylukları kadınıninkileri ayırdı, parmakları kadının hazır olup olmadığını bir kez daha test etti ve Storme sikişinin geniş başı kadının amının kıvrımlarını ayırırken ağır bir baskı hissetti.

Anında, içinden açlık aktı. Daha önce de istediğini, acı çektiğini düşünüyordu. Şimdi ona saldıran ihtiyaçla karşılaştırıldığında hiçbir şey değildi. Adam onu ayırmaya başladığında vajinasının kasları esnedi ve titredi. Yavaş ve kolay bir şekilde, Storme baş döndürücü bir coşkunun onu ele geçirmeye başladığını hissederken, içerideki ağır eti çalıştırmaya, onu germeye ve yakmaya başladı.

Bu zevk ve acıydı. İçine giren her santimle birlikte içinde yükselmeye ve inşa etmeye başlayan yakıcı, enfes bir coşku.

Storme, tepenin genişliğinin içine itildiğini, zonkladığını, bir sıcaklık fışkırdığını ve ardından saf zevkin kör edici bir orman yangınının içinden geçtiğini hissetti.

Kamburlaşarak, daha da ileri götürmeye çalıştı, çünkü amının sıkıldığını hissetti, suları etrafından akarken horozunun başını sağdı.

İnanılmazdı. Nefes nefese kalıp şaşkınlıkla ona bakarken hayal edebileceği hiçbir şeye benzemeyen kör edici, lezzetli bir sıcaklık. "Styx," diye hıçkırarak onun adını fısıldadı. "Aman Tanrım. Ne yapıyorsun sen? bana ne yapıyorsun?"

"Seni seviyorum, genç kız." Sesi o kadar derin, o kadar şefkat doluydu ki, bir an için korku neredeyse hisleri bastırdı.

"Bana ne yapıyorsun?" diye tekrar sordu. Bu normal miydi? Daha önce hiç bir şey bilmemiş, hiç böyle bir şey hissetmemişti.

Kalçaları daha da açıldı, dizleri büküldü, bacakları adamın kalçalarını kavrayana kadar kalktı, elleri adamın pazularından aşağı inip tekrar geri çıkarken kendini ona daha da açtı. Kaslar onun dokunuşunun altında gergindi, ona bakarken yüzünü ter kaplıyordu.

"Sana zevk veriyorum, Şekerim," diye mırıldandı, saçlarının nemli tellerini yanağından geriye doğru düzeltirken. "Sadece zevk, aşkım."

"Üşüyordum," diye fısıldadı, bu kelimelerin nereden geldiğini ve neden şimdi dudaklarından döküldüğünü merak ediyordu.

Bakışları parladı. "Şimdi üşüyor musun, genç kız?" Kadın, adamın sikinin daha da derine indiğini, amcığı onu içine almak için zorlanırken sıkı ve sert bir şekilde zonkladığını hissederken sesi gergindi, sonra içine bir başka derin, sıcak meni atışı boşalırken biraz gevşedi.

Zevk arttıkça, daha fazlasına olan ihtiyaç içinde zonklamaya başladıkça boğazından bir hıçkırık koptu. Hassas etinde alevden parmaklar yanıyor gibiydi.

"Artık üşümüyorum." Sesindeki sızlanmayı hissedebiliyor, çok fazla duygunun, çok fazla korkunun son bir hamleyle içine gömülürken onu tehdit ettiğini hissedebiliyordu.

"Styx." Kadından bir hıçkırık yükseldi. "Düşünmeme izin verme."

Korku geri dönmekle tehdit ederken, gerçekliğin bu anı ondan çalmak için geri dönme tehdidi oradaydı.

Bu hisler çok sıradışıydı, çok sıcaktı ve amının çok derinlerine çarpıyordu.

"Düşünmeye izin yok, Şeker. Tatlı, tatlı küçük kız. Kollarımda düşünmeye izin yok."

Ve yalan söylemiyordu.

Onu kendine doğru yaklaştırarak tekrar hareket etmeye başladı, güçlü ve derin bir şekilde itiyordu, sanki her kazığa oturtma bir kısıtlama ve kontrol alıştırmasıydı. Kalçaları kıpırdadı, hareket etti, sikini onun içinde çalıştırdı, onu doldurdu ve daha sert, daha güçlü vuruşlarla hareket edene kadar onu açtı.

Storme bacaklarını adamın kalçalarına doladı, başını yatağa yasladı ve ilk çığlığı atarken tırnaklarını adamın etine geçirdi.

Sanki açlık onun üzerinde de aynı etkiye sahipmiş gibi onu beceriyordu. Sanki zevk-acı hislerini paylaşıyordu ve onu hapsediyor, kadının içinde olduğu gibi onun içinde de kilitleniyordu.

Her vuruş onu daha yükseğe itti, adını haykırana kadar içinde daha derine indi, serbest bırakılma ihtiyacı ona işkence etmeye, rahmini pençelemeye ve amını titretmeye başladığında kalçaları onun altında kıvranıyordu.

Her itişte leğen kemiğini klitorisine sürüyor, küçük tomurcuğu okşayarak serbest kalmaya yaklaşıyordu.

apa atarken, ecstasy onu ezmeye başladı.

Bu umutsuz bir savaştı. Orgazmı onu ele geçirmeye başladığında kendisini dünyaya tutacak hiçbir dayanak noktası, hiçbir yol yoktu. Adam onu daha hızlı, daha sert becerirken, her sert itiş onu daha yükseğe okşadı, boğazından bir hırıltı koptu ve kendinden yakıtını vuran o son alevi tutuşturdu.

Storme patladığını hissetti. O ilk acı verici hissi, onu ele geçirmeden önce hissetti ve onu o kadar yükseğe, o kadar sert, saf ısı girdabına fırlattı ki, doğru ve yanlış, gerçeklik ve fantezi kavramlarını kaybetti.

Onu üzerinde hissetti, itti, inlediğini duydu ve bir saniye sonra serbest bırakılmasının sıcaklığı amını yaktı ve onu daha yükseğe itti.

Duygular hiç bitmeyecekmiş gibi geliyordu, içinden geçiyor, klitorisinde, amında, sinirlerinde patlıyor ve sonunda saf ateşli zevk dalgalarıyla beynine çarpıyordu.

şaftında sert, umutsuz bir zonklama etinde yankılandı, sanki horozu nabız atıyor, daha sert şişmekle tehdit ediyor, içeride daha geniş. Amının hassas duvarlarına çarpan bu ek nabızın verdiği zevk neredeyse ezici bir hal aldı.

Nefes almanın doğal olması iyi bir şeydi, çünkü düşünmeyi gerektiren herhangi bir şey imkânsızdı. Kendinden geçme dalgalarına kapılmak dışında hiçbir şey gerçekleşmiyordu.

Ve bittiğinde, onun altına çöktü, sıcaklığına sarıldı ve başka bir ihtiyacın onu ele geçirmesine izin verdi.

Tükenme.

Doygunluk.

Sıcaklık.

Artık sadece onun kollarında uyumak istiyordu.

"Ahh, genç kız," diye fısıldadı dudakları onun omzuna dokunurken, sesi pişmanlıkla doluydu. "Benim tatlı Storme'um. Keşke dünya farklı olsaydı..."

BÖLÜM 3

Yakalandı.

Storme oturma odasında oturmuş, Breedler odayı doldururken Styx'e ters ters bakıyordu. Spor çantasının içindekiler masanın üzerine yayılmıştı, içindeki her şey o giyindikten sonra gelen Breed'ler tarafından iyice incelendi.

Styx odanın kenarında durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, meraklı bir ifadeyle onu izliyordu. Sanki belirli bir sorunu çözmeye çalışıyormuş gibi.

Dudakları inceldi, içinde yanan öfkeyle ona baktı. Onunla oynamıştı. O, Navarro, Rule, Lawe ve Jonas Wyatt. Bakışlarını Wyatt'a çevirdi.

Onu hiç şimdiki gibi giyinmiş görmemişti; simsiyah giyinmişti, silahları kalçasına bağlıydı, ürkütücü gümüş gözleri o kadar sert, o kadar soğuktu ki ölümcüldü. Storme'un yıllar boyunca uzak durmak için mücadele ettiği tüm Irklar arasında, Irk İşleri Bürosu'nun müdürü neredeyse listesinin en başındaydı. Çok korkutucuydu.

Belki de Styx daha korkutucuydu. Onun savunmasının altına girmeyi, bir kez bile şüphesini uyandırmadan mükemmel bir oyun oynamayı başarmıştı. Ve o da çok şüpheli bir insan olabilirdi.

Ellerini kucağında sıkıca kavuşturarak düşünmeye, beynini yorgunluk ve korkunun ötesine geçirerek kaçmanın bir yolunu bulmaya çalıştı. Kaçmanın bir yolu olmalıydı; daha önce hep bir yol bulmuştu.

Kuşkusuz, daha önce bu pozisyonda olmasına izin vermemişti. On dört yaşında genç ve körpe bir kız olduğundan beri koştuğu on yıl boyunca, etrafının Irklar tarafından sarılmasına hiç izin vermemişti.

Şimdi buradaydı, silahı yoktu, çıkış yolu yoktu ve etrafı sarılmıştı.
"Veri çipini istiyorum."

Wyatt'ın sesini duyunca irkildi. Jilet gibi keskin, kesici ve acımasızdı.

"Cehennemdeki insanlar da buzlu su ister," diyerek ona karşılık verdi. "Senin istediklerinde onlar kadar şanslı olacaksın."

"Bunun için benimle uğraşmak istemezsiniz Bayan Montague." Adamın ses tonundaki gizli şiddet, kadının ensesindeki tüyleri diken diken etmişti.

"Size son on yıldır söylediğim şeyi söyleyeceğim, veri çipiniz değil."

İki grup onu kovalıyordu. Büro Irkları ve Konsey Irkları ve onlara bakarak hangisinin hangisi olduğunu söylemek imkansızdı.

Jonas, babasının düzenli olarak kontrol ettiği eski e-posta hesabı aracılığıyla onunla sık sık iletişime geçiyordu. Mesaj hep aynıydı. Ona istediğini vermeye hazır olduğunda, o zaman onu koruyabilirdi.

Cevabı hep aynıydı. Onun istediği şey onda yoktu.

İyi davranmaktan yorulmuş gibiydi.

"Bayan Montague, yalan söyleme zamanı bitti." Sesindeki hırıltı açıkçası dehşet vericiydi.

Ona doğru adım attığında, Styx de hareket etti. Adamın hareketi onu şaşırtmıştı. Sanki şu anda dünyadaki en güçlü Irk olabilecek kişiye karşı onu korumak için kendini sıraya koyuyormuş gibi .

Jonas'ın bakışları Kurt Irkı'na kaydı. "O senin değil," diye ısırdı, sesi buz gibiydi.

"Fark etmez," diye karşılık verdi Styx. "Onu ben içeri çektim, ondan ben sorumluyum."

Alaycı bir gülümseme dudaklarını büktü. Onu bir kez kandırmıştı; bir daha kandırmasına izin vermeyecekti. Bu sahte korumanın onu kendine çekmek için başka bir oyundan başka bir şey olmadığına şüphe yoktu.

Jonas ona tekrar baktı. "Senin korumanı istiyor gibi görünmüyor, Styx."

Storme daha dik oturdu. "Elbette Styx, koru beni." Alaycı ve tatlı olan Storme, içinde yükselen korkuyu gizlemeyi umarak ses tonunu eşit tuttu.

Bakışları tekrar ona döndü, öfkeliydi ve bir uyarıyla parlıyordu.

Jonas, Storme'a bakarken, "Neye sahip olduğunu biliyor, Styx," diye homurdandı. "Biliyor ve bunu bir nedenden dolayı saklıyor." Çünkü ona tutunacağına yemin etmişti. Çünkü babasının ondan yapmasını istediği tek şey buydu. Onu korumak için

Bilgi.

"Hiçbir şey tutmuyorum..."

Jonas, "İrklar yalanın kokusunu alır," diye karşılık verdi. "Ve siz, Bayan Montague, yalan söylüyorsunuz. Bana bunun için ne istediğinizi söyleyin ve bu işi gece bitmeden sonuçlandıralım."

Onların yüzüne karşı yalan söyleyemeyeceğini her zaman biliyordu. Elinde tuttuğu şeyin çok farkındaydı, koku alma duyularının ona ihanet edeceğinin çok farkındaydı.

Jonas Wyatt'ın şu anda da öfkeli olduğuna şüphe yoktu. Vücudunun kontrol edilen her santimetresinde, gümüş gözlerinin parıltısında öfke vardı.

Styx sessizce, "Storme, bu bilgileri koruduğuna inandığın şeyin ötesine geçti," dedi. "Seni koruyabiliriz ama veri çipine sahip olmamız gerekiyor."

"Yani beni bunun için mi siktin?" diye sert bir kahkaha attı. "Söylesene Styx, sen de Konsey için jigolo olmak üzere eğitilen o Irklardan biri misin?"

Bakışları daraldı ve bir an için bakışlarında alevlenen öfkeyle karışık bir şaşkınlık parıltısı gördüğüne yemin edebilirdi.

"Yaşamayı hak etmeyen hayvanlardan başka bir şey olmadığımıza inanan o insanlardan biri misin?" Jonas onu suçladı, sesindeki kudurmuş öfke, ünlü olduğunu bildiği soğukkanlı kontrolüyle çelişiyordu.

Korkmadı, sandalyesine sinmedi, ama Tanrım, bunu çok istiyordu. Yine de Styx onunla Jonas'ın arasına atladığında irkildi, boğazından vahşi bir Kurt hırıltısı çıkıyordu.

"Geri çekil, Jonas!"

Navarro gerekirse iki Irkın arasına atlamak için yavaşça pozisyon aldı.

Diğer Irklar Jonas'ın arkasına geçti, sanki onu kuşatıyor, koruyor gibiydiler.

"O çipi istiyorum Styx," diye tersledi Jonas. "Bunun sonuçları bir kadının hayatının ötesine geçti. Ondan istediğimi zorla almak için ne gerekiyorsa yapmayacağımdan bir an bile şüphe etmeyin."

"Jonas, yeter."

Bütün gözler odaya giren kadına çevrildi.

Rachel Broen. Rachel öne çıkarken Storme sesindeki alaycı tonu zorlayarak, "Kahretsin, bu küçük toplantıyı tamamlamak için tek ihtiyacımız olan Irk alfaları ve birkaç Konsey üyesi," dedi.

Jonas'ın asistanı ve yeni karısı kocasının yanına giderken endişeli görünüyordu. Storme'un o anda gördüğü şey, anlamadığı bir duyguyla göğsünün sıkışmasına neden oldu.

Kıskançlık belki? Kıskançlık mı? Storme her ne ise, pişmanlığın içini kemirdiğini ve içinde kontrol edemediği bir açlığın yükseldiğini biliyordu. Anlamadığı ve çok derinlemesine bakmayı reddettiği duygusal, baskın bir açlık.

Bir an için Jonas'ın gözlerindeki buz gibi öfkenin yerini endişe, acı ve geldiği gibi hızla kaybolan bir anlık ıstırap aldı.

Karısı yavaşça ona doğru yürüdü, bakışları Storme'a odaklanmıştı, lacivert gözleri endişeyle doluydu.

"Burada olmamalısın Rachel," diye homurdandı, ama ona yaklaştığında eli son derece nazik bir şekilde Rachel'in sırtının alt kısmına yerleşti.

Rachel Broen bir insandı. Büro müdürü ile yardımcısının evliliği hakkında büyük gazetelerde birkaç haber çıkmıştı. Storme doğru hatırlıyorsa kadının bir çocuğu vardı, bir bebek. Yeraltındaki Melez karşıtı ağlarda, Konsey'in sessiz ortağı Phillip Brandenmore'un istediği bir şeyi elde etmek için bu kadının çocuğunu kullanmanın bir yolunu bulduğuna dair söylentiler vardı.

Brandenmore'un ne istediğini kimse bilmiyor gibiydi ama Storme Brandenmore'un ne yaptığını biliyordu. Omega laboratuvarlarındaki bir projeyi kopyalamaya çalışıyordu ve aslında kızın babasının çalışmalarının yeniden canlandırıldığını görmek isteyeceğine inanmıştı.

Rachel usulca, "Görünüşe göre belki de daha önce burada olmalıydım," dedi. "Ne yapıyorsun Jonas, bu genç kızı korkutmaya mı çalışıyorsun?"

bir kadınla ve en iyi İnfazcılarınızdan biriyle dövüşmek mi?"

Karısının sesinde şimdi bir azarlama vardı, Jonas'ın Storme'a misilleme vaadiyle bakmasına neden olan bir azarlama.

Evet, misilleme. Bu ailede pantolonu kimin giydiğini görebiliyordu ve bunun Jonas Wyatt olmadığı kesindi. Bu düşünce alaycı olsa da, Storme yine de bundan etkilenmişti. Rachel daha baskın değildi; Jonas karısına bu kadar bağlı görünüyordu, belki de bu kadar aşıktı?

Bir cins sevebilir miydi? Sevmek için bir ruha sahip olmak gerekmez miydi?

"Bayan Montague." Rachel önce kocasının, sonra da Styx'in iri cüssesinin etrafından dolandı. "Korkarım Sığınak'a gelmeniz gerekecek..."

"Haven." Jonas karısına yaklaşırken Styx tekrar aralarına girdi.

"Sığınak daha iyi olur Styx," dedi Jonas sert bir şekilde. "Onu yeraltı hücrelerine kolayca sokabiliriz..."

"Ne haliniz varsa görün. O Haven'a gidiyor," dedi Styx tekrar. "O benimle geliyor."

Jonas tekrar, "O senin değil, Styx," dedi.

Bu noktada artık yeterdi. "Ben büyük boy bir kedi ile köpek arasında kemik değilim," diye acı bir şekilde hepsini bilgilendirdi. "Neden bu küçük tartışmayı kendim çözmüyorum? Eğer hepiniz için bir sakıncası yoksa, ben neşeli yoluma devam edeceğim."

Sandalyeden kalktı, Styx aniden dönünceye kadar sert bir şekilde durdu. Kendini tutmak için ellerini sandalyenin kollarına dayadı ve şaşkınlıkla ona baktı.

Yüz ifadesi öfkeli değildi ama o kadar baskın ve yoğundu ki kadın yavaşça sandalyesine geri oturdu. İlkel bir kendini koruma duygusu devreye girmiş gibiydi. Bu, tehlikeli bir hayvanla karşı karşıya olduğunu anladığında devreye giren uyarı hissiyle aynı değildi. Bu farklıydı.

"Belki de bir dakika beklemeliyim," dedi sakince.

"Belki başka bir yolculuğa çıkmaya hazır olursun," dedi sesi sertleşerek. "Haven'a gidiyoruz."

Jonas tekrar, "Ona Sığınak'ta ihtiyaç var, Styx," diye karşı çıktı. "O veri çipine sahip olmalıyız."

Styx, "O halde bir süre daha Haven'a geleceksiniz gibi görünüyor," dedi. Brogue gitmişti. Aksan ya da ton kayması yoktu.

Rachel ona döndüğünde Jonas'ın çenesi sıkıştı. "Haven'a gideceğiz, Jonas."

"Cehennem gibi," diye homurdandı Jonas. "Rachel, planımız bu değildi."

Styx diğer Irklara dönmeden önce soğukkanlılıkla, "O zaman plan değişiyor gibi görünüyor," dedi. "Eşyalarını toplayın. Onu Cennet'e ben götüreceğim. Navarro, Range Raider'ı hazırla ve dışarıdaki kurtlardan birine bisikletimi almasını söyle."

"Tanrım, buradaki baskın Irk biz değil miyiz?" Bir dizini diğerinin üzerine koyan Storme, Styx'e alaycı bir şekilde gülümsedi. "Neden rahatsız oluyorsun, Styx? İyi bir performans gösterdin. Tehlikeli küçük kızı yakaladın, artık evine dönebilirsin küçük Kurt. Sığınak'a bir yolculuk yapmak umurumda değil. Kedigillerin istedikleri zaman çok sosyal olabildiklerini duydum."

Sığınak'ın farkında olduğu ve Irklar tarafından tespit edilmediğini bildiği açıkları vardı. Yeraltı hücrelerine yerleştirilmiş gizli bir çıkış gibi bir güvenlik açığı. Brandenmore'un Sığınak'taki bir Konsey Breed casusu tarafından yavaşça yaklaştırıldığını bildiği bir çıkış.

Mavi bir ateş parıltısı bakışlarını aydınlatırken Styx'in dudağı sessiz bir hırıltıyla kalktı. "Bayan Montague, Styx'i kışkırtmak benim yol değil."

Rachel ona yumuşak bir şekilde öğüt verdi. "Bu durum senin için yeterince zorlaşacak..."

Storme, Jonas'ın, "Kız onun değil," diye mırıldandığını duydu.

"Bu 'onun' saçmalığı da ne? Üzgünüm çocuklar, son duyduğumda burası özgür bir ülkeydi ve ben bir Cins değilim. Hemen hemen kendime aitim. Değil mi?" Korkuyla mücadele ediyordu.

Öfke ve alay her zaman bu korkuya karşı savunmasıydı ama bu sefer her zamanki işe yaramıyordu. Hem Irkların hem de Rachel'in gözlerindeki bakışta, temkinli bakışta, bu durumun hayal ettiğinden daha ciddi bir hal alabileceği konusunda onu uyaran bir şeyler vardı.

"Ne demek istediği önemli değil ve özgürlük, Şeker, bir yanılsamadır. Hayatında bir gün bile özgür olmadın ve olmayacaksın."

Bu iş bitene kadar özgür olmak istiyorum." Styx konuşurken soğukkanlılıkla onu izledi, kararlılık sesinde yankılanıyordu.

Özgürlüğü bir yanılsama mıydı?

Irklara ve Rachel'a baktı. "Peki ben neyim Bay Wyatt, Dr. Amburg ve Phillip Bradenmore gibi küçük evcil hayvanlarınızdan biri mi? Onları elinizde tuttuğunuzun farkında olmayanlar olduğunu mu sanıyorsunuz?"

Jonas'ın gözleri kısıldı.

"Kimin ne bildiği önemli değil," diye tersledi Styx. "Bu küçük sorun çözülene kadar benimle Haven'a geri döneceğin gerçeğini değiştirmiyor."

"Sen buna sorun mu diyorsun?" Storme inanamayarak güldü. "Burada sorun aşamasını çoktan aştık. Beni kaçırmıyorsun."

Styx'in kaşları kalktı. "Yaptığımız şeyin tam olarak bu olduğuna inanıyorum, Storme. Seni kaçıırıyoruz. Yakalanmana izin verdin ve bu bana artık kendini koruyamayacağın gerçeği hakkında bilmem gereken her şeyi anlatıyor. İki yıldan fazladır o güzel kışının peşindeyim, gerçekten de senin hakkında bilinmesi gereken her şeyi, eşsiz kokuna kadar bilmediğimi mi sanıyordun?"

Kendisinin titrediğini, adamın söylediklerinin ürpertici farkındalığının kalbinin derinliklerine kadar işlediğini hissedebiliyordu.

Styx Mackenzie'nin onu birkaç ay, belki de bir yıl önce kovaladığını biliyordu ama bunun iki yıldır sürdüğünü fark etmemişti. Birileri her zaman onu kovalıyordu, her zaman tam arkasında, saldırmak için bekliyordu, ama daha önce kim olduklarını, Irklar mı yoksa Konsey askerleri mi olduklarını hep biliyordu - ta ki Styx'e kadar.

Ve yine de, tıpkı onun dediği gibi, tam da onun eline oynamıştı. On yıldır ilk kez kendini gerektiği gibi korumamıştı.

"Bayan Montague, elinizde Irklar için çok önemli bir bilgi var," dedi Rachel, bakışlarını dolduran şefkat ve kararlılık aynı ölçüdeydi. "Muhtemelen çocuğumu kurtarabilecek bir bilgi. Güven bana, Jonas kaçmana izin vermeyecek ve Haven'daki hiç kimse de o veri çipine sahip olana kadar izin vermeyecek. Onu vermekten başka seçeneğimiz yok."

"Bende değil," diye yine yalan söyledi. Her zaman yalan söylerdi.

O ipte ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Ne kadar uğraşırsa uğraşsin, üzerindeki şifrelemeyi asla kıramamıştı. Bildiği tek şey, çipi alması gereken kişinin onu hiç bulamamış olduğuydu.

Babasını hayal kırıklığına uğratamazdı. O ve ağabeyi çipte ne varsa onu korumak için ölmüşlerdi. Onu kurtarmak için ölmüşlerdi, böylece o da çipi koruyabilirdi.

Ve o zamandan beri cehennem hayatı yaşıyordu.

"Ve bir kez daha, ona yalancı diyorum," Jonas'ın sesi şimdi daha derindi, düşüncelerine girerken, gizli tehlike ensesindeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu.

"Range Raider hazır Styx," dedi Navarro odada tansiyon giderek yükselirken. "Haven'ın İnfazcıları otelin dışında sizi, Bayan Montague'yi, müdürü ve eşini Haven'a götürmek için bekliyorlar."

Navarro. Storme ona odaklandı. Onu çok iyi hatırlıyordu, Omega laboratuvarlarındaki Kurt Irklarının sürü lideriydi.

"Beni bulana kadar duramadın, değil mi Navarro?" dedi sessizce.

"Merhaba, Storme." Sesinde hiç sıcaklık yoktu, geri Storme bunu hiç beklemezdi. Onu tanıyordu, görmüştü ve ondan korkuyordu. "Müdürün de dediği gibi, bunu kendi başınıza çözmeniz için size her türlü fırsat verildi."

"Hadi gidelim." Styx'in parmakları kızın koluna dolandı ve hazır cevap dudaklarından dökülemeyen onu sandalyeden çekti.

Storme ayağa kalkmaya zorlanırken Jonas ona, "Styx, bu bir hata," diye öğüt verdi. "Mercury'nin gençken yaptığı hatayı yapma. Senin olmayan bir şeye sahip çıkmaya alışamazsın."

Styx'e baktı, belli belirsiz bir şüphe aklını kurcalıyordu. Konsey'in saf kan topluluklarını uyardığı o lanet olası çiftleşme ateşinin gerçek olduğundan bahsediyor olamazlardı, değil mi? Kesinlikle olamazdı. Bunun belirtileri vardı. Onda belirtiler yoktu, değil mi?

"Bunun senin Aslan İnfazcılarının biriyle hiçbir ilgisi yok Jonas," dedi Styx, Storme'u arkasından çekiştirirken sesi sertti. "Bunun Storme ve benimle ilgisi var, başka kimseyle değil."

"Hiçbir şeyin bizimle ilgisi yok," diye söz verdi ona, omzunun üzerinden Jonas ve Rachel'a bakarken. "Hey, ben Sığınak'tan yanayım. Haven pek bana göre bir yer gibi gelmiyor, anlıyor musun?"

Ayrıca, eğer çiftleşme ısısı saçmalığı doğruysa, bu Irktan mümkün olduğunca uzakta olmak istiyordu. Hissedebileceğini hiç düşünmediği duyguların gizli bir girişini bulmuş gibi görünüyordu. Daha da büyük bir kırılma riskine girmek istemediğinden emindi.

Ayrıca, güvenlik açısından Sığınak hakkında daha fazla bilgi edinilebilirdi. Sığınak söz konusu olduğunda, sözde güvenliklerinde hiçbir zayıflık yoktu, Kurt Irkı dağının neredeyse gizli atmosferinden kaçmanın hiçbir yolu yoktu.

Dağın içine doğru uzanan keskin yükselti üzerinde yaşayan Çakal Irkları da güvenliğe katkıda bulunuyordu. Mağaraların dağın içine oyulduğu ve Çakallara ana yerleşkenin her girişinin yanı sıra yerleşkenin kendisinin de sürekli gözetimini sağlayan bir görüş sağladığı söyleniyordu.

Bir zamanlar Çakallar, tüm Çakallar, hem Kurt hem de Kedi Irklarının düşmanıydı. Şimdi Çakalların bazı grupları bir araya geliyor ve Irklar ile Konsey destekçileri arasındaki savaşta kazanıyor gibi görünen tarafa katılıyordu.

"Hadi gel." Styx onu nazikçe ama sertçe peşinden çekti. Bileğindeki tutuş ona kolayca kaçamayacağını garanti ediyordu.

Yine de bir şans olabilir, diye kendini çılgınca temin etti. Her zaman bir şans vardı, değil mi?

"Devam et ve kaçmaya çalış," diye mırıldandığını duydu Jonas'ın hemen arkasında. "Sana meydan okuyorum."

Jonas'ı dinlerken korku onu sarstı. Bir kez daha düşününce, kendini onun kontrolü altına sokmaya cesaret edemedi. Styx çok daha iyi bir seçim olurdu. Şu an için. Öyle umuyordu.

Ayağa kalkarak yedek eliyle onun kolunu kavradı ve omzunun üzerinden Jonas'ın soğuk, sert bakışlarına temkinli bir bakış fırlattı.

O gözlerde ölüm vardı. Gümüş buzun altında parıltıyan gizli öfke açıkçası dehşet vericiydi.

Belki de henüz kaçma şansı yoktu.

"Bu bir hata," diye uyardı Styx onu asansöre doğru iterken. "Kaçacağım, Styx."

Onu ne kadar kolay kandırdığını, onunla ne kadar kolay oynadığını unutamıyordu. Birkaç anlık sıcaklık ve huzur için kendini ona vermişti ve şimdi bunun bedelini gerçekten ödüyordu.

"Deneyebilirsin." Hâlâ aksan yok, sıcaklık yok. "Sana söz verebileceğim tek şey bu Storme, deneyebileceğin."

Ne haltlar dönüyordu? Styx ifadesini net, öfkesini sakın tuttu ve bunu yapmak kolay değildi. İçindeki hayvanın öfkeden kudurduğunu, pençelediğini, hırladığını hissedebiliyordu.

Bir şeyler yolunda gitmiyordu. Dilinin kenarındaki bezler tahriş olmuş, şişmişti ama hormonun sadece çok küçük bir miktarı serbest kalmıştı. Daha önce salıverilmesi sikini parçaladığında, çiftleşme düğümünün ortasında nabız gibi attığını, zonkladığını, menisi içine fışkırırken etin dışarı doğru şişmeye çalıştığını hissetmişti. Yine de hiçbir zaman tam olarak ortaya çıkmamıştı.

Etinin altında, sarsamadığı ve yok edemediği düşük seviyeli bir elektrik uğultusu hissediyordu.

Sanki neredeyse onun eşiymiş gibi.

Bu da neydi böyle? Neredeyse eş diye bir şey yoktu, değil mi?

Bindikleri servis asansörü ana katta durup kapılar açıldığında, dışarıda bekleyen Kurt Irkı İnfazcılar etraflarını sararak onları bekleyen araçlara kadar eşlik etti.

Artık Storme'un temkinliliğinin, artan korkusunun kokusunu alabiliyordu. Kaçış olmadığının farkına vardığı her saniye çaresizliği artmaya başlıyordu.

Otelin arka kapısından çıkarken onu hızla aracın arkasına itti, sonra yanına tırmandı ve Navarro karşı tarafa geçerken onu sıkıştırdı.

Kaçış yoktu. Hiçbir şekilde buna izin veremezdi. Jonas yanıliyordu. Kız ona aitti; sadece bir şey bunu engelliyor gibiydi. Delirmeden önce "şeyin" ne olduğunu bulmalıydı.

Jonas geri çekilip arkadaşının Styx ve Storme'un önündeki geniş koltuğa oturmasına yardım etti. Rachel, Jonas yanına otururken Storme'u şefkatle ama kararlılıkla izledi.

Yine de Jonas'ın içinde merhamet yoktu. Bu kadın muhtemelen Jonas'ın kendi çocuğu olduğunu iddia ettiği Rachel'in bebeğine enjekte edilen hormonun cevabını biliyordu.

Amber artık Sığınak'ta çok sevilen, iyi korunan bir bebektir ama aylar önce Brandenmore, Jonas'ı alt etmeyi ve annesinin Büro'dan bazı belgeleri çalmayı kabul etmesi karşılığında Amber'ı rehin almayı başarmıştı.

Rachel ortaya çıktığında Jonas Brandenmore'un bir sonraki hamlesini bekliyordu, histerik bir halde, yara bere içinde, dövülmüş ve kızının Jonas'ın düşmanlarından biri tarafından tutulmasından dehşete düşmüştü.

Brandenmore'un pek de şefkatli olmayan bakımı altındayken Amber'a ilk başta sakinleştirici olduğu düşünülen bir madde enjekte edilmişti. Şimdi Jonas, Breed bilim adamlarının herhangi bir sorunu takip edememesine rağmen, daha fazla bir şey olduğundan emindi.

Jonas paranoyak değildi. Brandenmore'un bir şekilde Amber'a henüz izi sürülemeyen bir şey enjekte etmeyi başardığını söylediğinde Styx ona inanmıştı. Sert, buz gibi, kontrollü, tehlikeli bir piçti ama bu dünyadaki hiçbir şey onun için eşi ve çocuğu kadar önemli değildi.

Bir zamanlar Irklar Jonas'ın tüm odağıydı; şimdi bu odak, Irkların gümüş gözlü öcüsünün kalbini avuçlarının içinde tutan iki çelimsiz insan dişiye daralmıştı.

Çiftleşmesinden bu yana Jonas daha tehlikeli, onların güvenliğini ve emniyetini sağlamaya daha kararlı hale gelmişti. Şu anda Jonas, çocuğunu kurtarabilecek tek şeyin Omega Projesi hakkındaki gerçeği öğrenmek olduğundan emindi.

Styx onun yanında, Storme'un omurgasına doğru ilerleyen, güçlükle dizginlenen bir ürperti hissetti.

Artık öfkesi geçmişti ve korkusu dehşete dönüşüyordu. Jonas gibi o da bunu hissedebiliyor, kokusunu alabiliyordu.

"Bayan Montague, size hiçbir zarar gelmeyecek." Bu sözler Jonas'ın dişlerinin arasına sıkışmış gibiydi, sanki onun korkacak bir şeyi olmadığını kabul etmekten nefret ediyordu. "Ama ben istediğimi elde edene kadar özgürlüğü, hatta özgürlük algınızı bir daha tadamayacaksınız."

Korkusunu yatıştırmak yerine, onu daha da kışkırtmış gibi görünüyordu. Rachel elini arkadaşının gergin koluna koydu.

"Bırak onu Jonas," dedi yumuşak bir sesle, üzüntüyle. "Daha önce de söylediğin gibi, on yılını Çakallar ve Konsey'in kontrolünde kalan az sayıdaki Kedi ve Kurt Irkları tarafından terörize edilerek geçirdi. Bu engeli bir gecede aşamaz."

O korku aracın havasını doldurmaya başladığında Storme, "Asla deneme," diye alay etti. "Babamın ve kardeşimin öldüğü gece Irkların ne kadar şefkatli ve merhametli olduğunu gördüm."

Jonas, "Baban ve kardeşin, sırları olsun ya da olmasın, o kurtarmalardan önce aylarca güvende olmak için her türlü şansa sahipti," diye tersledi. "Onlara hem babanı hem de oğlunu ve kızını kurtarma teklifinde bulundum ama o reddetti. İkisi için de senden çok daha fazla şey ifade eden bu araştırmayı bırakıp gid"

Kadın irkildi. Bir an için kafa karışıklığının kokusu o kadar güçlüydü ki, onu boğuyor olması gerektiğini anladı.

"Yeter, Jonas," diye onu tekrar uyardı Styx. "Güvende olduğunu görmesi için ona bir şans ver."

"Peki ya bunun için vaktimiz yoksa?" Jonas onu buz gibi bir küçümsemeyle sorguladı. "Senin titiz sabrına sahip olmadığım için beni bağışla, Kurt."

"Affedildin." Büro müdürüne ters ters bakarken kelimeleri ısırarak söyleyen Storme oldu. "Ve benim olmayan bir şeyi sana vermem için beni ikna edemezsin."

Yalan söylemiyordu. Oh, o veri çipi ondaydı, ama onun kendisine ait olmadığına, bir şeyin onu güvenliğini sağlamak için kullanmasını engellediğine gerçekten inanıyordu.

Jonas ona, "Eninde sonunda gideceksin," diye garanti verdi. "Eğer Haven'da sık sık yaşanan saf delilikten kaçmak için başka bir neden yoksa."

Kurt ırkı deliliğine girmek yerine Sığınak'a götürülmeyi biraz daha güçlü bir şekilde talep etmeniz daha akıllıca olurdu."

Styx'e başı sanki şaşkınlıkla aniden döndü. Belli ki Cennet'in gerçekten de eğlenceli olabileceğini duymamıştı.

Styx, Jonas'a öfkeli bir bakış fırlatırken, "Biz sadece daha çok eğleniyoruz," diyerek onu temin etti. "Kedigillerin eğlence anlayışı kurtlarınkinden daha kısıtlı gibi görünüyor."

Rachel derin bir iç çekerken Jonas homurdandı.

Jonas'ın arkadaşı bu tartışmaya alışmaya başlamıştı, Styx bundan emindi.

Storme, sanki sesinde gizli bir titreme yokmuş gibi, "Bence hepiniz hayati zihinsel genetiği kaçırıyorsunuz," dedi. "Ama geçtiğimiz yıllarda beni takip ederken bunu defalarca kanıtladınız."

"Bizim seni koruduğumuz gibi." Jonas öne doğru eğildi, sisteminde uğuldayan tehlike Styx'in içindeki hayvanı anında alarma geçirdi. "Hiç şüpheniz olmasın Bayan Montague, taşıdığınız bilginin önemini bilseydik, aklınızın başınıza geleceğine ve Konsey'in kesin işkencesi yerine bizim korumamızı kabul edeceğinize inanmak yerine sizi yıllar önce yakaladığımdan emin olurdum."

"Yanılmamışsın." Storme neredeyse Jonas'la burun buruna gelmişti ki Styx omzundan tutup onu deri koltuğa doğru itti.

Rachel boyun eğerek başını sallarken, Styx ikisine de, "Yeter," diye emretti. "Sana inanmaya hazır değil, Jonas."

"Asla hazır olmayacak." Ona ters ters bakarken ve kendisinden alaycı bir vurguyla üçüncü şahıs olarak bahsederken adamın elinden kurtulmaya çalıştı. "Ve senin söz konusu olduğun yerde aynı hatayı tekrar yapmayacak."

Dudaklarının kıvrımında ya da ağzının kenarındaki köpek dişlerinin parıltısında hiçbir rahatlık olmayacağını bilerek ona gülümsedi.

Gerçekten de çok yakında onun yatağına dönecekti. Çiftleşme ateşini neyin engellediği hakkında hiçbir fikri yoktu, biyolojik

Bir Cins ile eşinin bağ kurması, ama bir şey kesinlikle bunu engelliyordu.

Dr. Armani, Storme laboratuvardayken Konsey'in aldığı kanla yaptığı çiftleşme testlerinin sonuçlarıyla ona gelene kadar asla tanışmak istemediğini düşündüğü kadındı. Yine de onu kollarına alıp sahiplenmenin doğal ilerleyişini engelleyen bir şey olduğunu fark edene kadar sahiplenmenin ne olduğunu tam olarak bilmiyordu.

Buna uzun süre izin vermeyecekti. Sorun her neyse, görünüşü insan olan erkeğin yüzeyinin hemen altında gizlenen hayvani genetiğin pençeleyen öfkesini hissedebiliyordu.

Storme'un nefes alışının derinleştğini ve sertleştğini hissedince bakışları ona kaydı. Dehşete kapılmıştı ve bu bilgi, parmaklarını öfkeyle sıkmamak için mücadele ederken parmaklarının kıvrılmasına neden oldu.

Kadını, ondan ve Irklardan korktuğu için kontrolünü elinde tutmak için savaşıyordu. Onu koruyacağına, sırlarını verse de vermese de tehlikeyi uzak tutacağına .

Jonas'ın emirlerine itaat etmediği için onu tehlikeye atmaya ikna edebilecek hiçbir güç yoktu. Ölümden başka hiçbir şey onu koruma kararlılığını değiştiremezdi.

"Bunu yapma," diye fısıldadı aniden, ona döndü, araç kasabadan çıkıp dağlık Haven yerleşkesine giden arka köy yolunda ilerlerken bakışları yalvarıyordu. "Bırak gideyim, Styx."

"Bize istediğimizi ver, biz de gitmene izin verelim Storme," diye cevapladı Jonas onun yerine, muhtemelen Styx'in şu anda bu yalanı dudaklarından zorla geçiremeyeceğini hissetmişti.

Başını iki yana salladı. "Yapamam."

Ama yapabilirdi. Ve cehennem donana kadar ya da Konsey bilim adamları veya askerleri ondan zorla bilgi alana kadar bu konuda yalan söyleyecekti, diye düşündü Styx bıkkınlıkla.

Babasının ve kardeşinin öldüğü gece olanlar, Styx'in Storme'un gözünde Irklar söz konusu olduğunda ilham verme şansına sahip olabileceği her türlü güveni sonsuza dek değiştirmişti.

Onların arasında büyümüştü ama hayatlarının dehşetini görmemişti, bunun yerine dehşetini görmüştü, demişti Navarro bir keresinde ona. Laboratuvarlara getirildi ve sadece eğitim alanlarına ya da en vahşi Irkların araştırma ve deney için tutulduğu hücrelere girmesine izin verildi.

O laboratuvarın kurtarılması sırasında Çakal Irklarının JR ve James Montague'u öldürdüğünden şüpheleniliyordu, muhtemelen Storme gizli bir noktadan izlerken. Jonas, onlar ya da Konsey Çakalları her yaklaştıklarında İnfazcılarının Storme'a yaydığı dehşet kokusuna dayanarak, Storme'un bunu görmüş olduğundan emindi.

Styx, çiftleşme ısrısının aralarında engellenmiş gibi görünmesinin nedenlerini öğrenmek için bu korkuyla savaşmak zorunda kalacaktı. Bu hiç aklına gelmeyen bir sorundu. Bildiği kadarıyla bu daha önce hiç olmamıştı. Hiçbir zaman bir eş çiftleşmemişti ama onunki çiftleşmemişti.

Bir eş istememişti. Onu sahiplenebileceğini fark edene kadar bir eşe hazır değildi.

Artık ne pahasına olursa olsun, ne kadar yalan söylemek zorunda kalırsa kalsın, onun eşi olmaya kararlıydı.

Geriye yaslanıp ona birkaç santim boşluk bırakmak için kendini zorlayarak, inandırıcı ve çekici olduğunu bildiği bir sırıtışla karşılık verdi.

"Lass," dedi, sesine yeniden aksan katmaya zorlayarak. "Bu kadar inatçı olman çok sevimli ve söylemeliyim ki da seksi."

Jonas ve Rachel bakışlarını ona dikerken, o da şaşkınlıkla ona baktı.

"Seksi mi?" Sesi şaşkınlıkla doluydu.

"Evet, cehennem kadar seksi," diye söz verdi ona. "Sendeki sırları açığa çıkarmak için sabırsızlanıyorum. Hem de çok."

Gözleri irileşti ve dehşet birkaç kez yükselip alçaldı, ta ki adam kokusuna sinen kadınsı sıcaklığın en hafif ipucunu yakalayana kadar.

Ona verdiği zevki unutmasına izin vermeyecekti. Kollarında bulduğu güvenliği unutmasına izin vermeyeceği gibi, aralarında yattığını bildiği açlığa direnmesine de izin . Yüzeyin hemen altında öfkelenen ve çiftleşme sıcaklığı onları ele geçirirse kontrolden çıkmakla tehdit eden bir açlık.

Ya onun olacaktı ya da ikolatasından ömür boyu vazgeecekti.

Ne yazık ki, eşinin istediği olursa ikolatasından vazgeebileceğinden korkuyordu.

Range Raider Haven'ın giriş kapısına yanaştığında, ana arazide kullanılan hafif hizmet araçlarından birkaç metre ötede durdu.

Storme'un kolunu kavrayan Styx, onun Raider'dan inmesine yardım etti ve daha hafif güvenlik araçlarına doğru sıkıca yönlendirdi. Tam o sırada küçük arkadaşı, kabul etmesi gerektiği halde beklemediği bir şey yaptı. Cennet'in girişindeydiler, kapılar açılmıştı, Breed'ler onları koruyordu, ötesindeki ışıkların titreşimi bakışlarını çekti. Arkalarında Storme'un tek kurtuluşu olduğunu hissettiği özgürlük vardı.

Henüz bir yanılısama olduğunu görmeye hazır olmadığı bir kurtuluş.

Zarif bir dönüş ve kavisle adamın kolundaki tutuşu kırdı, silahını kılıfından çıkardı ve yüzüne doğrulttu.

Breeds sessizce pozisyon aldı, kâğıt beyazı yüzünde parıldayan çaresiz, korku dolu bakışlara bakarken silahların tıkırtısı aniden gecedeki tek ses oldu.

Pişmanlıkla başını sallamadan önce ondan silaha baktı. "İyi geceler, genç kız."

Bir sonraki nefeste kadın adamın kollarına yığıldı, adam onu yakaladığında silah yere düştü. Hafif yükü kollarına alan adam gözlerini ötedeki ağaçlara dikti.

Orada gölgelenmiş Irkları görmedi, boynunun arkasını delen sakinleştiriciyi görmedi. Yine de orada olduklarına dair kanıtı vardı; kollarında tuttuğu genç kadının uyuyan hali ve ondan kaçmak için kesin ölümü göze alacağı bilgisi.

Kendini içinde bulması çok zor bir durumdu.

BÖLÜM 4

Styx, Kurt Irkı topluluğu içinde sahibi olduğu kulübenin üzerinde güneş doğmaya başlarken, sert ve çoğu zaman sinirli Kurt Irkı uzmanı genetikçi ve doktor Dr. Nikki Armani genç kadının muayenesini tamamlarken yatak odasının kapısının hemen içinde durdu.

O, öldürmek ve acı çekerek ölmek için yaratılmış bir Kurt Irkı, bir kulübeye sahipti. Tapuda onun adı yazılıydı. Üzerinde hak iddia edebileceği bir isme bile sahip olmak için yaratılmamış olan o, bu kulübeyi, bir aracı, bir banka hesabını ve kıyafetleri sahiplendi.

Ve burada durmuş, başka bir kadını asla getirmediği bir yatakta bir kadının uyumasını izliyordu ve bir zamanlar o yatakla ilgili hissettiğini düşündüğü sahiplenme duygusunun gözle görülür bir şekilde yok olduğunu fark etti.

Styx onu otel yatağında tutarken bileğindeki haftalar önce oluşmuş yaradan kaynaklanan düşük dereceli enfeksiyonu fark etmişti. Kollarındaki ve omuzlarındaki çizikleri, kaburgalarındaki çürükleri fark etmişti. Son haftalarda koşmanın sağlığına zarar verdiğinin kanıtıydı bu.

İyi beslenmiyordu, yeterince uyumamıştı. Yorgunluktan ölmek üzereydi ve eğer onu götürdüğü götürmemiş olsaydı, Genetik Konseyi'nin onun için gönderdiği Çakallardan kaçmaya devam etmesinin hiçbir yolu olmayacaktı.

Nikki, Storme'un kalçasındaki özellikle kötü bir çizici temizlerken, "Keşke bunun bir parçası olan her lanet Konsey üyesini, askeri ve bilim adamını öldürebilseydim," diye küfretti. "Piçler. Yorgunluktan bitap düşmüş."

"Durumu nasıl doktor?" diye sordu sonunda, doktor yorganı nazikçe omuzlarına doladığında.

"Bir süre daha uyuyacak." Nikki ayağa kalkıp ona dönerken başından omuzlarına düşen siyah saç örgülerini geriye attı. "Kan ve tükürük örneklerini aldım ama bilinci yerine gelene kadar çiftleşmenin nasıl bir şey olduğunu anlamak için ihtiyacım olan vajinal sürüntüleri almayı reddediyorum." Ona bir bakış attı

şaşkın bir bakış. "Tarif ettiğin gibi bir çiftleşme hiç duymadım Styx. Buradaki sorunu tahmin etmekte bile zorlanıyorum."

Ağır bir iç çekip numune şişelerini toplamaya ve yanında taşıdığı ağır tıbbi çantaya koymaya başladığında, vakur koyu kahverengi gözleri teninin kafe au lait kreması içinde . Alaycı bir tavırla, tıbbi çantada kendi de bulunduğunu düşündü - küçük bir Styx ordusu kurmaya yetecek kadar kan, tükürük örneği ve meni şişesi.

Tanrı bir Kurt'u sevsin, Jonas ona bu kadının izini sürme görevini verdiği anda başının belada olduğunu anlamıştı. Nikki, kız üzerinde yaptığı çiftleşme testlerinin sonuçlarını bildirmek için onu Haven'a geri çağırdığında, sadece bunu doğrulamıştı.

"Bunu düzeltmenin bir yolu var mı, Doktor?" sordu ağır bir iç çekişle, giydiği kot pantolonun altındaki ağır ereksiyonu kaydırma dürtüsünü dizginlerken.

O kadar sertleşmişti ki, siki neredeyse acı içinde zonkluyordu.

Nikki ellerini kalçalarına dayadı ve uzun saniyeler boyunca Storme'a baktı.

"Bilmiyorum Styx," diye iç geçirdi sonunda. "Bazı testler yapana ve bu konuda çalışan diğer bilim insanlarına danışana kadar, tahmin etmekte bile tereddüt ediyorum."

Styx yüzünü buruşturdu. "Sanırım buna daha katlanmaktansa bir çingiraklı yılan çukuruyla yüzleşmeyi tercih ederim, Doktor."

Styx'in yılanlardan nefret ettiği Haven'da bilinen bir gerçektir. Engerekli, zehirli piçler, dağ zaman zaman onlarla dolup taşıyor gibiydi.

Styx kendine işkence etmek için, bir türlü dinmek bilmeyen bir uyarılmadan çok daha iyi yollar bulabilirdi. Yine de tüm suçu çiftleşme sıcaklığına atamazdı. Gerçeği söylemek gerekirse, onu ilk gördüğü günden beri küçük kız için sert kalmıştı.

Etrafında uçuşan siyah saçları, saklandığı gölgeleri arayan temkinli yeşil gözleri ve fazla kasvetli ifadesindeki yorgunluk onu çekiştirmişti. O zaman bile ona sarılmak istemişti. Onu korumak, yüzeyin hemen altında hissedebildiği acıyı hafifletmek için. Lanet olsun, hangi günahın ödüyordu, diye merak etti, doğanın ona bu küçük şakayı yapmasına neden olan şey neydi? İyi bir çocuk olmamış mıydı?

Kurt mu? İster öldürmede ister sevmeye olsun, her zaman üstün olmak için çabalamıştı. Yine de eşi hâlâ onun işaretini taşıymıyordu ve içindeki Kurt sabırsızlık içinde hırıliyordu.

O damganın şu anda olması gerektiği gibi yerinde olması için oldukça etkileyici köpek dişlerini verirdi. Kadının ipeksi etinin uyarılmayla kızarması, çiftleşmenin sıcaklığının onu ıslak ve sahip olmak için istekli hale getirmesi için.

Storme Montague onun eşiydi. Onun eşiydi. Böyle bir şeye aç olduğunu bilmediği parçasını tamamlayan tek ve biricik kadın.

Onun öpücüğünü tadana, dokunuşunu hissedene ve ipeksi amının sıkı, tatlı kavrayışında serbest kalana kadar bunun ne kadar önemli olabileceğini hayal etmemişti.

Nikki onu hafifçe suçlayarak, "Sabırsızlığının kokusunu alabiliyorum ve ben bir Breed bile değilim," dedi. "Diğerlerine söylediğimi sana da söyleyeceğim. Çiftleşme ısısının hiçbir çiftte aynı tepkiyi verdiğini görmedim. Bu bir anomali Styx. Doğa ilerledikçe gelişiyor ve biz de bununla başa çıkmak zorunda . Sizin çiftleşme ısınız, muhtemelen tuhaf genetiğiniz nedeniyle özellikle karmaşık olabilir." Yüzünü buruşturdu.

Öfke dolu bir ifadeyle, "Karmaşık" kelimesinin yanına bile yaklaşmadığını düşündü. "Son duyduğumda, genç kız, ben İskoçlarla karışmış bir kızıl kurttum.

Kan. İyi bilim insanlarının bahsetmeyi ihmal ettiği genetiğimle ilgili bir şey mi biliyorsun?"

Nikki gözlerini devirdi. "Tabii ki, bu genetiklerin tarihin en büyük savaşçılarından birinden geldiğini öğrenmek bizi endişelendirmemeli, değil mi?"

O da ona göz kırptı. "Tarihin en büyük aşıklarından biri olduğunu duymuştum."

Bunun üzerine homurdandı. "Dikkatli ol Kızıl, yoksa o güzel genetiğini mahvedip mahvetmeyeceğime bakarım."

Çapkınca göz kırptı. "Benim genetiğimle her gün oynayabilirsin, Doktor. Ne zaman başlamak istersin?"

Şu anda, kot pantolonunun içinde zonklayan ereksiyonun zorluklarıyla yüzleşmektense, alay etmeyi, flört etmeyi ya da o yılanlarla yüzleşmeyi tercih ederdi.

Gözleri hızlı ve alaycı bir şekilde yuvarlanmadan önce başını salladı.

"Styx, böyle devam edersen karışımında Kurt'tan çok insan DNA'sı olduğundan şüphelenmeye başlayacağım." Yorgun bir gülümsemeye onu azarladıktan sonra tıbbi çantayı işaret ederek, kendisine eşlik eden asistana her şeyi toplamasını ve yola koyulmalarını söyledi.

"Ah, Nikki aşkım," diye iç geçirdi. "Güzel benliğime böyle hakaretler. Benim nadir yeteneklerimle kıyaslanabilecek bir insan tanıdın mı hiç?" Nikki'nin kendisini geçmesine izin vermek için kapı aralığından geri çekilirken ona hızlı bir sırtıfırlattı.

Yetenekleri gerçekten de nadirdi. Babasının genetiği, tarihi Robert the Bruce'un genetiğiyle karışarak gerçek bir İskoç savaşçısı yaratmıştı ama onu neredeyse soyu tükenmiş, ölümcül bir dövüş sanatında eğiten, babasının iyi bir arkadaşıydı.

Dövüş eğitimi gizliydi ve Dr. Mackenzie'nin kartal gözetiminde yapılmıştı. Ne de olsa Styx ve birkaç yavru arkadaşı Mackenzie'nin ölen oğlunun spermi ve DNA'sı kullanılarak yaratılmıştı ve hepsini kanının bir parçası olarak görüyordu. Öyle ki, sadece onların güvenliğini değil, aynı zamanda refahını da sağlamak için birkaç kez ölümü göze almıştı.

"Çikolata yiyen ırkların sayısı bir elin parmaklarını geçmez, Red," diye takıldı geniş açık yaşam alanında duraklayıp ona sırtarak. "Yoksa alfaların kulübelerine girip eşlerinin çikolatalarını çalmak dışında yeteneklerin mi var?"

Öyle olduğunu çok iyi biliyordu. Yine de Styx bu açık hakarete güldü, iyi doktorun zarardan çok şaka yapmak istediğini biliyordu.

Tıpkı sırları açığa çıkarmak için kullanılan yöntem ne olursa olsun, bilgi edinmek için eğitildiğini bildiği gibi, onun eğitiminin gerçeğini de biliyordu.

Baştan çıkarma, istediğini elde etmek için bildiği oyunlardan yalnızca biriydi. Başka yollar, başka hesaplar, bir Breed'in gönderildiği şeyi elde edene kadar bir kadının duygularını ve arzularını çarpıtmanın başka yolları vardı.

"Öyleler, aşkım," diyerek onunla hemfikir oldu. "Ama benim gibiler yok denecek kadar azdır."

"Ve var olmamaları gerekiyor," diye hatırlattı ona. "Ona karşı dikkatli ol, Styx. Oyun arkadaşlarının çoğunun aksine, o sadece

hepimizin rahat edebileceğinden daha fazlasını biliyor olabilir. Ya da Jonas'ın umduğundan çok daha azını. Her iki durumda da bizim için tehlikeli ve korkarım ki çiftleşmenin tam olarak gerçekleşmemesinin nedeni ona güvenilemeyeceğinden şüphelenmeniz olabilir."

Styx başını salladı. Sorun bu değildi ve o da bunu biliyordu.

"Sanırım onun yüzünden." Başıyla uyuyan arkadaşını işaret etti. "Belki de sıcaklık, hayvani nitelikler şu anda kaldırılabileceğinden daha fazla, Doktor. Çok korkmuş durumda."

"Dehşete düşmek istiyor." Nikki omuz silkti. "Tüm Irkların ailesini öldürenler gibi olmadığını biliyor, Styx. Ama her ne sebeple olursa olsun o diski bırakmıyor. Belki de korkuyu bunu rasyonalize etmek için kullanıyor. Dişi Irklarımızın çoğunda sosyalleşme söz konusu olduğunda hala bu sorun var. Bunun için onları cezalandıran zorunlu eğitimden vazgeçemiyorlar."

Erkeklerin yanı sıra dişi Irklar da dahil olmak üzere, bu koşullanmanın üzerine çıkmakta sorun yaşayan pek çok kişi vardı. Gülmek, sosyalleşmek ve duygusallık laboratuvarlarda ağır şekilde cezalandırılan suçlardı.

"Bizim için tehlikeli olabilir, Styx," diye uyardı Nikki onu. "Dikkatli ol. Onu sahiplendin. Eğer Haven'a ihanet ederse, onun cezası senin de cezan olabilir."

Teknik olarak kanun buydu. Yine de Styx, eşinin Haven'a ölüme mahkûm edileceği bir şekilde ihanet etmesi halinde, onu korumaya çalışırken kendisinin de öleceğini biliyordu.

O risk almaya değerci, dedi kendi kendine. Bir gece önce yüzünde yakaladığı gülümsemenin ipucu, saklamaya çalıştığı nazik kahkahanın kokusu. Hepsi buna değerci.

"Ama hayat tehlikesiz yaşansaydı, o zaman ne maceralar bulurduk?" diye sordu Nikki başını eğip ona ciddiyetle bakarken. "Riskleri olduğu kadar maceraları da her zaman kabul ederim."

"Yapacağından hiç şüphem yok." Nikki başını salladı, küçük saç örgüleri omuzlarından aşağı sallanırken onu nazikçe azarlardı. "Sen çok vahşisin, Styx. Çok fazla vahşisin. Bunu büyükbabanla konuşmalısın."

Onun büyükbabası. Yaratıcısı. Her neyse, diye düşündü Styx bir parça alaycılıkla. Büyükbabası, hayalini kuran adamdı.

Ölüleri geri getirmenin, sadece ölülerin huzur içinde yatmasına izin vermenin değerini öğrenmek için.

"İhtiyacınız olursa beni arayın." Asistanı kapıyı açıp kabinden çıkarken Nikki elini kaldırdı. "Ofise gittiğimde biraz vitamin ve daha fazla antibiyotik göndereceğim. Şimdi bırakın dinlensin. Daha güçlü olana kadar cinsel ilişkiye girmek yok."

Styx emir karşısında Nikki'yle birlikte kulübeden ön kapıya doğru ilerledi.

Kapıyı arkasından kapatırken, henüz kilitlemeye zahmet etmedi. Bu nadiren yaptığı bir şeydi, bunun yerine Sığınak'ın yaptığı gibi Haven'ın casusları varsa, evine girmeye cüret edecekleri meydan okumasıyla yüzleşmeyi tercih etti.

Hayat dolu dolu yaşanabilirdi ya da saklanıp Irkların asla bilemeyeceğini düşündüğü güvenlik için kendini kel edebilirdi. Styx yaşamayı tercih ediyordu ve eşine de aynısını yapmayı öğretmesi gerekecekti.

Yatağını örten yorganların altındaki kırılğan forma bakarken kapının çerçevesine yaslanıp onu izledi ve ilk kez böyle bir duruma nasıl düştüğünü merak etti.

Neredeyse çiftleşiyor muydu? Bu düşünce karşısında homurdandı ve bunun için kimi suçlayacağını merak etti.

Sonunda Jonas Wyatt'ta karar kıldı, kendisine küçük kızın izini sürme görevini veren Irk İşleri Bürosu'nun sinir bozucu müdürü. Hiç şüphe yok ki, her şeye burnunu sokan piç kurusu yine çöpçatanlık alışkanlıklarını sürdürüyordu. İnfaz memurları bunu kasıtlı olarak yaptığına yemin ediyordu. Kollarını göğsünde kavuşturdu, başını öne eğdi ve dudaklarını büzdü.

Cesur küçük eşiyle çiftleşiyor.

Kesin olan bir şey vardı ki o da sıkılmayacağıydı.

Sık sık sıkıldığından değil. Onu bulmadan önce araştırarak ve tadını çıkaracak koca bir dünya vardı. İçinden bir ses onun kendisine dünyanın şimdiye kadar olduğundan çok daha fazla meydan okuyacağını söylüyordu.

Yatak odasına geçerek ateşini kontrol etti, battaniyeleri tekrar üzerine örttü ve uyuyan yüzüne baktı.

Değişiklik olsun diye huzurlu görünüyordu.

Vurulduğu sakinleştirici çok güçlü değildi ama yorgunluk ve fiziksel zayıflık ona zarar vermişti.

Yıllardır ilk kez bu kadar iyi uyuduğuna bahse girmişti. "Çok güzel bir kız."

Styx arkasına döndü, arkasında kimin konuştuğunu fark ettiğinde bile içgüdüsel olarak silahını kılıfından çıkardı. Eşine olan görünür ilgisine lanet okudu ve aynı zamanda bunu kabullendi ve "büyükbabasının" kulübeye girdiğini duymadığı için onu suçladı.

"Kendini öldürteceksin dostum," dedi silahını aynı hızla kılıfına sokarken.

Dougal Mackenzie'nin ifadesini alaycı bir eğlence doldururken tek bir gri kaş kalktı. Yatak odasına girerken, "Duyduğuma göre çiftleşme konusunda bazı sorunlar varmış?" diye sordu. "Dışarıda Nikki'yle karşılaştım. Çiftleşme ateşinin kıza duyduğunuz güvensizliğe tepki verdiğini düşünüyor gibi görünüyor?"

Lanet olsun, yaşlı adam burnunu sokacaktı. Tam da ihtiyacı olan şey buydu.

"Senin endişelenmen gereken kendi eşin yok mu?" Styx homurdandı. Biyolojik büyükbabasının yaşlı Kurt Irkı dişilerinden biriyle çiftleşmiş olması onu hâlâ rahatsız ediyordu.

Gerçi onlardan çok fazla yoktu. Animera, Fransa'da yaratıldığı laboratuvar serbest bırakıldığında kırklı yaşlarındaydı. Küçük tesiste, bir zamanlar eğitilen ve Konsey için fahişe olarak kullanılan, hepsi de dişi olan dört Irk barındırılıyordu.

Animera herhangi bir Cins kadar güzeldi ama pek çoğundan daha sertti. Dougal'la tanıştığında, o taştan dış kabuğu çatlamış ve içinde saklanan kadın ortaya çıkmıştı.

Birbirlerine çok yaklaşıyorlardı, ancak kendisine Styx'in "büyükbabası" diyen adamın yıllar geçtikçe gençleşmesini izlemek son derece rahatsız ediciydi.

Çiftleşme olgusu karmaşıktı, kafa karıştırıcıydı ve Irkları yok etme potansiyeline sahipti, özellikle de Dougal'ın buna verdiği eşsiz tepki öğrenilirse.

"Bana yine bir ucubeymişim gibi bakıyorsun," diye tersledi Dougal. "Bunu bağırma yarışına çevirmeyelim evlat."

Styx homurdandı. "Bugün sana ayıracak vaktim yok." Kapıya doğru ilerledi ve Dougal'a oturma odasını işaret etti.

"Bu beni şaşırtmadı," diye homurdandı Dougal. "Animera'yla çiftleştüğümüzden beri bana ayıracak vaktin olmadı."

Styx mutfağa ve kahveye doğru giderken yüzünü buruşturdu. Onu yaratan, kendisine büyükbabam diyen ve hayatına müdahale etmekte ısrar eden bu adam onu fena halde sinirlendirebiliyordu.

"Meşguldüm," diye yalan söyledi, en ufak bir suçluluk duygusuna kapılmadan.

Dougal bu bahaneye homurdandı. "Kaçıyordun. Şimdi benim yanımda seni bu kadar rahatsız eden ne, evlat? Değişiklik olsun diye mutlu olduğum gerçeği mi?"

"Son sekiz yıl içinde yaş olarak on yıl kadar gerilemiş görüldüğün gerçeği mi?" Styx alaycı bir tavırla ona sordu. "Üzgünüm baba, sanırım buna alışık değilim. Bu da insanı birazcık şaşırtıyor." Dougal bu yorumu duymazdan geldi. Yaşadıkları her tartışmada böyle oluyordu. Styx neden sorun yaşadığını açıklayamıyordu, sadece sorun yaşadığını biliyordu. Altı ila on yıl daha geçsin, büyükbabası kardeşine daha çok benzeyecekti.

Dougal daha sonra konuyu değiştirerek, "İskoçya'da sakladığımız ekipmanın peşine düşüyorum," dedi. "Animera ve ben Dr. Armani'ye yardımcı olmak için burada bir laboratuvar kuracağız. Sakladığımız ekipman daha özel, bazı teknolojiler Vandereale ve Lawrence Industries'in sağladıklarından daha gelişmiş. Kurt Irklarının gebe kalma sorununu çözmek için daha fazlasını yapıp yapamayacağımızı görmek istiyorum."

"Belki de gebe kalmamamız gerekiyordu," diye homurdandı Styx, diğer adama ters ters bakarken. "Kedi eşler yardım almadan gayet iyi gebe kalırlar. Gebe kalmaya yardımcı olmak yerine doğum kontrolüne bile ihtiyaçları var. Bırakın doğa kendisi çözsün."

"Zaman lüksüne sahip değilsin Styx," diye karşılık verdi Dougal, geçmişte gibi.

"O zaman lüks yapacağız."

Styx omuz silkti. Kahretsin, bunun için tartışmak istemiyordu. Eşiyle birlikte yatağa kıvrılıp onu ısıtmak ve bir daha asla üşümemesini sağlamak istiyordu.

"Bu mümkün olmayabilir," diye onu uyardı Dougal, sesi artık fazlasıyla kasvetliydi. "Konsey Müdürlüğü'ndeki bağlantılarım bu sabah aradı. Peşinde oldukları Çakal bu sabah otel odasında ölü bulunmuş. Kafasının arkasından vurulmuş. Kullanılan silah, Montague kızının geçen ay askerlerinden birini yaralarken kullandığı silahla aynıymış. Onu bulmak için bir ekip oluşturuyorlar."

Piç kurusu idam edilmişti. Bu Farce'ın işine yaramıştı ve Styx celladın Dog olduğundan oldukça emindi.

"Aramalarını nerede yoğunlaştırdıklarına dair bir haber var mı?" Styx sordu.

Dougal başını salladı. "Bağlantım bu konuda çok sessiz olduklarını söyledi ama o kızı şimdi bir ay öncesine göre daha çok istiyorlar."

Artık daha dikkatliydi. Müdürlük, Irklarla ya da hala onların davası için çalışan eğitmenler ve bilim adamlarıyla hiçbir şekilde ilişkili olmamalarını sağlıyordu. Dünyada şu anda Irklara karşı o kadar güçlü bir duyarlılık vardı ki, geçtiğimiz yıllarda mahkemeye çıkan birkaç kişi hapis çarptırılıyordu.

Müdürlük dikkatliydi ama yine de ölümcüllerdi. Storme'u getirmek için bir ekip kurulmuş olması Styx'i endişelendirmişti.

"Ben hallederim," diyerek Dougal'a güvence verdi.

"Dikkatli ol delikanlı," diye iç geçirdi Dougal. "Aile olduğumuz gerçeğinden rahatsız olabilirsin ama biz buyuz. Sen, kardeşlerin ve kız kardeşin hâlâ benim hayatımsınız. Herhangi birinizi kaybetmek kalbimi kırar."

Dougal bir adım daha yaklaştı ve Styx'in şaşkınlığına rağmen kollarını onun omuzlarına dolayarak hızlıca sarıldı.

"Sen de bizim için önemlisin, lanet olsun." Styx geri çekilip ona ters ters bakarken parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Duygusal şeyleri eşine saklasan ve eskisi gibi devam etsek olmaz mı? Kahretsin, babalık, ona sarıl."

Dougal bu yanıt karşısında kıkırdadı. "Buna alışacaksın delikanlı. Şimdi laboratuvara gidip Nikki'yle birlikte çiftleşme sorunlarınızla ilgili neler bulabileceğimize bakacağım. Bu konuda Amburg'un da yardımını istiyor; Kurt Irklarıyla da neredeyse Kedigiller kadar çalıştı. Buradaki üçümüz ve Sığınak'taki Dr. Morrey ve Vanderale ile birlikte bu sorunu kısa sürede çözeceğimize inanıyorum."

Büyükbabası kulübeden çıkarken Styx sinirli bir şekilde, bir sorun halloldu, daha kaç tane var Tanrı bilir, diye düşündü. Yine de Styx bu sorunun o kadar kolay çözülemeyeceğini hissediyordu. Çiftleşme ısı ve "kolay" kelimesi asla yan yana gelmezdi.

Kahretsin, buna ihtiyacı yoktu. Ne gençliği geri dönen büyükbabası, ne çocuk koruma modundaki Jonas, ne de sevgiden çok korku kokan bir eşle, çiftleşme olmayan bir çiftleşme ateşinin ortasındaiken tüm bunlar.

Storme'yi güvenli bir yere çekmeden önce bilgiye ihtiyacı olana kadar beklediği için Jonas'ı öldürmeliydi. Storme, Irkların öyle gösterildiği gibi canavarlar olmadığını kolayca öğrenebilirdi.

Yine de ona burada gösterecekti. Şimdi gösterecek.

Mutfağa dönerek dondurucudan akşam yemeği için gerekli malzemeleri . Kedigillerin alfa dişisi Felina bir keresinde ona tavuk çorbasının her şeyi düzelttiğini söylemişti. Yine de onun gecikmiş bir çiftleşme sıcaklığından bahsetmediğine dair bir his vardı içinde.

Buzunun çözülmesi için lavaboya koyduğu tavuğa baktı, üzerinden akması için suyu açtı ve sonunda çikolatanın çözemeyeceği bir sorun bulduğuna karar verdi.

Bu düşünceyle sırtarak sebzeleri lavabonun yanındaki kesme tahtasının üzerine dizdi, sonra da kasap bıçağını alarak doğramaya başladı.

Daha ilk dilimdeyken vücudu gerildi ve ne yapacağını düşünmeden mutfaktan çıkıp ön kapıdan evin yan tarafına doğru koşmaya başladı.

Yatak odasının camı kırılmıştı.

Camlar tertemiz çimlerin üzerine serilmişti, bazılarının uçları kanla kaplıydı, bazıları ise hala siyah uzun saçların arasında parlıyordu.

Storme'un yüz hatları ve korku dolu iri zümrüt yeşili gözleri vurgulandı.

Bir kediye benziyordu. Kıvrak, şehvetli, pençeli ve tıslayan.

Ama o bir kedi değildi. O bir Kurt'un eşiydi. Onun eşiydi. Ve Tanrı adına, onun kendine zarar vermesinden, kendini tehlikeye atmasından ve genellikle kendi sağlığına dikkat etmeyi reddetmesinden bıkmaya başlamıştı.

Eğer bu numara bir işe yarayacaksa, onu evcilleştirmek tam zamanlı bir iş olacaktı ve Cennet'teki yerini garantiye almak kolay olmayacaktı.

Kesin olan bir şey vardı ki, eğer bu durum sona ermezse gelecekte kışına bir şaplak yiyebilirdi.

Alarmlar çığlık atıyordu ve Styx önünde çömelmiş korku dolu görüntüye bakarken bile kulağına soktuğu tomurcuk Breed raporlarıyla dolmaya başladı.

Göğsünden koruyucu bir öfke hırıltısı yükselirken midesinin öfkeyle sıkıştığını hissetti. Lanet olsun ona, kendine zarar verme alışkanlığını sürdürmesine izin vermeyecekti. Onun narin, solgun teninde daha fazla yara görmeye dayanamazdı.

"Arka pencereden dışarı çıktı. Kontrol altına alındı ve onu sadece odasına geri götürmemiz gerekiyor," diye bildirdi Styx takılı hassas mikrofona. "Tüm Enforcers geri çekilsin. Tekrar ediyorum, geri çekilin." Daha fazla İnfazcı bölgeye koşarken silahlar hazır tutuldu.

İhtiyacı olan son şey, daha fazlasının katılması halinde olabilecekler bir yana, zaten etrafında oluşmakta olan Irklar çemberiydi.

Dehşet ve şok solgun yüzünde belirgindi, koyu yeşil gözleri vahşiydi ve uzun, düz siyah saçları etrafında dalgalanıyordu. İnce bedeni de onunki gibi çömelmiş, yavaş yavaş etrafını sarmaya başlayan Irklara bakıyordu.

Kendi zihninde ölümle yüzleşen bir kadındı.

Canavarın kucağına tekrar kolayca yürüyemeden ölecek bir kadın.

Ve Styx o anda onun her dokunuşuna kolayca gelebileceğine karar verdi.

BÖLÜM 5

O ölmüştü.

Storme çömelmiş vaziyette kaldı, kollarını göğsünde kavuşturmuş, mavi gözleri öfkeyle parıldayan kızıl kurdun eğlenen berrak bakışlarına bakarken nefes alış verişleri sert ve düzensizdi. Köpek dişleri sabahın ilk ışıklarında parıldarken, uzun, yanık kızıl saçları esintiyle geriye savruluyor ve onu öpücüğünün içine çekerken parmaklarını içeri sokup parmak avuçlarını kavramaya teşvik ediyordu.

Onun öpücüğünün tadını alabildiğine yemin etti. Çikolata ve baharat, biraz kahve ve nane. Tadı dudaklarında, dilinin üzerindeydi ve ondan kurtulamıyordu. Uyandığında adamın tadı ona eziyet ediyor, onu daha fazlasını istemeye itiyordu. İsteddiği şey özgürlüktü, kendini temin etti, bir Breed'in öpücüğü değil.

Bu Cins değil. Bakışlarında parlayan sahiplenme, baskınlık değil.

Vahşilik yüz hatlarına yansımıştı. Hayatta kalma içgüdüleri bir çığlıkla harekete geçerken bile bir kadını kendine çeken acımasız, fazla çekici bir vahşilik.

Bu, onunla yattığı, ona böylesine zevk veren Irk'tı. Yıllar boyunca Konsey kayıtlarına şifreleri kullanarak büyük araştırma yapmayı başarmıştı. Irkların çoğunu hem yüzlerinden hem de laboratuvar raporlarından tanıyordu.

"Styx," diye fısıldadı dehşet onu boğmakla tehdit ederken. Mitolojide bu kelimenin "nefret edilen", "tiksinilen" anlamına geldiğini okumuştı. Ölüm nehriydi ve bu Irk da insanlardan nefret etmesiyle ve en acı verici şekillerde ve her zaman gülümseyerek öldürme yeteneğiyle tanınan biriydi.

Eğer ölürse, savaşarak ölecekti. Bu piç kurusuna boynunu açması için gönüllü olarak vermeyecekti.

Ama bunu onunla sevişmeden önce düşünmesi gerekmez miydi? Zayıflığına teslim olmadan, bir gece daha kaçmak yerine onun sıcaklığının tadını çıkarma ihtiyacına teslim olmadan önce?

"Ah, genç , benden kaçmaya devam eder misin?" diye mırıldandı, şeytanın yumuşak brogue'u kadınsı duyularını okşarken, vücudundaki her kas koşma talebiyle daha da gerildi.

Fazla uzağa gidemezdi. Etrafında bir düzineden fazla Irk vardı, kulübenin köşesinde rahatça uzanan Irk İşleri Bürosu müdürü hariç hepsi Kurt ve Çakal'dı.

Sıkıca yutkundu. "Bırak gideyim."

"Bana istediğimi ver kızım, Irklar da sana serbest geçiş hakkı tanısın. Buna söz veriyorum."

Sesi çok içtendi ama bakışlarında bir şey vardı, onu asla bu kadar kolay bırakmayacağı konusunda uyarıcı bir önsezi.

Styx, büyüleyici İskoç kızıl kurdu. Gece boyunca akabilir ve kurbanlarını ortadan kaybolduktan uzun süre sonra bile çığlık attırarak şekilde öldürebilirdi. Çok seçkin bir grup Irk destekçisi arasında İskoç aşığı olarak da bilinirdi. Fiziksel zevki sınırlarına kadar götüren ve bir kadını daima daha fazlası için yalvarır halde bırakan bir adamdı.

Ve lanet olsun, onun hakkında bunu biliyordu. Ününü biliyor ve ilgisini çekiyordu. Ona karşı koyamayacak kadar ilgisini çekmişti.

Ve şimdi bunun bedelini ödüyordu.

"İstediğin şey bende yok." Sesine çaresizlik , yalan söyledi ama bu yalanın kokusunu tamamen gizleyemeyeceğini de biliyordu.

Kıkırdadı, eğlence ve sabırla dolu alçak, kaba bir ses.

"O halde üzülerek söylüyorum ki, bir süreliğine bu kulübeye geri dönmek zorundayız," dedi bakışları yanındaki Aslan Irkı'na kayarken. "Jonas, bana küçük bir iyilik yapıp pencerelere birkaç parmaklık koyabilir misin, böylece genç kız pencerelerden bu kadar kolay fırlayamaz. Kendini yaraladığında kanının kokusunu almak beni çok üzüyor."

Ona iri kirpikli, hınzır bir bakış attı. Onu belli bir nedenden ötürü en iyi fiziksel formda istediğini gösteren bir bakış.

Ve lanet olsun ona, bunu düşününce ya da onun dokunuşunu hatırlayınca kızarmamalıydı.

"Pekala Styx, seni üzgün görmekten ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun. Bu bir saat içinde halledilecek." Styx ona ters ters bakarken Jonas Wyatt da ona sıırttı.

Bundan kurtulmanın bir yolu olmalıydı. Geçtiğimiz on yıl içinde Konsey ya da Büro tarafından yakalanmaktan korktuğu her seferinde kaçmıştı. Şüphesiz bu sefer de kaçmanın bir yolu vardı.

Umutsuzca etrafına baktı, Irkların yüzünde sadece belirgin bir soğukkanlılık ve geçebileceği bir açıklık görebiliyordu.

Bu . Bu şekilde bitemezdi.

Geçmişin kâbuslarından uyandı. Kardeşinin boğazının parçalanması, babasının merhamet için yalvarması, parıldayan kırmızı gözler ve kıvrımlı köpek dişleri kendi savunmasız etine inerken bir canavarın gülümsemesi.

Uyandığında kafası karışmış, korkudan terlemiş ve şu anda başına gelenlerden kaçamayacağını korkunç farkına varmıştı. Başına her ne gelecekse. Anormal tepki, çaresizlik duygusu boğazını ve onu nefes nefese bırakmıştı.

"Bırakın beni!" Sesini yırtan ve acı dolu bir çığlık olarak ortaya çıkan şiddet ve çaresizlik onu şaşırttı.

Tek görebildiği, kardeşinin boğazını parçalayan o kötücül, kıvrımlı köpek dişleriydi. Tek hissedebildiği, dişlerin boynuna kabus gibi dokunuşu ve kanının fışkırması, vücudunun ölümle soğumasıydı.

"Lass, gitmene izin vermek buradaki pazarlığın bir parçası değil." Bu gülümseme, o kadar çekici, o kadar tehlikeliydi ki korkudan midesine kramplar girmişti. "Bu yüzden biraz makul olalım ve kendimizi bir parçası olarak bulduğumuz bu çıkmazı tartışırken ve belki de geçmiş geceyi anımsarken biraz çikolatalı kahve ve belki de ocağa koymaya hazırlandığım tavuk çorbasından bir kase içmek için kulübeye girelim."

Storme gözlerini kırpmıştırmaktan başka bir şey yapamadı. Vücudundaki her kas, her sinir ve içgüdü harekete geçmesini istiyordu ve karşısında kayıtsızca duran katil çikolatalı kahve ve seks mi öneriyordu? O her zamanki sevgi dolu Kurt aklını mı kaybetmişti?

Burasının, kısaltılmış her kelimesine yaltaklanan başka bir hayranının olduğu internet olduğunu mu sanıyordu? Onu yaratan eğitimi, kan ve ölümle geçen yılları bilmediğini mi?

Silahı yoktu, kaçmanın hiçbir yolu yoktu. Panik içinde kaçmak yerine yerinde kalmaya çabalarken, bakışları sürekli olarak ormanlık alanda dolaşüyor ve etrafını saran her bir Irkı takip ediyordu.

"Lass, kaçamayacağını görüyorsun," diye mırıldandı. "Hadi şimdi, gidip bu konuda sohbet edelim. Eminim kahvemizi yudumlarken ve şu anki durumun hakkında biraz tartışırken bizi oyalayacak bir iki brownie bile bulabilirim."

Evet, bir brownie onu teslim olmaya ve kendi cinayetiyle işbirliği yapmaya gerçekten ikna edecekti.

"Sana yedi yaşında gibi mi görünüyorum? Lanet olası bir kek tarafından kendi cinayetime sürüklenecek bir çocuk değilim."

O anda bakışlarını bir erkeğin takdiri doldurdu, sırtışı bir beklentiye dönüşürken aç bir şehvet parıltısı deniz mavisini aydınlattı.

"İtiraf etmeliyim ki aşkım, yedi yaşında değilsin. Çok hoş, yetişkin bir kadınsın ve ölecek olsaydın seni buraya getirmeden önce bu küçük işi halledeceğimi iyi anlamış olmanı umuyordum. O zaman neden sen uyanıncaya kadar, yumuşacık ve sıcacık, bu işi yapmak için bekleyeyim ki?"

Bunun üzerine homurdandı, nefesi hâlâ sertti, paniklemişti. "İstediğin bir şeye sahip olduğumu düşündüğün için mi? Çünkü artık sana güvenme şansım olmadığını biliyorsun."

"Peki istediğim 'bir şeye' sahip olduğuna inanarak seni neden öldüreyim?" diye sordu. "Bana istediğimi vermen için biraz yaşamana izin vermem gerekmez miydi?" Bakışları, üst kısımları tişörtünün düşük yakası tarafından ortaya çıkarılan göğüslerinin üzerinde gezindi. "Ya da

belki biraz daha fazla." Gülümsedi. Yavaş, şehvetli bir gülümsemeydi bu ve kadının duygusallığının tam kalbine dokunuyordu.

Storme ona ters ters baktı. "Hiç şansın yok. Anıların tadını çıkar çünkü bu bir daha olmayacak Kurt çocuk."

Sırıttı genişledi. "Bilmiyorum güzel kız, bir sonraki baştan küçük seansımızı planlıyordum. O kaymak gibi etin çikolatanın tadını sanki bunun için yaratılmış gibi alacağına bahse girerim. Bir deneyelim mi?"

Bir an için, onun vücudundaki çikolatayı yalayışının görüntüsü zihninde canlandı. Dilinin ziyafet çektiği, yüz hatlarının zevkten iki büklüm olduğu çökmüş bitter çikolata.

Tanrım, o da bu piç kurdun karşılaştığı diğer bütün hayranları gibi hastaydı.

"Diyelim ki öyle," diye tersledi.

Diğer Irklar'ın dikkati dağılmış olmalıydı, tıpkı diğer erkeklerin olduğu gibi. Korumalarını gevşetmeli ve içlerinden birini geçmesi için gereken saniyeyi ona tanımalıydılar. Herhangi birini. Hangisi olduğu umurunda değildi.

"Bayan Montague, burada zarar gelmeyeceğine dair kişisel güvence vermemin bir faydası olur mu?"

Storme'un bakışları tekrar yönetmen Jonas Wyatt'a kaydı. Bununla ilgili de söylentiler vardı. En derinden etkilenen, bir yanardağ ve birkaç Breed düşmanının ortadan kaybolduğuna dair fısıldanan hikayeydi.

"Son zamanlarda yanardağlara yakın bir yere gittin mi?" Sıkıca gülümsedi.

Arkasındaki birkaç Irk kıkırdarken kaşlarını kaldırmakla yetindi. Kabinin köşesine rahatça yaslanmış, elleri pantolonunun içinde, gömleğinin beyaz ipeği geniş göğsünün üzerine gerilmiş bir şekilde duruyordu.

"Lass, müdürümüzün güzel bir göğsü olduğunu düşündüğünü görebiliyorum, ama söz veriyorum, oldukça sahiplenici bir Cins olabilirim ve benimkine oldukça düşkün olduğunu biliyorum."

Sürpriz. Şok.

Saçmalık; Styx'in bilindiği bir şey varsa o da bir kadın söz konusu olduğunda sahiplenici olmamasıydı.

Eğer bu durumu bir an bile düşünseydi, işler hiç de öngördüğü gibi gitmiyordu.

Bakışları içgüdüsel olarak Styx'e kaydı ama onun göğsünü ya da önceki gece ne kadar hoşuna gittiğini düşünmeyi reddetti. Saçları eski İskoç savaşçıların resimlerinde gördüğü gibi yüzüne ve omuzlarına dökülüyordu. Ona öylesine zevk veren bir sevgili gibiydi ki, şimdi bile hatırladıkça duyuları sarsılıyordu.

Kukusu gerildi, sıkıştı. Adamın bakışlarındaki hınzır parıltı ona dokunuşunu hatırlatmaya devam ettikçe kremlendiğini, kayganlaştığını ve ıslandığını hissedebiliyordu.

Yüzü sertleşmiş, sertleşmiş, ifadesi kendi çekiciliğinin, açlıklarının ve hem Irk hem de insan türünün dişileri üzerindeki etkisinin erkek bilgisiyle tembelce dolmuştu. Özellikle de onun üzerindeki etkisi.

Yumuşak, yara izli botlar iri ayakları örtüyor, kot pantolon ağır kaslı bacakları ve kalçaları kavrayıp şekillendiriyor, siyah tişört ise pazuları, göğsü ve çoğu erkeğin uğruna cinayet işleyeceği sekiz paketi şekillendiriyordu.

"İşte böyle aşkım, ilgiyi iyi yönetmenimizden çok daha fazla seviyorum," dedi ve kıkırdadı.

Daha iyi bir şansı olamazdı. Bu Irklar rahat durmayacaktı; tek şansı onları hazırlıksız yakalamaktı. Silahı yoktu; hareket etme, koşma yeteneğinden başka hiçbir şeyi yoktu ve bunu başarması için hiçbir şansı yoktu.

Zıpladı.

Çömelmiş Kurt Irkı'ndan kaçmak için hareket eden Storme yana doğru koştu, alçakta kaldı ve onu engellemek için hareket eden çemberin en ucundaki iki Irk'ın arasından kaymayı düşündü.

Geri çekildiler ve kadın anladı.

Arkasından gelen sert hırıltı diğerlerinin geri neden olurken o hızla yanlarından geçerek çıkışa ve Haven'dan uzaklaşan yola giden dar şeride doğru koşmaya başladı.

Ormana doğru koşmadı; ne tarafa giderse gitsin, ilahi bir müdahale olmadan hiçbir şansı olmadığını biliyordu. Ve ilahi müdahale gelmiyordu.

Zayıftı. Yorulmuştu. Kaslarının güçten düştüğünü hissedebiliyordu; haftalar süren yorgunluk ve çok az yemek onu yakalamıştı.

Milyonlarca bahanesi vardı ama sonuçta bunun faydasız bir çaba olduğunu biliyordu. Beline dolanan ve onu tutan sert kelepçeli kolu hissettiğinde belki de otuz adımdan fazla gitmemişti ve kendini sert, geniş bir göğse doğru kaldırılmış hissetti.

"Hayır!" Boğazından kopan öfke sertti, ses tellerini yırtarken gözlerinden öfke yaşlarının döküldüğünü hissetti.

"Lass, sakın ol." Dudakları kızın kulağında, nazikçe mırıldanan İskoç Kurdu kızın kollarını iki yanına bağladı ve kulübeye geri dönmek için döndü.

Tekmeledi, çığlık attı. Savaşmaya çalıştıkça öfke ve dehşet vücudunu kırbaçladı, ancak her hareketinin engellendiğini, yıllar boyunca kazandığı eğitimin kendi zayıflığı ve onu tutan Cins'in gücü karşısında etkisiz kaldığını gördü.

"Bak ne diyeceğim, sana biraz yemek verelim, birkaç fincan kahve iç, biraz dinlen, sonra tekrar denersin," diye önerdi ve sesindeki iyi huylu tonun yalandan başka bir şey olmadığından emindi.

Bundan zevk alıyordu; bunu hissedebiliyor, sezebiliyordu. Tıpkı onu öldürmekten zevk alacağı gibi.

"Seni piç! Siktiğimin canavarı," diye bağırdı. "Umarım ölürsün. Umarım hepiniz ölürsünüz. Sen hiç yaratılmamalıydın..." Adam verandaya çıkıp kulübeye doğru ilerlerken kadın hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. "Beni hemen öldür."

"Şu lanet yaygarayı keser misin, genç kız?" Arkasından bağırmadan önce kulübeye doğru yürüdü, "Jonas, Nikki'yi buraya getir. Kan kaybediyor."

Adamın kollarını, ellerini tırmalamaya çalıştı ama adamın onu tutuşu tırmalamasına engel oldu. Başını geriye attı ve umduğu gibi çenesiyle ya da yüzüyle değil, sadece omzuyla karşılaştı.

Kadın tekme atmaya çalıştı ama adam yatağa ulaşip onu üzerine atana kadar bacaklarının her savuruşundan kurtuldu.

"Cehennem gibi!" Yataktan kalkarken tek düşüncesi pencereden geri dönmek, bildiği tek yoldan kaçmaktı.

Kadının omuzlarına rahatça hafifçe vurarak onu düşerken sırt üstü yatırmayı başardı.

Öfke içinde orman yangını gibi yanıyordu. Bitkin zihnini kırbaçlıyor, nefret etmek ve korkmaktan başka bir şey yapma yeteneğini çalışıyordu.

Onunla oynuyorlardı ve o da bunu biliyordu.

Yatağın diğer tarafına doğru yuvarlandı. Başka bir pencere, başka bir çıkış yolu vardı.

Ayak sert parmaklar onu geriye doğru çekerek yatağa yapıştırdı ve dönerek kendisini yatakta tutan parmaklara öfkeyle tekme atmaya çalıştı.

"Onu her zaman yatağa bağlayabilirsin," dedi eğlenen bir erkek sesi.

Storme'un bakışları kapı aralığına kaydı. "Seni canavar!" diye bağırды Büro müdürüne. "Kazanamayacaksın. Ne olduğunu bilen herkesi öldüremeyeceksin."

"Yine de çok güzel bir düşünce." Storme yorgunluktan yere yığılırken omuz silkti, Storme ona acı bir alaycılıkla bakarken nefret hâlâ içinden taşıyordu.

"Jonas, hiç yardımcı olmuyorsun," diye mırıldandı Styx, panik içinde nefes almaya çalışırken ciğerleri zorlanıyordu.

"Yardımcı olmaya çalışmıyorum, Kurt." Storme onu tutan Melez'e bir kez daha tekme atarken sesi öfkeyle doldu. "Onu ikna edemeyeceksin. Ondan yayılan dehşetin kokusunu alıyor musun? O mantığın ötesinde, Styx."

"Yeter, Jonas."

Mantığın ötesinde değildi. Asla insanlığın ötesinde değildi. "Seninle mantık yürütmek diye bir şey yok," diye hıçkırdı, yarı yolda Kendisini tutan Breed'e tokat atmak için yatağa uzandı, ancak Breed onu bir kez daha geri itti. "Siz hayvansınız. Öldürmekten başka bir şey bilmeyen kuduz, vahşi hayvanlar. Ölümünden başka bir şey bilmeyen."

"Çünkü bize ölümünden başka bir şey verilmedi." Styx aniden yüzüne baktı, dudakları dişlerinden geriye çekilmişti, köpek dişleri keskin ve hınzırdı, ondan sadece birkaç santim ötedeydi. "Baban bizi yaratmaya yardım etti. Kardeşin bizi eğitmeye yardım etti. Bize ölümünden başka bir şey verilmedi,

Korku ve acı, ve siz bizden arkamıza yaslanıp kibarca daha fazlasını istememizi mi bekliyorsunuz?"

"Sana yardım edenleri öldürmemeni bekliyorum," diye bağırdı.

"Benim önümde bir daha başka bir Irka hayvan dersen, Tanrı şahidim olsun ki kışını kıpkırmızı yaparım." O dişler yine kırıldı. "Benden ölüm korkun yok, seni ahlaksız küçük sefil. Asıl korkman gereken, sana çocukmuşsun gibi davranılması."

Onu serbest bıraktı.

Yatağın yanında durmuş, bir çocuğun maskaralıklarına sinirlenmekten başka bir şey yapmıyormuş gibi ona bakarken Storme şaşkınlıkla ona baktı.

Jonas, "Dr. Armani şimdi geliyor, Styx," diye anons etti, sesindeki açık eğlence Styx'in bir kez daha bakmasına neden oldu. "Buraya gelmeden önce o kot pantolonu çıkarmasını isteyebilirsin. Nikki'nin iyi bir şey yaptığı için o küçük hızlı ayaklarının acısını çekmesini istemem."

Tek kelime bile etmedi. Storme karşı koyamadan adam kot pantolonunun çitçitini ve fermuarını ve Storme şok olmuş bir "Ne..." demekten başka bir şey yapamadan kot pantolon bacaklarından çıktı ve botlarının üzerinde durdu.

Adam önce bir ayağını, sonra diğerini kavrayıp saniyeler içinde botları ayağından çekip çıkarırken, kadın kotun eteklerini tutarak kotun altında tamamen çıplak olduğu gerçeğini örtmek için mücadele etti.

Onunla savaşmanın bir yolu yoktu.

Öfkeli gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanırken, yaptığı her hareketin ona karşı tamamen etkisiz olduğunu gördü.

Konuşmadı, onunla tartışmadı ve soyunmasını talep etmedi. Sanki onu suçladığı gibi bir çocukmuş ve bu konuyu tartışmaktan yorulmuş gibi onu soydu.

Storme kendini yatağın altındaki battaniyeyi çekiştirerek alt bedeninin çıplaklığını örtmeye çalışırken buldu; yatağın üzerinde oturmuş, o ana kadar vücudunda dolaşan tüm etkisiz öfke ve korkuyla ona bakıyordu.

Jonas, "Birinin onun korkusunun pis kokusu hakkında bir şeyler yapması gerekiyor," diye iç geçirdi. "Ona korkması için bir neden vermeli miyim?"

ne düşünüyorsun?"

"Kapa çeneni Jonas." Mırıldandığı bu emir Storme'un bakışlarını tekrar onu yemyeşil, iri kirpikli gözlerle ve bakışlarında sert bir kızgınlıkla izleyen sinirli Kurt Irkı'na çevirdi.

Dudakları, "yaratılmış" pis yaratıkların en kötüsünü bile solduracak bir dizi hakaret savurmak için ayrıldı.

Parmağı boğazından keskin bir hırıltıyla kalktı. "Sakın o dayak konusunda şaka yaptığımı düşünme hatasına düşme," diye uyardı onu. "Olacak."

Geri adım attığında, koyu tenli, örgülü doktor odaya girdiğinde göğsünde daha düşük bir hırıltı daha yükseldi.

Storme sessizce ona baktı. Dr. Nikki Armani. O bir insandı. Konsey için çalıştığı dönemde Konsey'in himayesindeki bir çocuktü. Genç bir kızken babasının dizinin dibinde Irk genetiğini öğrenmiş ve çeşitli laboratuvarlarda en iyi bilim insanların yanında eğitim görmüştü. Hatta kısa bir süre için, Irk kurtarmalarından birkaç yıl önce Andes laboratuvarında bile bulunmuştu.

"Onu benden uzak tutun." O düşmandı, tıpkı Irklar gibi, tıpkı Konsey gibi.

Storme'un bakışları tekrar kızıl kurda kaydı, onu saran karşı konulmaz öfke zihnini yakıp kavuruyordu. "Bana dokunmasına izin verme."

"Az önce kalçada açtığın yarayı onarırken seni tutayım mı?" diye tersledi. "Kıcını sakınleştir yoksa yapacağım şey tam olarak bu olur."

Yarık mı?

Bakışları kalçasında yanan ete gitti ve gözleri büyüdü. Derin bir yaraydı ve yavaşça kanıyordu, etrafındaki et ise ağır bir şekilde morarmış gibi görünüyordu.

En az beş santim uzunluğundaydı ve çarşafı bulaşan kan miktarına bakılırsa tehlikeli olabilecek kadar derindi.

Bu yüzden bu kadar zayıftı, bu yüzden savaşıyordu. Gücünü ve enerjisini korumak için çok fazla kan kaybediyordu. Storme dudağını ısırıldı ve göğsünü titreten bir hıçkırık daha hissetti.

"Önce iyileşmene izin vermezsen nasıl kaçacaksın Storme?" Nikki tersledi, koyu kahverengi bakışları soğuktu ve sesinin sert tınısıyla çelişiyordu.

"Bırak beni, sana göstereyim." Sıkılmış dişlerinin arasından itti.

"O zaman bu bir kaçış olmazdı, değil mi?" Nikki sordu, ses tonundaki alaycılık Storme'un içinde kabaran öfkeyi tırmıklıyordu. "Şimdi şu yarayı iyileştirmeme izin ver, sonra iyileşmeden önce onu koparmanı engelleyecek bir şey yapıp yapamayacağımıza bakarız. Zamanımı boşa harcamak yapmaktan hoşlandığım bir şey değil."

Storme hareketsiz ve sessiz kaldı. Yan tarafına dönerek, vücudunu titreten korkuya rağmen doktorun kalçasına erişmesine izin verdi.

Doktor daha da yaklaşıncı Storme, "Beni öldürecekler," diye fısıldadı ve rekabet görüntüsünün altında yatan şefkat ya da merhamet duygusuna hitap etmeye çalıştı.

"Eğer seni öldürecek olsalardı, o zaman ölmüş olurdun." Doktorun sesi şimdi daha sertti, ne merhametten ne de sempatiden yoksundu.

Storme, Irkların yanlış yapamayacağına inanan, o laboratuvarlarda yaşadıkları deneylerin Irklara istedikleri gibi öldürme ruhsatı verdiğini düşünen insanlar olduğunu biliyordu.

Dünya yavaş yavaş Irk hakları konusunda bölünmeye başlamıştı. Onlar hayvan mıydı yoksa insan mı? Özgürlüklerine izin verilmeli miydi yoksa bir kez daha kontrol altına mı alınmalıydılar?

Storme'a göre, sırf bu yeteneğe sahip oldukları için başka bir insana asla zarar veremeyecekleri başka bir gezegene gönderilmeleri gerekiyordu.

Breed'in başını eğip köpek dişlerini kardeşinin boğazına geçirdikten sonra boynundan kopardığı anı hâlâ çok canlı olduğu için boğazından kaçacak hıçkırıklara karşı koydu. Yüzünü kaplayan ve kardeşinin boynundan fışkıran kan. Babasının yüzündeki öfke ve keder ve bakışlarını dolduran çaresizlik.

Babası ve kardeşi Irklara yardım etmeye çalışmıştı. Genetik Konseyi'ni kandırmak için yıllarca çalışmışlar ve ölmüşlerdi.

bunun için. Sevdığı her şeyi, hayatında güvende olduğunu bildiği her şeyi o canavarlar yüzünden kaybetmişti.

Doktor yarayı temizleyip bir kez daha onarırken kalçasındaki acıyı görmezden geldi. İçinde çılgılık atan, kaslarına doğru tünel açan, onları sıkı, çeken, bir şey yapmasını, herhangi bir şey yapmasını talep eden öfkeyi zapt etti. Onların kendisini incittiği kadar o da onları incitmişti.

Styx titreyen genç kadına baktı, sırtı ona dönüktü, güzel kıcının yumuşak çıplak kıvrımları kan lekeli kalçasının kremi, saten etine doğru uzanıyordu.

Ne yazık ki bu, Hayalet Takım'ın kullandığı sakinleştiricilerin yan etkilerinden biriydi. Styx, ilaç verildiğinde bazı insanları etkileyen paranoyayı unutmuştu. Anemi, yorgunluk, dehidrasyon başta olmak üzere çeşitli koşullar bunu daha da kötüleştirebilirdi.

Onun bununla savaşmaya çalıştığını görebiliyordu, ama tatlı küçük kız, çoğu zaman içinde tuttuğu öfkeye teslim olmaktan başka bir şey yapamayacak kadar yorgun ve güçsüzdü.

Nikki onu görmeyi büyük ölçüde engelledi ama hiçbir şey ondan yayılan kokuları engelleyemedi. O kadar acı bir ıstırap kokusu ki neredeyse buruktu. Acı. Dehşet. Öfke. Titreyen dudaklarını kontrol altında tutmak için mücadele ederken, bu kokular içinde iltihaplanmış bir yara gibi yatıyordu.

Derin bir nefes alarak Jonas'a döndü ve yönetmen başını oturma odasına doğru sallayınca hızlıca başını salladı.

Styx onu odadan çıkarken takip etti ama bunun tek nedeni pencerelerin dışındaki siyah demir parmaklıkları açıklıklara sabitleyen ırkların farkında olmasıydı.

Kapalı kalmaktan nefret ediyordu ama her pencereden atlamasına da izin vermeyecekti. Bu hızla, orada

pencerelerinde tek bir cam parçası bile kalmayacaktı ve onları değiştirmek aslında dört gözle beklediği bir şey değildi.

"Lanet olası sakinleştiriciyi unutmuşum," diye homurdandı mutfağa doğru ilerlerken.

Jonas sert bir şekilde başını salladı. "Ve belli ki semptomları daha da kötüleştiren tüm zayıflıklara sahip. Yine de hakkını teslim etmeliyim." Dudaklarında bir sırıtış belirdi. "Burada, Haven'da ve Sığınak'ta görev yapan bazı insan askerlerden daha ölçülü. Irklara karşı besledikleri kızgınlığı doğru bir şekilde tahmin edebilmek için görevlerine önce onlara bu ilacı veriyoruz."

Styx bunun nerede uygun bir gösterge olacağını görebiliyordu.

"Babasının ve erkek kardeşinin boğazları bir Çakal Irkı tarafından kesildi," diye mırıldandı Jonas, kahve fincanının yanına geri dönerken, bedenini işgal eden kontrollü öfke onu her zamankinden daha ölümcül derecede tehlikeli gösteriyordu. "Sana söyledim, onlar ölürken onları izlediğinden şüpheleniyorum." Jonas, Styx'e dönerken soluk soluğa kaldı. "Yıllardır Konsey Çakalları'ndan kaçıyor, bize güvenmeyi reddediyor, sahip olmayı düşündüğü her arkadaşının ölümüne katlanıyor. Çok acımasızlardı, Styx. Dürüst olmak gerekirse, onu zapt etmek zorunda kalmadığımıza şaşıyorum."

Irklar söz konusu olduğunda Jonas'ın gururu yüzünden acı çekmişti. Çünkü onlardan korkan her insana karşı temel bir kızgınlığı vardı.

"Ve sen de onu bu işten çekip çıkarmadın mı?" diye hırladı yönetmene. "İstedğin zaman çekebilirdin."

Bu düşünce onu öfkeliendirdi. Jonas'ın böyle genç bir kadının böyle bir hayat yaşamasına izin vermiş olması. Ama Styx iki yıl boyunca onun peşinden koşmuş, hep geride durmuş, onu korumuş ama hiçbir zaman onu Sığınak'ın güvenliğine çekmemiş ya da Irklara karşı duyduğu korkudan kurtulmaya zorlamamıştı.

"Onu on dokuz yaşındayken buldum, Styx. Onunla iletişim halinde kaldım; onu korumak, ona yardım etmek için teklif üstüne teklif yaptım, sahip olduğunu bildiğim bilgilerle ya da bunlar olmadan. Reddetti. Irklardan çok korkuyor, haklı olarak. Konsey'in onun peşinden gönderdiği sadece Çakallar değildi. Aslanları ve bir Kurdu da gönderdiler." Jonas'ın ifadesi sertleşti. "Ona benden önce . Ben

Kaçmasına yardım edebildim ama peşinden gönderilen piçlerle uğraşırken her elimden kaydı."

Styx hırıltısını ısırarak çıkardı, eğer onu bastırmasaydı kolayca diğer odaya geçebilirdi.

Onun hayatının nasıl bir cehennem olduğunu hayal edebiliyordu. Kurtarmalar başladıktan yıllar sonra bile, şu ya da bu nedenle Konsey'in kontrolü altında olan Irklar vardı. Hatta şimdi bile, on üç yıldan fazla bir süre sonra, Konsey'in elinde Çakallar dışında birkaç gölge Irk olduğuna dair söylentiler vardı.

"Dün gece onu kolayca yakaladık..."

"Dün gece şanslıydın," diye araya girdi Jonas. "Yıllardır ne zaman ona yardım edecek kadar yakın olsam sürekli araya girip çabalarım engel olan kadın orada olsaydı, ona yaklaşma şansın olmazdı. Gena Waters'ın Konsey'le birlikte olduğundan şüpheleniyoruz ama Storme bunu bilmiyor ya da inanmak istemiyor ve o Storme'a ihanet edene kadar benim yapabileceğim bir şey yok."

Styx başını sallayarak tezgâha ve unutulmuş çikolatalı kahveye doğru yürüdü. Kahveyi mikrodalgaya attı ve buharı tüten sıvıyı cihazdan çekip yudumlamadan önce fokurdattı.

Öfkesinin kabardığını, demlendiğini hissedebiliyordu. Öfke onun küçük dünyasından uzak tutmaya çalıştığı bir şeydi. Hiçbir amaca hizmet etmiyordu; ödeşmek çok daha iyiydi. Ama burada ödeşebileceği kimse yoktu.

"Waters nerede o zaman? Onu buldunuz mu?" diye sordu sonunda, Jonas'ın orada öylece durup ona eziyet etmediğini biliyordu. Gena Waters'ı arayan, onu takip eden ve emirlerinin nereden geldiğini öğrenen adamları vardı.

Gena Waters Storme'a altı yıl önce, Irkların izini kaybettiği bir dönemde tutunmuştu. O altı yıl içinde yavaş yavaş Storme'un güvenini kazanıyor gibi görünüyordu. Gerçi henüz Konsey'in elde etmeyi çok istediği veri çipini ele geçirecek kadar güvenini kazanamamıştı.

Jonas, "Rule ve Lawe onun üzerinde çalışıyor," dedi ve başını salladı. "Yakında bir şeyler bulurlar. Ama onu yakalamak Storme'un

Güvenlik. Babasının ona verdiği veri çipinden vazgeçene kadar asla güvende olmayacak, Styx."

Ve bu gerçeklerden daha azı değildi. Konsey on yıldır peşindeydi; şu anda Irk koruması altında olduğu için vazgeçmeyeceklerdi. Eninde sonunda Irkların göz kırmak zorunda kalacağını bilerek bekleyeceklerdi. Ve göz kırtıklarında, Konsey saldıracaktı.

Styx, "O veri çipini bize vermeyecek," dedi ve çekti. "Hayır, vermeyecek," diye onayladı Jonas. "Geriye tek bir seçenek kalıyor."

Styx merakla kaşlarını kaldırdı. "Bir seçenek mi var?"

"Bir." Jonas dudaklarında bir sırıtış belirirken başını salladı.

Jonas'ın neredeyse sırtıttığını görmek çok korkutucuydu. Bunu sadece çiftleştikten beri yapıyordu ve bu alışması için yeterli bir süre değildi.

"Öyleyse bana ne olduğunu söyle," diye homurdandı Styx.

"Ona kim ve ne olduğumuzu gösterin," dedi Jonas. "Ona Styx'i, Kurt Irklarını, Çakalları ve Cennet'teki Kedigilleri gösterin. Ona iyiyi gösterin, hepimizin canavar olmadığını görsün."

Styx başını salladı. "Bu yeterli değil." Daha fazlasına ihtiyacı olacaktı.

"Ergenliğinden beri kaçan bir kadın, bir çocuktan daha fazlası değil," diye düşündü. "Arkadaşları daha arkadaş bile olamadan öldürüldü ya da saldırıya uğradı. Konsey ona Gena Waters'tan başka kimseyi bırakmamış; soğuk, duygusuz ve muhtemelen Storme'un mizacındaki bir kadının ihtiyaç duyacağı şefkat hakkında hiçbir fikri olmayan bir insan. Böyle bir kadının kalbine ulaşmanın çok az yolu vardır."

Jonas yavaşça başını salladı. "O zaman ona şefkat göster Styx. Ona sıcaklık ver ve belki, sadece belki, karşılığında bize kendi güvenliğinin anahtarını verecektir."

Styx sessizce ona baktı. "Ve ben bu işi bitirene kadar ondan uzak duracaksın."

"Ben öyle bir şey demedim."

"Yapacaksın dedim," dedi Styx. "Taciz etmeyeceksin." "Edeceksin dedim," dedi Styx. "Eşimi taciz etmeyeceksin, Jonas."

Jonas gözlerini devirdi. "Kurt, çiftleşme ateşinin işaretlerini bilirsin. Sende var mı?"

"Belirtiler var," diye homurdandı Styx, dilinin hassasiyeti kaşındırıcı bir tahriş, eşini öpme, bezlerden salınmayı reddeden bir hormonu paylaşma ihtiyacı, muhtemelen onu çıldırtacak bir hayal kırıklığı.

Jonas, "Çiftleşme işareti orada değil, çiftleşme kokusu orada değil, bu yüzden çiftleşme yok," dedi ve son sözü söyleyebilecekmış gibi umursamazca omuz silkti.

"Beni kızdırma Jonas," diye uyardı Styx onu şefin bıçağını alıp çorba için sebzeleri doğramaya başlarken.

"Yeterince zaman geçti, ten tene temas ettiniz." Jonas yine omuz silkti. "Bu olmadan bir çiftleşmeyi kabul etmeyi reddediyorum."

Styx sıırttı. Gerçek bir sırtıtış. Bir beklenti ve meydan okuma.

"O halde, sanırım bu konuda çalışabiliriz, değil mi Müdür Bey?" diye düşündü, şakacılığının geri geldiğini hissederek. "Bu konuda gayet iyi çalışabiliriz. Size söz veriyorum, benim olana yönelik tehditleri kabul etmediğimi öğreneceksiniz."

Jonas başını salladı ve Styx'in şüphelenmesine neden olan o gülümsemelerinden birini daha takındı. "Biliyor musun Styx, bu konuda zorlanacağını hissediyordum."

Zor, yanına bile yaklaşmadı.

BÖLÜM 6

Storme, yüksek dozda Breed sakinleştiricisinin ardından içinde uyandığı kulübenin tertemiz mutfağında dururken Haven'ın da Sığınak'tan pek farklı olmadığını düşündü. İki gün sonra, uyku hali nihayet geçtikten sonra bile ilacın sinirli, neredeyse paranoyak etkilerini hâlâ hissediyordu. Elbette, Dr. Armani'nin ona sırtarak söylediği gibi, eğer bu kadar bitkin olmasaydı, etkileri bu kadar şiddetli olmazdı.

Buna bir de doktorun ona bahsetmediği bir belirti eklenmişti. Etine karşı bir hassasiyet, cildini ovma için düşük seviyeli bir ağrı ihtiyacı, ancak ovma sadece daha da kötüleştiriyor gibi görünüyordu. Sırtının ulaşamadığı yerleri de kaşınıyordu. Styx'in hiçbir yerde bulunamaması da bu rahatsızlığa tuz biber ekliyordu.

Eğer Kurt başka bir işe yaramıyorsa, belki iyi bir sırt kaşıyıcı olabilirdi.

Styx'in kesinlikle iyi olduğu başka şeyler de olduğunu söyleyen içindeki o küçük sesi duymazdan gelmeye çalıştı.

Kuşluk vakti yaklaşırken ve Styx hâlâ ortaya çıkmamışken, Storme mutfak kapısına doğru yürüdü, her kulübenin baktığı büyük avluya baktı ve kendini hırlayacakmış gibi hissetti.

Çok sıkılmıştı. Sıkılmış ve meraklıydı. Saf kan topluluklarının Konsey'den elde etmeyi başardığı şemalardan Kedigiller'in üssü Sığınak'ın planını biliyordu. Yerleşkede ana ev olarak kullanılan tarihi konak bir zamanlar Konsey tarafından restore edilmiş ve sahiplenilmişti.

Yine de Sığınak'ta herhangi bir şeyin nerede olduğu, hatta kendisinin nerede bulunduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Sığınak'ın aksine, Haven yeni inşa edilmişti ve içindeki sıkı güvenlik, saf kan topluluklarının, sürülerin alfasının ya da onun yardımcısının evinin nerede olduğunu öğrenmesini şimdiye kadar engellemişti.

Styx'in kulübesinden görebildiği tek şey, Styx' onu getirdiği ana yaşam topluluğuydu. Daha ziyade büyük bir şehir bloğunu andırıyordu.

Asırlık olması gereken meşelerin gölgelik kollarının altına inşa edilmiş çeşitli büyüklüklerde kulübeler.

Bloktan uzağa yayılmış, diğer ağır, kamufle edici ağaçların gölgeliklerinin altında, birkaç pencereden görebildiği farklı boyutlarda ve tasarımlarda başka kabinler vardı. Bloğun sonunda küçük bir dükkan, kulübenin arkasındaki bloğun köşesinde bir tür toplum merkezi gibi görünen bir yer ve yerleşkenin üzerinde yükselen dağın eteğindeki bir uçurumun kenarına yerleştirilmiş büyük, güvenli bir sığınak tipi bina vardı.

Mutfağın arka kapı penceresinden, dağın içine inşa edilmiş çelik ve çimento cepheyi zar zor görebiliyordu. Kulübelerden yeterince uzağa kurulmuştu, hedef alınması halinde sakinleri güvende olacaktı ama gerektiğinde sığınak sağlayacak kadar da yakındı.

Çam ağaçları ve yoğun ormanla çevrili bir dağ gölünde, araziye yerine araziye uyum sağlayacak şekilde inşa edilmiş kulübeler de bulunuyordu. Birkaç bölgede, tıpkı yüksek güvenlikli çelik sığınakta olduğu gibi, dağın içine inşa edilmiş ev cepheleri vardı. Dağın alt yamacının kenarları boyunca daha fazla kabin inşa edilmişti. Ağaçların arasında parıldayan ışıkların yumuşak ışıltısı, hepsinin olmasa da birkaçının yerini belli ediyordu.

Sakindi.

Şafak gökyüzünü aydınlatıp vadiyi dolduran sise belli belirsiz bir yumuşaklık verirken Storme, Konsey suikastçılarının ve saf kan terörist grupların Haven'da bir yer edinmesini ya da bilgi edinmesini bu kadar zorlaştıran ne olduğunu fark etti.

Dağlar ve ağaçlar tarafından yoğun bir şekilde örtülmüş, uydu görüntüsü engellenmiş ve Konsey casuslarının evlerin yerlerini tespit etme şansı olmaması için her türlü güvenlik önlemi alınmıştı.

Cennet'in sıkı korunan girişi ana yerleşkeden gerideydi ve yoldan görülmesine fırsat vermiyordu. Herhangi bir ayrıntı elde edebilecek kadar yaklaşmak isteyen herkes, önce yerleşkenin etrafında yükselen dağları, aynı zamanda Kurt Irkı ve Çakal arazisini aşmak ve arazide devriye gezen İnfaz Koruma ekiplerinin hassas burunlarının yanından geçmek zorundaydı.

Kurt Irkı bölgesini oluşturan yaklaşık üç yüz bin dönümlük bir arazi vardı. Bu arazi bir zamanlar devlete aitti, turistlerin ve doğaseverlerin girebildiği bir yaban hayatı koruma alanıydı. Artık sıkı bir şekilde korunuyordu ve Kurt Irkları ya da Irk İşleri Bürosu'ndan özel izin almayı başaranlar dışında herkese kapalıydı.

Konsej'e ve güvenliği aşmaya çalışan saf kan topluluklarına göre Cennet'e girmek imkânsızdı. Storme içinse çıkmak imkânsızdı. Hatta kulübenin kendisinden bile çıkmak imkânsızdı.

Pencereler parmaklıklıydı, hatta arka kapıdaki bile. İnfaz memurları avlunun yanı sıra evin önünde de devriye geziyordu. Ve yatak odasının penceresinden girdiği sabah gördüğü gibi, bir alarm anında saniyeler içinde onlarca kişi toplanabilirdi.

Sonunda, kızgınlığı en üst seviyeye ulaşmış gibi görünürken, ön kapı açıldı ve temiz dağ havası evin içine doldu. Çam, yeni kesilmiş çim kokusu ve taze bir dağ gölünün kokusu. Ve tüm bunlar onu sarıp sarmalıyor, omuzlarını daha geniş, saçlarını güneşin parlattığı ateş kırmızısı, gözlerinin mavisini bir okyanustan daha derin gösteriyor gibiydi.

Kollarını ovuşturdu, derisinin altındaki karıncalanma, adam odanın öbür ucuna doğru ilerlerken daha da şiddetlenmiş gibiydi.

"Alfa ve lupinası bu öğleden sonra gelecek," diye duyurdu Styx mutfağa girip ona çapkın bir gülümseme fırlatırken. "İhtiyacınız olabilecek her türlü giysi ya da misafir eşyasını getirmeyi teklif ettiler."

"Onların kıyafetlerine ihtiyacım yok," diye mırıldandı.

Şu anda hiçbir şey giymemeyi tercih ederdi, belki bedeni karıncalanmayı ve dokunma ihtiyacı onu çıldırtıyormuş gibi kaşınmayı bırakırdı.

"Peki, çıplak git." Ona hınzırca bir sırıtma fırlatırken omuz silkti, sonra duş almadan önce yaptığı kahveye doğru ilerledi. "Bana uyar."

Öyle olacağına bahse girmişti.

Kız alaycı bir karşılık veremedi, adam ona doğru yürüdü, eli saçlarının altından ensesine doğru kıvrıldı ve başını eğerek onu şaşırttı.

Oh Tanrım. Adamın başı yana eğilip dudakları onunkileri doymak bilmez, aç bir öpücükle kaplayınca neredeyse inleyecekti.

Bir an için panik ve korku, dizlerini zayıflatacak kadar yoğun bir zevk saldırısı altında geri çekildi.

Omuzlarını kavrayan Storme, çalkantılı yolculuk için dayanmış, kalp durdurucu saniyeler boyunca dudaklarını ve dilini karşılamaktan ve mümkün olduğunca çok zevki etrafına çekmekten başka bir şey yapamamıştı.

Bir eli kalçasına uzanmış, onu kendisine doğru tutarken, diğeri geniş avucu göğsünün kavrayıp ağırlaştırana kadar yan tarafını okşadı.

Girişimci bir başparmak sert tepeyi okşadı ve aniden daha fazlası için aç bir şekilde ona doğru eğilirken vücuduna yayılan karanlık, kötü hisler gönderdi.

"Hayır!" Storme ondan uzaklaşırken bu bir talepten ziyade bir inlemeydi.

Duvara doğru tökezledi, rahminden amına doğru yanan ve bir sevgilinin okşaması gibi klitorisinin etrafını saran bir ihtiyaçla savaştı.

Etinin altındaki kaşıntı bir yanığa dönüşüyordu. Ta ki adam ona dokunana kadar. Tüm vücudu statik elektrikle sarılmış gibi hissetti, teni ona karşı duyduğu hisle zevk içinde mırıldandı.

"Hayır mı?" Ağır kirpikli göz kapaklarının altından ona baktı, mavi gözlerindeki ışıltı şehvetle parlıyordu. "Şekerim, seni çikolata gibi yiyebilirim, tadın o kadar güzel ki."

Ön kapının çalınması dikkatini çekmemiş olsaydı, sert bir karşılık verecekti. Dönüp odanın diğer tarafına, açık tezgâhın üzerinden oturma odasının karşı tarafındaki ağır ahşap kapıya baktı.

Styx kaşlarını eğerek diğer odaya doğru ilerledi ve kapıyı açıp gelenleri karşıladı.

"Jonas. Rachel. Evime hoş geldiniz," diyerek oturma odasına adım atan çifti selamladı ve ardından mutfığa geçti,

Storme kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve onlara ters ters baktı. Onları hiç de hoş karşılamamıştı.

Storme onları görmezden gelmek için mücadele etti. Bunun yerine alanı dolduran yumuşak ışığa konsantre oldu, parıldayan taş tezgahlardan ve eski ve iyi cilalanmış olduğu belli olan parıldayan ahşap dolaplardan yansıyor.

Modern aletler, tezgahların kızarmış krem renginden sadece birkaç ton daha açık bir taş zeminin ortasında duran altı sandalyeli oval bir masa ile birlikte odayı dolduruyordu.

Kulübenin açık tasarımı Storme'nin oradan geniş yaşam alanını görmesini sağlıyordu. Açık bir şömine, kulübenin bir ucunu dolduruyor gibi görünen bir yatak odasına göz atıyordu. Diğer uçta ise iki yatak odası, ortak bir banyo ve çamaşır dolabı ile aralarında küçük bir ofis bulunuyordu.

Jonas ve karısı mutfığa girerken arka kapı açıldı ve Storme, Navarro Blaine ile başka bir Breed'in odaya adım atışını izledi. Burada çok fazla Irk vardı. Etrafının onlar tarafından sarıldığını hissetti ve bu çok korkutucuydu.

Hâlâ güçsüzdü ve savaşıacak durumda değildi. Kalçasındaki yapıştırıcı, kaçmaya çalışırken oluşan yarayı kapatacak zamanı bulamamıştı ve yerdeki çok sayıda büyük taşla temas ettiği için kaburgalarında oluşan ek morlukları hissedebiliyordu.

Ağrısı vardı, açtı, ateşinin çıktığından emindi ve tek istediği tekrar dinlenmek ve huzur içinde acı çekmek için rahat bırakılmaktı. Eğer burada sıkışıp kalacaksa, en azından huzur içinde sefil olmasına izin verebilirlerdi.

Irklar mutfığı doldururken, Storme dikkatle odadan oturma odasına geçti ve şöminenin önünde durup geniş, lüks sonbahar kahvesi deri kanepeye baktı. Kanepeyle arasında ağır bir sehpa, onun yanında da üç kişinin sığabileceği kadar büyük görünen sonbahar kırmızısı bir koltuk vardı.

Sehpanın elektronik camı, muhtemelen televizyonu, müzik sistemini ve holografik internet ve eğlence özelliklerini çalıştıran ve programlayan bilgisayarlı bileşenler tarafından . Her şey son teknolojiydi ve

onu eline almayı ve programlanmış çeşitli seçenekleri araştırmayı çok isterdi.

Şöminenin üzerinde geniş ekran bir televizyon, karşı şöminenin üzerindeki duvarda kompakt bir müzik istasyonu, ağır ön kapı ve mutfağın yanındaki duvarda ıslak bir bar asılı.

Belki de tüm olanaklara sahip bir Breed bekar evi.

"Navarro, pencerelerdeki parmaklıklar kurcalanmaya karşı kontrol edildi mi?" Styx, tezgâhın üstündeki açıklıktan kendisine bakan diğer Irk'ı sorguladı.

Storme kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve her iki adama da isyan edercesine baktı.

"Her şey ," dedi Navarro ve başını salladı. "Kilitlerde ve sürgülerin sabitlediği parmaklıklardan birkaçında ufak tefek oynamalar olmuş. Görünüşe göre son zamanlarda girişimci vahşi yaşamımız var. Eminim misafiriniz bu kadar çirkin bir şeye kalkışmazdı?" Storme ona öfkeyle bakarken diğer Kurt'un sesini alaycılık doldurdu.

Piç kurusu. Parmaklıkların güvenliğini kontrol etmek için yaptığı sondaj girişimlerini kimsenin fark edemeyeceğinden emindi.

Storme sinirleri gerilmeye başladığında alaycı bir tavırla, "Benim için kadar zahmete girmenizden onur duydum," dedi. "Pencerelerde parmaklıklar, kapıda nöbetçiler. Bir bakmışsınız ekmek ve su diyetine girmişim."

Navarro, "Biz tüm konuklarımızla aynı şekilde ilgileniriz," diyerek onu temin etti. "Biz Konsey'den çok daha misafirperveriz. Onlar sizi bir hücreye kapatıp ekmek ve su vermeden çürümeye terk ederlerdi."

Storme ona ters ters baktı. Lanet olası ukala. Laboratuvarlarda, fırsat bulduklarında onu dövmekten zevk alan askerlerin yönetimi altındayken bile Navarro alaycı bir piç olmuştu.

"Yeter, Navarro," diye yumuşak bir sesle emretti Styx. "O burada olduğu sürece benimdir."

"Korku ve önyargı koktuğu sürece o düşmandır," dedi Navarro, yüz ifadesi, sesi ve tüm tavrı soğukkanlı ve etkilenmemiş bir şekilde. "JR'ın, yaratılmasına yardım ettiği Irkları sevdiği kadar sevdiği bir şeyden nefret eden bir çocuğa sahip olduğunu hayal etmek zor."

"Çocuklarını sevdiğinden daha çok." Kelimeleri geri çağıramadan dudaklarından döküldü.

Navarro uzun süre sessizce ona baktı. "Belki de sadece çocuklarının, yaratılmasına ve hapsedilmesine yardım ettiği kişilere karşı hissettiği sorumluluğu anlamalarını bekliyordu. Çocuklarından sadece birinin bunu anlamış olması çok kötü, Storme."

Onları neden seviyorsun baba? Genç Storme, babası onunla onuncu yaş gününü kutlamak için eve çok geç geldiğinde acı içinde fısıldamıştı. *Neden onlar daha önemli?*

Hayvanların babasının sevgisini kendisinden daha fazla taşıdığı gerçeğini anlamak, anlamlandırmak istemişti.

Babası ona doğru eğilmişti, elleri genç kızın omuzlarında ağırlaşmıştı, bakışları kasvetli bir pişmanlıkla doluydu. *Çünkü onlar benim de çocuklarım, Storme. Ve senin acıları onlar çekiyor.*

Bu itiraf kalbini kırmıştı. Onlar da onun çocuklarıydı ve kendisinden daha önemliydi.

"Onlar onun çocukları değildi," diye acı içinde fısıldadı. "Seçme şansı vardı. İsteddiği zaman gidebilirdi."

"Ayrıldığınız gün bir Konsey askerini gençlerden birini döverken mi yakaladınız?" Navarro o zaman sordu.

"Peki bunun bedelini nasıl ödedim?" diye sordu alaycı bir tavırla, bileğinin iç kısmında hâlâ taşıdığı iki küçük yara izini göstermek için kolunu uzatırken. "Köpek dişleri küçük olabilir ama onları nasıl kullanacaklarını çok iyi biliyorlardı. Bana kuduz bir köpek gibi saldırdı."

Çocuk onu ısırarak, sırtını kanlı bir şekilde döven eğitmenin dikkatini dağıttıktan sonra onu güvenli bir yere çekmeye çalışırken neredeyse bileklerindeki damarları kesiyordu.

"Dur!" Styx bir nefes içinde odaya girdi ve onu etrafında döndürdü, başını eğdi, sesindeki o lanet Kurt hırıltısı göğsünde gümbürderken bakışları bir emir parıltısıyla onunkini yakaladı. Herhangi bir Irka hayvan deme konusunda söylediklerinde ciddi olduğuna dair onu temin etmek için bir uyarı.

"O kuduz küçük köpek, senin deyimle, ateş ve acıdan aklını kaçırmıştı," dedi Navarro acımasızca, Styx gözlerini kocaman açmış ona .

Şaşkınlığını bastırmak için mücadele ederken kalbi boğazına çarptı, çocuğun ne yaptığını bilmiyor olabileceği bilgisi onu kabul etmek istediğinden daha fazla etkiledi. Her zaman çocuğun bildiğine, ona yardım etmeye çalışan birine saldırdığının farkında olduğuna inanmıştı.

Sıkıca yutkundu, onu duyduğuna, onunla aynı fikirde olduğuna ya da Styx'in emrine itaat edeceğine dair herhangi bir işaret vermeyi reddetti. İkisine de teslim olmaya cesaret edemiyordu, şimdi değil, bu kadar çok göz izlerken değil.

Yavaşça, kasıtlı olarak bileğini Styx'in pençesinden çekti, döndü ve sehpanın etrafından dolaşıp sanki kabinde onu ilgilendiren tek bir kişi yokmuş gibi kanepeye oturdu.

Koltuğun kolundan kumandayı çekerek televizyona doğrulttu ve en azından birkaç nadir eğlence anının tadını çıkarıyormuş gibi görünmeye kararlı bir şekilde açma düğmesine bastı.

Navarro homurdandı: "Hakkını vermeliyim, eğer dehşet ve pişmanlık kokmasaydı, kendini evinde gibi hissettiğine yemin edebilirdim."

Ses kontrolü kullanışlıydı. Sessiz düğmesinin gerçek insanlar ya da Irklar üzerinde çalışmaması çok kötüydü. Bunun yerine sesi açtı ve onu rahatsız etmiş gibi görünen *kokunun* kısa sürede dağılacağını umdu.

"Jonas, Haven'da daha uzun süre kalacak mısın?" Styx onu sorguladı.

"Şimdilik," diye cevap verdi müdür. "Bilim adamımız Ely Morrey ve 'asistanlarından' biri bu öğleden sonra Dr. Armani'ye edindiği küçük bir projede yardım etmek üzere gelecekler." Sesindeki eğlence Storme'un neden bahsettiğini merak etmesine neden oldu. Daha iyi bilmeseydi, bunun kendisiyle ilgili olduğunu düşünebilirdi.

"Asistan" vurgusu dudaklarını inceltmişti. Asistanın Jeffrey Amburg, yani Irkların elindeki esir bilim adamı olduğuna şüphe yoktu. Amburg bir zamanlar babasının ve erkek kardeşinin yakın arkadaşıydı, ta ki babası onunla bir konuda anlaşmazlığa düşüp bu dostluğu bozana kadar. Storme o konu hakkında bir şeyler hissediyordu.

babasının kardeşiyle birlikte üzerinde çalıştığı projeydi.

Styx diğer Kurt Irkı'na "Navarro, Nikki'ye ona da burada ihtiyacım olduğunu söyle," diye emretti. "Ve eğer Cassie , lütfen ona bu akşam için planladığımız randevuyu yeniden planlamak zorunda kalacağımı söyleyin."

Tarih?

Storme ona bakmayı reddetti ve Navarro'nun daha önce bahsettiği korku ve önyargının, ilk iğdsnn Styx'in herhangi bir *randevusuna karşı çıkmak* olduğu gerçeğini gizleyecek kadar gl olması için dua etti.

"İcabına bakacağım," diye söz verdi Navarro. "Alfa Gunnar ve lupinasının şu anda buraya doğru gelmekte olduğunu bilmelisin. İyi eğlenceler, Styx."

Eğlendiniz mi? Styx Navarro'ya ters ters baktıktan sonra derin bir i çekerek Jonas ve Rachel'a döndü. Gözlerindeki endişeyi görmezden gelmek kolay değildi. Çocukları burada risk altındaydı ve Styx bunu itiraf ettiğinden daha fazla anlasa da, yine de bu bilgiyi açıklamak için Storme'u daha fazla korkutamazdı.

"Alfa konutunda mı kalacaksınız?" diye sordu yönetmene, boş odayı Jonas ve eşine vermemeye kararlıydı.

Jonas ona, "Rachel'la ben misafir kamerasında kalacağız," diye bilgi verdi. "En azından şimdilik."

Müdür Storme'un arkasına bir bakış attı, yüz ifadesi şüpheliydi. Çok inatçıydı, Styx diğer adamın ne düşündüğünü neredeyse okuyabiliyordu. Bu bilgiyi yakında alabileceklerine dair umutları giderek azalıyordu.

Styx şöminenin önünden çıkıp "yakın" eşine hoşnutsuz bir bakış fırlatırken, arka kapı bir kez daha açılarak Kurt sürülerinin alfası ve Haven'ın lideri Wolfe Gunnar ile çiftleştiği eşi Hope'u içeri aldı.

Hope hâlâ Wolfe'un neredeyse on üç yıl önce kaçırdığı üniversite öğrencisinin taze ve masum bakışlarına sahipti.

Wolfe mutfağın geniş girişine doğru adım attığında, kadın onun yanından geçip gitti; oturma odasına geçip kanepeye doğru ilerlerken yüz hatlarındaki yumuşak Asya aroması durgun ve sessizdi.

"Merhaba Storme." Sesindeki aşinalık ve Storme'dan yayılan ani acı kokusu Styx'in duygularını alarma geçirdi. "Uzun zaman oldu. Merhaba demeyecek misin?"

Storme kumandayı dikkatlice yere bıraktı, vücudundaki gerilim korku, acı ve öfkeyle karışmıştı.

Yavaşça başını çevirdi, koyu, zümrüt yeşili gözleri o kadar çok duyguyla parlıyordu ki Styx onları görünce neredeyse irkilecekti.

"Hayır," dedi Storme, sesinin alçak tonu rahatsız edici bir şekilde, "."

Koltuktan kalktı, yatak odasına doğru ilerledi, kapıyı açtı ve usulca kapatmadan önce içeri adım attı. Arkasında, onları kaybolduğu yere bakarken bıraktı, odadaki erkekler iki kadın arasında akan duyguların çok farkında, çok hassas ve çok belirsizdi.

Kesin olan bir şey vardı ki, birbirlerini iyi tanıyorlardı ve Storme için geçmişinden bir parça daha bulmuştu: yumuşak mavi gözleri yaşlarla parıldayan lupina.

Styx neredeyse bir saat sonra alfası ve lupinasının önündeki mutfak masasına bir fincan kahve koyarken Hope, "İlk İrk kurtarmaları başladığında Storme çok yaşlı değildi," dedi. "Bu on dört yıl önceydi, yani belki de on yaşındaydı. Onunla Wolfe ve sürüsü Meksika'dan kaçtıktan hemen sonra tanıştım. Annem Delia, biz Amerika'ya geri gönderilmeden önce yaklaşık bir yılığına Omega laboratuvarlarına gönderildi ve beni babamın kız kardeşiyle bıraktı. Storme oradaydı, yalnızdı, her zaman ona zaman ayırmayan bir baba ve erkek kardeşe ulaşmaya çalışıyordu."

Styx ona dönüp bakarken, "Navarro bana oradaki laboratuvarların diğerlerinden daha kötü olduğunu söyledi," diye yorum yaptı.

Jonas ve Rachel onu dikkatle izlerken, "Korkunçlardı," diye acı içinde onayladı. "Orada ne tür bir proje yürütüldüğünden haberim yoktu. Annem beni laboratuvara götürmedi çünkü oradaki Çakal Irkları'nın vücudumda başlayan hormonal reaksiyonu hissetmesini istemiyordu. Bunu kendisi incelemek istedi. Ama Storme'un yaralı ve deneysel Irkların tutulduğu laboratuvarlara sık sık götürüldüğünü biliyorum. Orası cehennem gibiydi. Bilim adamlarının Irkları yarattıkları şeyin sadece en kötüsünü gördü. Deneyler ya da taşıdıkları yaralar nedeniyle çektikleri acıların bir sonucu olarak dolduran öfke ve acı veren hiddeti."

"Yakın mıydın?" Jonas onu sorguladı.

Hope omuz silkti. "Bir zamanlar, belki. Yıllarca bekledim, benimle iletişime geçmesini, babasının ona verdiği bilgiler konusunda bana güvenmesini umdum ama ondan hiç haber alamadım."

Sonra Wolfe konuştu. "Jonas, çocuğunuz için bu kadar önemli olan hangi bilgiye sahip?" Kurt Irkı alfa sandalyesinde arkasına yaslandı ve merakla müdürü izledi. Dr. Armani'nin Büro tarafından bulunduğu bilginin ayrıntılarını açıklamama emri altında olduğu gerçeği alfa tarafından biliniyordu. Başka bir seçeneği olmadığı sürece onu bu emri çiğnemeye zorlamayacaktı.

Jonas içini çekti. "Omega Projesi'nin parametrelerinden emin değilim. Emin olduğum şey, bir şekilde Brandenmore'un da araştırdığı şeyle örtüştüğü. Yaşlanmasını durduran ve hücresel yapısını yenilemeye başlayan bir serum ya da virüs. Organlar iyileşiyor ve gençleşiyor, çok yavaş bir hızda ama yine de oluyor. Brandenmore kızımız Amber'ı kaçırdığında, ben Brandenmore'u neredeyse öldürene kadar ona sakinleştirici olduğuna inandığımız şey enjekte etmişti. O zaman bana bunun deneysel bir ilaç olduğunu ve eğer ölürse, reaksiyonun tersine dönmesi halinde kızı kurtarmanın sırrının da onunla birlikte öleceğini söylemişti. İtiraf etmeliyim ki, kızın mırıldandığını duyduğum geceye kadar ona tam olarak inanmamıştım."

Rachel'ın nefesi hıçkırıklara boğulurken Styx gözlerini kırıştırarak Jonas'a baktı.

Konsey bilim adamlarının doğumdan sonra insanların DNA'sını değiştirecek bir virüs yaratmaya çalıştıklarına dair söylentiler vardı. Her iki durumda da denek, hem savaşmaya hem de garip genetik virüsü kabullenmeye çalışan bedeninin verdiği ıstırap yüzünden korkunç acılar içinde ölmüştü.

Deneklerin içindeki çatışma, genetik mutasyonların stresinden kalpleri parçalanana kadar hayatta kalan çığlık atan, akılsız insanların korkunç hikayelerini yaratmıştı.

"Bebeğin sıkıntıda olduğuna dair herhangi bir işaret var mı?" Hope fısıldadı, Rachel'a bakarken gözlerinden şefkat ve sempati dökülüyordu.

Rachel şükrederek başını salladı. "Bilim adamları onun sisteminde Brandenmore'unkilerle eşleşen hiçbir ırk genetiği ya da hormonu bulamadılar. Elimizdeki tek şey garip mırıltılar. Bu iki kez oldu ve her seferinde Jonas onda bir kedi yavrusunun kokusunu aldı. Aynı hızla hem koku hem de mırıltı kayboldu."

"Yani Storme'un sahip olduğu bilginin bir şekilde insanlar üzerinde yapılan genetik deneylerle ilgili olduğunu mu düşünüyorsunuz?" Wolfe sordu, ses tonu öfkeli bir Kurt'un sert hırıltısını andırıyordu.

Jonas sertçe başını salladı. "Büyüyüp Konsey ve ırklar hakkındaki gerçeği göreceğini ve yardım teklifimi kabul edeceğini umarak on yıl boyunca kaçmasına izin verdim. Babasının Omega üzerinde yapılan araştırmayı gerçekten kurtaracak kadar deli olduğunu bilseydim, onu on dört yaşındayken yakalardım. Ne yazık ki Montague'lerin yürüttüğü araştırmanın tam kapsamı hakkında hiçbir fikrim yoktu."

Bunu yapmamış olması omuzlarına ağır bir yük bindiriyordu. Styx, yönetmenin pişmanlığının yanı sıra içindeki öfkeyi de hissedebiliyordu.

"Peki şimdi ne olacak?" Wolfe sordu. "Onu bilgileri nasıl zorlayacağız?"

"Hiçbir şeyi zorlamıyoruz." Styx kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve dördüne amansızca baktı, Navarro'nun odanın köşesinde arkasında hazır ola geçtiğinin farkındaydı.

Wolfe başını çevirdi ve gözlerini kıstı. "Styx, onu bundan koruyamazsın. Bu bir kadın ve senin uzak durman gereken bir savaş."

Kadınları sevdiği bilinirdi. Styx kadınları severdi. Yumuşak etleri ve gür şehvetleri nedeniyle onları mümkün olduğunca korurdu. Ve bırakın ırkları, erkeklerden bile daha nazik, daha yumuşak ve daha zayıf oldukları gerçeği.

Jonas, "Sanki onunla çiftleşmiş gibi davranıyor," dedi. "Ama seks yaptıktan sonra bile çiftleşme kokusu yok. Irkına geri çekilmesi için biraz daha sert tavsiyelerde bulunmalısın, Alfa Gunnar."

Wolfe'un hakkını vermek gerekirse, böyle bir şey yapmadı. Bunun yerine, Jonas'ın eşi Rachel gözlerini devirirken Jonas'a öfkeli bir bakış fırlattı. Bu tür otokratik emirler Jonas'ın alametifarikasıydı.

"Styx?" Wolfe merakla onu sorguladı. "oluyor?"

"O benim eşim." Jonas'ın az önce öne sürdüğü argümanları bilerek bu açıklamayı yaptı.

Çiftleşme belirtileri henüz güçlü değildi, çiftleşme kokusu hâlâ tespit edilemiyordu. Seks kokusu çiftleşme kokusundan çok farklıydı.

Jonas başını salladı. "Bir çiftleşme kokusu mu alıyorsun Alfa Gunnar?"

"Yalan kokusu mu alıyorsunuz, Müdür Bey?" Wolfe karşılık verdi, siyah gözleri

Styx'e dönmeden önce Jonas'a kayıyor. "Çünkü ben bilmiyorum."

Jonas, "O koruyucu içgüdüğü aşırı tepki veriyor," diye karşı çıktı. "Sevgililerine karşı nasıl olduğunu hepimiz biliyoruz, Alfa Gunnar. Onları her ne pahasına olursa olsun korumak gibi aşırı şişirilmiş bir ihtiyacı var."

Saçmalık.

"Müdürümüz Wolfe'u öldürmekten tutuklanmadan önce sustur şunu," diye Styx, tamamen şaka yapmadığından şüphelenerek.

"Onun senin eşin olduğuna seni inandıran nedir?" Jonas kabaca nefes verdi. "Hadi ama Styx, bazı işaretler var ve sen bunları biliyorsun. Sende o işaretlerin hiçbiri yok."

"Bunu siz söyleyebilirsiniz, Müdür Bey," diye homurdandı Styx. "Ve elimdekiler Dr. Armani'nin analizini bekleyebilir. Bu seni hiç ilgilendirmez."

Çiftleşme belirtileri hâlâ belli belirsizdi. Dilinin altındaki kaşıntılı hormon bezleri henüz çiftleşme hormonu salgılamamıştı. Teni hassastı; ona her dokunduğunda sanki etinin hemen altında statik bir yük oluşuyormuş gibi hissediyordu. Yine de koku orada değildi. Bir gece önce onu aldığı anda içine kilitlenmemişti ve ona duyduğu ihtiyaçla aklını kaçırmamıştı.

seks. Daha da önemlisi, Storme'un seks ihtiyacıyla aklını kaçırmamış olmasıydı ki bu da en bilinen işaretlerden biriydi.

Jonas ses tonu bir kez daha buz gibi bir hal alarak, "Bu benim işim," dedi. "Niyetim Styx, Bayan Montague sahip olduğu bilgileri kendi isteğiyle teslim etmezse, söz konusu olan Irk Yasası'nı yürürlüğe koymak. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun. Irkları öldürdü ve aktif olarak Irk toplumuna karşı çalıştı..."

"O lanet olası Konsey Irklarını öldürdü," diye öfkeyle hırladı Styx, içinde bir kez daha o yakıcı, koruyucu öfkenin yükseldiğini hissederken. "Peki sana istediğin bir şeyi vermeyi reddettiği zamanki zihnin dışında nasıl Irk toplumuna karşı çalıştı?"

"Çocuğumu kurtarabilecek bir şey." Jonas sandalyesinden kalktı, gümüş gözleri ölümcül bir kısıtlamayla parlarken elleri masanın üzerinde düz duruyordu. "On sekiz yaşından beri Irk toplumuna karşı çalışıyor ve ilk saf kan topluluğuna katıldı. Size o grubun öldürdüğü Irkları söyleyeyim mi? Onun bu ölümlerde bir rolü olmadığına yemin edebilir misin?"

"Yemin edebilirim ve edeceğim de." Styx masaya yaslandı ve saf hayvani kararlılık doldurmaya başladı. "Ve sana şimdiden söylüyorum, eşimi alamayacaksın ve onu Irk Yasası'nın altına sokamayacaksın. Bunu yapmaya kalkışırsan, onunla birlikte öyle hızlı yok olurum ki, otokrat, tanrı sendromlu kafan kontrolden çıkmış bir yel değirmeni gibi döner."

Jonas bir kez daha biriyle burun buruna gelmişti ve Styx bu kez yönetmenin çiğneyebileceğinden fazlasını ısırdığına karar verdi.

"Styx, geri çekil," diye önerdi Wolfe. Şaşırtıcı bir şekilde, bu bir alfa emri değildi, itaat etmek için yemin ve kanla bağlı olduğu emirlerden biriydi.

"O benim eşim." Bakışları Jonas'inkileri hiç terk etmedi. "Eşimi tehlikeye atacak hiçbir emre itaat etmek zorunda değilim. Tüm saygımla söylüyorum Alfa Gunnar, eğer benim olanı almaya cüret ederse boğazını ."

Bir Irkın eşinden benim diyebileceği çok az şey vardı. Eş, Tanrı'nın bir armağanı, O'nun kabulü ve Irkların hayatta kalmasını sağlama kararlılığı olarak kabul edilirdi. O olmadan

kabul edilseydi, çiftleşme gerçekleşmezdi ve şu anda var olan Irk çocuklarının doğal olarak gebe kalması ve doğması söz konusu olmazdı.

"Deneyebilirsin." Jonas'ın sesindeki hırıltı, Styx'in ensesindeki tüyleri ilkel bir uyarıyla kaldırdı.

Navarro arkasından yaklaşırken ve Wolfe yavaşça ayağa kalkarken Styx gerildi ve kendini bir dövüşe hazırladı. Eşi için alfasına karşı gelmesini kimse desteklemezdi. Anlamak ve onaylamak iki farklı şeydi.

Styx şaşkınlıkla gözlerini kısarken Wolfe, "Styx, eşin hiçbir zaman Haven'dan alınmayacak," dedi.

"Önce onun eşi olarak sınanmalı." Jonas'ın dudakları hırıltıyla kalktı. "Peki Irk çiftleşme hormonu testinin pozitif çıkmayacağına dair ne kadarına bahse girmek istersin?"

Rachel ve Hope yavaşça uzaklaştılar. Rachel bunu kolaylıkla yapmamıştı ama Hope'un fısıltıyla Wolfe'un bu işi halledeceğine dair verdiği söz, Rachel'in diğer kadını takip etmesine neden olmuştu.

Wolfe, "O halde şöyle açıklayayım, Müdür Bey," dedi. "Bayan Montague, Styx resmi bir açıklama yaparak onu koruma kararını iptal edene kadar Haven'dan ayrılmayacak. Bunu bir savaşa dönüştürme Jonas, çünkü sana söz veriyorum, bana karşı kazanamayacaksın."

Alfalar ve eşleri kutsaldı. Jonas'tan aşağıya doğru her Cins onların yönetimi altındaydı, türün önemi yoktu. Eğer Sığınak'talarsa, resmi bir şikâyetle bulunulana ve oluşan bir mahkeme bir araya gelene kadar topluluğun kurallarına ve Wolfe'un belirlediği emirlere uymayı kabul etmiş sayılırlardı. Ve Jonas bunu biliyordu.

Jonas doğrulmadan önce geri çekildi. "Alfa Gunnar, bu Irkın Bayan Montague ile birlikte Cennet'ten ayrılmayacağına dair söz veriyor musunuz? Onun inatçılığı ya da sizin öngörüsüzlüğünüz yüzünden çocuğumu kaybetmek istemem."

Kurt Irkı topluluğunun güçlü liderine böyle bir açıklama yaparak paçayı kurtarabilecek çok fazla Irk ya da erkek yoktu. Jonas'ın bunu yaptığı ve yanına kâr kalacağı gerçeği,

Washington DC merkezli Irk İşleri Bürosu'nyöneticisi olarak sahip olduğu gücün bir göstergesiydi.

"Yemin ederim, burada bulunmasının güvenliğini tehlikeye attığını hissetmediğim sürece onu Haven'ın güvenliğinden uzaklaştırmaya niyetim yok." Ve bu noktada vermek istediği tek söz de buydu.

Jonas'ın bu durumdan hiç de memnun olmadığı açıktı.

Öne doğru eğilip ellerini masaya dayayan yönetmen uyarıcı bir hırıltı çıkardı. "Beni bu konuda fazla zorlama hatasına düşme Styx. Hiç kuşkun olmasın, sabrım taşıyor. Bayan Montague'un inatçılığının ve nefretinin bedelini kızım öderse, cezalandırılmasını talep edeceğimden hiç şüphemiz olmasın. Hem de Irk Yasası'nın sonuna kadar."

Ve Tanrı yardımcısı olsun ama Haven'da bunun için Jonas'ı suçlayacak tek bir Cins bile yoktu, Styx bile.

O sırada yatak odasının kapısının açılma sesiyle hepsi daha da gerildi.

"Vay canına, gerçek bir kedi kavgası mı göreceğim?" Storme mutfığa girip Jonas'ın yanı sıra Styx'e de tiksinti dolu bir bakış atarken alaycı bir ifadeyle sordu. "Ve siz Breed'ler neden hiçbirinizin yanında kendimi güvende hissetmediğimi merak ediyorsunuz. Tek yapmak istediğiniz savaşmak. İnsanlarla değilse bile . Kimin önce öleceğine dair bir sıralama var mı, yoksa kura mı çekiyorsunuz?"

Styx kısa bir an için, sesindeki alaycılığa rağmen, onun sesindeki acıyı ve pişmanlığı algılayabildiğine yemin etti, ama aynı zamanda havadaki en ufak bir ipucunun kokusunu da aldı.

Hope bu noktada öne çıktı. "Bayan Montague, şu anda Breed topluluğunun bir alfasının huzurundasınız. Bu ülkenin herhangi bir senatörüne veya kongre üyesine gösterdiğiniz saygıyı ona da göstermenizi talep ediyorum." Sesinin soğuk ve azarlayıcı tonu şu anda konuştuğu genç kadına hiç de tanıdık gelmiyordu. Storme onu gücendirmiş ve lupina söz konusu olduğunda yazılı olmayan bir görgü kuralını çiğnemişti. Kendisi için gönüllü olarak ayağa kalkmış olan alfaya saygısızlık etmişti.

Bu durum Hope'u etkilediği kadar, genç kadının hayati bilgileri saklamasına ilişkin endişe ve anlayış eksikliğini de etkiledi

bir çocuğu kurtarmak için gerekliydi. Çoğu Irk için, aslında hâlâ Genetik Konseyi'nin kontrolü altında olanlar hariç tüm Irklar için, bir çocuktan daha önemli çok az şey vardı.

"Ona tükürmemi mi istiyorsun?" Storme gözlerini büyüttü ve alaycı bir güvensizlikle Hope'a baktı. "Madem ısrar ediyorsunuz Bayan Gunnar, ama dürüst olmak gerekirse, henüz boğazımın parçalanmadığını ve canlı canlı derimin yüzölmediğini , en azından ona bir şans vermem gerektiğini düşündüm."

"Kabul edilemez," diye tersledi Hope. "Neden büyüdüğünde hepimize haber vermiyorsun, Storme? Belki o zaman seninle bir çocuk gibi değil de bir yetişkin gibi konuşmaya başlarız."

Bunun üzerine Storme homurdandı, "Yüksek atından in Hope. İkimiz de burada tek bir Melez'e bile boyun eğmeyeceğimi biliyoruz ve kaçmak için elime geçen ilk fırsatta gideceğim. Hiçbirinizden hoşlanıyormuşum gibi davranmayalım ve kesinlikle hiçbir Irk benden bir şey hak ediyormuş gibi davranmayalım. Eğer değerli Kurt'unuz benim saygımı istiyorsa, o da herkes gibi bunu hak ." Bakışları Wolfe'a kaydı, Wolfe ona soğukkanlılıkla bakıyordu.

Dudakları daha fazlasını söylemek için açıldığında Hope buz gibi bir öfkeyle araya girdi, bakışları hepsinin içinde kaynayan hüsrân ve öfkeyle parlıyordu. "Eşimin ve Haven'ın alfasının huzurunda saygısızca bir kelime daha edersen, bir daha onun huzuruna çıkarsan ağzını kapattırırım," dedi Hope, eşi yaklaşırken. "Alfa Gunnar'ın senden hiçbir şey kazanmasına gerek yok Storme. Baban gibi adamlar onu öldürmek için yaratmaya karar verdiği gün kazandı. Masum bir insanın canını almaktansa kaçtığı gün. Onu daha fazla aşağılamaya karar vermeden önce bunu bir düşün."

Burası topluluğun liderine yapılan hakaretlerin hafife alınabileceğı bir dünya değildi ve Styx'in şu anda arkadaşının aldığı azabı hafifletmek için yapabileceğı hiçbir şey yoktu.

Bu, ulusun yüzyıllar önce oy verdiği demokrasi gibi bir demokrasi değildi. Ama yozlaşmış değildi ve onun küçümsemesini hak etmiyordu. Eğer Wolfe'u gücendirmeye devam etmesine izin verilirse, dostluğu ya da sergilediğı adalet ne olursa olsun, Wolfe

En azından onu dışlamaktan başka çaresi yoktu, bu da toplumun ikisini de kınamasına yol açacaktı.

"Styx, Hope." Wolfe elini eşinin sırtına koydu ve bir kez daha yanında dikilmeden önce çenesini saçlarının tepesine sürttü. "Bayan Montague bu topluluğun bir parçası değil ve bu nedenle burada uyguladığımız görgü kuralları konusunda cahil olmasını anlayabiliyorum," dedi Wolfe Storme'bakarken, bakışları nüfuz edici ve emrediciydi. "Bu konuda başka bir şey söylenmeyecek ve eminim ki bu bir daha olmayacak." Wolfe Storme'un bakışlarını tutmaya devam etti.

Styx onun vücudunun katılığı hissedebiliyor ve bir kez daha ondan akan korkunun kokusunu alabiliyordu.

Ukalalıkları, kasıtlı saygısızlıkları şu anda kullanabileceği tek silahtı ve nedenlerini anlasa da bunun devam etmesine izin veremezdi. Wolfe ve Hope'un liderleri olduğu gerçeği bir yana, onlar Storme'un sivri dilinden ve kasıtlı hakaretlerinden daha fazlasını hak ediyorlardı.

"Belki de gitme vaktimiz gelmiştir, Wolfe." Hope arkadaşına yaslandı, Storme'a bakarken yüz ifadesi sakindi ve artık şefkat ya da sıcaklıkla dolu değildi. "Jonas ve Styx bu durumu çözdükten sonra, topluluğumuzdan ayrılmaya karar vermesi halinde Haven'ın Bayan Montague'ye ne ölçüde yardım edeceğine karar verebiliriz."

Hope'un şu anda Storme'un ne yaptığını gerçekten umursamadığı iması açıktı.

"Sanırım biz de size katılacağız, Alfa Gunnar, Lupina," dedi Rachel Jonas'ın yanına giderken dikkatle. "Biraz dinlenmeye ihtiyacım var."

Storme'a attığı bakış acı dolu bir bakıştı. Kimse Storme'un taşıdığı bilgilerden emin değildi ama Rachel herhangi bir sorun çıkmadan önce kızına yardım etmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu.

Jonas hiçbir şey söylemedi. Dönüp Wolfe ve Hope'un arkasından kulübeyi terk etmeden önce Storme'a gümüş gözlü bir küçümsemeyle baktı. Navarro da onu takip etti ama Storme'a tiksintiyle bakmadan önce değil. "Baban bir keresinde bana senin Aslan yüreğine, Kurt cesaretine ve Çakal mantığına sahip olduğunu söylemişti. Söyle bana Storme, bu bilgileri kime vereceğini bildiğine gerçekten güvenebileceğine inanması için onu kandırmayı nasıl başardın?"

Kurt dışarı çıkıp kapıyı usulca arkasından kapatınca irkildi. Bir an için odayı öyle acı verici bir kararsızlık doldurdu ki, kendine has bir kokusu vardı.

"Onlardan kurtulmanın bu kadar kolay olduğunu bilseydim, onlara daha önce hakaret ederdim." Sarsılarak adamın elinden kurtuldu ve dönüp ona baktı; sesindeki ve yüz ifadesindeki sahte kabadayılığa tanık olmak acı vericiydi. "Kahvaltı mı yapacağız yoksa sabahın geri kalanında tartışacak mıyız?" İnce, siyah bir kaş alaycı bir şekilde kalktı. "şahsen ben yemeği tercih ederim."

şahsen, ona bunu yapmayı ve burada kimin egemen olduğunu ve kimin emirlere uyacağını ilk ve son kez göstermeyi tercih ediyordu. İçindeki Kurt volta atıyor, hırılıyor, ona bir şeyler yapmasını, kendisine ve halkına yönelik aşağılamalarına göz yumulmayacağını göstermesini, kanıtlamasını istiyordu. Onun şu anda savaştığını bildiği acıya ve kararsızlığa rağmen, korkusu ya da mevcut durumunu kabul etme savaşı ne olursa olsun, saygısızlığın devam etmesine izin veremezdi.

Buna müsamaha gösterilmeyecek ve izin verilmeyecektir.

"Burada kalmanızı kolaylaştırabilirim." Ona rahat ve kendinden emin bir gülümseme verdi. "Ya da kendini tutsak olarak isteyenlere nasıl davrandığımızı sana gösterebilirim. Seğimini yap şeker, ben senin yerine seçim yapmadan önce."

BÖLÜM 7

Hope Bainesmith Gunnar.

Storme on yıldan uzun bir süre önce kendisiyle arkadaş olan genç kadını hatırladı. Storme on yaşındaydı, Hope ise şimdi otuz yaşındaydı. Otuz yaşında görünmüyordu. Omega yerleşkesindeyken tanıdık bir yüz ya da kaçacak bir yol arar gibi Kurt Irkları'nı izlediğinde görüldüğünden farklı görünmüyordu.

Ya da belki ikisi birden.

Storme, Amerika'nın Genetik Konseyi'ni finanse etmesinin karşılığı olarak Kurt Irklarına Colorado'da arazi verildiğine dair haberlerin çıktığı günü hatırlıyordu. O zamana kadar Kurt Irkı alfasını hiç duymamıştı ama Wolfe Gunnar ve Konsey'den bir bilim adamının kızı olan yeni gelininin fotoğrafı gösterildiğinde Storme bir zamanlar örnek aldığı genç kadın için midesinin umutsuzluk ve korkuyla sıkıştığını hissetmişti.

Yıllar boyunca Hope için korkmuş, onun için endişelenmiş, isteyemeyeceği bir evliliğin içine hapsolmuş olmaktan dehşete düşmüştü.

Yine de üç gün önce Haven'a vardığında gördüğü Hope, istemediği bir ilişkinin içinde sıkışıp kalmış bir kadın değildi. Evler bloğunun merkezi olan büyük avluda izlediği kadın, hayatından ya da kocasından mutsuz bir kadın değildi.

Hope Bainesmith Gunnar hayatından ve sevdiği yaratıktan memnun görünen bir kadındı.

Akşam karanlığı dağın üzerinde yavaşça ilerlerken arka kapıda durmuş, kollarını kavuşturmuş, kaşlarını çatmış bir halde Umut'un yan evdeki bebekle oynamasını izliyordu.

Çocuk Aiden ve Charity Chance'e aitti. Doğru hatırlıyorsa Aiden Haven'da güvenlik şefiydi. Gunnar'ların sağındaki iki katlı kulübe Chance'lerin eviydi. Orada

Şans'ın Haven'daki sürü içinde sahip olduğu hiyerarşik yere rağmen evde gösterişli ya da elit bir şey yoktu.

Gunnar'ın evi ve onun solundaki Jacob ve Faith Arlington'a ait ev gibi, iki katlı, kütük kulübe tarzı bir evdi ve hem önünde hem de arkasındaki avluda yetişen ağaçlarla iyi bir uyum içindeydi.

Orta avluda yumuşak ve etkili bir aydınlatma yaratmak için ağaçlardan ışıklar sarkıtıldı. Yirmi kadar evin her biri, içeride mahremiyet için yeterince uzakta inşa edilmiş, ancak tam sosyalleşmeye izin vermek için merkezi tasarıma açılmıştır.

Kurtların Kedigillerden çok daha sosyal olduğunu duymuştu; bu durumda, Irklar lehine yapılan propagandanın doğru olduğu anlaşılıyordu.

Şimdi, ışıklar Styx'in evi ile karşısındaki evler arasındaki alanı aydınlatırken, bu merkezi gruplaşma içinde yaşayanların bir araya gelişini izledi.

Önce Wolfe ve Hope, ardından da Chance'ler ve Arlington'lar dışarı çıktı.

Charity Chance, uzun boylu, esmer kocası Aiden'in yanında yürüyor, o da bebeklerini geniş göğsüne yaslayarak kucaklıyordu. Hope ve Wolfe'a, rahat dış mekân mobilyaları, bir ateş çukuru ve ızgara ile yağmur ihtimaline karşı yukarıdaki ağaçların dallarına karışan çekici bir üst örtü ile donatılmış toplanma yerlerinden birinde katılmışlardı.

Jacob ve Faith Arlington da onları takip etmişti. Yiyecek taşıyorlardı. Jacob koyu rengi ve açık kumral saçlarıyla bir zamanlar gizli Konsey laboratuvarlarını bulmak için gönderilen birkaç Irk ekibinin bir parçası olmuştu. Nadir bulunan, gizemli kanatlı Irkların bulunmasında ve kurtarılmasında etkili olmuştu. Hâlâ dünyanın dört bir yanına dağılmış ve çoğu saklanmakta olan çeşitli sürüler ve prensliklerle irtibat halinde olan karısı Faith uzun boylu ve zarifti, uzun siyah saçları omuzlarının altına dökülüyordu.

Izgaranın başında kocasının yanında duruyor, gülüyor ve kocasının yüzünü dolduran saf hayranlığın tadını çıkarıyor gibi görünüyordu.

Üç İrk, sanki yeryüzünde onlarla kıyaslanabilecek hiçbir şey yokmuş gibi eşlerine baktı.

Bu nasıl doğru olabilirdi? Bu, saf kan toplumlarının dolaşıma soktuğu, İrk toplulukları içinde uygulanan kan ve vahşet resimlerinden çok daha farklı bir resimdi.

Yemekler ızgarada pişmeye başladıkça başkaları da gelmeye başladı ve kısa süre içinde alanda iki düzineden fazla İrk ve birkaç insan vardı. Haven'da çalışan birkaç Amerikalı asker ve teknik destek görevlisi de vardı. Ama onun izlediği İrklar'dı.

Birçoğu doğaçlama partinin dış çeperinde oturmuş, izliyor, sohbet ediyor, var gibi görünen kahkahalara ve dostluğa yavaş yavaş ısınıyordu. Ne kadar süre orada durup izlediğini bilmiyordu ama o izledikçe diğerleri de yavaş yavaş yaklaşıyor ve kahkahalarla dolu grubun bir parçası oluyordu.

Üç gündür oradaydı ve her akşam burada durup Cennet sakinlerinin içeri girip çıkmalarını, alfalarının özgürce verdiği kabulle hareket etmelerini izliyordu.

"Bunun bir parçası olabilirsin."

Storme, Styx'in arkasından gelen yumuşak hırıltılı sesle arkasına döndü.

Kollarını indirerek ellerini ödünç aldığı kot pantolonunun ceplerine soktu ve ona ters ters baktı.

"Sakıncası yoksa biraz yiyecek getirin." Sadece kokular bile onu hâlâ dehşete düşürme gücüne sahip keskin dişli yaratıkların arasına karışmaya ikna etmeye yetiyordu.

Gözleri kısıldı.

Her seferinde kendisine eşlik etmesi için teklifte bulundu ve her seferinde reddetti.

"Bizi tanımak için çaba sarf edebilirsin," dedi sesi keskin bir şekilde.

Storme omuz silkti. "Ben sadece yemek istiyorum Styx, yemeğe dönüşmek istemiyorum."

Çenesini kaldırdığında çenesindeki bir kas keskin bir şekilde esneyerek ona misilleme yapması için meydan okudu. Storme sinecek bir tip olmadığını erkenden öğrenmişti, tıpkı ukala azminin çoğu zaman bir Çakal ya da Konsey için gereken dikkat dağınıklığını sağladığını öğrendiği gibi

askerin gardını düşürmek için. Böyle bir strateji kullanarak birçok kez kaçmıştı.

Bunun burada işe yaramayacağını fark etse de, yine de bu o kadar kökleşmiş bir alışkanlıktı ki neredeyse doğaldı. Yine de doğal olmayan şey, bu sefer küçük bir suçluluk duygusuydu.

"Bundan daha uzun süre kurtulmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Başını yana eğdi, kötü kızıl saçlarının uzun telleri karanlık, vahşice yontulmuş yüz hatlarının etrafına ağır bir alev perdesi gibi düşüyordu.

Kahretsin, çok çekiciydi ama erkek ya da dişi tüm Irklar cinsel cazibe imajı yaratmak için tasarlanmıştı. Sade Irklar yoktu.

"Buradayken düşünmemek için gerçekten çok çabalıyorum," diye sıkı sıkıya tembihledi onu. "Eğer gerçekten düşünmeme izin verirsem, o zaman akıl sağlığımı kaybedebilirim. Bu tam olarak benim tatil kaçamağı fikrim değil, Wolf."

İsme duyduğu kızgınlık gözlerinde parladı ve vicdanını sızlattı. Yine de bu suçluluk duygusunu neden hissettiğini anlayamıyordu. Hassas bir noktaya dokunmayı başarmışsa ne olmuş yani? Kardeşini öldüren Breed, James'in boynunu dişleriyle kesip açtığında boynunun ne kadar hassas olduğunu umursamamıştı. Sözde daha onurlu olan bu Irklar da, kendilerine ihanet ettiğini düşünselerdi, onun boğazını parçalamak için bir an bile uykularını kaçırmazlardı.

"Storme, kendine bu kadar kolay adım atmak istemeyeceğin bir durum yaratıyorsun," diye uyardı onu, sesi koyulaşarak. "Yerinde olsam ağzından çıkana dikkat etmeni önerirdim."

Keskin, alaycı bir kahkaha dudaklarına sıçradı. "Evet, hemen , Wolf.

Ben bunu yaparken sen de bize biraz yiyecek getirsene." Belki de onun tavsiyesine kulak vermeliydi. Ya da getir kelimesini kullanmamalıydı. Her

ikisi de işe yarayabilirdi, diye düşündü, adamın elleri aniden omuzlarını

kavrayıp onu kendine doğru çekerken ve başı eğilirken. Kadını, onu

susturması gerektiğinden daha etkili bir şekilde susturmuştu.

Sadece onun için tasarlanmış bir uzaktan kumandada bir sessiz düşmesine sahipti.

Onu öptü.

Dudaklarına sahip olmak gibi basit bir eylemle onun gücünü, cesaretini ve itiraz etme yeteneğini çaldı.

Ya da belki de onun öfkesiyle yüzleşmek yerine yeniden bulmaya çalıştığı şey buydu.

Dudakları onunkileri kaplıyor, öpücüğünün hissi güçlü ve baskın bir şekilde kadının duyularını okşuyor ve geçmiş gecelerde paylaştıkları o çalıntı saatlerde gördüğü rüyaları canlandırıyordu. İnkâr edilmesi imkânsız bir şehvetin pençesinde geçirdiği saatler, bir Kurt Irkı'nın onu ele geçirmesine gerçekten izin vermişti.

Yine de orada şehvetten daha fazlası vardı. Kolları onu sarıp vücudunun daha sert, daha geniş olan uzunluğuna doğru çekerken, daha fazla bir şeyin onu sardığını hissetti.

İncelemek ya da nedenini bilmek istemediği bir sıcaklık, hararetli bir duygu. Çünkü bu duyguya çok derinlemesine bakmak, inandığı ve uğruna savaştığı her şeyin altını oyabilirdi.

Bu anı, bu öpücüğü ve adamın çıplak tenini okşamak için giydiği bol tişörtün altından geçen ellerini hissetmek için yaşamak istiyordu. Adamın sertleşmiş ve nasırlaşmış avuç içlerinin, onu kendine çekerken bile tenini okşadığını hissetmek.

Onu hararetli bir istekle öptü, içinde yükselen kadınsı ateşin tam kalbine vuran bir erkek açlığıyla dudaklarını yedi.

Kadının şehvetli tarafı hiç Styx'in onu çektiği gibi serbest kalmamıştı. Styx onun içinde varlığından bile haberdar olmadığı bir kapı açmıştı. Hiçbir zaman gerçekten sahip olamayacağını bildiği bir adam için uyanmak yerine bir kez daha uykuda kalmayı dilediği bir parçası.

Bu an hariç

Ellerini adamın saçlarına gömerek, kaba telleri kavradı ve bir eli onu adama doğru kaldırmak için poposunun altından kıvrılırken, diğeri de şişmiş, bağlanmamış göğsünün yan tarafını kavradı. Arkasındaki elini kaldıraç olarak kullanan Storme, kalçalarını kavramak için dizlerini kaldırdı ve sikinin ağır, sert çıkıntısının, giydiği ince yazlık kotun içinden amının hassas tümseğine sürtünmesine izin verdi.

Enfesti. Zevk, ödünç aldığı kotun altındaki klitorisinin şişmiş tomurcuğunu yaktı ve yemyeşil bir duygusalılık hissi onu ele geçirirken amının hassas kıvrımlarını nemlendirdi.

"Sıcaklığının kokusunu alabiliyorum," diye inledi onun dudaklarına karşı. "Yumuşak bir bahar yağmuru gibi, üzerimi yıkarken nemli ve tatlı."

Adamın dişleri boynunu tırmalarken başı geriye düştü. Korkması gerekiyordu ama neden korkmadığını bir türlü anlayamıyordu. Adam boynunu ısırıp dişlerini hassas etinde gezdirirken neden kardeşinin ölümünün korkunç görüntüsü aklına gelmiyordu?

Ne olduğunu ; tek bildiği, acı dolu görüntüler , kapalı göz kapaklarının ardında gördüğü ışık ve renk patlamasının bedenini zevkle doldurduğuydu.

Dizleri adamın kalçalarını kavrarken, oturma odasına ulaşana kadar adamın yürüdüğü, hareket ettiğinin farkındaydı ve sırtının altında kanepenin pürüzsüz, tereyağı yumuşaklığındaki derisini hissetti.

Dizleri hâlâ adamın kalçalarını kavıyor, elleri hâlâ adamın saçlarına gömülüken adamın dudakları tekrar onunkilere doğru ilerledi. Dişlerinin küçük bir ısırığıyla ona açıldı, dili onunkiyile buluştu, yaladı, aldı, bundan gelen hislerin telaşıyla heyecanlandı.

Tarçın ve çikolatanın o ince tadı onun tat tomurcuklarıyla buluştu ve katıksız çöküşüyle onu inletti. Dili sıcak ve ılıktı, onunkini yalıyor, öpücüğünün tadını yayıyor, etrafını sarana ve ağzında tutmak için savaşıyana kadar onunla alay ediyor, dudaklarının arasına pompalarken dudaklarının açgözlü çekilişleriyle emiyordu.

Tanrım, çok güzeldi. Dayanamıyordu, bu iş bittiğinde ve Haven'dan ayrıldığında onun zevkini, tadını ve hissini kaybetmenin pişmanlığı olmadan yaşayıp yaşayamayacağını merak ediyordu.

Storme onun altında gerinirken, kendi göğsünde titreşen iniltiyi hissetti; bu, onunkinden gelen yarı hayvani zevk hırıltısına insani bir karşılıktı.

Topuklarını kanepenin derisine bastırarak ona doğru eğildi, başı geriye düşerken göğüsleri ve kalçaları ona doğru bastırdı ve boğazının kırılğan çizgisini okşamasına izin verdi.

Tiştörtünün kumaşı gövdesinden yukarı doğru sıyrıldı. Saçlarını serbest bırakan Storme kollarını başının üzerine uzattı ve tiştörtü üzerinden sıyrıp atmasına izin verdikten sonra kendi tiştörtünü başının üzerine geçirdi.

Storme kirpiklerini açarak tepesinde dikilen savaşçıya baktı. Uzun kızıl saçları, okyanus mavisi gözleri, göğsünün sert hatları ve kaslı pazularıyla yüzyıllar öncesinin bir savaşcısı olabilirdi. Sahip olmaya kararlı, baştan çıkarıcı, baskın bir savaşçı.

Aya a kalktı, bir dizini kanepeye, diğeri yere koyarak geri çekildi ve parmaklarını kadının karnından aşağı, kot pantolonunun yırtmacına kadar izledi.

Birkaç saniye içinde ikisi de çıplaktı ve Storme, onun bir parçası olan sıcaklığa duyduğu çaresiz ihtiyaçla ona uzanıyordu.

"Henüz değıl," diye homurdandı, kalçalarını ayırıp amının çıplak kıvrımlarına bakarken ellerini geri itti. "Seni tatmayı hayal ettim, Storme. ipeksi çıplak amcığı, bildiğim değerli bir ikram gibi yalamayı."

Rahmi tepki olarak sıkıştı, şehvet doğrudan seksinin kalbine mızrak gibi saplanırken içinden bir his yumağı titreşti. Adamın kararan bakışları altında kıvrımlarının ısındığını, klitorisi duyarlı bir ihtiyaçla şişerken daha da dolgunlaştığını hissetti.

"Benim için kendine dokun, genç kız," diye fısıldadı, bakışları bir kez daha kalçalarının arasına inmeden önce onunkilere kaydđ. " nce kendine verebileceğın zevki görmeme izin ver. Senin için diri diri yanmaya hazır olana kadar beni azdır, genç kız."

Neredeyse nefesi kesiliyordu; kesinlikle hislerini kaybediyordu. Styx onun yanında yere diz çökmek için hareket ettiğinde, parmakları karnından aşağıya, seksinin ıslak sıcaklığına doğru kaydđ.

Kendini hiç bu kadar şehvetli, bu kadar seksi hissetmemişti. Bakışlarındaki o hınzır meydan okumada, her zaman olup olamayacağını merak ettiğı baştan  ıkarıcıya seslenen bir şey vardı.

Klitorisinin etrafında yavaşça dönerken nefesi kesildi ve Styx'in göğsü düşük bir zevk titreşimiyle gürledi. Bir eliyle sikinin sert, kızarmış gövdesini kavrarken diğeri eliyle de kalçalarını birbirinden daha da ayırdđ.

Parmaklarının altındaki çıplak kıvrımlar, uyarılmışlığının kaygan suları parmaklarına yapışırken ayrıldı. Hassas, mahrem etini okşayan kendi parmaklarının hissi onu nadiren serbest bırakırdđ. Ama o

bakışları daha karanlık, yüz ifadesi daha gergin bir şekilde izlerken, hazzın etini yakmaya başladığını ve amının hassas dokusuna yerleştiğini hissetti.

Parmaklarıyla mahrem kıvrımları ayırırken dokunuşu klitorisine doğru hareket etti, onu ayırdı, çaresiz ısının hızlı alevlerini amından patlattı ve kendini okşamasını izlerken vücudunda dolaştı.

"İşte, aşkım," diye mırıldandı. "Güzel klitorisini okşa, ben senin içinde titrediğini hissederken bana zevkini göster."

Başı deri minderlerin üzerinde dönerken kalçaları kavislendi ve penetrasyonu daha da derinleştirdi. Onu içinde istiyordu, onu doldurmasını istiyordu. Klitorisine doğru hareket eden parmakları enfes bir zevk uyandırdı. Gözlerini açarak ona baktı, dudaklarından acı dolu bir ihtiyaç sesi geçti.

"Bana neye ihtiyacın söyle, genç kız," diye mırıldandı parmakları şişmiş dudakları ayırırken ve sıkılmış açıklığın kenarlarını sert, şehvetli vuruşlarla okşarken.

"Neye ihtiyacım olduğunu biliyorsun," diye nefesini tuttu, açlığı rahmine vurup onu neredeyse şiddetle sıkarken nefes almak için savaşıyordu.

"Hayır, genç kız, sen söylemedikçe olmaz," diye ısrar etti, sesi gergin, derin ve sertti. "Söyle bana, küçük Storme. Neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Aman Tanrım!" Bununla başa çıkamıyordu. Buna o kadar ihtiyacı vardı ki bağımlılık gibi bir şeydi. "Becer beni, Styx."

"Ah, genç kız, zaman senin küçük klitorisini okşamanı izleyemeyeceğim.

Yakında, söz veriyorum."

Adam amının dar girişini ovalarken, onunla oynarken, daha da yaklaşıp parmaklarını içine sokmaya çalışırken okşarken umutsuzca başını salladı.

"Bunun yerine senin için yapabileceğim bir şey yok mu aşkım?"

Cesaretini toplarken dili dudaklarında gezinerek ona baktı.

"Becer beni Styx," diye inledi yine. "Parmaklarınla." Styx klitorisini okşadıkça, içinden geçen ihtiyacı dile getirdikçe hisler mızrak gibi saplanıyordu. "Doldur beni. Lütfen, lütfen doldur beni."

İçinden bir çığlık koptu. Kalçaları sarsıldı, bir parmağı hassas kasların içine derin ve sert bir şekilde girip onları ayırırken yukarı doğru eğildi.

saf zevkin hızlı, ateşli bir itışı.

Kontrolden çıkıyordu.

Parmakları klitorisinin üzerinde gezinirken, hassas tomurcuğun yan tarafını okşarken ve kalçaları daha da açılırken, "Daha fazla. Styx, lütfen. Lütfen daha fazla."

O gergin yanmaya ihtiyacı vardı. Onun kendisine verebileceğini bildiği zevk-acıya ihtiyacı vardı.

Isı parçaları vajinasını deldi, klitorisinin etrafını sardı ve kalçaları birleşik dokunuşlarının altında kıvrılırken uyarılmasının sıcak nemini parmaklarını kaplamak için gönderdi.

Yalvarmak istiyordu ama ihtiyaçtan dolayı zar zor nefes alabiliyordu. Ona bağışlamak istedi.

"Yap ," diye inledi kabaca. "Lütfen, Styx. Daha fazla."

Bir sonraki hamle acımasızca sıcaktı, onu dolduruyor, iki parmağı içine girerken yalvardığı o saf sıcaklığın küçük bir ölçüsünü veriyordu.

"Oh Tanrım, evet!" Parmakları klitorisinin hassas tomurcuğuna karşı daha hızlı, daha sert hareket ederken, yaklaşan serbest bırakma dalgalarının içinde yükselmeye başladığını hissetti.

Çok yaklaşmıştı. Klitorisinin sert yumrusunun ihtiyaç içinde zonkladığını hissedebiliyordu, acı içinde inlerken orgazm için ağrıyan talep onu yırtıyordu.

Daha önce hiç bu kadar yakın olmamıştı ama serbest kalmayı bu kadar zor bulmuştu. Gözleri kapalı, dudakları ayırık, çaresizlik iniltisi dudaklarından süzülürken parmaklarını son derece hassas sinir tomurcuğunun üzerinde gezdirdi.

Bunu yapamazdı.

Zor nefes alan Storme, her düzensiz soluk alışında havayı içine çekmek için bir savaş veriyordu. Kendini sınırın ötesine itebilirse, bir cazibe, yıldırım hızında, acımasız bir zevk vaadi, ulaşamayacağı bir yerde asılı duruyordu.

"Styx!" Gözlerinin yaşlarla dolduğunu hissederken kalçaları çalkalanıyor, parmaklarının her bir darbesinde yukarı doğru itiliyordu.

İçindeki her vuruş acıyı daha da artırıyordu.

"Lütfen. Lütfen, Styx ..." Parmakları klitorisine karşı daha hızlı, daha sert hareket etmek için savaşıırken başı savruldu. "Yapamam." Sert ve kırık bir sesle

Sesindeki çaresizliği anlayacak kadar mantıklı olsaydı, sesi onu şok ederdi. "Lütfen. Lütfen gelmemi sağla..."

Ona bakarak, bu son zevki engelleyen her neyse onu aşmanın yolunu bulmaya çalıştı. parmaklarının her bir hamlesi, kendi parmaklarının her bir darbesi, zar zor nefes alabiliyormuş gibi hissedene kadar hislerini arttırdı. İçinde oluşan coşku dalgaları dışında hiçbir şeyin, bir nefesin bile önemi kalmayınca kadar.

Dudaklarını ayırarak ona baktı ve "Lütfen, lütfen beni boşalt" diye fısıldadı.

Göğsünden bir hırıltı koptu ve bir saniye sonra parmaklarını kenara iterek dokunuşunu dudaklarının sıcaklığıyla ve emici baskısıyla değiştirdi.

Dili kızın klitorisinin sıkı tomurcuğunun üzerinde ateşli bir sıcaklıkla gezindi, okşadı, yaladı ve saniyeler içinde Storme'yi saf bir coşku çılgınlığına karşı koymasını sağlayan bir salıvermeye fırlattı.

Aç bir iniltiyle üzerine doğru yükselirken, kalçaları gerildi, vücudunu titreme sardı ve içinden geçen ateşli patlamaları hissetti.

Tamamlanmanın son ürpertileri içinden geçmeden önce, sikinin geniş, sıcak başının amının kaygan kıvrımları arasına girdiğini hissetti ve etini geren ve sertleşmiş eti sıkıp kavrarken onu titreyen kasların içine inç inç gömen sert, zorlu bir sallanma hareketine başladı.

Sıcak ön spermin fişkırdığını hissetti ve zihninin arkasında bir şeylerin normal olmadığı konusunda onu uyaran o dırdırcı küçük sese karşı savaştı. Ama içini dolduran sıcaklığın hemen ardından zevk daha da yoğunlaştı.

Kukusunun içinde ısı yükseldi, demir gibi sert, geniş aleti heyecan verici bir zevk-acı ile alarak marjinal bir şekilde gevşerken, kavrayan eti his dalgalarıyla doldurdu.

Elleri onun pazılarını kavradı, tırnakları sert deriyi ısırırken o da içindeki sıcak şaftı çalıştırdı, ön sperm fişkirmaları onu amının içindeki her patlamayla hassaslaştırdı ve ek hisler hızla kontrolden çıkan bir şehvet ateşini ateşledi.

Ecstasy onun içinden geçti. Aletinin onu en uç sınırlarına kadar gerdiğini, zevk-acı ile yaktığını hissetmek, dudaklarından sızlanan bir çığlık kopardı.

Onun için yanıyordu. Daha fazlası için yanıp tutuşuyordu. Elinde tutamayacağını bildiğı bir adama duyduğu ihtiyaçla kendini yok ediyordu.

Styx dişlerini sıktı ve daha önce bildiğı hiçbir Şeye benzemeyen saf, çıplak açlığın sürekli yükselen dalgasına karşı savaştı. Kızın amcığının, sikinin acı verici derecede sıkı etinin etrafındaki kenetlenmesi acı ve coşku vericiydi. Bu kasların dalgalanması okşadı ve okşadı, hassas tepeye sıkıştı ve Şaftını, taşaklarını ve sonra omurgasını yırtan acımasız his parmaklarını gönderdi.

Tanrı yardımcısı olsun, zevk hiç bu kadar yoğun olmamıştı. Acının sınırındaydı, o kadar baskındı ki.

Onun altında, Storme daha da yaklaştı, bacakları kalktı, dizleri kalçalarını kavradı, içinde daha derine okşadı, kabzasına kadar uzandı ve taşaklarının yaklaşan serbest bırakma ile gerildiğini hissetti.

Sikinin acı verici derecede sıkı etinin altında, eşsiz ırk çiftleşme fizyolojisinin nabzının sıkılaştığını ama ortaya çıkmayı reddettiğini hissedebiliyordu. Düğümün bir çiftleşme zevki olması gerekiyordu ve genellikle dişi kaslarını gevŐeten ve onları daha da hassaslaŐtıran bir n-cum kayganlaŐtırıcının sıcak fıŐkırmaları eşlik ediyordu.

Yine de eşine verdiğı bu tepki geri çekildi. Nabzı atıyor ve serbest bırakılmak için can atıyordu ama taşaklarında oluşan serbest bırakılma hissine karşılık olarak ŐıŐmeyi reddediyordu.

Hayatında hiçbir Şeyi onu doldurmak istediğı kadar istememiŐtı, iki eş birbirine kilitlendiğinde, ayrılamadıklarında, inkâr edemeyecekleri bir zevk içinde titreŐtiklerinde gelen o çiftleşme sıcaklığını ve bağıny deneyimlemek istemiŐtı.

doğru ilerlerken dişlerini sıktı ve iini daha sert, daha hızlı okşadı. Düğüm serbest bırakıldığında ortaya çıkmalıydı. Belki bu sefer. Eğer onu serbest kalana kadar sikerse, kendini tuttuğı sürece

mümkünse, dişlerini onun omzuna kilitleme ihtiyacına boyun eğdiğinde, onu boşalmasıyla doldurduğunda, belki o zaman çiftleşme düğümü ortaya çıkabilirdi. Belki de ihtiyacın acısı hafiflerdi.

Daha sert pompalayan Styx, altında kamburlaşan ve ağlayan eşinin yaklaşan salıverilişinin kokusunu alırken nefesi sertleşti, kızın amının daha da sıkılaştığını, daha da ısındığını, dalgalandığını, kollarında sarsılana kadar titrediğini hissetti ve kızın sularının aletinin acı veren sertliği boyunca döküldüğünü hissetti.

İşte orada. Patlamanın vücudunu yeniden sarstığını hissederken dişleri kadının omzuna kilitlendi. Tam orası. Tanrım, daha fazla dayanamadı. Aklını kaybediyordu, kontrolünü kaybediyordu.

Serbest bırakılması, horozunun başından sert ve coşkulu bir alevle fışkırdı, onu doldurdu ve vücudunda yarışan ateşli bir ısı dalgası gönderdi.

Ancak tamamlanma ihtiyacı karşılayamadı. Aleti sarsıldı ve zonkladı, zevk sinir uçlarını tırmıklarken meni kadının içine döküldü. Ama yine de bir şeyler eksikti. Şaftının ortasındaki zonklamanın acısı azalmayı reddetti, bir nedenden dolayı eşiyle çiftleşemediğini unutmasına izin vermeyi reddetti.

Gece dağların üzerine siyah kadife bir örtü sererken, serin dağ gölünden kalkan sis küçük Haven topluluğunun etrafında gizemli bir köpük yaratırken, Styx dağın eteklerine ve Breed bilimsel tesisinin girişine yakın duran kulübeye doğru ilerledi. Styx, evlerin ana bloğundan Dr. Nikki Armani'nin evine giden patika boyunca ilerlerken, değişen nemin parmak izleri ağaçların arasına girerek onları bir sevgili gibi sardı ve bir rahatlık hissi yarattı.

Kapı açıktı, Dr. Armani mutfak masasında otururken mutfaktan yumuşak bir ışık yayılıyordu ve etrafı ırk kurtarmaları sırasında çeşitli laboratuvarlardan alınan basılı dosyaların yığınları ve yığınlarıyla çevriliydi.

İnsan doktor, henüz bir kız çocuğu olduğundan beri Irklarla çalışıyordu. Genetik dizileme ve insan ve hayvan DNA'larını birleştirmenin zorlukları konusunda bir dahi olan doktor, Konsey tarafından bir hazine olarak görülüyordu ve Kurt Irklarının kendi benzersiz DNA'larını ve çiftleşme ısı olgusunu anlamak için tek umutlarıydı.

Kedi Irklarının aksine, Kurt Irkı eşleri nadiren gebe kalırdı. Çiftleşme sıcaklığının tehlikelerini ve bununla birlikte gelen yaşlanmadaki azalmayı gizlemenin maliyetini telafi etmek için çok az çocuk vardı.

"Styx?" Başını kaldırıp baktı, ayağa kalkarken yüzünün kararmış hatları endişeyle gerilmişti. "Her şey yolunda mı?"

Hayır, değildi.

"Gittikçe kötüleşiyor." Boğazını temizledi, hâlâ eşiyile çiftleşemediği gerçeğini nasıl dile getireceğinden emin .

"İçeri gelin, bir fincan kafeinsiz kahve hazırlayayım ve size ne üzerinde çalıştığımı anlatayım"

"Kahve yok, Nikki." Mutfağın girişinde durakladığında başını iki yana salladı. "Bu ihtiyaç beni delirtmeden önce bana burada neler döndüğünü anlatmalısın."

Uzun masada durup ona baktı. Sonunda yavaşça başını salladı. "Belirtiler daha da kötüleşti mi? Yaptığımız testler eşleşme için uygunluk gösteriyor ve tükürüğünüzde ve meninizde çok az miktarda çiftleşme hormonu var. Şimdiye kadar ilerlemiş olmalıydı."

"Dilimin altındaki bezeler kaşıntıdan lanet bir ağrıya dönüştü ama şişmediler. Beni çıldırtan lanet olası bir ereksiyon ve seks sırasında asla ortaya çıkmayan çiftleşme düğümünün baskısı var," dedi. "Nikki, bu benim kontrolümü aşındırıyor. Onunlayken aklımı kaybetmemek için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Lanet olası kıyafetlerimizi çıkaracak kadar bile düşünemiyorum."

Lanet olsun, bu düşündüğünden de zordu. Burada durup eşine sahip çıkma konusundaki başarısızlığını kimseye anlatmak istemiyordu, hele ki bu başarısızlığın nedenini bulmakla görevli Irk bilimcisine.

"Bezelerim mi ağrıyor?" Şaşkınlığını belli eden bir hareketle kulağını ovuşturdu. "Bu yaygın bir durum değil. Bezeler normalde şişer. Herhangi bir belirtisi var mı?"

"Birkaç tane." Ellerini yorgun bir şekilde saçlarının arasından geçirerek kabaca nefes verdi. "En hafifinden çikolata ve tarçın kokusu. Bu gece, hafif bir sıcaklık kokusu vardı, ama o serbest kalmadan önce geri çekildi."

"Önerdiğim gibi çekimser kalmak işe yaramadı mı? İhtiyacı daha da mı artırdı?" diye sordu.

"Benim için." Yüzünü buruşturdu. "Beni reddetmiyor ama kahretsin Nikki," diye homurdandı, "aldığı zevk reddetmek istediğinden daha fazla olduğu için küfrettiğini duyabiliyorum. Beni istiyor ama istediği gerçeğinden nefret ettiğini hissediyorum."

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, onu alma, boşalma, belki de o son tatmini serbest bırakmaya zorlayana kadar içine pompalama ihtiyacını bastıramıyordu.

Ama bu gece, ona sırtını dönüp kollarını kendine doladığında, açlığa boyun eğdiği için orada yatıp kendi derisini yüzüp yüzmediğini merak etmişti.

Ağlamamıştı, acı kokusu yoktu ama hissettiği şey, karanlık, karışık bir duygu, onu rahatlatma ihtiyacıyla göğsünü sıkmıştı.

Nikki, Storme'un bir şeyi anlamaya çalışırken ya da bir sonraki ukalaca çıkışını düşünürken gibi kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu.

"Yakınlık ne kadar ileri gitti?" sordu sonunda.

"Gidebildiği yere kadar," diye homurdandı, acı çektirmektense araya girmeye karar vermişti. "Bezeler sanki tıkanmış gibi ağrıyor. Etim hassas, derimin altında hafif bir karıncalanma gibi. Ona duyduğum ihtiyaç her zaman mevcut, ama acı verici değil ve düğümün oluştuğunu hissedebiliyorum, ama asla ortaya çıkmıyor. Anladığım kadarıyla onda bu belirtilerden hiçbiri ."

Nikki ona inanamayarak gözlerini kırıştırdı ve onu suçlayamazdı. Kendisinin de kafası fena halde karışmıştı.

Parmaklarını tekrar saçlarının arasından geçirerek sert, kaba bir nefes daha verdi. "Ne haltlar döndüğünü bilmiyorum Nikki,

ama Jonas'ı tanıyorum. Onu Irk Yasası kapsamına sokmak için Irk Kabinesi'ne gitmekle tehdit ediyor. Onu sahip olduğu her türlü bilgiyi vermeye zorlamaya kararlı ve onu almasına izin veremem. Hiçbir şey olmasa çiftleşme uyumluluğunu kanıtlamak zorundasın."

İnançsızlık hâlâ yüzünü kaplıyordu.

"Uyumluluğu kanıtlamak sorun değil Styx, ama bunların hiçbiri mantıklı değil. Yaptığım testlere göre ikinizin de tam çiftleşme döneminde olmanız gerekiyor." Başını iki yana salladı. "Eşinle neredeyse çiftleşemezsin."

"O zaman açıkla," diye hırladı, içinde uluyan Kurt'un zorunlu talebini hissederek. "O benim Nikki, öyle olduğunu biliyorum. Hayvan bunu hissediyor, ama çiftleşme ısısı henüz ulaşılamaz durumda. Beni delirtmeden önce bana neler olduğunu açıkla."

Ondan uzak durmayı denemişti. Başka bir sevgili bulmaya çalışmayı düşünmüştü ama bunun düşüncesi bile hoşnutsuzluktan başka bir şey getirmiyordu. Zamanının büyük bir bölümünü kendi bedeninde neler olup bittiğini anlamak yerine Jonas'ı nasıl engelleyeceğini bulmaya çalışarak geçiriyordu. Gerçi o konuda da bir cevabı yoktu.

Etrafında yığılı dosyalara bakarken sonunda kabaca "Kahretsin," dedi. "Yabani ateş ve çiftleşme dedikleri fenomen için laboratuvarlarda yapılan deneylerle ilgili elimdeki tüm dosyaları inceledim. Buna benzer bir şeyle ilgili bulabildiğim tek referanslar, en yüksek eğitilmiş suikastçılardan bazılarıyla ve Konsey'in yüceltilmiş bir fahişe olarak kullandığı gizli bir ajanla ilgili. Her iki durumda da Irklar, çiftleşme ateşinin eşlerini ve hatta laboratuvarlarda sorumlu oldukları kişileri riske atabilecek pozisyonlarda bulunuyorlardı."

"Bilinçaltının ısıyı engellemesi o zaman?" diye düşündü düşünceli bir şekilde. Bu hiç düşünmediği bir şeydi.

"Bu iş fena halde karışacak Styx," dedi ve dosya yığınlarına bakıp iç geçirdikten sonra yüzünü buruşturarak ona döndü. "Uyumluluğu kanıtlayabilirim, çiftleşme hormonunun sisteminizde olduğunu kanıtlayabilirim, ama sadece çok küçük miktarlarda. Eğer Jonas onu Irk Yasası'na göre suçlamak isterse bunu engellemek için yeterli olur mu bilmiyorum."

"Bunu bir meydan okuma olarak kabul et," diye hırladı. "Ne yapman gerektiği umurumda değil Nikki, ama bana burada yardım etmezsen sonunda ben de Irk Yasası'na tabi olacağım. Onunla kaçacağım. Onu benden almasına izin vermeyeceğim."

Bu itirafı yapmak kolay olmamıştı. Styx, İnfazcı pozisyonunu kabul ettiğinde ettiği Irklara, Wolfe'a ve Büro'ya sadakat yeminini çok ciddiye alıyordu. Bu yemini bozma düşüncesi onu acı ve kayıp duygusuyla doldurmuştu.

Haven, Wolfe'un burada kurduğu topluluk ailesiydi, eviydi. Buradan ayrılmak asla kolay olmayacaktı ama eşi için bunu seve seve yapardı. Eşini korumak için, onu tehlikeye atacak her yemini bozabilir, her yemine ihanet edebilirdi.

"Günün birinde biri Jonas Wyatt'ı öldürecek ve büyük ihtimalle eşine ömür boyu huzur verecek," diye homurdandı Nikki sonunda, bir elini kalçasına dayayıp diğer elinin parmaklarıyla çenesini ovuştururken. "Bu yüzden biz Kurt'unuzun neden geri çekildiğini çözerken Jonas'ı engellemenin bir yolunu bulmalıyız."

Styx gözlerini ona dikti. "Kurt'um tutmuyor Nikki. Aksine, baskınlık için savaşıyor. Tereddüt eden benim Irk genetiğim değil. Storme'dan şüpheleniyorum. Kurt'um onun zorlanmasına izin vermeyecektir. Belki de şu anda çiftleşme ısı, duygularının içinde oluşturduğu çatışmayla dengeleyemeyeceği bir şeydir."

Yavaşça başını salladı, ancak yüz ifadesi saf bir şaşkınlıktı. Aynı kafa karışıklığı onu da dolduruyordu.

"Bu mümkün olabilir, ancak ana kadarki testlere dayanarak bir sonuca varamadım. Sabah daha fazla örnek aldığımda, belki de dediğiniz gibi son zamanlarda çiftleşme kokusunu tespit ettiyseniz, daha fazla göstereceklerdir."

Styx başını salladı. "Bir şeyler bul Nikki. Açlık içimi kasıp kavuruyor. Yemin ederim, gittikçe şiddetlenen bir ateş gibi hissediyorum. Eğer yakında bir şey olmazsa, o zaman bir kez serbest kaldığında, özgür olmak için savaşılan daha hayvani tarafı kontrol edemeyebilirim."

Eşini dehşete düşürecek tarafı. Dindirilemeyecek bir açlık, anlayamayacağı ve onu asla affetmeyebileceği bir sahiplenme.

Baskınlık bir Irk özelliğiydi, ancak özellikle Kurt Irkları buna iki kat daha fazla sahipti. Çakallar bile eşleri üzerinde Kurt Irkları kadar yoğun ve yakıcı bir hakimiyet ihtiyacı duymazdı. Cinsel olarak ortaya çıkan ve genellikle meydan okunduğunda, eşlerini boyun eğmeye zorlamak için güçlü bir ihtiyaçta birleşen bir baskınlık. Bir eş kendi hayatını ya da çiftleşmeyi tehlikeye attığında, hayvan genetiği bir yumrukla devreye girer ve Kurt'un hakimiyetini eşinin bilinçaltına kazıyacak bir eylem için yakıcı bir açlığa dönüşürdü.

Styx'in kabul etmekten hoşlandığı bir şey değildi, türediği Kurt bu kadar bunaltıcı olabilirdi. Daha önce böyle bir şey hiç olmamıştı ve şimdi bununla nasıl başa çıkacağından emin değildi.

Tek bildiği bir şeyler yapılması gerektiğiydi.

"Bu gece senden daha fazla örnek alayım, sonra sabah ne gösterdiklerine bakarım." Nikki arkasını döndü ve mutfağın yan tarafındaki depoya koştu. Birkaç dakika sonra, kulübesinden her çıkışında yanında taşıdığı ağır siyah çantayla geri döndü.

Çantayı masanın üzerine koyarak açtı ve içinden iki adet kapalı numune kabı çıkardı. "İdrar ve meni." Sterilize edilmiş kapları adamın eline tutuşturdu. "Döndüğünüzde kan ve tükürük alacağız."

Adam plastik bardaklara teslimiyet duygusuyla bakarken kadın ondan uzaklaştı. Bekârlığının vücudundan akıp gittiğini hissedebiliyordu ama hissedeceğini düşündüğü güçsüzlük yerine, sadece yaklaşan bir tehlike duygusu hissedebiliyordu.

Eğer bu sorunu çözmezse, eşine sahip çıkmazsa, onu sonsuza dek kaybedebilirdi. Ve ukala, savunmasız, çirkin Storme'u kaybetmek, hayatta kalmayı hayal edebileceği bir şey değildi.

BÖLÜM 8

Storme, Dr. Armani'nin son birkaç saat içinde kullandığı malzemeleri taşıdığı ağır, eski moda siyah çantaya geri koymadan önce basınçlı şırıngadan dördüncü kan şişesini çıkarmasını sessizce izledi.

Her zamanki gibi gelmişti ama bu sabah normalden daha niyetli görünüyordu.

Tükürük ve vajinal sürüntü örnekleri alınmış, Storme'un kolunun yanı sıra uyluğunun iç kısmından da bir deri sıyrığı alınmış; Styx'in bir gece önce onu ısırıldığı yerden örnek alınmış ve dört tüp kan alınmıştır.

Doktor torbanın kapağını kapatırken "Hangi Cins bulaşıcı?" diye sordu.

Numunelerin her gün alınmasının başka bir nedeni olduğunu düşünemiyordu. Laboratuvarlarda belirli prosedürleri bilecek kadar uzun süre yaşamıştı. Oraya gittiğinden yana on yıl geçmiş olabilirdi ama laboratuvarlardaki ırklardan herhangi biri hasta görüldüğünde babasının onun iç yanağından örnek aldığını ve kan aldığını çok net hatırlıyordu.

Vajinal sürüntü ve deri kazıntısı yeni bir şeydi, ancak son on yılda daha kapsamlı testler ve daha iyi prosedürler geliştirildiği için buna izin verdi.

"Kimse bulaşıcı değildir, Bayan Montague." Doktor, giydiği ince tıbbi eldivenleri çıkarıp laboratuvar önlüğünün ceplerine sokarken ona soğuk bir gülümseme verdi.

"O zaman neden her gün muayene ve numune alıyorsunuz?" Elini doktorun çeşitli şişeleri sakladığı çantaya doğru salladı. "Biz laboratuvardayken, bunu sadece bir Cinsin bulaşıcı olabileceğini düşündüklerinde yapıyorlardı."

"Başka sebepler de var." Doktor, yatağın yanındaki pelüş koltuğa oturmadan önce omuzlarının üzerinde sallanan uzun saç örgülerini geriye doğru taradı.

"Peki bu diğer nedenler neler olabilir?" Storme kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve merakla doktora baktı.

Nikki Armani'ye tam olarak güvenmiyordu. Diğer kadın bir Irk doktoruydu ve saf kan topluluklarından gelen birçok rapora göre, Konsey'in bir parçasıyken bile Konsey'e karşı çalışmıştı.

"Kendinizi rahatsız hissediyor musunuz? Herhangi bir şeye karşı olağandışı bir tepki verdiniz mi?" diye sordu doktor.

"Ne gibi?" Storme şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Ne , Dr. Armani?"

"Bazı cevaplar." Doktor soğukkanlılığını ve soğukkanlılığını korudu. "Hem sizin hem de bizim güvenliğimiz için Cennet'e gelen herkesin testlerden geçmesi gerekiyor."

"Sanki bir Cinsmişsin gibi konuşuyorsun," diye yorum yaptı Storme. "Değilsin. Sen insansın."

Nikki başını eğdi ve merakla ona baktı. "Benim gözümde hiçbir ayırım yok Storme ve Irk kurallarına göre dünya mahkemelerinin gözünde de hiçbir ayırım yok."

Bu bir ayırım olmadığı anlamına gelmiyordu. Sadece Irkların insani yönlerinin, o anın siyaseten doğru ve siyaseten güvensiz dünyasında sempati uyandıracak kadar güçlü olduğu anlamına .

Irklara yapılanların doğru ya da adil olduğu düşünülemezdi ama bu onları insan da yapmazdı.

"Ama bunun doğru olmadığını biliyorsunuz," dedi yumuşak bir sesle. "Laboratuvarlarda çalıştınız Dr. Armani, onların insan olmadığını biliyorsunuz."

Armani'nin bakışları bir düşünceli bir hal aldı ve ardından bakışlarını bir kınama parıltısı doldurdu. "Storme, sana acıyorum ve senin gibi Irk insanlığının eşsiz gücünü kabul etmeyi reddedenlere acıyorum."

"Onların gücüne saygı duyuyorum, Dr. Armani," dedi yumuşak bir sesle. "Tıpkı hayvan kuzenlerinin gücüne ve zekâsına saygı duyduğum gibi. Ama genetiklerini taşıdıkları yaratıklarda olduğu gibi, onlara boğazımı açmamam gerektiğini iyi biliyorum. Zor yoldan daha iyi öğrendim."

Kardeşinin bir Çakal Irkı'nın dişlerinin keskin, kana susamış kenarında ölmesini izleyerek.

Doktor yavaşça öne doğru eğildi. "Styx sizi öptüğünde, onun öpücüğü ile Cins olmayan bir adamın öpücüğü arasında bir fark var mı Bayan Montague? O adam sizinle sevişirken

sana dokunuyor, bir insanla mı yoksa bir hayvanla mı birliktesin? Söyle bana." Storme'un boynundaki ize baktı. "Onun için boynunu açıyor musun?"

"Hâlâ bir fark var," diye fısıldadı. "Sadece senin kabul etmek istemediğin bir fark."

Diğer kadının gülümsemesi hem acıma hem de öfke doluydu. "Büyükbabamın bize geçen yüzyıldaki ırk çatışmalarıyla ilgili hikayeler anlattığı zamanları hatırlıyorum. Çift ırklı çocuklar olarak derimizin rengi ya da anne babamızın derisinin rengi yüzünden nasıl daha az insan olarak görüldüğümüzü. Mahkemeler tartıştı, kardeşler ayrıldı ve insanlığımızın değerini korumak için bir savaş verildi. Bu kadın ve erkeklerin gururlu ve son derece zeki avcılarının genetiğini taşımaya zorlanmış olmaları daha az insan yapmaz. Benim fikrimi sorarsanız, bizden farklı olarak yaşamın değerini bilmeleri onları bizden çok daha üstün kılıyor."

Doktor odadan hışımla çıkmadı, yavaşça ayağa kalktı, Storme'a tiksintiyle başını salladı, çantasını aldı ve sakince uzaklaştı.

Ve hâlâ Storme'un sorularına cevap vermemişti. Örneklere neden ihtiyaç duyuluyordu ve neyi test ediyorlardı? Ama Storme'ye bıraktığı şey, öncekinden çok daha fazla çelişkiyle dolu bir zihindi.

Styx'le seks yapmanın zevkten başka hiçbir farkı yoktu. Styx ona dokunduğunda kalp atışları üç katına çıkıyor, onu öptüğünde öpücüğün verdiği zevkten başka hiçbir şey hissetmiyor, onunla seviştiğinde ise bir kadının hayal edebileceği tüm o aç ve yoğun zevkle sevişiyordu. Bazen ona kendi kadınlığını öylesine keskin bir güçle hissettiriyordu ki, bu onu neredeyse boğuyordu.

Kendisini, sevgilisinin tüm dikkatini üzerinde toplayan bir kadın gibi hissetmesini sağlamıştı. Ve bu daha önce hiç bilmediği bir şeydi.

Ona sarıldığında, onu bir hayvan olarak görmüyordu. Günün soğuk ışığında, kendini neyin içine soktuğunu merak ediyordu, çünkü duygularını hissedebiliyordu ve

duyguları deęiřiyordu. Ve bu onu dehřete dūřürdü, çünkü bunun hayatı için belirledięi tüm rotayı da deęiřtireceęini biliyordu.

"Merhaba, burada kimse var mı?" Selamlama sesi yatak odasından, sadece bir kişiye ait olabileceğini bildiği bir sestten geldi. "Styx, hadi tatlım, kontrol için çikolata ve şarap getirdim."

Storme'un başi döndü, ince, narin bir beden sanki orada bulunmaya alışkınmiş gibi yatak odasına adım atınca gözleri kısıldı.

Cassandra Sinclair. On dokuz yaşında, yaratılan tek Coyote/Kurt karışımı ve Irk Yasası konusunda en önde gelen otorite olduğu söylenen Sinclair, kapının girişinde durmuş, sanki buranın sahibiymiş gibi çerçeveye yaslanmıştı. Gözleri Storme'a dikilmıştı, ifadesi yumuşaktı ama biraz da küçümsüyordu.

Daracık bir jean şort ve neredeyse hiç olmayan yarışçı bir atlet giymişti, dolgun göğüsleri belli ki bağlanmamış bir şekilde üst kısma baskı yapıyordu, uzun, gür siyah bukleler kalçalarına ve omuzlarına doğru yuvarlanırken, olduğu söylenen hukuk dehasından ziyade baştan çıkarmak için giyinmiş genç bir Lolita gibi görünüyordu.

Cassandra Sinclair, tüp bebek yöntemiyle yaratılmış ve annesi tarafından dünyaya getirilmiş olan benzersiz Irk statüsü nedeniyle Genetik Konseyi'nin başına koyduğu ödöl için çok aranılıyordu. akal ve Kurt DNA'larının harmanlanması, Cassandra'nın annesiyle elde edilen başarıya kadar bilim adamlarının her denemesinde başarısız .

Suluk mavi gözleri Storme'un üzerinde gezindi, onu değerlendirdi ve eğer kızın bakışlarında gördüğü mesaj bir şey ifade ediyorsa, genç kadının Styx'le ilgili planları için kesinlikle bir tehdit olarak görölmüyordu.

Çikolata ve şarap mı? Hayır, Storme öyle düşünmüyordu.

"Styx burada değil." Yatağın kenarından kalktı ve temkinli bir şekilde kızın karşısına geçti. "Ve sanırım sen de onun burada olmadığının farkındasın."

Siyah kaşları kadınsı bir kibirle kalktı. "Burada olmadığını bilseydim başka bir yere bakardım." Cassandra yatak odasına bakarken ses tonunda bir kahkaha damarı, alayı bir ton vardı. "Normalde onu bulmak oldukça kolaydır. Neden saklandığını merak ediyorum." Onun Storme'dan saklandığına inandığına hiç şüphe yoktu.

Storme başını eğip ona baktı ve kızın Styx'in neden orada olmadığını değil de neden nerede olduğunu sormadığını merak etti.

"Styx sana nerede olduğunu söylemezdi," dedi Cassandra usulca, dudaklarındaki gülümseme içini bir inançsızlık dalgasının kaplamasına neden olmuştu. Cassandra onun ne düşündüğünü bilemezdi. "Pencerelerdeki parmaklıklardan ve dışarıdaki muhafızlardan senin bir mahkûm olduğun belli, bu yüzden sanırım onun nerede olduğunu senden öğrenmek oldukça gereksiz olurdu?"

Soru sorar gibi yapmıştı ama Storme bunun kasıtlı olduğu hissinden kurtulamıyordu, açık mavi gözlerindeki parıltıyı görmezden gelemiyordu. Jonas Wyatt'ın gümüş bakışları kadar ürkütücüydüler.

"Madem burada bir mahkûm olduğunu biliyorsun, o zaman neden Styx'i aramaya geldin?" Storme, ödünç aldığı tişörtünün üzerinde kollarını kavuştururken yüzleşmek istercesine sordu.

Cassandra'nın dudakları tekrar kıvrıldı. "İznim olmadan kıyafetlerimi ödünç vermesi konusunda Styx'le konuşmam gerekecek. Bu benim en sevdiğim tişörtlerimden biri." Kızın sesinde bir öfke vardı, Styx'in Storme'a kendisine ait olan bir şeyi ödünç verdiğini öğrenmekten memnun olmadığını gösteren bir öfke.

"O giysileri burada bırakmıştım, aklıma geldi de," diye mırıldandı Cassandra. "Üzerimde çok daha iyi duruyorlar."

Kot pantolon biraz uzundu. Cassandra, Storme'dan bir santim kadar daha uzun, kıvrak ve ince bir vücuda sahipti. Storme onun biraz hippy olduğunu biliyordu ve bu da kötü oldukça dar yapıyordu. Cassandra'nın göğüsleri daha dolgun olabilirdi, bu da tişörtün neden biraz bol olduğunu açıklıyordu.

Storme'un dudakları gerildi. "Onları geri almak ister misin?" diye sordu sahte bir tatlılıkla.

"Önce onları yıkayabilirsin." Cassandra omuz silkti. "Umarım külot giyiyorsundur."

Storme derin bir nefes aldı. Diğer kız bir Kurt Irkı için son derece sinsi davranıyordu.

Storme, "Aslında bilmiyorum," dedi. "Ama kotun güzelce durulanmasını sağlayacağım."

"Sende kalsınlar." Cassandra doğruldu, bakışları birden daha niyetli, daha keskin oldu. "Seni aşağılık hissettirmek istememiştim."

Styx kıyafet istemediği için üzgün." Bu kadın deli miydi?

Storme ona, "Giysileri geri alabilirsin," diye güvence verdi.

Cassandra başını salladı. "İhtiyacınız olursa ödünç alabileceğiniz daha fazla var. Burada, Haven'da sizin beden gereksinimlerinizi karşılayacak çok az Cins dişi var. En yakın ben olabilirim."

Storme onu dikkatle izledi. Cassandra Sinclair bir an için dünyadaki herhangi bir genç kız gibi göründü ama öyle değildi. Storme, Irklar için dünyaya sundukları yanılsama karşısında oldukları gerçeği korumanın ne kadar zor olduğunu hiç fark etmemişti.

Bir Cins erkekle seks yapıyordu ve şimdi burada, Konsey'in kendisine sahip olmak için üç milyon dolardan fazla ödeyeceği bir Cins dişinin önünde dururken, kendini yıllardır sahip olduğu birçok inancı sorgularken buldu. Sorulardan hızla uzaklaştı çünkü onları çok derinlemesine incelemenin sonuçlarından korkuyordu.

Storme'a bakarken Cassandra ne genetik mühendisliğinin bir mucizesi gibi görünüyordu ne de Genetik Konseyi'nin sahip olduğunu söylediği özel ve tehlikeli yeteneklere sahipti.

Anlamadığı ve muhtemelen kendisi için tehlikeli olabilecek biriyle yüzleşen herhangi bir normal genç gibi görünüyordu. Ve Storme, içini dolduran öfke ve hiddetin onu herhangi bir Irk için tehlike haline getirebileceği zamanlar olduğunu itiraf etti.

"Beni Nikki'nin mikroskop altında küçük numune slaytlarını izlediği gibi izliyorsun," diye güldü Cassandra.

"Fotoğraflarından çok daha farklı görünüyorsun," dedi Storme sessizce. "Biraz daha kısa ve kesinlikle daha güzelsin."

Konsey'in elindeki resimler ona soğuk bir zekâ görüntüsü veriyordu. Siyah-beyaz olan bu resimlerde saçları yüzünden geriye doğru toplanmıştı ve mavi gözleri olduğundan daha soluk görünüyordu.

Burada, gerçek hayatta, kırılğan, savunmasız ve enerji dolu görünüyordu. Bir an için bir şeyden tam olarak emin değilmiş gibi davrandı ama soğuk ya da tehlikeli görünmüyordu.

Cehennem, Storme'un büyüdüğü Omega yerleşkesinden hatırladığı hücre laboratuvarlarından sağ çıkabilecek gibi görünmüyordu.

"İltifatınız için teşekkür ederim, sanırım." Cassandra'nın yüzünde beliren gülümseme hem rahatsız edici hem de sıcaktı.

"Sanırım Styx'in bugün yapacak işleri vardı," dedi Cassandra ve içini çekti. "Gerçekten harika, nadir bulunan bir çikolata arıyorduk ve sonunda buldum. Bugün sipariş ettiğimiz şarapla birlikte geldi. Bilmek isteyebileceğini düşündüm."

"Burada olduğunu ona haber vereceğim Cassandra." Storme unutabilmeyi diledi. Styx'in bu genç kadınla çikolata ve şarap paylaştığı düşüncesi hiç de rahatlatıcı bir duygu değildi.

"Bana Cassie de. Günün birinde arkadaş olabiliriz." Cassie başını eğdi, bakışları aynı anda hem gizemli hem de keskin ve niyetliydi. Sanki yüzeyin ötesinde Storme'un kimsenin görmesini ya da bilmesini istemediği bir parçasını görebiliyordu. Özellikle de Irklar'ın. "Canavar olmadığımıza karar verirsen tabii."

"Arkadaş olabilir miyiz?" Storme şaşkınlıkla sordu. "Umarım yakında ayrılacağım Cassie. Irk toplumu dışında çok fazla sosyalleştiğinden şüpheliyim. Canavarlara gelince, hayır, seni bir olarak görmüyorum." Şu an için. Ve bu ifade Styx onu kaçırmadan önce tanıştığı Irkların çoğu için geçerli değildi.

"Sosyalleşme kısmı oldukça doğru. Bir de kafamdaki o iğrenç fiyat var," dedi Cassie alaycı bir şekilde, ama Storme sesinde bir acı olduğuna yemin edebilirdi. "Ama Irk sosyal hayatı her geçen gün gelişiyor ve küçük partilerimizden keyif alıyoruz." Cassie ve ailesinin birkaç ay önce Lawrence Adası'nda katıldığı gibi partiler. Onun, gurur duyduğu parti lider Callan Lyons ve bir İnfazcı neredeyse ölüyordu.

Storme, "Raporlar Lawrence partisinde neredeyse öldüğünüzü belirtiyor," dedi.

Cassie güldü, ergenlik azmi yanılsamasını kesen acı, alaycı bir ses. Bir an için yüz ifadesi yaşından çok daha olgun ve gelecekte çok daha korkaktı.

"Eski bir Konsey eğitmeni, Jason Phelps." Cassie sıkıca yutkundu. "Artık Seth Lawrence'ın karısı olan Dawn'ı gerçekten istiyordu. Konsey'deydi.

yaratıldığı laboratuvara götürdü ve çocukken ona terör estirmesine ve tecavüz etmesine izin verildiği için, artık bir yetişkin olduğu için bunu yapabileceğine karar verdi. Sanırım ben sadece biraz fazlaydım. Üç milyon dolar vazgeçmek için çok büyük bir para, değil mi?"

Jason Phelps. Storme Jason Phelps'i tanıyordu. Bir süredir ağabeyinin arkadaşıydı. Bir an için hafızasında bir şeyler canlandı. Ağabeyi bir gece geç saatte eve girmişti, öfkeliydi, Jason onu içeri kadar takip ederken yüz ifadesi gergin ve sertti.

Onu uyandıran ve yatağından kaldıran konuşmayı, daha doğrusu gürültülü tartışmayı hatırlamıyordu. Ağabeyi o kadar öfkelenmişti ki sonunda Jason'ın suratına yumruğunu indirmiş ve onu evin kapısından dışarı atmıştı.

Storme içinde yükselmeye başlayan panik duygusuyla savaşıırken, "Üç milyon dolar çok para," diye onayladı. Bu genç kadının çektikleri, hayatı boyunca katlandığı şeyler cehennem gibi olmalıydı. Storme yalnızdı ve yıllarca Konsey'den kaçmak için mücadele etmişti. Ama dürüst olmak gerekirse, onu ciddi bir şekilde takip etmemişlerdi, çünkü son zamanlara kadar kimse sahip olduğu bilginin önemine inanmamıştı.

Cassandra Sinclair'in aksine. Yaptığı her hareket, aldığı her nefes, Konsey'in onu yok etmek için bir servet ödemeye hazır olduğunun bilincindeydi.

Cassie merakla onu izledi, bakışlarında bir soru vardı. Hiç şüphe yok ki Cassie, Cassie'nin cevabını, kalbinin kontrol edemediği ağır ve sert çarpışını fark etmişti.

"Jason öldürüldü, değil mi?" Cassie başka bir şey söylemeyince Storme sordu.

"Bir keskin nişancı, kim olduğunu hâlâ öğrenemedik." Cassie sert bir nefes alırken ellerini kot pantolonunun arka ceplerine soktu. "Neyse ki hayatta kaldım. Alternatifi bu kadar iyi olmazdı."

"Peki alternatif neydi?" Storme sordu.

Cassie ona sert bir gülümseme verdi. "Benimle ilgili olarak Irk topluluğu arasında daimi bir düzen var. Eğer kaçırılırsam ve kurtarılmam mümkün olmazsa, o zaman beni seven insanlar tarafından öldürüleceğim. Ve inanın bana, bu bir Irk laboratuvarında yaşamaya tercih edilir."

Storme irkildi. Omega laboratuvarlarını, yaralı ya da deneysel Irkların tutulduğu hücreleri hatırladı. Cassie deneysel bir Irk olarak kabul edilebilirdi. Kafese kapatılacak, çıplak tutulacak, test edilecek, incelenecek ve bir hayvanın bile katlanmaması gereken bir hayata katlanmaya zorlanacaktı.

Bunun farkına varan Storme'un kalbi sıkıştı, midesi bulandı. Konsey, Irkların yaratılmasında ve onlara yapılan muamelede hatalıydı. Storme bunu başından beri biliyordu. Peki bu onu ne kadar haklı kılıyordu?

Bu, geri ittiği bir soruydu, henüz odaklanamadığı bir soruydu.

"Kendi halkının seni idam etmesi senin için sorun değil mi?" diye ağır ağır sordu Cassie'ye, babası ya da kardeşi bu durumda olsaydı bunu bilerek nasıl yaşayabileceğini merak ediyordu.

Cassie'nin gülümsemesi acıydı. "İnan bana Storme, tecavüzlere, dayaklara ve Konsey'in üzerimde yapacağı deneylere katlanmaktansa ölmeyi tercih ederim. Ölüm bir tatil olurdu."

Storme diğer kızıdan uzaklaştı ve parmaklıklı pencereye doğru yürüdü. Böyle bir şekilde yaşamayı hayal bile edemiyordu. Cassie en azından bir insan olarak yetiştirilmişti; yıllarca ne olduğunu ya da nasıl yaratıldığını bilmemişti. Yine de bilim adamları, içinde olduğuna inandıkları hayvanı bulmak için onun özgürlüğünü, insanlığını elinden alacaklardı.

O, en azından zihinsel ve psikolojik olarak bir insandı. Sevdiği insanların ellerinde ölüm tehdidiyle yaşamak zorunda korkunç bir ağırlık olmalı. Bu kadar genç olmak ve onun olabilecek hayallerin, sahip olabileceği geleceğin asla olamayacağını kabul etmek zorunda kalmak.

Cassandra Sinclair, üniversiteyi dört gözle beklemeyen genç bir kadındı. Güvenlik, huzur ya da mutluluk yanılsaması asla onun olmayacaktı. Yine de buradaydı, gülüyordu, şakalaşıyordu. Aslında son on yılda Storme'dan çok daha iyi durumdaydı.

"Yorulдум..." Storme'un yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Sadece yalnız kaldığında duygularını ve düşüncelerini yeterince sıralayabilirdi.

babasına verdiği söze sadık kaldı.

"Hayır, yorgun değilsin." Storme dönüp bakışlarıyla buluşmayı reddederken Cassie bu bahaneyle alay etti. "Sorun ne Storme, gerçeklik fikrin bir şekilde sarsılıyor mu?"

Sarsılan onun gerçeklik fikri değildi. Geçmişe, geleceğe ve inandığını düşündüğü her şeye dair fikirleriydi.

"Kim olduğumu biliyorsun. Ben laboratuvarlarda büyüdüm. Irkların ne olduğunu, ne olmak için yaratıldıklarını gördüm," diye fısıldadı Storme. "Ailemin kim olduğunu biliyorsun..."

Cassie başını sabırsızlıkla sallarken yüzünde sinirli bir ifade vardı.

Cassie, "Baban ve kardeşin Breeds'in dostlarıydı ve ölümleri korkunç bir trajediydi, bunu biliyorum," dedi. "Başka bir eğitime karşı açılan bir davayı incelerken onların dosyasına rastladım. Ancak sen farklı bir hikâyesin, değil mi Storme? Yarın hepimiz ölsek bile olmazdı."

"Bu doğru değil." İçgüdüsel olarak içinde yükselen öfkeyle arkasına döndü.

"Styx'i bir süre daha yanında tutmak isteyebilirsin." Cassie alaycı bir şekilde güldü. "Evcil damızlık rolü oynamak için belki? Ama geri kalanımız cehenneme gidebilir, değil mi?"

"Hayır." Başını salladı, ancak bunun genel olarak Irklar hakkında sık sık yaptığı bir yorum olduğunu biliyordu. Umurunda olsa bile cehenneme gidebilirlerdi.

Styx'in ölmesi, kahkahalarının, cazibesinin ve hıncı çapkınlığının sönmesi ya da soğuk bir hücreye kapatılması düşüncesi dayanabileceğinden çok daha fazlaydı.

Ve garip bir şekilde, bir gece önce gördüğü gibi toplantıların bir daha asla gerçekleşmeyeceğini bilme düşüncesi göğsünü pişmanlığa benzer bir şeyle sıktı.

Irkların laboratuvarlarda hiçbir zaman böyle bir araya gelmediğini biliyordu. Onlar için sıcaklık, huzur ve sevgi yoktu. Irk genetiğine sahip olmayan bir insan bile bir hayvana dönüştürülebilirdi. Peki ya o insan başlangıçta hayvan genetiğine sahipse? Genetik sadece dünyadaki en vahşi hayvanlardan alınmamıştı,

ama aynı zamanda dünyanın tanıdığı en suçlu beyinlerden toplanan DNA'lardan ne üretilecekti?

Bu süreç Breeds'i ortaya çıkardı.

"Bak, cehennemî yaşadın, baban ve kardeşin öldürüldü ve eminim hepsini gördün, ama biliyor musun Storme, onlar bir seçim yaptılar ve ona sadık kaldılar. Baban sana her ne verdiyse, bir sebepten dolayı verdi. Çünkü buna ihtiyacımız olabilir..."

"Dur." Storme kelimeyi ya da bu işin artık bitmesi talebini zapt edemedi. "Beni tanımıyorsun, babamı ya da kardeşimi de tanımıyorsun. Sana verecek hiçbir şeyim yok, bu kadar basit. Sen, Styx, Jonas Wyatt ve almanız bunu kabul etmek zorundasınız."

"Ama Navarro seni tanıyordu," diye araya girdi Cassie. "Ve Navarro, babanla kardeşinin bazı ayrıntıları sakladıkları ve bazı Irkların kaçmasına yardım etmek için onunla birlikte çalıştıkları zamanları çok iyi hatırlıyor. Irklar için hayatlarını tehlikeye attılar ve ona yok ettikleri sırların anahtarının sende olduğunu söylediler."

"O zaman ona yalan söylediler. Ve bunu ona söyleyerek hayatımı riske attılar," diye öfkeyle bağırdı Storme. Eğer Navarro böyle bir dost olsaydı, eğer babası Irkların veri çipine sahip olmasını isteseydi, o zaman mutlaka bir şeyler söylerdi. "O laboratuvarlarda ben de vardım Cassie. Kendileri için aldıkları her riskte beni de aynı ateş hattına soktular. Söyle bana, baban da aynısını yapar mıydı?"

"Babamın üstlendiği her savaş benim de savaşım olacaktır," dedi Cassie ona şiddetle. "Biz hayvan değiliz, canavar da değiliz ama senin inandığın bu değil, değil mi? Görmek istediğin şey de bu değil. Styx'i becermek senin için sorun değil ama söyle bana, onu korumak için önünde durur muydun? Dünyaya sevgilinin insan olduğunu ve yaşamayı hak ettiğini savunur muydun? Ve eğer yaparsan, onun arkadaşı için de tartışır mıydın? Sürü arkadaşı için? Onun alfası?"

Storme sert ve titrek bir nefes aldı. "Gitmeniz gerekiyor."

"Kendine acıman ve yargılayıcı ırkçılığın içinde yuvarlanabilesin diye mi?" Cassie'nin gülümsemesi alaycı ve tiksintiyle karıştı. "Elbette, Storme, şimdi gidiyorum. Styx'e onu aradığımı söylediğimden emin olun." Cassie durakladı, sıkı ve kendinden emin gülümsemesi eleştirel bir ifadeyle doluydu.

Yüzünde bir kesinlik vardı. "Sen gittiğinde, o yine benim olacak. Sabırlı olabilirim. Değil mi?"

Cassie'nin bakışları bir an için kadınsı bir güvenle parladı. Bir şekilde Styx'i elinde tuttuğunu hissetti, küçük bir çikolatayı paylaşmanın çok ötesinde bir tutuştu bu.

"Styx senin için biraz yaşlı değil mi?" Storme sıkıca sordu. "Kendi yaşına daha yakın birini isteyeceğini Cassie."

"Yaşlı erkeklerden hoşlanırım," diye güvence verdi Cassie. "Özellikle Styx'i seviyorum. Eğlenmemi sağlıyor. Başka sevgilileri olabilir ama her zaman bana geri döner. Ve ikimiz de biliyoruz ki senin buralarda takılmaya hiç niyetin yok, değil mi Storme?"

Nefes alış verişini kontrol etmek, içini ve dışını öfkeyle doldurmamak için kendini zorlamak zorundaydı. Hissetmemesi gereken bir öfke. Cassie'nin de söylediği gibi, burada kalmaya hiç niyeti yoktu. Tek kesin planı, boşluğu bulduğu anda buradan kaçmak ve asla arkasına bakmamaktı.

Yine de Cassie ile aynı fikirde olmak için kendini zorlayamadı. Diğer kızda onu temkinli olması, düşündüklerine, hissettiklerine ve söylediklerine dikkat etmesi konusunda uyaran bir şeyler vardı.

Cassie yavaşça gülümsedi. "Sen zeki bir kadınsın, Storme. Bu kadar inatçı olman da çok kötü. Dostlarının kim olduğunu ve düşmanlarının senden ne istediğini anlasaydın hayat senin için daha iyi olabilirdi."

"Yani ırklar benim arkadaşlarım mı?" Storme acı acı sordu. "Gülümseyerek boynumu açmalı ve en iyisini mi ummalıyım?"

"Bu, boynunuzu maruz bıraktığınız Irka bağlı." Cassie açıkça ona gülüyordu. "Sanırım yıllar içinde kızdırdığın birkaç tane olabilir. Styx seni kendisine ait olduğunu ilan etmedikçe, sırf bu yüzden seni kıştırabilirler. Ve eminim ki Konsey Çakalları gerçek bir zarar vermekten çok mutlu olurlar ama Haven'ı gerçekten tehdit edene kadar korkacak pek bir şeyin olduğunu sanmıyorum."

"Peki Haven'ı tehdit etmek için ne gerekiyor?" Storme kollarını savunmacı bir tavırla göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve Cassie'ye ters ters baktı.

Garip bir şekilde, Cassie'nin haklı olduğunu, farklı koşullar altında arkadaş olabileceklerini hissetti. Ama bu

farklı koşullar değildi, bu gerçeklikti ve bu gerçeklikte arkadaş değillerdi. Görebildiği kadarıyla arkadaş olma şansları yoktu.

Cassie düşünceli bir tavırla, "Kaçmak," diye cevap verdi. "Yapman gereken bu Storme. Çünkü kaçarsan, kimsenin sahip olmadığı, bizim için tehlike oluşturabilecek bir bilgiyle kaçmış olursun. Ne planladığına, ne kadar inatçı kalmaya kararlı dikkat et Storme. Çünkü kaçarsan, benim gibi Konsey'in de seni almasına izin veremeyiz."

"Yani değerli alfanız beni öldürtecek mi?" Storme öfkeyle ısırdı.

"Bu iş bana düşer."

Hem Cassie hem de Storme dönüp Styx'in yüzündeki amansız ifadeye ve gözlerini dolduran soğuk, sert kararlılığa şaşkınlıkla baktılar.

Panik, korku; bunlar içinde hızla kontrolden çıkan bir kasırga gibi yükseliyordu. İçindeki kararlılığın son zerresini kontrol edemediği bir şey gibi.

Onun yüzündeki gerçeği görebiliyordu. Eğer kaçarsa, Cennet'te çalışan insan askerlerin bile sahip olmadığı bilgilere sahip olacaktı.

İnsanlar sadece güvenlik alanlarıyla sınırlıydı. İletişim sığınakları, güvenli girişler. Küçük ev kümelerinde dolaşmıyorlardı ve muhtemelen en güvendikleri kişiler dışında sadece birkaçı alfa ve ikincisinin evlerinin yerini biliyordu.

Bu bilgi için ağır bir bedel ödeyecek saf kan toplulukları tanıyordu. Bu topluluğun liderlerine karşı hızlı bir intihar saldırısına bile yardımcı olacak herhangi bir bilgi için, başarıya yaklaşacak bir saldırı için bile.

Haven ve genel olarak Irklar için bir sorumluluktı ve içinde bulunduğu tehlikenin yavaş ve buzbilgisi boğazını sıkıyordu.

Bu Cins'le birlikte uyumuştu. Ona doğru kıvrılmış, kollarını etrafında hissetmiş ve kendini güvende hissetmişti.

Burada bile güvenlik bir yanılsamaydı.

"Nedense bu beni hiç şaşırtmadı." Hem Cassie'den hem de ondan uzaklaşırken kelimeleri zorla dudaklarından geçirdi. "İkiniz artık gidebilir misiniz? Eşlik etmekten sıkıldım. Burada duvarlara bakarak geçirdiğim zamanın tadını çıkarmayı tercih ediyorum."

Komplo kurmak ve plan yapmak için. Birdenbire, kaçış fikri hiç bu kadar zorunlu ve bir o kadar da ulaşılmaz görünmemiştir.

"Cehennem gibi," diye homurdandı Styx odaya girerken, sonra Cassie'ye döndü. "Burada ne işin var? Seninle bu akşam toplum merkezinde buluşacağımı haber vermiştim."

Cassie'yle konuşurken Storme arkasını döndü ve şaşkınlıkla ona baktı.

"Tuhaf," diye mırıldandı Cassie. "O mesajı almadım. Sipariş ettiğimiz çikolatanın bugün geldiğini haber vermek istedim. Dr. Armani gelecek haftaki partiye kadar çikolatayı ve yanında için sipariş ettiğimiz şarabı test edeceğine söz verdi. Bu gece kontrol ederiz diye düşündüm."

Tekrar Storme'a baktı. Onun bakışlarını yakalayan Storme, hissettiği öfke ve tiksintiden başka bir şey hissetmediğinden emin oldu.

"Bu gece olmaz Cassie," diye homurdandı ona dönerken.

Cassie güzelce dudak büktü. "Söz vermiştin, Styx."

"Ve söz verdiğimden beri bazı şeyler oldu," dedi, sesi sert ama yine de sıcaktı. Cassie'yle konuşurken ses tonunda Storme'un sinirlerini geren bir yumuşaklık vardı.

İkisinin de gözlerini istemesine neden olan şey neydi?

Parmakları bu ihtiyacı engellemek için kıvrılıyordu. "Styx, bu çikolata bana bir aylık harçlığa mal oldu." Cassie

Sesini kızgınlık doldururken ellerini kalçalarına dayadı. "Peki ya o şarap? O şarabın ne kadar tuttuğunu hatırlıyor musun Styx? Bir randevumuz vardı. Şu anki oyun arkadaşın yüzünden randevularını iptal edemezsin. Bana bunun sözünü vermiştin."

"Güncel bir oyun arkadaş mı?" Cassie ona ters ters bakarken ve Styx dönüp parmaklarını saçlarında gezdirip çaresizce yüzünü buruştururken Storme öfkesinden boğulmak üzereydi; elini kaldırdı ve ona bir şey fırlatmak için duyduğu inanılmaz dürtüyle savaştı. "Seni engellememe izin verme, Styx. Ve o küçük beyninin herhangi bir yerinde benim bir çeşit oyun arkadaşı olduğumu hayal bile etme. Git yemeğini ye."

çikolata." Alaycı bir sesle konuştu. "Şarabını iç." Gözleri açıkça yanlışı olan masum bir endişeyle genişledi. "Gerçekten iyi vakit geçirin. Eminim ben de kendimi eğlendirmenin bir yolunu bulurum." Öfkeyle dişlerini sıkmamak için elinden geleni yaptı.

Eğlendiklerini umuyordu. Eğer Cassie'yi beceriyorsa, babasının onu yakalamasını umuyordu. Daha da iyisi, Dash ve Elizabeth Sinclair'in bunu doğrudan ondan öğrendiğinden emin olabilirdi. Ne de olsa onlar normalde her gece avludaki toplantılarda hazır bulunurlardı.

Ve eğer gerçekten ama gerçekten şanslıysa, Dash Sinclair kızına dokunduğu için o piçi kısırlaştırmasını izlemesine izin verecekti.

"Gördün mü Styx?" Cassie belirgin bir heyecanla gülümsedi. "Hiç umurunda değil. Gel çikolatayı benimle paylaş, istediğini biliyorsun."

Styx yavaşça ona döndü.

"Başka bir zaman Cassie." Bu red cevabı karşısında kimse Storme kadar şaşırmamıştı. "Bu akşam yapmam gereken işler var. Belki yarın akşam, Storme yanımda olmadan yapmaya bu kadar kararlı olduğuna göre." Storme'a bir bakış daha attı, öfke patlaması kontrolünden çıkıp dişlerini birbirine vurmasına neden oldu.

"Harika. Sözünden dönmek yok." Cassie omuzlarını kavradı, parmak uçlarına gitti ve doğrudan dudaklarına gürültülü, şapırtılı bir öpücük kondurdu. "Yarın görüşürüz, tatlım."

Çocukluktan yeni çıkmış genç bir kadının tüm coşkusuyla zıplayarak odadan çıktı ve Storme bir an için ondan nefret etmekten başka bir şey yapamadı.

Çikolata ve şarap. Derin bir nefes aldı, kontrolünden çıkmakla tehdit eden öfke titremelerinin sınırını hissediyordu. Günlerce duvarlara bakmak için bu lanet evde sıkışıp kalmıştı. Televizyon kapalıydı, PDA telefonunu almamış olsalar bile internet çalışmıyordu ve kendisi de aylardır çikolata yememişti.

"İyi eğlenceler," diye ısırdı, adam dar gözlü bir şüpheyile ona bakarken dudakları tiksintiyle kıvrıldı.

"Cassie her zaman eğlencelidir," dedi usulca. "Ama unutma Storme, bana izin veren sendin."

Son bir sert ve iğrenmiş bakışla dönüp yatak odasından çıktı ve babası ile kardeşinin öldüğü geceden beri karşılaştığı en büyük tehditten uzaklaştı.

Aldatmak, baştan çıkarmak ve öldürmek için yaratılmış bir Cins'in cazibesi.

BÖLÜM 9

Styx içinde biriken öfkeyi, her zaman merkezinde bulduğu sükûnetle değiştirmek için mücadele etti. Yıllar önce öfkenin sadece muhakeme yeteneğini gölgelediğini, soğukkanlı bir mantık yerine duyguların hararetiyle verilen kararlara yol açtığını öğrenmişti.

Ve eldeki durumla başa çıkarken, soğukkanlı mantık galip gelecek ve ruhunu hala sağlam görecektik şeydi.

Cassie neşeli bir el evden çıkarken dişlerini sıkmaktan kendini alamadı. Cassie, durumun gerektirdiğini hissettiğinde biraz sorun çıkarıcı olabiliyordu ve şu anda kesinlikle ortalığı karıştırmaya çalışıyordu.

Ama ona duyduğu öfkeyle karışık bir memnuniyet de vardı. Küçük Storme'u, ertesi akşamı Cassie'yle Point'te çikolata ve bir şişe şarap içerek geçireceği düşüncesiyle deliye dönmüştü.

Nokta, Cassie'nin her akşam yemek için düzenlenen küçük toplantılara verdiği addı. Buraya yıllardır Nokta diyordu ve henüz kimse nedenini bilmiyordu. Şarap annesine yıldönümü hediyesiydi ve çikolata da Cassie'nin Styx'in ailesine hediye etmesi için bulduğu gurme trüf kekti.

Cassie bunu samimi, gözlerden uzak bir randevu gibi anlatmış ve küçük, cüretkâr bir gülümsemeyle bunu başarmıştı. Sonunda Storme'un bedeninden kıskançlığın ateşli kokusunu şiddetli, sıcak bir dalga halinde çekmeyi başarmıştı.

Sadece birkaç kırılma an sürmüştü ama oradaydı, duyuları yakıyor ve havayı kadınsı bir sahiplenmeyle dolduruyordu.

Kapıyı kapatıp mutfığa geçerken ensesini ovuşturdu. Buzdolabından soğuk bir çikolatalı kahve aldı, kapağını açtı ve iki yudumda içti.

Uyumak son zamanlarda pek yapmadığı bir şeydi. Umarım kafein enerji seviyesini, hâlâ yatak odasında somurtan inatçı küçük kızla yüzleşmesine yetecek kadar yükseltirdi.

Bu sözler hoşuna gitmişti. Storme onun yatak odasında bekliyordu. Keşke oraya girip eşi olarak hakkını talep etme hakkına sahip olsaydı. Güvenliğini talep etmek ve babasının ona verdiği veri çipini teslim etmenin mantığına onu ikna etmek.

Jonas onu almadan Haven'dan ayrılmayacaktı. O gün öğleden sonra Kurt-Çakal Irkı Yönetim Kurulu'nun önünde tavrını net bir şekilde ortaya koymuştu. Storme veri çipini teslim etmezse, Irk Yasası uyarınca tutuklanacak ve teslim edene kadar Sığınak'ta hapsedilecekti.

Bu düşünceyle dişleri birbirine çarptı.

Buna izin vermeyecekti. Eşi dağın altındaki penceresiz hücrelere kapatılmayacak, küçük kare bir odaya hapsedilmeyecek, hiçbir çıkış yolu olmayacak, esintiyi koklayamayacak ya da güneş ışığını hissedemeyecekti. Ve kesinlikle Jonas Wyatt'ın kontrolü altında olmayacaktı.

Jonas'a her ne kadar saygı duysa da, Storme'la birlikte Haven'dan uçmasına izin vermeden önce onu öldürürdü.

Bu düşüncenin hemen ardından yatak odasının kapısı sarsılarak açıldı ve sevgisinin, şehvetinin ve hızla kalbinin nesnesi, ona kızgınlıkla bakmak için oturma odasına adım attı.

"Hâlâ burada mısın?" diye sordu ona, ses tonundaki öfke zar zor gizleniyordu. "Şimdiye kadar gitmiş olman gerekirdi."

"Evet genç kız, *burası* benim evim." Ağzının kenarındaki köpek dişlerini gösterdiğinden emin olduğu dişlek bir sırıtış attı ona.

Kim olduğunu ondan saklamayacaktı. Bazen Storme'un onun bir Irk olduğu gerçeğini görmezden gelmek için mücadele ettiği ve kendisini onun da kendisi kadar insan olduğuna ikna etmekten başka bir şey istemediği izlenimine kapılıyordu.

"Evinizi size memnuniyetle iade ederim," diye mırıldandı mutfağa doğru ilerlerken, kalçaları sallanıyordu, tişörtünün altında göğüs uçları ve uzun siyah saçları omuzlarına dökülüyordu.

Vahşi, güzel bir kızdı, diye düşündü iç çekerek. Ve çok inatçıydı. Burnunun yuvarlak ucunu kaldırmıştı.

Kararlı çenesi eğikti ve o güzel yeşil gözleri küçümseme ve öfkeyle kısılmıştı ve havada sadece kıskançlığın en yumuşak ipucu dolaşıyordu.

Bu sahiplenme ateşi, belki de kadının ona karşı şehvetten daha fazlasını hissettiğine dair ilk işaretti. Bu kadının onun eşi olduğunu bilmek, henüz tam olarak alevlenmemiş olan çiftleşme ateşinin sınırını hissetmek ve tüm Irkların onun sahip olduğu şeyin kokusunu alacağını ve işaretini göreceğini, onun kendisi için bir hazine olduğunu bileceklerini bilmenin tatmininden yoksun olmak cehennem gibiydi.

İrk özgürlüğü elde edildiğinden ve çiftleşme ısısı gerçekleştiğinden beri, bu fenomenin farkında olan erkek Irklar eşlerini sabırsızlıkla bekliyorlardı.

Hem erkek hem de dişi Irklar arasında, çoktan çiftleşmemişlerse, doğanın Irklara verdiği bu hediyeden habersiz olanlar hâlâ vardı. Biyolojik bağın bilgisi son derece gizli tutulurdu ve bu hikayeyi anlatmaya cesaret eden herhangi bir İrk, tüm Irkların birleşik öfkesiyle karşı karşıya kalırdı.

"Bu kadar ağır ne düşünüyorsun? Küçük randevunu mu?" dedi onunla alay etmek için mutfığa girip cezveye doğru ilerlerken.

Styx iç çekti. Var olan tek çiftleşmemiş Cins olmak onun şansı olabilirdi. Lanet olsun, eğer bunun baskısı onun soğukkanlılığını da bozmaya hazır değilse.

Aleti sertleşmişti. Duruşunu değiştirdi, onun fark etmeyeceği bir şekilde baskısını azaltmanın bir yolu olup olmadığını merak ediyordu.

"Yapacak işlerim var, Şeker," diye cevap verdi, tezgâha yaslanıp ellerini arkasındaki arduvaz tezgâha dayadı ve sadece onu izledi. "Bir Breed'in hayatı çikolata ve eğlenceden ibaret değil, biliyorsun."

Çikolatayla süslenmiş etinin tadının nasıl olacağını merak etti. Gerçekten güzel, koyu ve tatlı, sadece bir parça kakao keskinliği. Yine de en çökmüş çikolata bile onun etinin tadına yaklaşamazdı.

"Evet, çikolata, şarap ve eğlence," diye homurdandı kahvesini yapıp mutfak dolaplarını karıştırırken. "Beni aç bırakmaya niyetin yoksa yiyecek bir şeyler almalısın."

Styx yanağını kaşıdı. "Evet, akşam yemeğine katkıda bulunmak için birkaç parça da almam gerekiyor. Önümüzdeki hafta domuz kızartması yapacağız ve müzikal açıdan daha yetenekli birkaç arkadaşımız biraz dans etmek için çalacak."

Onun arkasını kolladı, derin ve sert bir nefes alışını izledi. Gelecek hafta, eğer dikkat ederse şarap ve çikolatanın gerçek doğasını öğrenecekti. Çiftleşen tüm çiftler çiftleşmelerinin yıldönümünü toplulukla birlikte kutluyordu. Kendilerine bahşedilen şeylerin ve laboratuvarlarda sürdürdükleri hayatlarına kıyasla şimdi sürdürdükleri hayatların tadını çıkardılar.

Ona isyankâr bir bakış fırlattı. "Beni kim götürüyor? Gardiyanlarımdan biri mi? Akşamları hiç ortalıkta olmadığın kesin."

"Sen de katılabilirsin Storme," dedi ona nazikçe. "Meydandaki etkinliklerden dışlanmış değilsin. Ancak bir refakatçi istersen, benimle gelmeyi tercih etmezsen Navarro'nun sana eşlik etmesini sağlayabilirim."

Yarın geceki kutlama için başka görevleri de vardı. Önümüzdeki birkaç saat içinde başlayacak olan domuz kızartma işinden sorumluydu.

"Unut gitsin." Dudaklarının isyankâr duruşu, kutlamaya katılmadan önce dişiyle tırnağıyla mücadele edeceğinin garantisini veriyordu.

"Ah." Ciddi bir şekilde başını salladı. "Şimdiye kadar kabin ateşine yakalanacağını tahmin ediyordum ama her fırsatta koşmak zorunda olmamak ve dinlenmek için bir alana sahip olmak oldukça yeni bir şey. Bunu yapmana izin vereceğim. Bir süreliğine."

Arkasını döndü ve göz ucuyla kızın ona dik dik bakmasını izledi.

"Bu gece sana bir tabak getireceğim güzelim," diye söz verdi dişlerinin kenara fırlayacağını bildiği bir sırıtışla. "Sanırım bu gece kızarmış tavuk gecesi. Güvenlik şefimiz Aiden Chance, içinde ekstra peynirli makarna ve peynir olan bir kızarmış tavuk gecesinde ısrar ediyor." Karnını sıvazladı ve mutfaktaki mükemmellik seviyesini belirtmek için dudaklarıyla şapırdayan bir ses çıkardı. "Bak ne diyeceğim, Hope, Charity ve Hawke'ın arkadaşı Jessica fritözün etrafında bir araya geldiklerinde çok güzel kızarmış tavuğumuz oluyor."

Yalan da söylemiyordu. Elbette kızarmış tavuğun hazırlanması üç kadından daha fazlasını gerektiriyordu. Haven'da bir akşam yemeği için yeterli miktarda tavuk kızartmak tüm gün süren bir etkinlikti ve gönüllüler şafaktan akşam yemeğine kadar toplum evini dolduruyordu.

Soğuk aylarda mutfak ve toplanma alanı olarak hizmet veren kabin, yaz aylarında hazırlık için merkezi bir yer olarak çalıştı. Alt katın tamamı mutfak, kiler ve yemek yeme alanıydı.

Kahve bitip de dumanı tüten demden bir fincan doldururken, "İyi eğlenceler," diye mırıldandı.

"Kızım, eğer katılmak istersen eğlenmenin sınırı yok," diye güldü, bu birkaç anın tadını çıkarıp onu kızdırmak istiyordu ama kızın sözlerinin ardındaki esprinin farkında olmadığını biliyordu.

Döndü ve arka kapının cam penceresine doğru ilerledi, kahvesini yudumlarken dalgın dalgın avlu meydanına baktı.

"Büyük bir şok olmalı," dedi. "Biz pis hayvanların bizi yaratan insanlardan çok da farklı yaşamadığını öğrenmek."

Sertleşti.

Onun Irklar hakkındaki görüşlerinin fazlasıyla farkındaydı. Aslında son birkaç yıldır onu takip ederken bu yorumu birkaç kez mırıldandığını duymuştu.

Yine de onu affetmişti. Tanrı, babasının ve kardeşinin öldürüldüğünü gördüğünden beri ne kâbuslar gördüğünü biliyordu. Boğazları kesilmişti; Çakalların geride bıraktığı kanlı pislik, bırakın Irklardan korkan kırılgan bir genci, yetişkin bir adama bile kâbus gördürürdü.

"Sana hayvan demedim," diye yumuşak bir şekilde reddetti.

"Ah kızım, Navarro'ya, Wolfe'a ya da özgürlük için savaşan herhangi bir Irk'a hayvan dediğinde bana da hayvan demiş oluyorsun," diye azarladı onu, bu özel konuşmanın onları nereye götüreceğini merak ediyordu.

Son birkaç gündür pek konuşacak vakitleri olmamıştı. Onunla birlikteyken, akli fikri konuşmaktan çok onu becermekteydi.

Kahretsin, şu anda onun tatlı, kadınsı tadının tadına bakmaktan ve küçük, rahat bedenini hissetmekten daha çok istediği bir şey yoktu.

amcığı siki için açılıyordu. Ama aynı zamanda kadının içindeki çatışmayı da hissedebiliyordu. Cinsel oyun için çok az zaman sunacak bir çatışma. En azından şimdilik.

Onu izlerken, çiftleşen Irkların eşlerinin şefkatli dokunuşları karşısında neden yırtıcı birer aptala dönüştüklerini artık biliyordu. Eğer ona dönerse, alaydan uzak, sıcaklık ve sevgiyle dolu bir gülümseme verirse, o zaman onun için seve seve ölüme yürüyebilirdi.

Başını eğerek kapının ardına baktı, belli ki gecenin yemeği için yapılan hazırlıkları izliyordu. Normalde yemekler önceden hazırlanır, herkes kendi yemeğini partiye getirirdi. Herkes gelmeye başladığında piknik masalarına taşınacak çıtır tavuk tepsilerini tavada kızartmak için harcanan zaman dışında bu gece bir istisna değildi.

"Seni bu kadar dalgın yapan nedir Storme?" diye sordu nazikçe, kız gölgeli avluya bakmaya devam ederken.

"Gitmek istiyorum." O kadar gerçekçi, o kadar soğuk ve ürpertici bir kibarlıkla söylenmişti ki, göğsünde bir şeyin yırtıldığını hissettiğine yemin etti.

İnsan ya da Cins olsun, hiçbir kadın onun yanından ayrılmak istememişti. Bunu ondan, onun olması gereken kişiden duymak, içindeki hayvanı bir öfke hırıltısıyla uyandıracak güce .

Normalde sakin, uysal bir Irktı. Savaşın sıcağında bile Styx aşırı sinirlenen ya da doğasının vahşi tarafının özgür kalmasına izin veren biri değildi.

"Gidemeyeceğini biliyorsun." Kaba dili düştü; kolay şaka ve şakacı eğlence içinde dağıldı.

"Çünkü bana izin vermiyorsun," diye tersledi ona doğru dönerken, odanın içinde ilerlerken fincanı masaya sertçe bıraktı. "Çünkü sen ve Jonas Wyatt herkesin hayatını istediğiniz gibi yönlendirebileceğinizi düşünüyorsunuz."

"Yönetmenliği Jonas'a bırakıyorum." Kolayca omuz silkti. "Çok fazla hayat var ve yeterli gün yok."

"Bu bir şaka değil Styx," diye bağırdı ona. Öfkesinin, acısının ve korkusunun sıcaklığı Styx'in duyularına dikenli bir kırbaç gibi çarptı.

"Sana katılıyorum, senin hayatın benim için çok ciddi bir şey, kadın," diye hırladı ona, neredeyse hayvani bir sesle

Bu ses onu geri zorladı. "Lanet olsun sana, Storme. Sanki sana saldıracakmışım, bir şekilde canını yakacakmışım davranıyorsun. Sana ne zaman zarar verdim ki?"

"Bu yapmayacağın anlamına gelmez," diye ısrarla savundu, sanki herkesten çok kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi. "İrkların laboratuvarlarda sanki içlerinde insani hiçbir şey yokmuş gibi bakıcılarına saldırdıklarını gördüm..."

"Oh, lanet olsun, beni affet," diye bağırdı, aniden onun korkusundan o kadar bıkmıştı ki, sanki kendisi de korkunun içine batıyormuş gibi hissetti. "Hepimizi canavar olarak damgalayalım Storme, çünkü yaşadığımız dehşet bizi biraz kızdırmış olabilir. Sanırım bakıcılarını ve öğretmenlerini onlara tecavüz ettikleri, canlı canlı parçalara ayırdıkları ve diğerlerini masum kanı dökmeye ya da laboratuvarlarda geride bırakmak zorunda kaldıkları insanların ölümleriyle yüzleşmeye gönderdikleri için öldürenleri idam etmeliyiz."

Adam onun üzerinde durana kadar hareket etti, ona baktı ve onu izlerken gözlerinin çıplak bir sefaletle büyümesini izledi.

"Öyle değildi. Onları tanıyordum. O bilim insanları, o öğretmenler. Onlar öyle değildi." Gözleri yaşlarla doldu ve Styx onlarda kendini inandırmaya çalıştığı yalanı gördü. Onların öyle olduğunu biliyordu. Ama bunu kabul etmek, babasının ve ağabeyinin de bunun bir parçası olduğunu kabul etmek anlamına geliyordu.

"Baban olduğu için, seni sevdiği , bir kenara çekilip o Çakalların, askerlerin ve öğretmenlerin, bir erkeğin dokunuşunun nasıl bir şey olduğunu anlamadan önce o küçük genç kadınlara tecavüz etmesine izin vermeyeceğini mi düşünüyorsun? Hayatlarını satın alacak kadar parası olan şişman, hastalıklı bir piçin bir gün daha yaşayabilmesi için organları canlı bedenlerinden kesilen kadın ve erkeklerin acı içinde çığlık atmalarını kardeşinin izlemediğini mi sanıyorsun?"

"Dur." Sarsılarak ondan uzaklaştı, yüzü solgundu, gözleri solgun yüzündeki derin, koyu morluklar gibiydi. "Ne dediğinin farkında değilsin."

"Baban seni laboratuvarlardan uzak tuttu, değil mi Storme?" diye bağırdı Storme odanın öbür ucuna çekilirken. "Ağabeyin seni öğretmenlerden ve askerlerden uzak tuttu, değil mi?"

Kadın başını salladı, ama o öyle olduğunu biliyordu. Montague erkeklerine gerçekten saygı duyduğu birkaç şeyden biriydi bu.

"Müdürlük'ten gelen emirler nedeniyle başka seçenekleri olmadığı nadir zamanlar dışında sizi o laboratuarlardan uzak tuttular," diye tersledi ona. "Çocuklara her zaman laboratuvarların sadece belirli alanları gösterilirdi. Irkların hayvandan biraz daha fazlası olduğu, ateş ve acıdan akıllarını kaçırdıkları, gerçeklik kavramlarının olmadığı ve bu nedenle daha iyisini bilmeyenlerin onları insan olarak görmediği yerler. İnkâr et Storme, sana meydan okuyorum."

Başını iki yana salladı. Yüzünde gözyaşı yoktu, gözlerinde korku yoktu. Hayır, şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydı, kendisine gösterilen şeyin gerçekliğini fark etmiş olmalıydı.

"Biz azizmişiz gibi davranmıyoruz." Kadından bir adım geri çekildi, kadının acısının kokusu dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. "Kendimizi koruyabilecek kadar güçlüyüz, kendi hayatlarımızı yaratabilecek ve bir ölçüde adalet güvencesiyle barış içinde yaşayabilecek kadar güçlüyüz ve Tanrı'ya yemin ederim ki, elinizden gelse her birimizi oraya geri göndereceğinizi düşünüyorum."

"Hayır." İçgüdüsel, dehşete kapılmış sesi ona tokat gibi geri döndü. "Sadece yalnız bırakılmak istiyorum. Hem Irklar hem de Konsey tarafından. Tek istediğim bu."

"O zaman bana veri çipinin yerini söyle," dedi bıkkınlıkla, onu serbest bırakma yeminini asla tutamayacağını biliyordu. Şu anda bile, çiftleşme tam olarak yürürlüğe girmemişken, onun hayatından çıkıp gitmesini izleme düşüncesine dayanamıyordu. Ona seve seve yalan söyler, Jonas'ın Irk Yasası'yla ona asla dokunamayacağından ve Konsey'in o laboratuvarlarda araştırdıkları deneylerle başka bir insana, özellikle de eşine asla zarar veremeyeceğinden emin olmak için istediği her sözü verirdi.

"Sana veri çipinin yerini vereyim," dedi onunla acı acı alay ederek. "Sadece ne istiyorsan onu ver." İfadesi tiksintiyle doldu. "Konsey'den daha iyi değilsin, Styx. Sadece sana istediğini ver ve ben de özgürlüğüme kavuşayım. Belki de kilit altında tutulmaktan ben de senin kadar hoşlanmıyorumdur."

"En azından rahatın var," dedi onu ele geçirmekle tehdit eden öfkesini geri çekmeye çalışırken. "Her gün yere yatırılıp tecavüze uğramıyorsun."

Kapınızın önünden hangi asker geçerse geçsin. İyi besleniyorsunuz, hoş konaklama yerlerinde tutuluyorsunuz ve lanet olası kıyafetler giymenize izin veriliyor," diyerek ona karşılık verdi. "Yani o piçlerden çok daha iyi olduğumu söyleyebilirim ve bir daha aksini iddia etmene bile cüret ederim."

Storme ona baktı, göğsü babası ve erkek kardeşinin öldüğü geceden beri savaştığı korku ve düzensiz acıyla gergindi.

Doğru, onları çakallar öldürmüştü. Genetik Konseyi tarafından kontrol edilen çakallar. Ama Kurt Irkları kaçıyordu; babasının ve kardeşinin tehlikede olduğunu biliyor olmalıydılar ve ölmelerine izin vermişlerdi.

Öyle olduklarını biliyordu. James'in boğazı parçalanırken bile evin dışındaki ulumalarını duymuştu. Onları kurtarmak için çalışan iki bilim adamını umursamamışlardı. Dehşete kapılmış ve hayatı için kaçan on dört yaşındaki kızı umursamamışlardı.

Tek önemsedikleri özgürlükleriydi ve o bunu unutamıyordu. Bunun için hiçbirini affedemezdi. Sadece hayvanlar kendi güvenliklerini önemsiyor ve geride bıraktıkları masumlar için hiçbir şey yapmıyorlardı.

"Ne istiyorsan onu düşün." Sesi düzensizdi, dökmeyi reddettiği gözyaşları her zamanki gibi ruhunun içindeki karanlık, kâbus gibi boşlukta hapsolmuştu. "İrklara ait hiçbir şeyim yok, sana ya da Jonas Wyatt'a ait hiçbir şeyim yok."

"Peki ya çocuğu?" diye ısırdı. "Sence bu bilgiyi kendi lanet merakını tatmin etmek için mi istiyor Storme? Bu araştırma karısının bebek kızını kurtarabilir. Bir insan sevgilisi tarafından genetik virüs enjekte edilmiş bir kızı. Tanrı'yı oynayıp ölümü kandırabileceğini sanan biri."

Nefesinin değerli saniyeler boyunca göğsünü terk ettiğini hissetti. Bir an için yeniden on dört yaşındaydı, o karanlık tünelde koşuyordu ve kardeşinin ölümünün kâbus gibi görüntüleri tekrar tekrar gözünün önüne geliyordu. Yalnızdı, üşüyordu ve tüm bunların bir rüya olması için dua ediyordu.

Storme umutsuzca başını salladı. "Bütün dosyalarını yok ettiler," diye fısıldadı. "Bunu yaparken onları izledim. Her şeyi yok ettiklerini gördüm. Onların öldüğünü gördüm çünkü Konsey uşakları ve Çakalları onları toplamaya geldiğinde o araştırma orada değildi..."

"Her şeyi bir veri çipine kopyalayıp sana vermeden önce de oradaydı," diye düzeltti usulca. "Konsey bu yüzden o piçleri sürekli peşinden gönderiyor. Bu yüzden Irklar sen on sekiz yaşından beri, sen kötü adamların kim olduğunu anlayacak kadar büyüene kadar onları senden uzak tutmak için kışkırtıcıları yırttılar, Storme." Adamın ona bakışı hayal kırıklığıyla doluydu. "Ve sen hâlâ büyümedin, değil mi?"

Karşı koyamadan, içinde kontrolden çıktığını hissettiği öfkenin fitilini ateşleyemeden, Styx onu kollarının arasına aldı.

Sanki gözlerinde aniden alevlenen ihtiyaç karşısında çaresizdi, durum karşısında çaresizdi ve bunu çözenin asla bir yolu olmayacağını hissediyordu.

Başını geriye dudaklarını kontrolden çıkacak kadar ateşli bir şehvetle kaplarken göğsünden aç bir inilti koptu.

Onunla savaşılamazdı. Zevkle, öfkeyle ya da acıyla savaşılamazdı. Onun kollarında olma ihtiyacıyla ya da onu zincire vurmuş gibi görünen boşunallıkla savaşılamazdı.

Yine de kendini buna verebilirdi. Sadece birkaç saniyeliğine zevk ve umutsuz özlem cehennemine.

Ona başka bir seçenek bırakmış gibi değildi. Kolları onu sardı, kendisine doğru kaldırdı ve dili dudaklarının içine girerek onunkini buldu.

Burada yalnız değildi. Çatışma yoktu, tehlike yoktu. Storme burada, herkesin ondan vermekten korktuğu şeyi istediğini unutabilirdi. Şu anda Styx'in tek istediği onun öpücüğü ve dokunuşuydu. Ve şu anda bu dünyada ona vermek istediği başka hiçbir şey yoktu.

"Durma." Adam geri çekilirken dudaklarından kopan çığlık onu şok etti.

Ses çaresizlikle, çok derine inmeye cesaret edemediği ihtiyaç ve arzularla doluydu.

"Storme, tatlı kız," diye iç geçirdi dudaklarına karşı ve köşesine yumuşak, nazik bir öpücük kondurdu. "Keşke bu zihnindeki engelleri bu kadar kolay yıkabilseydi."

Başını iki yana salladı. "Yapma, Styx. Lütfen bırak gitsin. Sana yalvarıyorum."

"Lütfen gitmene izin verir misin?" Kirpikleri kalktı, o kadar mavi gözleri ortaya çıktı ki, bir an içinde boğulacağından korktu.

Dudakları titredi. "Önce beni tekrar öp."

Onun tadına bakmak için yanıp tutuşuyordu. Ona o kadar açtı ki, sanki onunla boğuluyormuş gibi hissediyordu. Teni hassastı, amı sıcak ve ıslaktı, klitorisi o kadar şişmişti ve serbest bırakılma ihtiyacıyla öyle zonkluyordu ki kendini işkence çekiyor gibi hissediyordu.

"Önce seni becermek mi?" diye sordu, ifadesi gergin ve gergindi. "Benden sonra sahip olacağın insan sevgiline dönmeden önce sana bir hayvanla birlikte olmanın son bir tadını mı vereyim?"

"Hayır." Başını şiddetle salladı, gözleri onun böyle korkunç bir şey söylemesinin şokuyla açılmıştı. "Hayır, Styx. Çünkü dünyada huzur bulabildiğim tek yer burası." Dudakları titredi. "Sadece öpücüğünde."

"Ahh, genç kız." Alnını onunkine dayamadan ve gözlerinin içine bakmadan önce saçlarını geriye itti. "Peki bu bana nasıl bir huzur veriyor? Kendime ait olduğumu iddia ettiğim kadının bedenimi alacağını, ama kalbimi ya da insan olmayan parçamı kabul etmeyi reddettiğini bilmek?"

Kafa karışıklığı onu doldurdu, tüm varlığını sarstı. "Beni sahiplenmek mi?" Kelimeleri dudaklarından güçlkle çıkarabildi. "Neden böyle bir şeyi düşünmek isteyessin ki Styx? Böyle gerekiyordu."

Eğer onu sahiplenmek istiyorsa, o zaman duygular vardı. Bağlar oluşuyordu. Bağlar kuruluyor olabilirdi. Bunu yapamazdı. Geleceği çok karanlık, çok belirsizdi. İçinde vaatlere yer yoktu.

Çırpınarak, geri iterek kollarından kurtuldu ve panik içinde ona baktı. "Bu bir iddia değil, Styx. Bunu konuşmamıştık. Bunun olması gereken şey bu değil."

"Ah evet, ne kadar da ," dedi adam, bakışlarının öfkeyle yanmaya başladığını izlerken sesi daha sert, daha karanlıktı. "Sanırım bunu

Jonas bana bir Irkı en iyi ihtimalle bir evcil hayvandan daha fazlası olarak görmeyeceğini söylediğinde ona daha fazla kulak vermeliydim." İfadesini soğuk bir alaycılık kapladı. "Sanırım bu yüzden bir Cins hakkında ne hissettiğini tam olarak anladığımdan emin oldu."

Tartışması için ona zaman vermedi. Evden çıktı, kapı arkasından çarptı ve kızın şiddetli sestten irkilmesine neden oldu.

"Hayır, Styx," diye fısıldadı evi ani sessizliğe. "Bu yüzden Jonas sana nasıl hissetmem *gerektiğini* söyledi."

Ona şimdi söylemesini diledi, çünkü ne hissettiği ya da bu yabancı duygularla ve göğsünün içindeki çığ, yakıcı acıyla ne yapması gerektiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Jonas çenesini kapalı tutmalıydı. Jonas için istediğini elde etmekten başka bir şey önemli değildi, tıpkı raporlarda belirtildiği gibi. Evet, Breeds'i on yıl boyunca kışında tutmuştu. Konsey Çakallarını ve askerlerini kovalamıştı ama onu şimdiye kadar yakalamamasının tek nedeni, bu bilgiyi ondan zorla alamayacağını bilmesiydi.

Tıpkı Styx'e Breeds hakkındaki hislerini hatırlatmasının tek sebebinin Styx'in ona karşı hiçbir sadakat hissetmemesini sağlamak olduğu gibi.

Derin bir nefes alarak tekrar arka kapıya ve kısılmış gözlerle avluya baktı.

Aklını yitirmeden önce buradan gitmeliydi. Bu ihtiyaç, bu alışılmadık duygular onu yok etmeden önce.

Ama yüksek güvenli bir Breed yerleşkesinden nasıl kaçılır?

Kulübenin önü özenle gözetleniyordu. Gece ya da gündüz herhangi bir saatte dışarı baktığında bir Breed'in etrafta dolaştığını görebilirdi.

Ancak burada, oyun oynamak ve sosyalleşmek için toplandıkları avluda güvenlik çok daha hafifti. Son iki gecede iki İnfaz Koruma Memuru devriye gezmişti. Zamanlarını çoğunlukla her akşam yemeklerin serildiği ahşap tentenin altında geçiriyorlardı. Burada biraz daha az nöbet tutuyorlardı, herhangi bir tehlikeye karşı onları uyarmak için çevre devriyesindeki Irklara güveniyorlardı.

Avludan geçip diğer taraftan çıkabilirdi. Nöbetçileri geçmek kolay olmayacaktı ama bunu başarabilirdi. Çantasında saklı olan son koku nötrleştirici kapsülü de alırsa

Onu görmedikleri sürece, orada olduğunu asla bilmeyeceklerdi.

Eşyalarının bir kısmı o sabah doktor gelmeden önce getirilmişti. Kot pantolonu otelede bırakmak zorunda kaldığı çantanın içindeydi ve hiç şüphesiz çantayı çöpe atan Coyote askerleri, istedikleri şeyin orada olmadığından emin olmak için çantayı almışlardı. Ama arabası hâlâ otoparktaydı ve içinde botları, çorapları ve kışlık ceket olan küçük spor çantası hâlâ bagajdaydı. Botun deliğine yerleştirilmiş küçük bölmede hâlâ son koku nötrleştiricisi duruyordu. Emin olmak için kontrol etmişti.

On iki saat sürecekti. Haven'dan çıkıp en yakın kasabanın yolunu yarılmasına yetecek kadar uzun bir süre. Şansı yaver giderse, şimdiye kadar güvenebildiği tek arkadaşıyla bağlantı kurabilir ve Colorado'nun dışına çıkabilirdi.

Kaçmak zorunda kalacaktı. O veri çipiyle ne yapacağını ve onu hem Irk hem de Konsey kontrolünden uzak tutmanın en iyi yolunu bulması gerekiyordu.

Onu yok etmeli.

Parmağındaki yüzükle oynadı, başparmağı elmas halkanın içindeki safirin üzerinde gezindi. Mücevher gerçek görünüyordu, dış kabuğu gerçekten de gerçektir. Ancak mücevherin gerçek değeri altında yatan şeydi. Babası Omega Projesi'yle ilgili bilgilerle dolu çipi oraya saklamıştı.

Ne yazdığını ya da dosyaların içinde gerçekte ne olduğunu sadece Tanrı biliyordu. Şifrelerini çözemiyordu ve yıllar boyunca sayısız kez denemişti.

Kesin olan bir şey vardı ki, bir şeyler yapmak zorundaydı. Buradan çıkmak şarttı. Daha da önemlisi, o çipi kime vereceğini bulmaktı.

Bunu Konsey'e veremezdi. Babasını ve kardeşini öldürmüşler, Coyote'ye kardeşinin boğazını kesmesi emrini vermişlerdi. Dünyada ya da cehennemde hiçbir şey onu istedikleri bilgiyi vermeye ikna edemezdi. Önce onu yok edecekti.

Bunu Irklara vermek de bir o kadar tehlikeliydi. Bilginin ne olduğu ya da babasının araştırmasının neleri içerdiği hakkında hiçbir fikri yoktu. O

Yine de Konsey'in elinde çok tehlikeli, çok ölümcül olduğunu düşündüğünü biliyordu, o ve kardeşi onu korumak için ölmüşlerdi.

Ona çip için birinin geleceğine dair söz vermişti ama kimse ona gelip babasının gönderdiği kişinin o olduğunu söylememişti.

Konsey bunu talep etti. Çakal askerler onu yakalamak ve bilgiyi ondan zorla almak için savaştı. Irklar, sanki arkasını dönüp gölgelerin içinde onlara bilgi verecekmiş gibi onu gölgeledi.

Ama kimse basitçe "Baban sana gelmemi söyledi" dememişti. On dört yaşında koşmak kolay olmamıştı. Günler olmuştu, Güneybatı çöllerinde haftalarca saklanmış, hiçbir Irkın kokusunu almadığından emin olmaya çalışmış ve nasıl hayatta kalacağını bulmaya çalışmıştı.

Nerede saklandığı önemli değildi, her zaman bulunurdu.

On sekiz yaşına bastığı yıl, karlı ve soğuk bir gecede, kırılma noktasına gelmişti. Kirli, hasta, üşümüş ve aç bir halde, gürültülü, popüler bir restoran ve gece kulübünün arkasındaki bir ara sokakta toplanmıştı. Daha fazla ileri gidemezdi. Bir savaş daha veremezdi.

Sert konuşan, dövmeleli bir motorcu olan Gena Waters onu bulmuştu. Storme'u ayağa kaldırmış ve restoranın üst katında kiraladığı daireye gelmesi için ısrar etmişti. Banyo yapmasına yardım etmiş, karnını doyurmuş ve ona saklanacak bir yer vermişti.

Yıllar boyunca Gena, Storme'un sayamayacağı kadar çok yangından onu kurtarmıştı. Özgür Irkların başlattığını varsaydıkları ve Konsey Irklarının devam ettirmeye çalıştığı yangınlar.

Gena hiçbir şey istememişti. Her zaman oradaydı. Storme onu aramadığında bile.

Bu düşünce zihnini delip geçti ve Gena'nın o zamanlar tehlikede olduğunu nasıl bildiğini merak ettiği için geçmişte gibi şimdi de duraklamasına neden oldu.

Tanrım, çok şüpheli olmaya başlamıştı.

Evin içinde ilerlerken, Haven'dan çıkış için en iyi rotayı ve Gena'yla iletişim kurmanın en iyi yolunu planlamaya başladı.

Bazen bir ya da iki gün sürüyordu ama başka çare kalmadığında Storme'a yardım etmenin bir yolunu bulmayı her zaman başarıyordu.

Storme'un tek seçeneği buydu. Çünkü Tanrı biliyordu ki, burada daha fazla kalırsa aklını kaybedecekti. Ya da daha kötüsü, kalbini.

BÖLÜM 10

Dudakları ince olan Styx, Jonas ve eşinin Cennet'teyken tuttıkları konuk evine doğru yürüdü. Helikopter jeti Kurt Irkı topluluğunun güvenli kapılarının içine inmişti ki bu nadir görülen bir durumdu. Normalde, tıbbi bakım gerekmedikçe, helikopter jeti kapıların hemen dışına, Haven'a güvenli bir giriş sağlayan üç kat yüksekliğindeki helikopter pistine inerdi.

İnfaz memurları heli-jet'in Jonas ve Rachel'in bebek kızları Amber ile birlikte geldiğini bildirmişlerdi.

Çocuk insandı, Jonas'ın kan bağı olan çocuğu değildi ama Styx bazen tek önemli olanın kan bağı olmadığını biliyordu. Jonas şimdi daha korumacı davranacak, büyük olasılıkla Storme'yi sahip olduğu bilgileri vermeye zorlamak için daha da kararlı olacaktı. Ne yazık ki Styx, Storme'un babasının ona saklaması için verdiği her şeyi elinde tutmak için ölümüne ya da son gücüne kadar savaşacağına dair kötü bir his taşıyordu.

Geniş ön verandaya çıkan Styx, parmak eklemlerini ahşap kapıya dayadı ve bekledi.

Jonas onu fazla bekletmedi.

Kapı, Irk İşleri Bürosu müdürünün sert ve vahşi yüz ifadesiyle açıldı.

Styx diğer adama, "Konuşmamız gerek," diye bilgi verdi.

Jonas geri çekilip Styx'in eve girmesine izin vermeden önce bir kez göz kırptı.

"Dr. Armani'nin raporunu çoktan aldım." Jonas'ın sesi çakıllı ve sertti. "İkinci bir dizi test yapılmasını talep ettim."

Styx başıyla kısa bir selam verdi.

Sonuçları da biliyordu. Tıpkı Nikki'nin şu anda laboratuvarında kafasını kaşıyıp küfürler savurduğunu ve bir Cinsin nasıl "neredeyse" eş olabileceğini anlamaya çalıştığını bildiği gibi.

Hormon onun sistemindeydi, Storme'un sisteminde de çok az miktarda vardı ve çiftleşme uyumu sağlanmıştı

İkisi arasında. Nikki imkansızı başarmış ve Jonas'ın, alfanın açık izni olmadan Storme'u Haven'dan çıkarmak için harekete geçemeyeceğinden emin olmak için yeterli kanıt elde etmişti.

Çiftleşme uyumluluğu yüksekti. Styx ve Storme'un kanındaki hormon daha da yüksekti. Tükürük ve meni çiftleşme hormonunda belirgin bir artış gösteriyordu ve dilinin altındaki bezler bunun farkına varmasını sağlayacak kadar alevlenmişti.

Tüm kanıtlar oradaydı, ancak bir şey eşler arasındaki biyolojik bağın tam ve yakıcı etkilerini engelliyordu.

"Geri çekilmeni istiyorum Jonas." Müdür onu geniş oturma odasının dışındaki mütevazı ofise götürürken Styx doğrudan konuya girdi.

"Eminim biliyorsundur." Jonas geniş, eski moda ahşap masasına doğru ilerledi ve arkasındaki deri koltuğa oturdu.

Styx müdüre, "Wolfe ile birlikte sunduğum inceleme talebini destekleyecek yeterli kanıt var," diye bilgi verdi.

Diğer adam onun yöneticisi olduğu için Styx, Jonas'ın arkadaşını ezip geçmesine izin vermeyeceği konusunda uyarılmayı hak ettiğini düşündü.

Jonas, "Muayene talebi bir çiftleşme değildir, Styx," dedi ve içini çekti. "Bunun sana sağlayacağı tek şey en iyi ihtimalle altı hafta. Çiftleşme ısı henüz oluşmadıysa, oluşmayacaktır da. Zamanını ve duygularını boşa harcıyorsun dostum."

Jonas'ın sesinde Styx'in suçluluk duygularını kesen bir yorgunluk vardı.

"Bebek nasıl?" diye sordu, Jonas'ın Brandenmore'un bebeğe getirdiği tehdidi etkisiz hale getirmenin bir yolunu bulma konusundaki çaresizliğini biliyordu.

"Gülümsüyor ve merak ediyor." Jonas başını sallarken içini çekti. "Ama onun bebek kokusunda bir farklılık var. Sığınak'ta kimsenin anlam veremediği bir şey. Onu buraya Amburg ve Dr. Morrey ile birlikte getirdim, Nikki'ye ve Del Rey'in dağda bulunan Çakal Irkı uzmanına danışmaları için. Umarım, daha sıkı bir şekilde, bunu çözebilirler."

"Ve Brandenmore hala konuşmuyor mu?"

"Hâlâ konuşmuyor," diye onayladı Jonas. "Çoğu zaman akli başında bile değil. Kendisine enjekte ettiği şey mantığını ve hafızasını etkilemeye başladı. Şu anda bilim adamlarının vahşi ateşi olduğundan şüphelenilen ırklar için Sığınak'ta inşa ettikleri hücrelerden birine kapatılmış durumda."

Burada tutulan tutsakların kendilerine zarar vermemeleri için güçlendirilmiş küçük, yastıklı bir hücre.

"Dosyalar olmalı, Jonas," diye ısrar etti Styx. "Montague gibi o da onları yok etmezdi."

"Montague'un aksine, Brandenmore biz onu yakalamayı başaramadan önce paranoyak bir kaçıktı," diye lanetledi Jonas. "Çiftleşme sıcaklığında yaşlanmayı yavaşlatan hormonu taklit etmek için her ne alıyorsa, kelimenin tam anlamıyla beynini çürütmeye başladı."

"Storme'un elindeki bilgileri vereceğine inanıyorum Jonas," dedi Styx, Jonas'a inanması için daha fazlasını verebilmeyi dilerken. "Storme'un veri çipini kötü niyetle sakladığına inanmıyorum. Korku belki, ama zarar vermek için gerçek bir arzu değil."

"Sebebi her ne olursa olsun, Amber'ı tehlikeye atıyor," diye homurdandı Jonas, gümüş gözleri bir anlık öfkeyle parladıktan sonra tekrar gizlendi. "Buna daha ne kadar tahammül edeceğimi sanıyorsun Styx?"

Styx, böyle bir niyet beyanında bulunan başka bir Irk olsa çıkaracağı meydan okuyan hırıltıyı geri püskürttü.

"Ona yönelik bir tehdide müsamaha göstereceğime inanıyor musun Jonas?" Styx sordu, sesi yumuşak ve karanlıktı. "Asla şüphe etme, . Ama bu konuda seninle birlikte çalışmaya hazırım. Tabii her emrinize itaat etmeyi reddeden bir başkasıyla çalışabilirsiniz." Son sözler alaycı ve kuşkuluydu.

Jonas'ı tanıyıp da onun emir verme konusundaki ısrarcılığının farkında olmayan bir Breed ya da insan yoktu.

Jonas uzun süre sessizce ona baktıktan sonra, "Aklında ne var?" diye sordu.

Aklındaki şey mümkün olmayabilirdi. Storme'un sahip olamayacağı bir kalbe çok fazla güveniyor olabilirdi.

"O inatçı biri," dedi sonunda ve içini çekti. "Buna tutunmasını sağlayan şey sadakati ve korkusu. Onun bir kalbi var Jonas. O kalbi bulmak istiyorum. Eğer onu, bu işi yapmanın gerekliliğini kabul etmeye ikna edebilirsem

bize veri çipinin yerini verirse, sanırım bu çiftleşme sorununu çözebilir."

Bu sadece bir düşünce, bir histi. Styx boşa kürek çekiyor olabileceğinin farkındaydı ama bu noktada her şeyi denemeye hazırdı.

Jonas bakışlarını ona dikti. "Açıkla," diye emretti, sesi alaktı.

"Storme kendi içinde bir savaş veriyor Jonas," dedi. "Ona bir Irkla bulabileceğine asla inanmadığı bir şey verdim. Güvenlik ve sıcaklık. Storme tam da arzuladığı şeyden korkan bir kadın."

"Sen," dedi Jonas.

Styx aniden başını salladı. "Ben. Benimle birlikte bulduğu şey, ona çekilirken bile savaştığına inandığım bir şey. Eğer haklıysam, bunu kabul edene kadar çiftleşme ateşi tam olarak başlamayacak."

Jonas ona uzun süre neredeyse boş boş baktıktan sonra bakışları bir tanıma hissiyle titredi. "Hipoteziniz iftleşme ısısının aşkla başladığı yönünde, tersi değil?"

Styx başını salladı. "Hormonların, feromonların ve kimyasal reaksiyonların aşk durumuna büyük ölçüde katkıda bulunduğu kanıtlanmıştır. Bunun için gerekli tüm malzemeler var Jonas. Sanırım korku onu geride tutuyor. Korku ve o lanet olası bilgi gibi tehlikeli bir şeye tutunmasını sağlayan her duygu."

Jonas, "olabilirsin," diye onu uyardı.

Styx sert ve ağır bir nefes verdi. "Yarın ölebilirim ama o buna değer."

"Öyle mi?" Jonas yavaşça öne doğru eğildi. "İrklardan nefret eder, Styx. Biz onun için hayvanız, başka bir şey değil. Ona göre ne özgürlüğümüze ne de yaşamaya hakkımız var."

Styx başını iki yana salladı ve dudaklarında küçük bir gülümsemenin belirmesine izin verdi. "Hayır Jonas, bu onun içini dolduran korku ve öfkeden kaynaklanıyor. Storme'un hissettiği bu değil. Eğer bunu hissetseydi, onu her gece yatağında asla tutmazdım."

"Kendine tuzak kuruyorsun, Styx." Jonas sonra içini çekti. "Atacağın adımlar, Haven'daki statünün yanı sıra

Sana ihanet ettiğinde hayatın tehlikeye girecek. Eğer onun eylemleri yüzünden tek bir Cins bile ölürse, o zaman siz de onunla birlikte Cins Yasası'na tabi olacaksınız."

Kamu arşivlerinde ve kanun kitaplarında listelenen kanunlar ihtiyatlıydı, kolayca fark edilemezdi. Her Cinsin ve insanın Cennet'te veya Sığınak'ta çalışmaya başlamadan önce imzaladığı kanunlar açık ve netti.

Bu alanda, çiftleşme yasası çiftleşen her Irkı, özellikle de bir insanla çiftleşenleri yönetiyordu. Eğer o insanın topluma ya da bir Irka kendi özgür iradesiyle kasıtlı olarak ihanet ettiği kanıtlanırsa, cezası ağır olabilirdi. Bu ceza, o insanla çiftleşen Irkı da kapsıyordu. Eğer çiftin çocukları olmuşsa, bu çocuklar doğdukları ebeveynleri tarafından değil, bağlı oldukları topluluk tarafından alınıp topluluk içinde yetiştirilebilirdi.

Yasalar çok katıydı, ancak daha sert cezalar yalnızca en uç durumlarda kullanılıyordu ve on iki üyeli Breed Yönetim Kabinesinin takdirine .

Styx, Storme'un Irk Yasası'na ihanet etmesi halinde kendisinin de en azından sürgüne gönderilebileceği bilgisiyle yüz yüze geldi.

Özellikle bir Kurt Irkı için bu cehennem olabilirdi. Haven pek çok açıdan Kedi Irkı Sığınağı'ndan daha sosyal ve daha etkileşimliydi. Kedigiller doğaları gereği kendi kendilerine daha yeterliydi ve daha kişisel bir temelde etkileşime girmeye daha az meyilliydiler.

"O benim eşim." Hayvani yanı, eşinden daha azını kabul etmeyi reddediyordu ve insani yanı, başka bir kadınla asla bilemeyeceği o bağı, o bağlantıyı özlemekten başka bir şey yapamıyordu.

Jonas bir nefes aldı. "Lanet olsun, Styx." Yorgun bir şekilde ensesini ovuşturdu. "Seni bir İnfazcı olarak kaybetmekten nefret ediyorum ve seni tanıyorum, eğer Irklara ihanet ederse, sürgün edilmek öldürür."

İtiraf etti, bu onun bir parçasını öldürecekti. Eşine karşı hissedeceği öfke muhtemelen ikisini de yok edecekti ama o onun eşiydi. Onun içinde hissettiği doğuştan gelen adaletle inanmak .

"Bana istediğim altı haftayı ver Jonas," diye talepte bulundu. "Storme bizi olduğumuz gibi , gördüklerine ve

O zaman bize araştırmayı verecektir. Eğer onu , Irkları asla affetmez ve hiçbirimizin kontrol edemeyeceği bir düşman haline gelebilir."

"Onu öldürmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum, Styx." Jonas'ın sesi Storme'un bir düşmana dönüşeceği düşüncesiyle sertleşti.

Styx ona, "Bu senin omuzlarına yüklenecek bir görev değil," diye hatırlattı.

Bu Styx'in yerine getirmesi gereken bir görevdi.

"Buna izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Jonas yavaşça ayağa kalktı, Styx'e ters ters bakarken ellerini masaya dayadı. "Buna izin vermem, Dash'in o kıymetli çocuğu, Cassie'yi öldürmesine izin vermemden daha fazla izin vermem, hepimizin yetiştirilmesinde parmağımız var. Bu durumda Irk Yasası'nı siktir et Styx. Storme bize ihanet etmeye karar verirse ya da Konsey Cassie'yi kurtarma umudu olmadan almayı başarır, bunun icabına bakılması için önlemler alındığından hiç olmasın, korkma. Buna izin vermeyeceğim."

"Yani bunu omuzlarına mı alıyorsun?" Styx gözlerini diğer adama dikti ve birden Jonas'ın saklı tuttuğu başka bir yönünü gördü. "Bir gün tökezleyip elindeki ağırlıkları düşüreceğinden endişelenmiyor musun?"

Bir an için o ürkütücü gümüş gözler Styx'in şüphelenmediği bir güçle, saf titanyumdan gizli bir özle parladı.

Jonas, "Irkların hayatta kalmasını sağlamak için yapmayacağım şey yoktur," diye homurdandı. "Eşimin ve çocuklarımla, yaratılışımızda yaşadığımız vahşeti, cehennemi yaşamayacakları bir dünyada yaşamalarını sağlamak için yapmayacağım hiçbir şey yok. Hiç olmasın Styx, senin de yapacağını bildiğim gibi, bir eşin ya da babanın böyle bir görevde tereddüt etmesine asla izin vermem. Halkımız bir kadının ya da bir erkeğin önyargısı yüzünden yok edilmeyecek, Cassie gibi bir çocuğun kaçırılması halinde yaşayacağını bildiğim cehennem azabını çekmesine izin vermeyeceğim gibi. Ve eğer tökezlersem, emirlerimin yerine getirilmesini sağlayacak güvenceler var."

Hayalet Takım. Styx, Jonas'ın Irk İşleri Bürosu'nun müdürü olarak seçilmeden çok önce bir araya getirdiği özel eğitilmiş, seçkin Irk Ekibi hakkında belli belirsiz bir söylenti duymuştu.

Çoğu Irk gibi Styx de bunun bir masaldan başka bir şey olmadığına inanmıştı. Ama bu masal, böyle bir emri yerine getirebilecek aklına gelen tek şeydi.

"Eğer elin ya da emrin eşimin canını alırsa, o zaman arkanı kolla Jonas," diye uyardı Styx onu yaratan hayvan genetiğinin Storme için herhangi bir risk düşüncesiyle yerinde tepindiğini hissederken. "Arkanı kolladığından emin ol."

Styx arkasını dönerek ofisten çıktı ve ön kapıya doğru yürüdü. Mutfaktan çıkarken Rachel'ın sorgulayan sesini duymazdan geldi ve onun gittiğini gördü. Kapıyı çarpmadı, kapanırken tek bir ses bile çıkmadı. Jonas ofis kapısından Styx'in yaratıldığı savaşçı cins olan Kurt'un tamamen baskın olduğunun açık bir göstergesiydi.

Gülümsemesini bastırdı, ellerini pantolonunun ceplerine soktu ve kaşlarını şüpheyle çatan arkadaşına baktı.

"Neyin peşindesin, Jonas?" Ah, onu ne kadar iyi tanıyordu. Jonas'ın her zaman bildiği gibi onun diğer yarısıydı.

Kapı çerçevesine yaslanıp bakışlarının yavaşça onun üzerinde gezinmesine izin verirken, "Bazen hem insan hem de Irk, yapmaları gerektiğini düşündüğüm şeyi yapmak için küçük bir itkiye ihtiyaç duyar," dedi.

Vücudu yeniden "sıcaklığa" yaklaşıyordu. O güzel, şüpheli mavi gözleriyle onu izlerken bunu hissedebiliyor, kokusunu alabiliyordu.

"Ne yapmaları gerektiğini düşünüyorsun?" Bu ifade üzerine kaşları kalktı. "Jonas, yönettiğin bu Irklardan birinin bir gün senin müdahalene daha fazla tahammül etmektense seni öldürmeye karar verebileceğinden hiç endişeleniyor musun?"

Bu, ona sık sık yönelttiği bir soruydu.

Jonas her zaman yaptığı gibi sırıttı. "Seni çok seviyorlar dostum. Benim günahlarım yüzünden senin acı çektiğini görmek istemezler."

Ve bunun gerçeğe çok yakın olduğundan şüphelendiği günler oldu. İnfazcılar şikâyet etmek, söylenmek, öfkelenmek ve tehdit etmek için ona gidiyordu. Kızgın tüylerini yatıştırdı, onlarla dertleşti ve genellikle onu bir günden diğerine hayatta tuttu, bundan hiç şüphesi yoktu.

Rachel kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu, kıvrımlı küçük kalçasını eğdi ve alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı. "Bir gün onlara yardım edebilirim."

BÖLÜM 11

Bir çıkış yolu buldu.

Storme o akşam geç saatlerde evi koruyan Irk İnfazcılarının yollarının kesişmesini, durmalarını ve sohbet etmelerini izledi. Burada geçirdiği haftalardan sonra, beklemediği bir şey yapıyorlardı. Giderek kayıtsızlaşıyorlardı.

Gece bulutluydu, dağların üzerinde fırtına bulutları yükselmekte olan ayı engellemek ve Haven'a vuran ışığı karartmak için toplanıyordu.

Kaçmak zorundaydı.

Duyguları büyük bir çatışma içindeydi, ihtiyaçları, her zaman bildiği gerçekler saldırı altındaydı. Bununla daha fazla mücadele edemezdi. Haven'dan uzaklaşmazsa, vermek üzere olduğu kararın doğru olduğunu asla .

Burada, Styx'in evinde, insanlarla ve Irklarda gördüğü yaşam ve özgürlük sevinciyle çevrili olduğu sürece, duyguları öylesine çatışıyordu ki karar vermek imkânsız hale geliyordu.

Tıpkı Styx olmadan yapma, onsuz olma düşüncesinin acı verici bir seçim haline gelmeye başladığı gibi.

Yine de eninde sonunda yapmak zorunda kalacağı bir seçimdi bu. Burada bir yaşamın geleceği yoktu, her ne kadar olmasını dilemeye başlasa da.

Saati kontrol ettikten sonra ayaklarına geçirdiği yürüyüş botlarını bağladı ve Styx'ten çaldığı uzun kollu kot gömleği giydi. Kapsülü geri aldığı anda yüzünü buruşturarak dudaklarını sıktı. Ezilmişti, kapsül artık ince bir tozdan başka bir şey değildi.

Şimdi sadece kokusunu maskeleyebilmek için dua edebilirdi.

Irklar iz sürerken koku her şey demektir. Eğer kendi kokusunu onunkiyile kapatırsa, kaçması ve Çakal Tepesi'nin tabanından diğer tarafa doğru yürümesi kolaylaşacak, böylece güvenlik çitinden daha kolay geçebilecekti.

Arayı tespit edip çevreyi korumak için hemen harekete geçerlerdi. Aradan geçenin o olduğunu bile fark edebilirlerdi ama ana yola o kadar yakın olurdu ki bir araç yakalayıp yakalamadığını anlayamazlardı. Irklardan nasıl saklanacağını biliyordu. Styx onu yakalayana kadar bunu yıllardır yapıyordu.

Ama o Styx'ti. Eğlenceyi seven, fazlasıyla çekici İskoç Kurdu tarafından yakalanmasına neden olan şeyin, durumla birlikte bu adam olduğuna ikna olmuştu.

Ve şimdi ondan uzaklaşmak onu öldürüyordu.

Kollarını ovuştururken, etinin hemen altında hissedebildiği tahrişten dolayı yüzünü buruşturdu. Şimdi daha önce olduğundan daha belirgin hale geliyordu. Bunun doğrudan Styx'le ilgili olduğunu biliyordu, çünkü Styx ona dokunduğunda, onu öptüğünde, çikolata ve tarçının o erotik, ele avuca sığmaz tadını tattığında tahrişi hafifliyordu. Uyarılma büyüyor, kızışıyor ve ısınıyordu ama derisinin altındaki o rahatsız edici, sinir bozucu karıncalanma kayboluyordu.

Öpücüğüne olan açlığım en azından bir süreliğine yatıştı.

Bu düşünce karşısında neredeyse sırtıacaktı. Bunca zamandır Irklardan nefret ettiğine inanan kendisinin, birinin öpücüğünü arzulayabileceğini kim hayal edebilirdi ki?

Ama bir yanı her zaman nefret ettiği şeyin genel olarak Irklar olmadığını, babasının ölümünün sebebinin onlar olduğunu biliyordu. Onları korumak babası için kızını korumaktan daha önemliydi. Bunun bilgisi canını yakmıştı.

Kot gömleğinin kenarlarını kendine doğru çekerek parmaklıkları pencereden dışarı baktı ve Breed muhafızlarının pozisyonlarına yaklaşmasını izledi.

Boğazının duygularla sıkıştığını hissederken dudağını ısırıldı. Kaçmak yerine kalmak için içgüdüsel bir ihtiyaçla savaşıırken gözyaşları gözlerini doldurmakla tehdit etti.

Kendi kendine, burada işi olmadığını söyledi.

Ne kadar uzun süre kalırsa, hayatında hiç riske atmadığı bir parçasını riske atmaya o kadar yaklaşıyordu. Kalbini.

Styx onu kendisine aşık etmeye tehlikeli bir şekilde yaklaşıyordu. Göğsüne bir hıçkırık saplanırken nefesi kesildi.

Ağlamayacaktı.

Kaçacaktı ve babasının ona verdiği bilgilerle ne halt edeceğini bulana kadar saklanacaktı.

Kesin olan bir şey vardı ki, bunu daha fazla saklayamazdı. Ruhunun derinliklerinde babasının Irkların sahip olmasını isteyeceğine inanmaya başladığı bir şey için kendi hayatını riske atamazdı.

İki İnfazcı geçtiğimiz akşamlar boyunca görüş alanıyla işaretlediği çizgiyi geçerken Storme hareket etti.

Birkaç saniye içinde ön kapıdan çıkıp sessizce kapıyı kapattı.

Irkların mahremiyet ve inziva için bıraktıkları doğal sınırlar, ağaçlar ve yeşillikler şimdi onun avantajına çalışıyordu.

Bakışlarını yere dikerek, dar çakıllı yola çıkan taş patikaya yerleştirilmiş monitörlerden sıyrıldı ve hareket sensörlü kameraların altından geçti.

Alçaktan ve hızla ilerleyerek ağaçların arasından geçti, bir koşuyla yolu geçti ve arkasından siren sesleri gelmeye başladığında ormana girdi. Bir sensörü ya da kamerayı kaçırmış olmalı, diye düşündü. Ne kadar sıra dışı. Kendisi için kurulan tuzakları her zaman fark edebilmişti.

Yıllar boyunca.

Styx'in daha önce de söylediği gibi, giderek zayıflıyor ve yumuşuyordu.

Arkasına bakma zahmetine katlanmadı, takip edilip edilmediğini çalışmadı. Tek şansı Styx ve İnfazcılar'la arasına mümkün olduğunca mesafe koymaktı.

Ondan uzaklaştıkça gözyaşlarını tutması ya da koşmasına izin verecek kadar nefes almasını sağlaması daha da zorlaşıyordu.

Görüşü sersemlemiş ve , nefes alış verişi kısa ve kesik kesik olmuş, kendisini boğmakla tehdit eden bir pişmanlıkla savaşıyordu.

Ondan kaçmak istemedi.

Gitmek istemiyordu ve kalbinin göğsünden sökölüp alınması için kalmak da istemiyordu.

Sevdiği başka hiç kimseyi kaybetmek istemiyordu.

Düşüncesi karşısında neredeyse dizlerinin üzerine çökerek .

Onu sevemezdi. Onu sevmek için kendine izin veremezdi.

Ona değer veriyordu. Olay buydu. Ona değer veriyordu ve kimseye değer vermeye alışık değildi. Gena dışında hiç arkadaşı olmamıştı; onu savunmasız bırakıyorlardı. Onu korkutuyorlardı.

Kendini bir ağacın gövdesine yaslayarak yüzünü sildi ve gökyüzünde şimşekler çakıp ağaçları aydınlatırken ve yağmur sert ve düzenli bir şekilde yağmaya başlarken yukarı baktı.

Sert, hırıltılı bir nefes alıp karanlık gecede etrafına bakarken ne kadar da uygun, diye düşündü.

Arkasında çalan siren seslerini hâlâ duyabiliyordu ve Irkların çoktan ormanı tarayan ekipleri olduğunu biliyordu. Her saniye daha da yaklaşıyorlardı ve o orada öylece duruyordu.

"Lanet olsun sana," diye fısıldadı umutsuzca, göğsünü yırtmak isteyen hıçkırıklarla savaşıırken. "Lanet olsun sana, Styx."

Onu kırıyordu, bunu hissedebiliyordu. Konsey'ya da peşinden gönderilen Irklardan kaçmakta hiç sorun yaşamamıştı. Onların numaralarını biliyordu; ağabeyi ona onlara verilen eğitimden nasıl kaçacağını öğretmişti. Onları ancak etraflarında yetişmiş birinin bilebileceği gibi biliyordu. Yine de burada duruyordu, sanki bacaklarını hareket ettiremiyor, kaçma isteğini zorlayamıyordu.

Şimşek gökyüzünü aydınlatırken gök gürültüsü yeri sarstı.

Storme irkilerek kendini ağaçtan itti ve devam etmek, koşmaya devam etmek için kendini zorladı.

Aynı anda hem koşmak hem de ağlamak çok zordu. Ve neden ağladığını bir türlü anlayamıyordu. Burada Styx dışında kimseyle yakınlaşmasına izin vermemişti. İnzivaya çekilmiş, akşam topluluk yemeklerine katılmaktan ya da "blok" boyunca çiftleşmiş çiftler tarafından verilen davetlere cevap vermekten kaçınmıştı.

Ama ziyaret etmek istemişti. Chance'in çocuğunu görmek, Faith Arlington'la yıllar önce küçük bir Kurt Irkı sürüsüne bırakılan topraklarda altın bulunmasıyla ilgili Rusya'daki son müzakereler hakkında konuşmak istemişti.

Jonas Wyatt ve Rachel Broen'in, Brandenmore'un bir şekilde potansiyel bir Irk virüsü bulaştırmış olmasından korktukları çocuklarını görmek istemişti.

O ne yapıyordu?

Yumruklarını sıkarak bacaklarına hız kattı ve kendini daha hızlı, daha uzağa itmeye zorladı. Kaçmak istiyorsa Haven'dan çıkmak zorundaydı. Kalbini ya da babasının ona verdiği bilgileri bu şekilde korumayı başarmasının imkânı yoktu.

Bir başka şimşek çakması gökyüzünü aydınlatırken, ardından ağaçların arasında yankılanan bir Kurt uluması sanki cehennemden sürüklenip kışına girmiş gibi yankılandı.

Dönüp bakmaktan kendini alamadı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı, arkasındaki görüntü karşısında dudakları şaşkın bir çığlıkla aralandı.

Şimşek çakarak kızıl altın rengi saçlardan oluşan yeleği alev rengine dönüştürürken, mavi gözler karanlıkta doğaüstü ışıklar gibi parlıyordu.

Styx onu takip ederken daralmış ve öfkeyle parıldayan gözleri karanlığı delip geçiyordu; onu kaybetmeyeceğine emin olmasını sağlayacak kadar hızlı hareket ederken, ona bir umut hissi verecek kadar geride kalıyordu. Eğer ondan kaçmanın bir umut olduğuna inanacak kadar deli olsaydı.

Tıpkı ilk seferinde olduğu gibi bu da kendi hatasıydı.

Şimdi arkasında o varken, bacakları enerjiyle, hızla dolmuş gibiydi. Gecenin içinde hızla koştu, rüzgâr saçlarını savurdu, ileriye doğru koşarken heyecanı kan dolaşımını çalkaladı.

Şimdi onu zorlayan bir heyecan vardı, sadece koşmak için enerji değil, aynı zamanda bir güç, kalbini hızlandıran bir adrenalin dalgası ve onu istila eden bir vahşilik duygusu ekleyen bir meydan okuma.

Hızla arkasına bakarak, onun hâlâ orada olduğundan emin oldu, volta atıyor, gök gürültüsü tepesinde çakarken ve şimşek parlak sarı ışık çizgileriyle gökyüzünü yararken gece boyunca onu takip ediyordu.

Arkasından adamın hırladığını duydu; uyarıcı, boğuk bir sesti ve amcığınaya doğru hızla ilerleyen ihtiyaç dalgaları gönderdi. Yağmurda koşarken bile sularının kalçalarının arasında toplandığını hissetti, arkasına baktı, hala orada olduğundan, hala onu takip ettiğinden emin oldu.

Bacakları güçsüzleşip titreyene kadar koşmasına izin verdi. Karanlıkta gizli bir dala takılıp tökezlediğinde şimşek çaktı ve

kendini devrilmiş kalın bir ağacın üzerinde buldu, nefes nefese kalmıştı.

Anında oradaydı. Arkasında, vücudunun sıcaklığı, kollarının ağır gücü onu sarmaladı, boğazında yükselen saf şehvet iniltisini geri çekmeye zorlarken onu ağaca doğru bastırdı.

"Benden kaçamayacaksın." Hayvani, çok sert ve şehvet dolu bir sesle kelimeleri kulağına doğru hırladı, sonra da hassas ucunu enfes bir ısıyla ısırdı.

"Beni tutmana izin vermeyeceğim." Yine de ona doğru eğilmişti, adam boynuna doğru hırlarken arkası adamın sikinin zorlanan uzunluğunu yastıklıyordu.

"Sen benimsin!"

Beyan karşısında ürperdi, adamın arkasında olduğunu hissetti, adam onu devrilmiş kütüğün üzerinden daha uzağa bastırırken kalçaları arkasına doğru sallanıyordu. Rüzgâr , yağmur üzerlerine yağıyor ve onu iliklerine kadar ıslatıyordu ama yine de hiç üşüme yoktu. Sadece arkasındaki bedenin sıcaklığı vardı, kolları onu sarmıştı, ellerinin kot pantolonunun yırtmacına doğru hareket ettiğini, onları ayırdığını ve serbest bıraktığını hissediyordu.

Fermuarı çekip kotu kalçasından aşağı yırttı.

Külot giymiyordu. Uzun zaman önce iç çamaşırı giymeyi bırakmış, kotun altında çıplak kalmıştı.

Boynuna doğru tekrar hırladı, köpek dişleri hassas etine sürtünüyor ve vücudunda hızla ilerleyen sıcak his patlamaları gönderiyordu.

Bu yüzden mi ondan kaçamıyordu? Neden onu terk edemiyordu?

Ellerini kütüğün üzerine koyarak adamın önünde nefes nefese kaldı, adamın parmaklarının kalçalarının arasında gezindiğini, klitorisinin şişmiş tomurcuğunu bulduğunu, diğer elinin de ödünç aldığı tişörtünün altından iterek bağlanmamış göğsünün tümseğini avuçladığını hissetti.

Meme ucu daha da sertleşti, parmakları onu bulduğunda uzandı ve temas ettiğinde yanmaya başladı.

Vücudu zevkle uğuldamaya başladığında Storme her dokunuşta haykırarak eğildi. Styx'in dokunuşu kadar inanılmaz bir şey yoktu. Dudaklarının boğazında olması, köpek dişlerinin boynunun hassas tellerini tırmıklaması ve parmaklarının amının muhtaç derinliklerine bastırması gibi.

"Evet," diye tısladı çaresizlik içinde, iki güçlü, geniş parmak seksinin kaygan, açgözlü derinliklerinde ilerlerken penetrasyona bastırdı.

"Kaçmana izin vermeyeceğim." Kız, parmaklarının derin ve nüfuz edici darbeleriyle haykırırken, adam boynunu ısırdı. "Seni kendi lanet olası inatçılığın yüzünden kaybedersem lanetleneyeceğim."

Adam elini göğsünden çekince başı omzuna doğru düştü. Bir saniye sonra adamın kot pantolonunu gevşettiğini ve sikinin sert, kalın uzunluğunu serbest bıraktığını hissetti.

Sonra ona doğru döndü, içinde kontrol edemediği bir açlık yükseliyordu.

Kadının hareket etmesine, yüzünü ona dönmesine izin verdi, sadece ellerini omuzlarına koyup onu yerde dizlerinin üzerine itti.

Elini kalçasına götürdü, bir eliyle inanılmaz sertlikteki kasın yanlarını kavrarken diğer elinin parmakları sikinin etrafında kıvrıldı.

Birkaç ön hazırlık vardı. İçindeki çaresizlik aklını çalmakla tehdit ediyordu. Kendini kaybedene kadar her saniyenin, her dokunuşun tadını çıkarmak istiyordu.

Dudakları aralandı.

Styx'in parmakları kadının saçlarına dolandı ve bir elinin parmaklarını ağır şaftın tabanına sararken saç tellerini kavradı.

Tekrar çakan şimşek, yüzünün vahşi düzlemleri üzerinde titreşen ışık huzmeleri gönderdi. Gergin, sert, geniş tepesini kızın ayırık dudaklarına bastırırken ifadesi şehvetle, açlıkla doluydu.

"Em onu, Şeker," diye inledi. "Bana o küçük, sıkı ağzını ver, aşkım."

Yavaş, sığ bir itiş, sikinin sert, yakıcı başını kadının ağzına gömdü ve göğsünden alçak, sert bir inilti çıkardı.

Storme ondan akan açlığı hissedebiliyordu. Onunla yanıyor, dili başının üzerinde kıvrılırken, yaladıkça okşarken, onun tadını ve hissini severken aleti sert ve sıkı bir şekilde zonkluyordu.

Ağzını şişmiş ucun üzerinde gezdirmesi için sert eti tutarken, Storme'un elleri serbestçe dolaşabiliyordu. Yağmur yağarken

Göğsünden aşağıya, kalçalarına ve aletinin itici uzunluğunun etrafına koştı, elleri uyluklarının sıcaklığını okşadı ve okşadı.

Aralarına daldı, adamın taşaklarının sıkı, çekik kesesini buldu, okşadı ve kulaklarına ulaşan sert, kaba zevk gümbürtüsünün sesiyle ürperdi.

Saçlarını sıkıca tutan eli dudaklarını sikerken başını hareket ettirdi, diğer eliyle de penisin tabanını tuttu. Storme ağır damarlı etin altındaki kanın yoğun nabzını ve zonklamasını hissedebiliyordu. Ağzına doğru fışkıran her bir dakika öncesi sakız, tarçın tadı ve erkek sıcaklığıyla doluydu.

Eşsiz. Onun sıcak tadı, duyularını bir narkozun sıcaklığı ve gücüyle dolduruyor gibiydi. Beynine giden kanın her atışıyla birlikte kafasına hücum ediyor ve onu saran uyarılmanın sarhoş edici, patlayıcı gücüyle bir kibrit çıkıyordu.

Onun içinde boğuluyordu.

Alışılmadık boşalmanın her ağır zonklaması diline doğru fışkırırken, dili şişmiş sakin üzerinde yaladı ve okşadı. Tadına baktı ve zevk aldı. Parmakları klitorisinin şişmiş, hassas tomurcuğuna doğru kayarken inleyerek sert eti emdi.

Yanıyor, zonkluyordu. Şişmiş tomurcuk o kadar sıkı ve sertti ki, sinir uçlarının hassas düğümünün yan tarafını okşarken ve ovalarken neredeyse acı veriyordu.

"Ne kadar tatlı bir ağız," diye inledi, sesi gök gürültüsü kadar sert ve derindi, şimdi uzaktan kısık ve alçak geliyordu. "Sertçe em bebeğim. O küçük, sıcak dilin sikimi nasıl da sevdiğini hissedeyim."

Ve buna bayılıyordu. geçmişti.

Mümkün olduğunca derine aldı, başını bir kez daha yalamak için geri çekilmeden önce boğazının arkasındaki geniş tepenin sert nabzını hissetti.

Parmakları kafa derisini yoğururken, kalçaları kasıldı ve sıkılaştı ve aleti daha da sertleşti, zaten gergin olan dudaklarının arasında daha da şişiyormuş zonkladı.

"Lanet olsun. Yeter bebeğim."

Styx geri çekildi. Sikinin sıkı etinde nabız gibi düğümün yüzeye yaklaştığını, ağzına saldığı her sert pre-cum darbesiyle genişleme ve şişme tehdidinde bulunduğunu hissedebiliyordu.

Kadının ateşinin yükseldiğini hissedebiliyor, etraflarındaki fırtınayla ıslanmış havanın kokusunu alabiliyordu.

Çiftleşme sıcaklığı değildi ama çok yakındı. Zengin, baharatla dolu, ateşli ve baştan çıkarıcı, kafasına gitti. Ona bakarak geri çekilmesini, sikinin başını ona bakmasını, yavaşça ortaya çıkan ayın ışığının solgun yüzünde ve sırtından aşağı akan uzun, ıslak ipek saçlarında parıldamasını izledi.

Bir orman perisine benziyordu; seksi, şehvetli, küçük bir baştan çıkarıcı kadın, onu kendi kontrolünü yok etmekle tehdit eden şehvet dolu bir maceraya sürüklüyordu.

"Ah, genç kız," diye inledi, Storme sikinin başını tekrar ağzına alırken sözlerini tutamadı. "İşte benim tatlı Storme'um."

Hiç böyle bir zevk tatmamıştı. Sevgilisinden hiç böyle bir ihtiyaç ve açlık kokusu almamıştı ve bu çiftleşme ateşi bile değildi.

Bu saf bir ihtiyaçtı, zengin ve sıcaktı, taşaklarını sıkıyor ve omurgasına elektrik hissi veren parmaklar gönderiyordu.

Bir eliyle taşaklarını kavrarken, parmaklarının uçları gergin kesenin üzerinde oynarken, kendini okşadığının farkındaydı, zengin kreminin kokusu, baskıya dayanıp dayanamayacağını merak edene kadar duyularını dolduruyordu.

Kesin olan tek bir şey vardı, ağzında bir dakika daha kalırsa adam onun için boşalacaktı.

Başını geriye çekip onu ayağa kaldırmak için sahip olduğu tüm özdenetimi kullandı. Önünde sallanan, dudakları kızarmış ve şişmiş, yeşil gözleri kararmış ve açlıkla parıldayan kadın, sevgilisine verdiği zevkin içinde kaybolmuş bir kadın gibi görünüyordu.

"Lass, bana ver," diye inledi onu tekrar çevirirken, ağacın yüksek gövdesine doğru eğmek için sırtına bastırdı.

Adam sikinin başını amının şişmiş, doymuş kıvrımlarına dayadığında kadının nefesi kesildi ama bu korkudan ziyade heyecandan kaynaklanıyordu.

"İşte aşkım," diye mırıldandı, sesinin sertleşip derinleştiğinin farkındaydı. "Sana sahip olmama izin ver. Eğer sikimi o tatlı amcığın gömmezsem, bu gece hayatta kalamayabilirim."

Kendi yataklarını tercih ederdi ama onu sikmeden önce kulübeye geri götürmek için harcamaya zamana dayanmasına imkân yoktu.

Kaçma girişimi, kovalamaca, etraflarında kopan fırtına ve içinde kopan fırtına karşı konulamayacak kadar güçlüydü.

Bir eliyle kızın kalçasını kavarken, diğer elini kızının yanına, devrilmiş kütüğün üzerine koydu.

"Storme, beni affet kızım." Çünkü yavaş gidemiyordu. Çünkü onun içine istediği gibi giremiyor. Çünkü onu doldurma ihtiyacı onu sert bir ateş gibi sarıyordu ve artık kendini tutamıyordu.

Storme adamın sikinin amının girişine yaptığı baskıyı hissetti, nefesini tuttu, sonra çığlık olması gereken sert bir hava akımıyla nefesini bıraktı.

İlk sert ve kararlı hamleyle tüm vücudu gerildi. Amının sıkılı kaslarını ayırdı, sikinin başını şok edici bir hızla içine yerleştirdi ve içinde zevk patlarken nefesini çaldı.

"Styx!" Adını haykırarak, onu daha derine, daha sert gömmeye çalışarak, o ilk, ani girişte vücuduna dolan yoğun, çarpıcı hislerin daha fazlası için yalvararak, itişin içine doğru eğildi.

Yalvarmaya gerek yoktu. O ne kadar çaresizse, adam da o kadar çaresiz olabilirdi.

Storme, adam tekrar hareket etmeden, geri çekilmeden, sonra daha uzağa, daha derine itmeden önce kabaca nefes almak için zar zor zaman buldu; her itişin yakıcı zevk-acı, onu her ateşli çarpışmada serbest bırakmanın kenarına atmakla tehdit ediyordu, ta ki içine derinlemesine yerleşene kadar. Pre-cum'un şiddetli, ağır nabız atışları horozundan zonklıyor, onu dolduruyor ve her seferinde bir şüphe gölgesinin ötesinde, iç duvarları daha da hassaslaştırırken, horozunun etrafındaki amının şiddetli sıkılığını hafiflettiğini biliyordu.

Uzaktan farkına vardığı bu durum karşısında dudaklarından inilti bir çığlık döküldü.

Dedikodular, magazin hikayeleri ve saf kan topluluklarının tüm kadın üyelerine çiftleşme ısısı olarak bilinen bir fenomen hakkında fısıldanan uyarılar vardı.

Bir kadının aklını çelen ve onu Irk sevgilisinin istekli bir şehvetli kölesi yapan kontrol edilemez bir şehvet.

Belirtiler hakkında hiç inanmadığı raporlar vardı. Bir kadının iç etini rahatlatan ve Kurt Irkı horozun aşırı kalın genişliğini kolayca almasını sağlayan ön sperm. Ayrıca çiftleşme düğümü, horozdaki şişlik hakkında da söylentiler vardı.

Bunu hissetmemişti ama sanki etinin hemen altında bir şey özgür olmak için zonkluyormuş gibi, amının daha dar olduğu yerde adamın nabzının daha kalın attığını hissedebiliyordu.

Eğer olan buysa, kadınların neden uyarıldığını çok iyi anlıyordu. Birileri onu alacağı zevk, sıcaklık ve katıksız şehvet konusunda uyarmış olmalıydı.

Bunun olacağını bilseydi, Styx'in kollarına daha erken atılmayacağını söyleyemezdi.

"Styx," diye fısıldadı Styx'in adını, adam bir kez daha tamamen içine girdikten sonra kendini hâlâ içinde tutarken.

O zaman bunu daha iyi hissedebiliyordu. Aletinin ortasındaki o sert zonklama, sanki et genişlemek, onu içine hapsetmek için savaşıyormuş gibi.

"Ah, genç kız, şu anda mutlu bir adam olarak ölebilirim," diye inledi. "Burada biraz oyalanmama izin ver. O daracık amcığının sikimin etrafına sarıldığını hissedeyim. Storme, aşkım, senin açlığın bir adamı delirtebilir."

Sesi daha sertti, kalçasındaki eli sıkılaştı, kalçaları kayarken esnedi, amcığının sıkıldığını, artan bir zevkle ona sıkıldığını hissederken shaftını içinde daha derine bastırdı.

"Becer beni," diye inledi. "Lütfen, Styx. Tanrım, lütfen bir şeyler yap." Hareket etmeye, kalçalarını oynatmaya, onu içinde hareket etmeye zorlamaya çalışıyordu ki Styx alçak sesle, hırıltılı bir inilti çıkardı ve hareket etmeye başladı.

Her sert itişte, sikinin ateşli sıcaklığının her şok edici penetrasyonunda içinden geçen zevki hissetti. Elektrik gibiydi

Klitorisi yanıp daha da şişerken ve parmakları kalçasından uyluklarının arasına doğru hareket ederken vücudunda yarışmak için.

Parmakları klitorisini buldu ve orada düşünme yeteneğini kaybetti. Parmaklarının nasırlı uçları okşayıp eziyet ederken, siki hızlı coşku darbeleriyle içine doğru itiliyordu.

Patlayacaktı. Bunu hissedebiliyordu. Bu gece onun kollarında ölecekti ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Durdurmak da istemiyordu. Burada huzur vardı, hayatında hiç bilmediği bir güvenlik duygusu vardı.

Styx vardı.

"Ah, genç kız, çok yakınsın," diye inledi kulağına, dişleri omzunu tırmalarken. "Bunu hissetmek için sabırsızlanıyorum. O tatlı amcığının sikimin üzerinde kenetlendiğini hissetmek için. Ver onu bana, aşkım. Bana zevk ver."

Sonra parmakları klitorisine doğru hareket etti, kalçaları daha sert ve daha hızlı hareket ederken klitorisini okşadı. Onu sert, güçlü vuruşlarla becerdi, her penetrasyon sinir uçlarını o kadar hassas, o kadar sıcak ve acımasızca tepki veriyordu ki, kaybolduğunu biliyordu.

Parmakları klitorisinin üzerinde geziniyor, sürtünüyor, okşuyordu. Aleti içinde hareket etti, onu gerdi, içindeki patlama patladığında doğrudan rahmine ateşli bir his isyanı gönderdi.

Onun adını haykırdı, haykırdığını biliyordu. Vücudu kırılma noktasına kadar gerildi, sinir uçlarında cızırdayan his parmakları patladı ve gelgitli bir coşku dalgası onu ele geçirdi, vücudunu titretti, onu sarstı, Styx kendini serbest bırakırken omzuna gömdüğü keskin, bir zamanlar korkulan köpek dişleriyle işaretlerken bile onu işaretledi.

Ve Storme onun kollarında, bir şekilde, bir yerlerde, kendisinin ve kalbinin bir parçasını onu tutan Irk'a kaybettiğini biliyordu.

BÖLÜM 12

Kurt Irkı topluluğunun gelişimine yardım ettiğinden beri ilk kez, bir hafta sonra Styx bu topluluğa karşı sahip olduğu birkaç sorumluluktan biri için neredeyse pişmanlık duydu. Bu görevlerden biri de çiftleşme yıldönümleri için ara sıra düzenlenen domuz kızartmasıydı.

Dash Sinclair ve eşi Elizabeth ertesi akşam çiftleşmelerinin onuncu yılını kutluyorlardı ve bu sürpriz kutlama aylardır planlanıyordu. Etkinliğin çoğunu Cassie planlamıştı ve Styx onlara verilecek bu hediyenin onun için çok önemli olduğunu biliyordu. Ailesine kendisi için yaptıklarının değerini göstermek istiyordu. Bunun herhangi bir ebeveynin yapacağından daha fazlası olmadığını anlamasını sağlamak kolay değildi.

Hayatı hiç de kolay olmamıştı. Wolfe ve Hope'a kutlama fikriyle geldiğinde, alfa çifti bunu gönülden benimsemişti çünkü Dash, eski ordu komandosunun ırk statüsünü ilan etmesinden bu yana Kurt Irkı topluluğunun kazandığı ilerlemelerin ve bağlantıların çoğunda etkili olmuştu.

Domuzu hazırlamak zaman alıcıydı ama Styx'in bir şeyler düşünürken yapabileceği bir projeydi. Hazırladığı domuzu ağır bir fırın folyosuna sarıp çukura indirmek ve hazır olduğunda almak için kullanacağı dökme demir taşıyıcıya yerleştirirken ateş çukuru çoktan hazırlanmış, astarlanmış ve kömürler kıpkırmızı parlıyordu.

Ama bu faaliyet onu Storme'dan ayırmıştı ve kaçma girişiminden bu yana geçen günlerde Storme'un içinde bir şeyler değişmişti. Parmağını tam olarak koyamadığı ya da açıklayamadığı bir şey.

Daha sessiz, daha düşünceli görünüyordu. Hâlâ akşamları düzenlenen topluluk yemeklerine katılmamıştı ama şimdi gözlerinde buna duyduğu açlığı görebiliyordu.

Kulübenin arka güvertesinde otururken ne düşündüğünü görmek ya da duymak için her şeyini verebileceği zamanlar vardı.

her akşam ve hepsi bir araya geldiğinde ortaya çıkan şamatayı izledi.

Bir ya da iki kez, akşam ilerledikçe ve erkekler bir futbol ya da futbol oyununa alışmaya çalıştıkça onu gülmenin eşiğinde yakaladığına yemin etti.

Başarılı atletlerdi, ancak erkek Irklar son derece rekabetçiydi ve oyunlar ilerledikçe hırçın, terden sıırılsıklam olmuş dost düşmanlara dönüşebiliyorlardı.

Yine de ne eğlenceye katılmış ne de güverteden ona yaklaşmak için gelmişti. Ve ifadeleri şimdi onu endişelendirecek güce sahipti.

Neredeyse üzgün görünüyordu, sanki bir parçası artık bir şeylerle mücadele edemiyordu ve adam onun bir parçasından vazgeçtiğinden korkuyordu.

Çiftleşme ısısı ilerlememişti; hâlâ olmayan bir çiftleşme yüzünden işkence çekiyordu. İşaretlemişti, kokusunu alabiliyordu ama tam sıcaklık hâlâ ulaşamayacağı bir yerde duruyordu.

Styx, Navarro'ya ağır yükün diğer tarafına geçmesini işaret ederek misafir domuz etini kaldırdı ve avlunun ortasında hazırlanan çukura taşınmasına yardım etti. Taşıyıcının yanlarına bağlanan zincirler daha sonra onu manevra ettirmek ve kızgın kömürlerin içine indirmek için kullanılan büyük bir kancaya takıldı. Daha sonra üzeri örtüldü ve şimdi tek yapmaları etin pişmesini beklemektir.

Navarro geri çekilip ellerinin tozunu dikkatle alırken, "Çok güzel bir parti olacak," diye yorum yaptı.

Styx Irkın titizliği karşısında neredeyse sıırıtacaktı. Navarro Özel Sınıf bir Irktı; siyasi, sosyal veya elit, nüfuzlu toplumlara sızmak için yaratılmış ve eğitilmiş bir Irk. Styx ona Haven'ın "güzel çocuğu" derdi. Ellerini kirletmemeyi tercih ederdi, saçları her zaman mükemmel bir şekilde kesilir ve şekillendirilirdi, giysileri her zaman uzun boylu, iri yapılı bedenine mükemmel bir şekilde uyacak şekilde dikilirdi.

Styx eğlenerek, "Cassie her şeyi son dakikaya kadar planlamış," diye mırıldandı.

"Senin kadın da katılacak mı?" Navarro bu soruyla Styx'i şaşırtarak sordu.

Diğer Irklar ona "kadınım" diyordu, eşim değil. Cennet'teki her Irkın onu işaretlemediğini hissedebildiği gerçeğinin bilgisi, arka dişlerinin öfkeyle gıcırdamasına neden oldu.

"Belki," diye kısaca cevap verdi.

"Aradaki bağı hissedebiliyorum Styx," diye yorumladı Navarro. "Ama henüz onunla çiftleşmedin. Kurt'unu geride tutan ne?"

Styx gözlerini diğer Irk'a dikti. "Geri çekilen Kurt değil, kadın."

Navarro bunun üzerine homurdandı. "Kadın çiftleşme hormonu üretmez, dostum," diye bilgilendirdi Navarro onu. "O sadece buna maruz kalıyor. Bu nedenle, bana öyle geliyor ki senin kurdun geri duruyor."

"Ya da kabullenişini," diye homurdandı Styx. "Çiftleşme hormonunun verdiği güç izlenimini hep merak etmişimdir. Seçimi dişinin elinden aldığını düşünürdüm. Sanırım Storme kabul etmeyi reddederek kontrolü elinde tutuyor..."

"Ya da sen."

Styx alçak sesle, uyarıcı bir hırıltı çıkardı. "O benim eşim. Bunu kabul ediyorum." "Ama senin Kurt kabul ediyor mu?" Navarro soruyu merakla yöneltti. "Bu

Çiftleşme olayı ilgimi çekiyor Styx. İlk defa bir Cins eşinden bu şekilde uzak tutuluyor. Belki de sana karşı böyle önyargılar besleyen bir eşi kabul etmeyi reddeden sensin. Sevgilisini kabul etmeyi reddeden bir eş, hayvan olduğu kadar insandır da."

Styx, eşini kabul etmesine karşı yapılan bu küçümsemeye fiziksel bir karşılık verilmesini talep eden öfkesini dizginlemek için kendini zorladı.

İçindeki Kurt, onu düzgün bir şekilde işaretleyemediği, çiftleşme hormonunun ulaşamayacak kadar uzakta olduğu, bezleri tahriş ettiği ama salınmayı reddettiği için çıldırıyordu.

Bu, eşinin onu kabul etmemesine karşı bilinçsiz bir tepki olmalıydı, çünkü eşini kabul etmekte hiçbir sorunu yoktu. Sorunun kendisinde olduğunu kabul edemezdi ve etmedi de.

Bunun üzerine Navarro, "Anladığım kadarıyla alfanıza kadınla ilgili olarak verdiğiniz çiftleşme kabulünü iptal ediyorum," dedi.

"Belki de bir parçanız onun size ya da Haven'a ihanet edeceğini fark ediyordur. Bunun sonuçları felaket olabilir."

"Sana fikrini mi sordum?" Styx hırlayarak karşılık verdi.

Navarro ona, "Benim fikrimi sormak zorunda değildiniz," diye güvence verdi. "Gönüllüydüm."

"O zaman gönüllü olmayı bırak," diye tersledi Styx.

Navarro emir karşısında homurdandı. "Gerçeği görmeyi bile reddediyorsun o zaman? Bu kadının duyguları yüzünden değil, sizin ona olan güvensizliğiniz yüzünden genetiğiniz tarafından reddedildiği gerçeğini kabul etmeyi?"

"Kesinlikle." Styx ifadesini sert bir hırıltıyla noktaladı. "Çünkü senin aksine Navarro, ben Kurt'umu iyi tanıyorum. Sen de kendinkini anladığında, o zaman gelip benimle sohbet edebilirsin."

Topuklarının üzerinde döndü ve ateş çukurundan, onu çevreleyen ağaçların arasından geçerek kendi evine ve kendi kadınına doğru yürüdü.

Storme'un doğuştan gelen dürüstlüğüne duyduğu güven kadar önemli bir şeyi diğer Irkın sorgulamasına izin verirse lanetlenirdi. Her ne kadar rol yapmak istese de o zalim bir insan değildi. Onun içindeki iyiliği hissedebiliyordu, tıpkı korkusunu ve kafa karışıklığını hissettiği gibi.

Çiftleşme ıssısının neden aktif olmadığından emin değildi; tek bildiği hisleri, inancı, hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin aşkı, hatta çiftleşme ıssısını bile zorlayamayacağıydı. Ve şimdiye kadar, aşk potansiyelinin olmadığı hiçbir çiftleşme gerçekleşmemişti. Ta ki şimdiye kadar.

Storme'un ilgisini çekmişti. Onu istiyor, onun için yanıp tutuşuyordu. Ama geçmişini geride bırakana kadar kimseyi sevemeyecekti. Ne ırkı ne de insanı.

Kapıyı iterek açtığında onun kokusunu hemen aldı. Zaten sertleşmiş olan siki saf demire dönüştü, taşakları gerilirken ihtiyaç içinde zonkluyordu.

Derin, sert bir nefes alarak, kokuyu oturma odasına kadar takip etme ve onu hemen alma dürtüsünü kontrol etti.

Aleti o kadar sertleşmişti ki acı veriyordu. Dili zonkluyor ve kaşınıyordu, ancak dişlerinin kenarlarını hızlıca kontrol edince emin oldu

bezlerin şişmediğini, çiftleşme hormonunun onları doldurmadığını .

"Burada yardımınıza ihtiyacım var." Oturma odasından yankılanan ses tonunu teslimiyet dolduruyordu.

Kaşlarını çatarak oturma odasına doğru ilerledi ve kapının hemen önünde şaşkınlıkla durdu.

Storme yere oturdu, başı televizyon kumandalarının, cam tablanın dahili bilgisayar ekranının ve oda sıcaklığı ile aydınlatma kumandalarının erişilip bağlandığı oturma odası masasının altındaydı.

Hassas elektronik masa üstü, önündeki kanepede herhangi bir pozisyona uyacak şekilde hareket eden ve açı alan bir holografik klavye ile daha kolay görüş için kaldırıldı.

En azından vardı. Şu anda Storme'un elinde kablosuz alıcıların çeşitli bileşenlerinin yanı sıra ana kontrol kartının da sökülmüş olduğu görülüyordu.

Akut bir hayal kırıklığı içinde midesinin düştüğünü hissetti. Kahretsin, bu sistemi çok seviyordu. Sadece İnternet'e ve Büro dosyalarına erişimini değil, televizyonunu, uydu bağlantılarını, güvenlik detaylarını ve uzak duvardaki son teknoloji ses sistemini de kontrol ediyordu.

"Ne yaptığınızı sorabilir miyim?" Ellerini dikkatle boynundan uzak tutarak ona doğru bir adım attı.

Ona aşık olmuştu. Eğer ona daha önce aşık bile, o anda, yan tarafındaki ince elektronik ayar çubuğuna uzanıp aylardır ona cehennemi yaşatan kontrol modülündeki sensöre ustalıkla uyguladığında tepeden tırnağa aşık oldu.

"Lanet olası televizyonu izleyebilmek için sistemdeki güvenlik protokollerini atlatmaya çalışıyordum," diye mırıldandı. "İçerideyken sistemde bir düzine açık ve birkaç donanım açığı buldum. Her şeyi düzeltebileceğimi düşündüm."

"Sıkıldın mı, Storme?" diye eğlenerek onun yanına eğildi.

"Sadece şunu tut." Masanın altındaki uzun, garip bir şekilde monte edilmiş kontrol panosunu gösterirken ses tonunu sahte bir tiksinti doldurdu. "Bunu her kim kurduysa vurulmalı. Tam bir . Sen

Donanım açıklarının tüm güvenlik duvarı sisteminizi mahvedebileceğini fark ettiniz mi? Ne? Birinin sisteminize girip onu mahvetmesini mi istiyorsunuz?"

Hayır, bilmiyordu ama Büro'nun elindeki dosyalara dayanarak Storme'un yeteneklerinden şüphelenmişti. Şortlardan biri televizyonun çalışmamasına neden olduğunda, Storme'un evde bir hayalet gibi dolaşmaktan yorulmasını ve bu konuda bir şeyler yapmasını beklerken, kasıtlı olarak sorunları yerinde bırakmış ve iletişim sığınağını yakından izletmişti.

"Endişenizi takdir ediyorum," diye mırıldandı bakışları, birkaç düğmesi kopmuş gömleğinin karnına doğru sarktığı yere kayarken.

Şimdi onun gömleklerinden birini giyiyordu. Çıplak, bronzlaşmış teni, uzanıp kontrol panosunu onun için yerinde tutarken tadına bakmak için onu cezbediyordu.

"Endişem mi yoksa can sıkıntım mı?" diye sertçe sordu, elektronik aletlerden birine uzanırken parmakları çarşafın üzerinde geziniyordu, ta ki adam onu sessizce yoluna itene kadar.

İnce iğne uçlu tel ayarlayıcıyı ve lehim aletini eline aldı ve iki dakikalık teli kavrayıp yerine yerleştirmesini ve telleri ayarlamak için aleti çalıştırmasını izledi.

Jonas ve Navarro'nun ilk fırsatta onlara ihanet edeceğine dair düşünceleri de buraya kadarmış. Donanım sorunları konusunda çenesini kapalı tutabilir, muhtemelen Jonas'ın bunlardan habersiz olduğuna inanabilir ve Haven'a zarar vermenin bir yolunu bulmaya çalışabilirdi.

Yapmamıştı. Bunun yerine onu sorun hakkında uyarmıştı. Bu bilgi saf bir duygu dalgasının bağırsaklarına çarpmasına yol açtı ve neredeyse kontrol panosundaki tutuşunu kaybetmesine neden oluyordu.

"Tanrım, Styx, parmaklarını bana bulaştırma," diye mırıldandı penseyi geri çekip küçük bir elektronik dalgalanma ışığıyla yaptığı işi kontrol ederken.

Işığın düğmesini çevirerek test sistemini çalıştırdı ve beyaz ışığı her bir bileşen ve kablo üzerinde gezdirmeye başladı.

"Bu sistemler üzerinde çalışmayı nereden öğrendin?" Styx kaşlarını sertçe çatıp iç sisteme bakarken sordu.

"Biraz kurcalıyorum," diye cevap verdi dalgınca. "Kurtarma operasyonlarından önce Omega laboratuvarında bilgisayar uzmanlarından biriyle biraz eğitim aldım."

"Bu konuda beceriklisin," dedi.

"Bu bir yetenek." Başka bir ince alete uzandı ve sistemi kontrol ettiği çeşitli elektronik cihazlara bağlayan kablosuz modüllerde bir ayar yaptı.

"Tıp ya da genetik mühendisliğine yöneleceğinizi düşünmüştüm. Bilgisayarlı sistemler konusunda yetenekli olduğunu tahmin edemezdim."

Durakladı, sisteme ters ters baktıktan sonra derin bir iç çekti. "Tanrı'ya şükürler olsun ki hiçbir şekilde tıbbi bir şeye yönelmedim. Bunu düşünmek bile beni hasta ediyor."

"Baban ve ağabeyinin yaptığı iş yüzünden mi?"

Kendini masanın altından itti ve şimdi ona dik dik baktı. "İrklardan neden zaman zaman beni korkutan bir derinlikle nefret ettiğimi bilmek ister misin Styx?"

Dişlerini sıktı. Kız itiraf ediyordu ve adam bundan nefret ediyordu. "Neden, Storme?" diye sordu usulca.

"Çünkü ben onları bırakmaya hazır önce babamı ve kardeşimi cehenneme gönderdiler. Babam ve kardeşim, Konsey'in yapmasına yardım ettikleri şeyle doğa kanunlarını ve ahlak kanunlarını çiğnediler. Ve sonra işlerine olan sadakatlerini bana olan sadakatlerinden üstün tutarak kalbimi kırdılar. Bunun için onlardan nefret ettim, bunun için İrklardan nefret ettim ve o lanet Konsey'den o kadar nefret ediyorum ki elimde olsa o piçlerin her birini öldürürdüm. Yani İrklar kendilerini şanslı sayabilirler. En azından ben onları yüzlerine karşı öldürmek istemiyorum. Şimdi, kusura bakmayın ama artık yardımınıza ihtiyacım yok. Artık gidebilirsiniz."

Sırtını masanın altına dayadı ve sanki orada değilmiş gibi onu görmezden gelirken, parçalara ayırdığı elektronik aksamı yeniden bir araya getirme işine geri döndü.

En azından onu görmezden geliyor gibi görünüyordu; hissettiği şey çok farklıydı. Onun acısını, dökülmemiş gözyaşlarını ve göğsünü yırtan ani bir çaresizliği hissedebiliyordu.

Storme geçmişle ya da duygularıyla savaşmaktan daha fazlasını yapıyordu. Babasının ve erkek kardeşinin kendisini terk etmesiyle ve onların ırkları kendisini sevdiklerinden çok daha fazla sevdikleri savaşıyordu.

Ne yazık ki Styx de onunla aynı fikirdeydi.

BÖLÜM 13

Styx geri çekildi, içinde devam eden savaş gerçeğinin, kaybettikleri için Irkların değil, babası ve kardeşinin hatalı olduğunu anlaması için iyi bir işaret olduğunu umuyordu.

Mutfağa geçerek dolaptan kahve çekirdekleri, eski moda bir el değirmeni ve bitter çikolata çıkardı. Kahve için sevdiği bir sistemi vardı. Taze çekirdekler bitter çikolatayla birlikte elle öğütülüyordu.

Bir çikolata fanatığıydı, bunu itiraf etti. Çikolatayı ilk kez Irk kurtarmalarından sonra tatmıştı. Eğitimi çoğu Irk'ınkinden daha kolay olmasına rağmen, yine de kurtarma operasyonundan sonra çikolatanın tadına bakma fırsatı bulana kadar çikolata ondan esirgenen bir şeydi.

Storme ona en sevdiği çikolatayı hatırlatıyordu, diye düşündü kısa bir sırtışıla. İlk keskin ısırığın altında saklı olan tatlılıkla birlikte biraz keskin.

"Artık televizyon izleyebilirim." Mutfağa girdiğinde ses tonunu memnuniyet kapladı. "Ve bu müthiş bir ses sistemi."

Sesi kasıtlı olarak hafifti; bunu hissedebiliyor, sezebiliyordu. Irklardan nefret ettiğini itiraf ettiği gerçeğini görmezden gelmeye çalışıyordu, aslında ondan nefret ettiğini itiraf etmişti.

Birkaç dakika önceki yumuşamış neşesi dağılmıştı. Kahve makinesine dönerek kahveyi fincanlara doldurdu.

Kadın eski moda kır mutfağı masasına oturduğunda, adam fincanı onun önüne koydu ve kendi fincanını yudumlamak için dolaplara geri çekildi.

Ona kendisinden nasıl nefret etmediği, Irklardan nasıl nefret etmediği hakkında bir iki şey gösterebilirdi. Ona, en azından kendisi söz konusu olduğunda, hissettiklerinin nefretten mümkün olan en uzak şey olduğunu gösterebilir, onu kabul etmeye zorlayabilirdi.

Fincanı dudaklarına götürdü ve adamın aleti inanılmaz derecede daha da sertleşti.

Adam yorum yapmayınca ona baktı ve yavaş, ince bir hareketle derin bir nefes .

Belli ki daha önce söylediği şeyi, sözlerinin ne anlama geldiğini tam olarak düşünmeden söylemişti.

"Sistem şu anda düzgün çalışıyor olmalı," dedi. "Güvenlik duvarının standartlar dahilinde çalıştığından emin olmak isteyeceğinizden eminim."

"Bunu yapacağımdan emin olabilirsiniz," diyerek onu temin etti.

Bu durum değişmezse yakında güvenlik duvarını değiştirecekti. Eğer çiftleşme ısısı yakında yerine oturmazsa. Eğer eşinin kalbini kazanamazsa.

Fincanı masaya koymadan önce kahveyi tekrar yudumladı, fincanın derinliklerine bakarken parmakları dalgınca kulpuyla oynuyordu.

"Senden nefret etmiyorum," dedi sonunda yumuşak bir sesle, sesi şaşkınlık ve acıyla yırtılmıştı. "demek istemedim."

"Elbette ," diye hafifçe karşılık verdi. "Söylediklerini öfkeyle ve kendini savunmak için söyledin. Muhtemelen hiç bu kadar dürüst olmamıştın." "Kelimeleri ya da duyguları ağzıma tıkma." Dudakları öfkeyle gerilirken ona ters ters baktı. "Peki, Irklar söz konusu olduğunda düşmanlık ve çok fazla öfke hissediyorum. Eğer babam ve James araştırmalarına ve yarattıkları şeye kadar aşık olmasalardı, o zaman ölmezlerdi ve ben de

yaşamak için kaçmak zorunda kaldı."

Kadının sesindeki acı kalbine çarptı, göğsünü ve duygularını sıktı. Son on yıldır yaşadığı baskı inanılmazdı ve kızgın olduğu için onu suçlamıyordu. Ama bu öfke yanlış yönlendirilmişti.

"Omega'dan ilk kaçtığında bize gelseydin yaşamak için kaçmak zorunda kalmazdın," dedi ve kahveden bir yudum daha alıp fincanı kenara koydu.

Yüzleşmenin bedenini elektrik çarpması gibi saracağını hissedebiliyordu. Öfke, inkâr edilmiş açlığın, amaçların ve çıkışsız duyguların ürünüydü. Duygularını dışa vurması gereken biri varsa o da Storme'du. Tıpkı adı gibiydi, içinde öfkeleniyor, geçmiş ve gelecek gök gürültüsü gibi göklere çarpıyordu.

şimdiki zaman, gelecek için istediği, ihtiyaç duyduğu ve kendini reddettiği şeylerle çatışıyordu.

"Evet, o zaman gerçekten bir Cinsle yüzleşmek istiyordum." Yüzünü kaplayan sert, acı gülümsemenin eğlenceyle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey içinde şiddetlenen acıyla ilgiliydi. "On dört yaşındaydım, Styx ..."

"Ve şimdi yirmi dört yaşındasın," diye hatırlattı ona alaycı bir şekilde. "Söyle bana Storme, bedeninden başka bir şeyle büyümeyi başardın mı?"

Storme sandalyeden yavaşça kalktı, ani ve iç burkan bir hıçkırığı tutmaya çalışırken yoğun bir duygu ürpertisinin içinden yırtıldığını hissetti.

Yüz ifadesi soğukkanlıydı, mavi gözleri neredeyse daha koyu, daha parlaktı.

"Ne söylememi istiyorsun?" diye sordu, kendi sesinin sertliğinden neredeyse irkilerek. "Benden ne istiyorsun, Styx?"

"Güvenliğiniz," diye hırladı ona, dudakları dişlerinden geri çekilirken köpek dişleri parladı. "O lanet veri çipini istiyorum."

"Güvenliğim için mi?" Sözleri acı bir alaycılıkla doluydu. "Ve tabii ki amaçların tamamen fedakârca, değil mi Styx? O lanet çipi elde etmek için beni becerdiğin gerçeğiyle hiçbir ilgisi yok, değil mi? Sen ve Jonas Wyatt'ın, amaçlarınıza ulaşmanız için beni Konsey'in önüne atmaya gönüllü olmanızla?"

O sırada kadının acısı onun etrafında dönüyordu.

"Düşündüğün bu mu?" Göğsünde titreşen hırıltı beklediğinden daha derin ve sertti, çünkü içinde kuşku alevlenmişti. "O lanet çipi almak için seni yatağıma aldığıma mı inanıyorsun? Onu alamazsam sana böyle ihanet edeceğime mi?"

"Başka ne düşünmeliyim? Kaçarsam ve Konsey bana ulaşmadan önce kurtarılamazsam beni öldürme emri mi?" diye alay etti. "Sanırım bu emirler aşktan geliyor? Yalnızca benim için duyduğun ezici arzudan mı? Bana yalan söyleme zahmetine girme çünkü ben daha iyi biliyorum."

"Peki sen nereden biliyorsun?" İşte bu kadar. Kahretsin, onu mantığın ötesine itiyordu ve ondan uzak durmak zaten kolay değildi. Ona sahip olma, onu ele geçirme, bedenine, şehvetine, içindeki baskın sahiplenme duygusuna damgasını vurma ihtiyacı

hızla bunaltıcı olmaya başlamıştı. "Söyle bana Storme, eğer seni becermemin tek nedeni o çipse, seni bu yüzden becermeye devam ettiğime gerçekten inanıyor musun?"

"Neden başka?" Kollarını teslimiyet göstergesi olarak sonuna kadar açtı. "Çip sende mi? Beni öldürürsen yerini tespit edemezsin. Beni becermekten ve işin içinde bir duygu olduğuna beni ikna etmeye çalışmaktan başka çare kalmadı. Söyle bana Styx, beni seviyor musun?" diye alaycı bir tavır takındı.

Storme artık içindeki öfkenin kabardığını hissedebiliyordu; içini parçalayan, acıtan duyguları tanımlamak daha zordu ama öfke açıkça fark edilebiliyordu.

Ona bakarken, bakışlarındaki samimiyeti görünce, içindeki şiddet dürtüsü karanlık, vahşi bir bulut gibi yükseldi.

Yumruklarını sıkarak ondan uzaklaştı, döndü ve mutfaktan, adamdan, Irk'tan kaçmaya çalıştı. Geçtiğimiz haftayı saklanarak, kaçarak, ona hissetmek istemediği duyguları ve hisleri hissettiren bu Irktan kaçarak geçirmişti.

Onu suçlu ve pişman hissettirdi ve her şeyin farklı olmasını dilemesine, ona güvenmek için nedenler bulmasına neden oldu. Ve Storme bir Irk'a güvenilemeyeceğini biliyordu.

Babası ve erkek kardeşinin öldüğü geceden başlayarak ona bu dersi kaç kişi vermişti.

"Tanrım, benden kaçmandan bıktım." Kapıya ulaşmadan önce, adamın kolu beline dolandı ve kadın kendini adamın göğsüne doğru çekilmiş buldu; adamın sıkı ve sahiplenici tutuşuyla, kalbinin sırtında gümbürdediğini hissetti.

"Ve kilit altında tutulmaktan ve tutsak edilmekten bıktım," diye öfkeyle haykırdı. "Senin tarafından kullanılmaktan ve bana yalan söylenmesinden bıktım."

Karşı koyamadan dönmüştü. Parmakları saçlarının arasından geçti, başını geriye çekti ve çığlık atmak için ayırdığında dudakları onunkileri kapladı.

En azından kendi kendine çığlık atmak istediğini söyledi. Bunun yerine dili onunkiyle buluştu, onu içine çekene kadar yaladı ve okşadı, ağzı onu çevreledi ve dudaklarının keskin, talepkâr hareketleriyle emdi.

Elleri göğsünde, omuzlarında gezinirken, uzun kızıl saçlarını ve canlı mavi gözlerini tamamlayan koyu gri gömleğini çekerken sert bir hırıltı etrafında yankılandı. Gömleğin vücudundan çıkmasını istiyordu. Onu karşısında hissetmek istiyordu, arzuladığı sıcaklık ve güç etrafını sarmıştı.

Tarçının en yumuşak tonunu tattı, sonra o da kayboldu. Bu tat onun duyularını harekete geçirdi ve daha fazlasına ulaşmasını sağladı; gömleğin kenarından çekerken öpücük daha da derinleşti, güçlendi.

Düğmelerini açmaya çalışırken parmakları beceriksizce hareket etti. Gömleğin paçasını adamın pantolonundan çekmeye çalışırken boğazından hırıltılı bir inilti koptu.

Adam geri çekilirken Storme da bir inilti çıkardı ve onu kendine çekmeye çalışırken misilleme olarak dudaklarını ısırıldı.

Onun kollarında olmanın, dokunuşunu hissetmenin, ona dokunmanın ve içinde dalgalanmaya başlayan heyecanın tadını çıkarmanın çaresiz, kendinden geçmiş bir yanı vardı.

Dudakları çenesi boyunca ilerleyip boynuna inerken, Storme başının davetkâr bir şekilde geriye doğru eğildiğini fark etti. Acı düşüncesi aklının ucundan bile . Oraya dokunmasından sadece zevk alabilirdi.

Ve sadece zevk geldi. Dişlerinin tırnığı, dilinin yalaması, dudaklarının sütun boyunca yumuşadığını hissetmesi dudaklarından umutsuz bir zevk miyavlaması çıkardı.

"Buraya gel." Bu talebin ardından kolunu dizlerinin altından geçirerek onu kendine doğru çekti, döndü ve oturma odasından geçerek yatak odasına doğru yürüdü. Yatağa doğru.

Storme, Styx üzerine gelirken sırtının yatağa değdiğini hissetti, elleri anında ondan ödünç aldığı gömleğin kenarlarına gitti ve hızlı bir düğmeleri yerlerinden kopardı.

O da aynı şeyi yapmaya çalıştı ama adamın dudakları tekrar onunkilere döndü ve hareket ettiğini hissettiğinde onu akılsızca öptü. Gömleği gitmiş, çıplak teni kızın hevesli dokunuşuna bırakılmıştı.

Parmakları kot pantolonundaydı, metal düğmeleri koparıyor, bacakları kalkıp hareket ederken kotu kalçalarından aşağı itiyordu, kalçaları kayıyor, dudakları ve dilleri her zamankinden sıcak, daha parlak bir açlıkla birleşip düello ederken onu soymasına yardım ediyordu.

Birkaç dakika içinde çırılçıplak kaldı ve adam ondan uzaklaşırken kısık sesle ağlamaya başladı.

Yatağın kenarına geçerek botlarını ayağından çekti, ayağa kalktı ve kot pantolonunu çıkardı, sonra ona döndü.

Storme adamın sikini görünce nefesinin göğsünden çıktığını hissetti, o kadar kalın ve sertti ki, şehvetle zonklarken tepesi neredeyse mora çalıyordu, üzerinde gezinirken ucunda bir ön sperm parıltısı parlıyordu.

Kalçaları onun için ayrıldı ama adam kalçalarını kalçalarının arasına sığdırmadı. Bunun yerine, kızın şaşkın bakışları önünde başını eğdi ve dili, dokunuşuna ateşli bir ihtiyaç duyan etin sıcak, kaygan kıvrımlarında gezindi.

Storme, zevk içinde kamçılanırken titredi. Dili yaladı ve okşadı, klitorisinin etrafında titreşti ve uyluklarındaki çaresiz kavisi ve titremeyi görmezden geldi.

"Styx, Tanrım, buna dayanamıyorum," diye haykırdı, sesi kısılmıştı, çünkü ihtiyaç seksinde orman yangını gibi yanıyordu.

Storme onun yalayıcı diliyle buluşmak için acele etmeden önce sularının içinde toplandığını hissedebiliyordu. Parmakları şişmiş dudakları ayırırken, dili klitorisini ateşli bir açıklıkla çevrelemeden önce hassas eti yaladı.

"Çok iyi," diye soludu, sessizliğini koruyamıyor, hissettiği zevki zapt edemiyordu. "Tanrım, Styx. Bu çok iyi. Çok ateşli."

Dili, ateşli bir his ve inanılmaz bir zevkle kızın klitorisinin etrafında gezindi.

Aç bir hırıltı sözcükleri karşıladı, kalp atışlarını hızlandırdı ve uyarılmasını teşvik etti.

Dizleri büküldü, kalçaları daha yakına kalkmak için eğilirken uylukları daha da ayrıldı.

"Styx." Çaresizlik, kadınlığının tam kalbinden yayılan sıkışma, kızgın açıklık, amının ortasındaki ağrıyla onu doldurmaya başladı.

Storme parmaklarının ihtiyacı hissetmiş gibi hareket ettiğini hissetti, dudakları klitorisinin tomurcuğunu çevreleyip baştan çıkarıcı, sert bir baskıyla emmeye başladığında ikisi açgözlü girişe bastırdı.

Parmakları altındaki yorgana dolandı. Başı hislerle dönerken, tutunacak bir şey bulma ihtiyacı bunaltıcı hale geldi.

Dudakları ve dili klitorisine eziyet ve işkence ederken, parmakları yavaşça amının içinde çalıştı, hassas dokuyu ayırdı, yaklaşan orgazmın yakıcı işaret fişekleri onun içinden geçmeye başlarken gerdi.

Bu aşk değildi, diye düşündü umutsuzca. Bu sadece zevkti, sadece açlıktı. Hâlâ pişmanlık duymadan yürüyüp , buna ikna olmuştu.

Ancak bu düşünce uzaktı, inandırıcılığı yoktu ve çığlık atmanın eşiğinde olduğu kadar yoğun bir zevkle örtülmüştü.

Güçlü, erkeksi parmaklar içinde hareket ediyor, okşuyor, hassas dokuları ve aşırı hassas sinir uçlarını okşuyordu. Kalçalarını yukarı doğru iterek adamın parmaklarını daha derine soktu, adam o anı seçip dudaklarıyla hassas sinir demetini örttüğünde dudaklarından bir çığlık döküldü.

Zonklayan ve şişen klitorisi adamın ağzının nemli sıcaklığına doğru yükseldi. Ateş ve buz vücudunu yıkıyor, sinir uçlarını yırtıyor gibiydi ve zevk, elektrik hissinin sert patlamalarıyla duyularına saldırdı.

Kalçaları, adamın parmaklarının içinde kaymasına, geri çekilmesine, rahminde ateşli zevk dalgaları gönderen iç itişin ani dolgunluğuna karşı sarsıldı.

Aşırı zevkten titreyen Storme ellerini yorgandan kaldırdı ve parmaklarını adamın saçlarının uzun, kaba tellerine doladı. Ağır sıcaklığın içinde kamburlaşarak başını yerinde tuttu, kalçaları yükselip alçaldı, boğazından düzensiz çığlıklar kopmaya başlarken parmaklarını daha sert, daha derinlere doğru zorladı.

Yaklaşan coşkunun gücünün içinde yanmaya başladığını hissedebiliyordu. Duyguların çoğaldığını, sinir uçlarında yarıştığını ve duyuları boyunca çığlık attığını hissetti.

"Styx!" Umutsuzca onun adını inledi. "Daha sert." Kalçaları adamın parmaklarında çalkalandı. "Tanrım, daha sert sik beni, Styx. Daha sert ..."

Parmaklarının hızı arttı, amının kaygan girintileri içinde hareket ederken, o sıkı, yanan ihtiyaç topunun içinde patladığını hissetti.

klitorisini, rahmini ve onu kendinden geçirir.

Kalçaları sarsılırken dudaklarından boğuk, zayıf bir çığlık koptu, kalçaları titredi, orgazmı onu ele geçirip parlak bir ışık, renk ve çığlık atan zevk patlamasına fırlatırken klitorisi bir zevk ateşiyle yayıldı.

Styx çaresizdi. Açlık ve şehvet tüm vücudunu zonklatıyordu. Aleti hiç hatırlayamayacağı kadar sertleşmişti. Zonkluyor ve nabız gibi atıyordu, dizlerinin üzerine çöküp kadının kalçalarının arasına yerleşirken ön sperm tepeyi nemlendiriyor ve şişkin eti kayganlaştırıyordu.

Kukusunun kıvrımlarının çıplak eti, bu kalın etin şaftını kavrayıp başını ısıtılmış girişe yerleştirirken, kaygan ve ıslak bir şekilde parıldayıp ışıldayarak açıldı.

İçine bastırmaya başladığında şişmiş, ipeksi kıvrımlara bakarken zevk şoku dişlerini sıktı.

"Styx." Styx'in adını fısıldarken kalçalarını daha da araladı, sesi kısıktı ve bakışlarını adamın üzerine çekti.

Yüzü coşkudan çalkalanıyordu, yeşil gözleri ona bakarken canlı zümrütler gibi parlıyordu.

Rahat girişin aletinin kabarık tepesi üzerinde gerilmeye başladığını hissetti. Isınmış, kaygan et, içinden karanlık bir hazzın keskin parçalarını geçirdi.

"Tatlı Storme," diye inledi, sesi daha sertti, yüzünü buruştururken eskisinden daha hırıltılıydı, horozunun etrafında gerilen ultra sıkı eti hissediyordu.

"Çok iyi," diye inledi, boynu kamburlaştı, dudakları ayrılıp uykulu bakışları Styx'e kilitlenirken ter boynunun kırılğan sütununu nemlendirdi. "Çok iyi, Styx."

Çok güzeldi. Cennet ve cehennem gibiydi. Şimdiye kadar bildiği en enfes coşku. Zevk beyaz, sıcak ve parlaktı.

Amcığının sıkı kasları adamın aletinin kabarmış başını kavrayıp dalgalandırırken, acıya yakın bir zevk alabiliyordu.

Şişmiş, ağır eti amcığının kaygan girintilerine doğru işlerken göğsünde gürleyen bir hırıltı yankılandı. İç etinin hassas tepe üzerinde dalgalanması elektrik çarpması gibiydi. Son santimlerini de içine sokup kabzasına kadar gömülürken, kabaran hisler vücudunu sarıyor ve omurgasını cızırdatıyordu.

"Ah Tanrım!" Hırıltısını tutamadı. "Siktir, Şeker. Çok tatlı ve çok ateşli."

Aldığı zevk o kadar muhteşemdi ki acı içinde kıvranıyordu. Tamamen içine oturmuş, saniyeler, bir ömür boyu oyalandı, gergin etinin sikişinin etrafında kenetlenmesini, uyarılmasının sıvı sıcaklığını hissetti.

Şaftın ortasındaki o acı verici zonklama nabız gibi atmaya başladı, Kurt Irkı düğümü hareket etmeye başladıkça esnedi, içine girip çıktıkça, zevki daha yüksek, daha sıcak okşadı.

Bir eli kalçasını kavrarırken, diğer dirseğini omzundaki şiltenin üzerine koydu ve onun üzerinde yükseldi. Dudakları onunkilere dokundu, nefes alma ihtiyacı ikisinin de özlemini çektiği öpücüğü engelledi.

Kalçalarının yükseldiğini hissettiğinde göğsünden tekrar bir hırıltı yükseldi, bacakları onu inanılmaz derecede derine götürürken kalçalarına sarıldı.

Tanrım, çok sıkıydı. O kadar sıkıydı ki, her tepki dalgalanmasını, sıcak küçük amcığını titreten her küçük zonklama ihtiyacını hissedebiliyordu.

Onu becermek inanılmazdı. Yaşayan, nefes alan bir coşkuydu. Saf duygularla çevrenmek ve seksinin kadifemsi derinliklerindeki her itişin kaygan sıcaklığında boğulmaktı.

Zevki hiç bu kadar ateşli tatmamıştı. Bu, bir erkeğin bilebileceği ve yaşayabileceği en büyük zevkti.

yakınında tutan Styx daha da üzerine çıktı, dudakları omzunun kıvrımına, boynuna yaklaştı, dili oradaki hassas eti yalarken içgüdü ve ihtiyaç birleşti.

Dilinin altındaki bezeler işkence gibi bir tahrişle kaşınıyordu. Vücudu hassaslaştı, her bir hücresi ellerinin sırtında sıkıldığı her darbeye uyum sağladı, küçük tırnakları etine battı.

Açlık ikisinin de içinde inanılmaz bir güçle kabardı. Kadının ihtiyacının kokusu duyularını doldururken, nemli tenindeki ipeksi ter Styx'inkine değdi. Eli kızın kalçasında kenetlendi, dişleri kürek kemiğiyle boynu arasındaki eti kavradı ve kızın altında patladığını hissettiğinde, Styx sırtını tırmalayan ihtiyaca teslim oldu.

Kadının amının sıcak, sıkı kasları daha da sıkılıp esnemeye, altından haykırırken zonklamaya başladığında, Styx ona karşı daha sert hareket ve işkence gören taşaklarında saliverilmenin ateşli sıcaklığının patlamaya başladığını hissedene kadar ağır itişlerle onu becerdi.

Göğsünden kopan hırıltılı hırıltıya dişlerinin kadının omzuna kilitlenmesi, elinin kadının kalçalarını daha da sıkması ve Storme'un hırıltılı çıığı ile etrafında patlayan ikinci orgazmı eşlik etti.

Styx başını geriye atıp dişlerini birbirine kenetlerken ve içini yırtan serbest kalmanın şiddetli, umutsuz dalgalarını sürerken, kadın onun adını haykırdı, sert, derin sarsıntılarla kalktı ve titredi.

Çiftleşme düğümü sikinin şaftının altında esnedi, ısındı ve sert meni darbeleri sikinin ucundan fışkırırken, bir kez daha şişmeden, onu içine kilitlemeden veya onu eşi olarak işaretlemekten geri çekildi.

Onun üzerine çöken Styx başını onunkinin yanındaki yastığa yasladı, pişmanlığın acısı ruhunu parçaladıkça alnı serin malzemeye bastırıyordu.

Onun eşiydi. Bunu biliyordu. Ona aitti ama yine de bir şey onu ondan uzak tutuyordu; inandığı gibi korkusunu yenememesi mi, yoksa Navarro'nun inandığı gibi güven eksikliği mi, bilmiyordu. Bildiği tek şey bir şeylerin olması gerektiği idi. Öyle ya da böyle, bu sorun çözülmeliydi.

Şanslıysa, onun eşi olduğunu kanıtlamak ya da onu bu şekilde işaretlemek için sadece altı haftası vardı. Tam bir çiftleşme olmadan bağı kanıtlamanın hiçbir yolu yoktu. Bu olmadan, veri çipinden vazgeçmediği sürece onu Jonas'ın planlarından kurtarmanın hiçbir yolu yoktu.

Çiftleşme gerçekleşirse bir bok kanıtlama derdinde değildi. Çiftleşme aşk olmadan gerçekleşmezdi. Bu duygusal bağın en hayati unsurları olmadan gerçekleşmedi. Eğer çiftleşme gerçekleşirse.

sakladığı sırlar konusunda ona güvенеceğinden ve karşılığında Jonas'a da güvенеceğinden hiç şüphesi yoktu.

"Styx?" diye fısıldadı, dudaklarını omzunun kenarına değdirirken sesi tok ve uykuluydu.

"Evet, aşkım?" Ona daha ne verebilirdi? Temkinli kalbini ona güvenmeye ikna etmek için ne gerekiyordu?

"Tadın çikolata gibi," dedi iç çekerek, sesinde bir parça eğlence vardı. "Bir kadının bunu elde etmek için kilo almasına gerek yok, tek yapması gereken seni öpmek."

Styx acı onu boğmakla tehdit ederken gözlerini kapattı. Keşke tadına baktığı şey çikolatadan başka bir şey olsaydı. Her Cinsin çiftleşme hormonuna karşı kendine özgü bir "tadı" vardı. Eşlerinin arzuladığı bir tat, zevkli olduğu kadar bağımlılık yaratan bir öpücük.

"O zaman belki de beni sık sık öpmelisin," diye fısıldadı sonunda, kendini ondan kaldırırken, hassas siki amının dar derinliklerinden yüzünü buruşturdu.

"Belki de yapmalıyım." Şimdi yumuşaktı, tatlıydı. Doygunluk bedenini ve zihnini doldurdu, bakışlarından şüpheyi çaldı ve yanına uzanıp onu göğsüne çekerken kollarında rahat ve tembel bıraktı.

Sırtının ortasına kadar uzanan siyah saçları omzuna ve koluna yayılıyordu. Bir kuzgunun kanadı gibi parlıyordu, mavi siyah, ipeksi ve parlaktı.

İpeksi baş ve işaret parmakları arasında ovuşturarak yumuşaklığına ve kalınlığına hayret etti.

"Burada her şey çok sessiz," diye mırıldandı ona doğru uzanmaya devam ederken, sıcak ve çıplak, bir bacağını onunkinin üzerine koymuştu. "Haven'ın bu kadar sessiz olacağını düşünmemiştim."

"O zaman ne bekliyordun, genç kız?" diye mırıldandı. "Şenlik ve seks partileri mi?" Buna güldü. Magazin gazetelerindeki son haberler onu eğlendirmekten asla geri kalmıyordu.

"Silah sesleri. Ulumalar. Belki çığlıklar." Ondan gelen bir korku yoktu ama bir kafa karışıklığı vardı. Kokusu sıkıntılıydı, sanki içinde bir çatışma varmış gibiydi. Bu çatışmanın onun için inkâr edemeyeceği duygular içermesini umuyordu.

Oradaki duyguları hissedebiliyordu ama aynı zamanda onlara karşı verilen savaşı da hissediyordu.

"Silah sesleri, ulumalar ve çığlıklar mı?" Neredeyse gülecekti ama kendini tuttu. "Storme, yıllardır seni izliyoruz ve hiç saldırıya uğramadın. Burada böyle şeyler olabileceğine sizi inandıran neydi?"

Derin bir nefes aldı. "Gölgede kaldığımı biliyordum. Bunu yapanın babamın arkadaşları olduğuna inanıyordum."

Storme hareket etmesi gerektiğini biliyordu. Yataktan kalkmak, giyinmek ve aralarına biraz mesafe koymak için kendini zorlaması gerektiğini biliyordu. Yine de kendini bunu yapmaya zorlayamadı. Rahattı, sıcaktı. Onun karşısında çırılçıplak yataarken, bilmediği ya da anlamadığı bir his vardı. Onu yerinde tutan, ona karşı tutan ve hareket etmesine izin vermeyen bir his.

"Konsey bilim adamları mı?" diye homurdandı.

"Hayır." Styx'in ona doğruyu söylediğini bilerek, son on yılı hatırlayarak kaşlarını çattı. İnandığı gibi onu koruyan babasının arkadaşları değil, Irklar'dı. Öyle olduğunu biliyordu ve içinde kabaran acı duygusu, geçmiş anların memnuniyetinin üzerinde kara bir bulut gibiydi.

"Kim o zaman, genç kız?" Nasırlı ve sıcak parmakları kadının omurgasını okşadı, gerginliği daha tam olarak yerleşmeye fırsat bulamadan hafifletti.

"Arkadaşlar." Kabaca nefes aldı. "Babam bana birinin beni bulacağını ve koruyacağını söylemişti. Beni yalnız bırakmadığını. Sanırım hep bu kişinin o olduğunu ve yeterince güvenli olduğunda kendilerini göstereceklerini umdum. Belki de Konsey'in onları tanıması ya da teşhis etmesi riskini göze alamazlar diye düşündüm."

Uzun yıllar boyunca bir hayal dünyasında yaşamıştı. O kadar uzun süre birilerinin gerçekten gelip veri çipini alacağına ve karşı karşıya olduğu tehlikeyi ortadan kaldıracağına inanmıştı ki.

Orada yataarken, beyaz şövalye olmadığını fark etti. Onu kurtarmaya gelecek kimse yoktu. Ama hiç olmadığını ve yine de hayatta kalmayı başardığını fark etti.

Ama bunu daha ne kadar sürdürebilirdi ki?

"Baban senin için birini gönderdi," dedi ağır bir sesle ve kızın bulduğu sıcak rahatlıktan kalkıp ona bakmasına neden oldu.

Şüphe.

"Lass." Başını iki yana salladı. "Bakışlarındaki şüphe kalbimi kırıyor. Jonas, Omega laboratuvarında Irkları kurtaran ekibin bir parçasıydı. Babanın küçük evine gitmek için acele ediyordu ama çok geç kaldı. Onu, babanın acil durumlar için Jonas'ın motorunu sağladığı bir aracı sakladığı terk edilmiş bir dağ kulübesinde bekleyecektin. Ama oraya da çok geç varmıştı. Sen çoktan kaçmıştın."

"Yani babamın benimle buluşmasını istediği kişinin Jonas olduğunu mu söylüyorsun?" Alaycılığını ve inançsızlığını dizginledi.

"Veri çipine sahip olduğunu kastettiği kişi," diye açıkladı. "Ve bu yalan değil, genç kız, şüphelerin ne olursa olsun."

Şüpheleri büyüktü ama buna tamamen inanmıyor da değildi. Yine de kendini inanmak isterken buldu ve bu onu dehşete düşürdü.

"Babam gelip anlatacağını söyledi." Kendini zorlayarak yatağa uzandı, çarşafı etrafına sardı ve ihanet duygusu kalbini sızlatırken ona baktı.

Ona yalan söylüyor olmalıydı. Eğer Jonas babasının bu bilgiye sahip olmasını istediği adamsa, babası ona bir ipucu verirdi ya da en azından Jonas ona söylerdi. Adam cesarettten yoksun değildi.

"Jonas bu bilginin önemini bilmiyordu," açıkladı, sanki bundan pişmanlık duyuyormuş gibi. "Seni bulduğunda on sekiz yaşındaydın ve o zamana kadar çoktan Irklara karşı açık sözlüydün. Bize isteyerek gelmeni istedi. Bize güvenmeni. Güvensizliğinizi daha da kötüleştirmek istemedi. Bu yüzden, babanın verdiği bilgilerle bize güvenebileceğini görmeni umarak, seni korumaları için İnfazcılarını gönderdi."

"Ne kadar da uygun," diye mırıldandı, öfkesini ve adamın ona bu kadar kolay yalan söyleyip çaresizce inanmak istemesine neden olmasından duyduğu korkuyu bastırırken.

"Evet, katılıyorum genç kız." Yataktan kalktı, uzun boylu, güçlü, kaslı vücudu koyu bronzlaşmış ve yağsız kaslarla yırtılmıştı. "Ve bildiğin tek şey inançsızlık ve şüphe. Bunun için seni suçlayamam ama söylediklerime açık bir zihinle bakmanı isteyebilirim."

"Açık fikirliliğimi on yıl önce kaybettim," dedi ona, kendisiyle savaşıırken yumruklarını çarşafın içinde sıkıyor ve ona inanmak için acı çektiği her dakika daha da öfkeleniyordu.

Kimseye inanmıyordu. Kimseye inanamazdı.

Adamın ona bakışı acıma doluydu. "Ve bu çok kötü, genç kız. Çünkü bazen kalplerimizi açık tutmak için sahip olduğumuz tek şey açık bir zihindir."

Bu kez gülümsemesi alaycı ve acıydı. "Açık bir kalp de mi? Buna mı güveniyorsun? Hayır Styx, benim bir kalbim yok. En son bir sevgilim öldüğünde ve bir arkadaşım başkalarının benden istediklerinin bedelini ödediğinde göğsümden kesilip çıkarıldı. Irklar, Konsey. Hangisi olduğu önemli değil, ikiniz için de hiçbir şeyim yoktu."

Döndü ve yavaşça banyoya, ardından da duşa doğru yürüdü.

Bir kalbi olmasını göze alamazdı ve eğer varsa, Styx'in ona girmesine izin veremezdi.

Yine de kesin olan bir şey vardı: Haven'dan defolup gitmezse, sahip olmadığını iddia ettiği şeyleri kaybedecek ve asla güvenmeyeceğine yemin ettiği insanlara güvenecekti.

Eğer Haven'dan çıkamazsa, Irkına aşık olacaktı.

BÖLÜM 14

"Hadi, benimle yemeğe geliyorsun." Ertesi akşam Storme duştan çıkarken Styx yatak odasında durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kayıtsızca ona bakıyordu.

Son yirmi dört saat onun için hiç de kolay geçmemişti. Yaklaşan bir kıyamet, bir felaket duygusu üzerine çökmüş, gitme zamanının geldiği konusunda onu uyarmıştı.

Yıllar geçtikçe esrarengiz bir tehlike hissi, yaklaşan felaketin önsezisini geliştirmişti ve bu kendini koruma içgüdüğü onu kaçırmaya zorluyordu.

"Aç değilim." Parmaklarını havluya sımsıkı sararak, korku dolu gözlerle ona baktı. Evden ayrılamazdı, henüz değil. Bir planı ve nereye kaçacağına dair bir fikri olana kadar olmazdı.

Önceki akşamdan beri ne zaman arka kapıya doğru hareket etse, göğsüne bir hedef tahtası çizildiğini hissediyordu. Styx evden çıktığında, onun da üzerine çizildiğini gördüğüne yemin edebilirdi.

Ve bu onu korkutuyordu. Kendi duygularının onu korkuttuğundan daha fazla korkutuyordu ve bu duygular onu lanet olasıca gergin yapıyordu.

"Çok kötü." Sanki önemli değilmiş gibi omuz silkti. "Giyin, genç kız. İnatçılığınızdan bıktım usandım artık. Benimle geliyorsun."

Storme'un dudakları gerildi. "Bunu zorlamak istemezsin, Styx. Seni sadece utandırırım."

Mavi gözleri kendinden emin bir kibirle parıldarken kırmızı kaşları alaycı bir tavırla kalktı. Şimdiye kadar hiç fark etmediği bir kibir. Bu bakış midesini sıkıştırdı, amını kremledi ve göğsünde yumuşamaması gereken bir şey yumuşadı.

Hayatta kalmakla o kadar meşguldü ki hayal ettiğinden çok daha fazlasını mı kaçırmıştı? O sadece bir kadın mıydı?

ama kendi duygularının ne olduğu hakkında hiçbir fikri yok muydu? Sahip olduğu tek şey kaçma zamanının geldiğini bilmektir.

"O zaman ben de seni dizlerimin üzerine yatırıp o küçük sevimli kıcını okşayarak utandırırım," dedi adam, kız onu izlerken sesi sertti, keşke her şey farklı olsaydı, keşke geçen on yıl böyle olmasaydı. Şimdiye kadar diğer kadınların öğrendiğı şeyleri öğrenmiş olmayı. Çoğu kadının yaptığı gibi, duygularını daha ergenlik çağındayken deşifre etmiş olmayı. Burada durup, kendisini utandırdığı için onu gerçekten dövüp dövmeyeceğini merak etmek ve kıcının yanaklarının neden zevk alabileceğini gibi sıkıldığını merak etmek yerine.

Storme onun şaplak konusunda şaka yapmadığına dair çok kötü bir hisse kapıldı, tıpkı onun klitorisini ve amının iç derinliklerini ısıtan ani heyecan dalgasının kokusunu almış olabileceğine dair hissettiğı gibi.

Gözlerinde tuhaf bir bakış vardı. Saf bir erkek kararlılığı ve erkek şehveti ve bu bakış açıkçası ruhunun gizli, kadınsı bir parçasını dehşete düşürüyordu. Bu bakış, beyinde, onu kaçmaya iten kendini koruma içgüdüğü kadar zorunlu olan uyarı sinyallerini alevlendirdi.

"Ben pek sosyal bir insan değilim Styx. Ayrıca sen ve Cassandra Sinclair'in birbirinize yaltaklanmanızı izlemekten çok yoruldum," diyerek havluyu bıraktı ve adamın daha önce oldukça günahkâr görünen iç çamaşırlarını bıraktığı küçük şifonyere doğru ilerledi. . Yeni iç çamaşırlarına bayılırdı. Yıllar önce onları giymeyi bırakmak zorunda kalmıştı çünkü parası yetmiyordu. Ama bunlar, kahretsin, karşı koyamadı.

Çekmeceyi açarak içinden bir çift menekşe rengi ipek külot çıkardı ve eşleşen ipek kaşkorse ile eşleştirdi.

İç çamaşırlarını üzerine geçirirken, adamın yüzünü sıkan açlığı görmezden geldi ya da görmezden gelmeye çalıştı. Seksinden süzülen kaygan nemi ya da serin ipeğe baskı yapan meme uçlarının sertleşmesini durdurmanın bir yolu yoktu.

Yüzünü ona çevirmek için parmaklarının üst koluna dolandığını hissettiğinde, aynı zamanda onu saran zayıflığı da hissetti.

kadını cinsel teslimiyet tüm varlığını kapladı.

Eğer cinsel teslimiyet onu ezmekle tehdit ediyorsa, o zaman erkek cinsel egemenliği onun içinde yanıyordu. Yüz ifadesi bu duyguyla gerilmişti, tüm vücudu gergindi ve onunla yüzleşirken tahrik olmuştu.

"Bu gece çok önemli bir kutlama var," homurdandı. "Bir arkadaşının özel gecesini kutlamak için nasıl giyiniyorsan öyle giyineceksin. Kibar olacaksın ve Tanrı adına Storme, kadınım olarak yanımda duracaksın, yoksa sana söz veriyorum, ikimizin de pişman olacağı bir şey olacak."

"Neler oluyor Styx?" Sesi titriyordu; bu durumla ya da aralarında gelişen ilişkiyle nasıl başa çıkacağını bilmediğini kendisine bile gösteriyordu.

Sanki kafasını kurcalayan bir soru, tam olarak açığa çıkaramadığı bir şüphe varmış gibi ona baktı.

"Ne zaman uslu duracağımı ," diye alaycı bir tavırla güvence verdi. "Ama içine girmek üzere olduğum bir durumla ilgili gerçekler bana anlatılırsa daha iyi olur."

Dudakları uzun dakikalar boyunca gerildi. "İrk Yasası'ndan bir süre daha kaçmak ister misin Storme?"

İrk Yasası. Storme, kalbi midesinin çukuruna düşmüş gibi görünürken ona baktı. İrk Yasasıyla yüzleşmeyi göze alamazdı ve bunu biliyordu. İrklara karşı konuşarak geçirdiği yıllar ona sadece musallat olmak için geri dönecekti.

"Buraya geldiğimden beri İrk Yasasına karşı bir suç işlemedim." Sıkıca yutkundu. "Bundan eminim. Geçen hafta ciddi ciddi kaçmaya bile çalışmadım. Kulübeden çıkmıyorum, sosyalleşmiyorum ..."

"Ve elinde İrk Yönetim Kabinesi'nin bir üyesi için hayati önem taşıyan bilgiler var," diye hatırlattı ona. "Vermeyi reddettiğiniz bilgiler. Çok dikkatli bir şekilde yerleştirilmiş, kamu yasalarında çok ince bir şekilde yazılmış, ancak Breed versiyonunda açıkça belirtilmiş, Breed, insan, Haven veya Sanctuary üyesi olsun ya da olmasın, böyle bir eylem Breed Yasasına karşı bir suçtur."

Bunu hiç düşünmemişti. Şimdi birkaç saf kan topluluğu toplantısında İrk yasaları, kamuya açık olanlar, tartışılırken dinlediğini hatırlıyordu. Söz konusu yasa, saf kan

O toplumun üyeleri onu tanımlamaya çalışmıştı. Styx'in az önce açıkladığı gibi anlamaktan başka bir yol yoktu.

"Tamam, o zaman Irk Yasası'ndan biraz uzak durmak istiyorum," dedi küstah bir tavırla. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Aynen dediğim gibi." Sanki eti yanıyormuş gibi onu serbest bıraktı. "Yanımda kal ve en azından kendini benim kadını olarak görüyormuşsun gibi davranmaya çalış. Şu anda seni ancak bu şekilde koruyabilirim."

Kadını.

Tanrım, onun kadını olmak ne demekti? Her gece onun kucağındaki güvenliğin tadını çıkarmak, onun yaşadığı hayatı yaşamak, her gece avluda tanık olduğu huzur ve dostluğun tadını çıkarmak.

Ama o onun kadını değildi ve ona bakarken, Irk Yasası tartışmalarıyla ilgili bir başka anı daha su yüzüne çıktı. Irk eşleri veya sevgilileriyle ilgili ihtiyatlı bir şekilde ifade edilmiş bir yasa. Buna göre, bir Breed, Breed Yasasına karşı suç işlemiş bir eş veya koca alırsa, kişi "birleşmeden" sonra Breed Yasasını ihlal etmediği sürece işlenen suçlar silinecekti. Evlilik değil ama "birleşme".

Yani, esasen, bir Breed'in sevgilisi, ortağı veya karısı olmak, "hapisten bedava çıkma" kartıydı. Bunun hiçbir anlamı yoktu ama her neyse, bir süreliğine bunu kabul edebilirdi.

"Peki." Omuz silkti, bu anı bir türlü kurtulamadığı yaklaşan kıyamet hissini daha da yoğunlaştırma gücüne sahipti. "Ama varlığımın neden bu kadar gerekli olduğunu hâlâ anlamış değilim."

"Kutlamanın doğası gereği," diye bilgilendirdi onu. "Muhafızlarınızın kutlamaya katılabilmesi için sizin de orada olmanız gerekiyor."

"Ah." Başını salladı, sesi alaycıydı. "Şimdi her şey mantıklı geliyor. Tamam Styx, orada olacağım ve iyi bir kız olacağım, sadece senin için."

Ve tehlike hissini nereden geldiğini anlamaya çalışırken içinde aniden yükselen duyguları, korkuları ve çeşitli ihtiyaçları umutsuzca anlamlandırmaya çalışacaktı.

"Seni iyi bir kız olarak göremiyorum," diye . "Ama kibarca karışmamaya razıyım."

"Kibarca müdahale etmemekle başa çıkabilirim," diye güvence verdi ona açıkça sahte bir gülümsemeyle. "Yine de kibarca müdahale etmek çok daha eğlenceli."

Bunu tercih etmeyeceğine emin misin? Partini gerçekten canlandırabilirim, Wolf."

Irklar söz konusu olduğunda kibarca müdahale etmek onun sloganıydı. Ya da en azından Haven'a gelmeden önce öyleydi.

Sanki bu seçeneği değerlendiriyormuş gibi başını yana eğdi. Yavaşça kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve gözlerini ona dikti.

"Bir şeyi unutmamalısın Şeker," dedi, sesi davetkâr, boğuk bir mırıltıya dönüşmüştü. "Arada sırada serbest bırakmaktan hoşlandığın o küçük vahşi çizgiyi nasıl evcilleştireceğimi biliyorum."

O da ona sataşıyordu. Her nasılsa, öfke ve korkunun altında küçük, kullanılmamış bir alaycı eğlence rezervuarı yattığını anlamıştı. Bunu paylaşma ya da tadını çıkarma fırsatını nadiren buluyordu ama Styx'le sadece birkaç dakikalığına oynama düşüncesi karşı konulamayacak kadar heyecan vericiydi.

Anlık bir zevkti. Bir anıyı kurtarmak için bir fırsattı, çünkü çok yakında ondan kaçmak zorunda kalacağı zamanın geleceğini biliyordu. Burada kalmak sadece için değil, onun için de öyle bir tehlike haline gelecekti ki, kaçmaktan başka çaresi kalmayacaktı.

"Onu evcilleştirdiğini söyleyemem," diye mırıldandı ve şifonyerden bir kot pantolon çıkarıp ince askılı mor bir atletle eşleştirirken gülümsemesini tuttu.

"Kesinlikle evcilleştirdiğimi söyleyebilirim," diye güvence verdi ona, yatağa çoraplarını çekmeden önce atletini kaşkorse üzerine ayarlarken. "Belki de sadece bir dakikalığına tüketirsin?"

Bunu yapmamalıydı. Adamın alçak, derin kıkırdaması duyularını okşarken bu ani düşünce zihninde parladı. Bir önceki geceden beri neredeyse hiç konuşmamışlardı. Uyurken onu kollarının arasına almış, göğsüne doğru çekerken başını onun üzerinde tutmuştu.

O uyanmadan önce kalkıp gitmişti ve günün çoğunda da yoktu. Ve kızgın kalmak yerine, kendine verdiği uzak durma sözünü tutmak yerine, onunla flört ediyordu.

"Sadece bir dakikalığına mı?" alay etti.

"Belki iki." Ayağındaki çorapları düzeltti, sonra yatağın altından bağcıklı, alçak botlarını çıkarıp giydi.

Spor ayakkabıları vardı. Tek bir çift güzel sandaleti vardı ama elini uzattığı botlarıydı.

"Daha sık gülümsemelisin Storme," dedi Storme dudaklarının kıvrımını kaybedip botlarına bakarken. "Hayatta kalmaktan ziyade yaşamayı arzulayan bir kadın seziyorum, yine de bugün Cennet'in kapılarından çıkmaya izin versem, kapılardan çıktıktan sonra her daha sert ve daha hızlı koşarsın."

Botlarını bağladı, keşke onun bu eğlence kaybını görmesine izin vermeseydim diye düşündü. Ama o bunu bilirdi, diye hatırlattı kendine. Bunu hissedebilir, kokusunu alabilirdi. Muhtemelen onun vücudunu kendisinden daha iyi tanıyordu.

Botlarının bağcıklarını bağlayıp ayağa kalkarken, "Eğlenebildiğim kadar eğleniyorum," diyerek onu temin etti. "Söyleyin bakalım, bu akşamki küçük kutlamanıza ne zaman katılmam gerekiyor?"

Onun bakışlarını görmezden gelmeliydi. Gözlerinin içine bu kadar dikkatle bakmasına asla izin vermemeliydi. Onu durduramadan bakışları onunkileri yakaladı, deniz mavisi onu yakaladı, eli yanağını okşamak için kalkarken onu büyüledi.

"Bana ne yapacağımı söyle Storme," dedi onun sorusunu duymazdan gelirken. "Bana güvenini nasıl kazanacağımı söyle."

Ayağa kalktı ve adamın eli yanına düştüğünde bir anlık pişmanlık hissetti.

"Bu çok kolay olurdu," dedi ona kayıtsızca. "Bir kız biraz gizemini korumalıdır, bilirsin."

Yüzük şimdi parmağında ağır bir yük gibi duruyordu. Babası taktığından beri ilk kez Storme yüzüğü çıkarmak istiyordu.

Artık babasını hatırlatan bir şey değildi, sahip olmadığı ve hayatında sahip olamayacağı her şeyi hatırlatan bir şeydi.

"Biraz gizem mi, yoksa olabildiğince çok kızgınlık mı?" diye sordu ve içini çekti.

"Hey, şu anda hangisi işe yararsa," diye güvence verirken, sırt çantasının ağır yükünü aldı ve

Mutfak.

"Çantaya ihtiyacın olmayacak," diye ona güvence verdi.

"Ben nereye gidersem çantam da oraya gider," dedi ona kararlılıkla. "O kalırsa, ben de kalırım." "Neden? İçinde ne var Storme, sahip olman gerektiğini düşündüğün?"

Bir an için bakışlarında beklemediği bir kırılganlık belirdi.

"Ne olacağını asla bilemezsin Styx," dedi sonunda, sesindeki rahatsızlığın sınırı kokusuna da yansıyordu.

Styx, insanın başına ne geleceğini asla bilemeyeceği sözünün kendi hayatı için fazlasıyla doğru olduğunu fark etti. On yıl boyunca güvenliğin nerede olduğunu ya da bir sonraki günün son günü olup olmayacağını asla bilememişti.

Styx, kız yatak odasından çıkıp gözden kaybolurken arkasından baktı ve derin bir iç çekti.

Sırt çantası belki de bir güvenlik sembolüydü. Söylediği gibi, onsuz asla görülmezdi. Ama bu burada, Cennet'te ona ihtiyacı olacağı anlamına gelmiyordu. İçinde artık silah yoktu ve veri çipinin orada saklı olduğunu gösterecek hiçbir şey yoktu.

Sırt çantası ve içindekiler taranmış, bir x-ray cihazından ve veri çipini ortaya çıkarabilecek akla gelebilecek her türlü elektronik görüntüleme cihazından geçirilmişti.

Orada gizli bir şey yoktu, kışını koymaya hazırды. Ne olursa olsun hazırlıklı olduğundan emin olma başka bir şey yoktu. Bununla yaşayabilirdi.

Bu kadının hayatına getirdiği şaşkınlık ve kafa karışıklığı karşısında başını sallayan Styx, onun peşinden mutfığa gitti ve kendine bir fincan kahve doldururken onu izledi.

Sırt çantası bir mutfak sandalyesinin üzerinde duruyordu, solmuş zeytin yeşili kanvası yer yer yıpranmış ve yırtılmıştı. Bir an için çantanın onun hayatındaki önemini kısılandı. Onu bir tür tılsım gibi tutuyordu. Onu hayatına kabul dilediği gibi. Belki o zaman sikiinde ve taşaklarında yanan işkenceli uyarılma onu çıldırtmayı bırakırdı. Çiftleşme düğümü şişmeyi ve tam çiftleşme sürecini başlatacak hormon bakımından zengin meniyi salmayı reddediyordu.

Styx seramik lavabonun yan tarafındaki uzun çekmeceye doğru ilerleyip çekmeceyi açarken, doğanın ona yaptığı şakaları merak etti.

Breeds'de oynamanın keyfini çıkarın.

Çekmecedan bir sütlü çikolata alıp açtı ve onun kahvesini yudumlayışını izlerken pürüzsüz, zengin tatlıdan bir ısırık aldı.

Kahretsin, çikolatayı çok seviyordu ama Storme'a ihtiyaı olduğu için ondan kolayca vazgeebilirdi.

"Bu son  gün içinde yediğini gördüğüm üçüncü çikolata olmalı." Bir parça kıskanlılıkla çikolataya baktı.

"Aslında büyük olasılıkla on ikinci ya da daha iyisi," diye mırıldandı, sesine aksanının yumuşak kenarının geri dönmesine izin vererek.

Anında tepki verdi. Sıvı sıcaklığın yumuşak kenarı ondan yayılıyor, duyularını baştan çıkartıyor ve sikiinin daha sert zonklamasına neden oluyordu. Kahretsin, bu gidişle o çok daha farklı bir açlığı tatmin ederken domuzlar fazla pişebilirdi.

"On iki mi?" Adam bir ısırık daha almak için dudaklarını ayırdığında bakışları yeniden çikolataya kaydđ.

"En azından." Başını salladı. "Tatlıya oldukça dşknmdr."

"şışmanlayacaksın," diye mırıldandı, bakışları adamın karnına kaydđ.

Styx sırtıttđ. "İrkların metabolizması çok yüksektir, genç kız. Ben ne kadar yersem o kadar hızlı tükeniyor."

Evet, yeşil gözlerini aydınlatan saf kıskanlıktı. Çikolatayı istiyordu.

Bir adım daha yaklaşarak, çikolatanın dudaklarından szlmesi için elini hareket ettirdi. Bitter tatlının lekesi kk pembe dili tarafından hemen toplandı.

"Biraz ister misin, genç kız?" diye sordu, yumuşak çikolatayı bir kez daha dudaklarına değdirerek onu tekrar kızdırdđ. "ikolatamı seninle paylaşmakta bir sorun görmüyorum."

Uyarılmanın yumuşak kokusu narin bedeninde zirve yaptı. Kendini geri adım atmaya zorlamak zorunda kalmadan önce dili tadđ topladı.

"Dudaklarda bir dakika, kaalarda bir ömür," diye iç geçirdi. "Normal insanlar yağları bu kadar hızlı yakamaz."

"Evet, bir Cins olmanın avantajları olduğunu söylemeliyim, aşkım." Dudaklarını zevkle şapırdatmadan önce ikramđ bitirdi. "yle değil mi

"Tadı senin tatlı amcığın kadar tatlı değil ama iş görür."

Yüzü utançtan olmasa da alev alev yanıyordu. Uyluklarının arasındaki yumuşak etin sıcaklığı arttıkça kızarıklık boynuna ve yüzüne doğru ilerledi.

Kahretsin, onu mutfak masasına uzatıp ateşinin balını kucaklamayı çok isterdi. Ancak bunu yapmak domuzların sert olmasını sağlayacaktı. Neredeyse onları dışarı çıkarma vakti gelmişti. Pişmekte olan etin kokusunu alabiliyordu ve etleri yerden kaldırmaya başlamadan önce fazla zamanı olmadığını biliyordu.

"Ne zaman yola çıkıyoruz?" Onun soğukkanlı görünme çabasına rağmen, içinde yükselmeye başlayan heyecanı hissedebiliyordu.

Her akşam onun etkinliklere katılmadığı için duyduğu pişmanlığı hissediyordu. Bu geceye kadar onu zorlamak konusunda isteksizdi. Bu gece onun Haven'da var olan sıcaklığı, şefkati ve aile duygusunu görmesini istiyordu. Çiftleşme yıldönümleri, bir çiftleşmeyle birlikte topluluğa yayılan o tam sevinç duygusunu yansıtıyordu. İnsanoğlunun onları yok etme kararlılığına rağmen Irkların gelişmekte olduğu bilgisiyle. Daha yüce bir güç onları değerli bulmuş ve onlara sevilme, çocuk sahibi olma ve hayatta kalma yeteneği bahşetmişti.

"Biliyor musun Storme, çikolatayı yiyebilirsin. Cennet'in bir parçası olabilirsin. Burada arkadaşların ve ailen olabilirdi," 'un sorusuna cevap vermeden. "Sanırım çocukken inandığın şeyin gerçek olmadığını artık çok iyi biliyorsun. Saf kan topluluklarının öğrettikleri, Irkların gerçekte ne olduklarından çok uzak."

Ondan uzaklaştı, pişmanlığın tekrar içinden geçtiğini hissettiğinde derin, sessiz bir nefes aldı.

"Önemli olan benim neye inandığım değil," sonunda.

"Storme, eğer seni yakalarlarsa bu bilgi Konsey askerlerinin sana işkence etmesine değer mi?" diye sordu. "Irklar üzerinde yapılan deney ve işkencelerden elde edilen bilgiler bunlar. Bu bilginin Jonas'ın üvey kızının hayatını kurtarabileceği gerçeğinin ötesinde, Irklar bu araştırmaya Konsey'den daha fazla hak sahibi değil mi?"

Storme kabaca nefes aldı.

"Irkların araştırma yapma hakkını inkar etmiyorum," diye fısıldadı sonunda.

"O zaman neden geri duruyorsun, genç kız?" Adamın ses tonundaki hayal kırıklığından, azarlamadan nefret ediyordu, sanki neden bu kadar acımasız olduğunu anlayamıyormuş gibiydi.

Bu zalimlik değildi. Keşke bu kadar basit bir şey olsaydı, sadece bir sürtük olmak ya da ailesinin başına gelenlerin bedelini Irklara ödetmek istemek kadar basit olsaydı.

"Karmaşık bir durum," diye fısıldadı sonunda, on yıldır ilk kez veri çipine sahip olduğunu itiraf ettiğini fark etmeden önce.

Şaşırmayı gerektirdi ama şaşırmadı. Styx'e yalan söylemek artık kendini zorlayabileceği bir şey değildi. Onun berrak mavi gözlerine baktığında, en azından ona zaman tanımaya çalışıyormuş gibi görüldüğünü, onu Irk Yasası'ndan ve Jonas'tan kurtarmaya çalıştığını gördü.

"Bu kadar karmaşık olan ne, genç kız?" diye sordu ona nazikçe. "Bana hangi iblislerle savaşmam gerektiğini söyle. Söyle bana Storme, kararını vermene nasıl yardımcı olabilirim?"

Dudaklarının titrediğini hissetti. İçindeki çatışma onu parçalıyor, kafasını karıştırıyordu. Bu şekilde hissetmekten nefret ediyordu. Sadakatının parçalanmasından ve bölünmesinden nefret ediyordu.

"Geçmiş fethet." Ona döndü, göğsünde bir cızırtı hissetti ve bedeninin üzerinde bir his dolaşmaya başladı. Sanki vücudu onun dokunuşu için can atıyordu. "Babamı ve kardeşimi geri getir ki beni verdiğim sözden kurtarabilsinler."

Sesi kalınlaşırken gözlerinde nem toplanma tehdidi hissetti. Babası ve erkek kardeşi ölmüştü. Arkadaşı Gena ona kaç kez ölümlerin yaptığı seçimleri bilemeyeceğini söylemişti?

O buna inanmıyordu. Bazen bu sözün onu zincirlediğini, kaçmak için her şeyini verebileceği bir dünyaya kilitlediğini hissediyordu.

"Baban bilgi için gönderdiği kişiyi tanıyacağını mı söyledi?" Styx sordu.

Storme cevap olarak başını salladı. "Kimse gelmedi, Styx." İçinde yayılmaya başlayan acıya karşı savaşırken nefesi kesildi. "Yıllarca bekledim. Jonas Wyatt cep her ulaştığında ona cevap bile verdim. Her zaman cevap verdim

Konseyl'de, babamın eski arkadaşları bana ulaşmayı başardıklarında onlarla konuşmayı asla reddetmedim. Ama hiç kimse babamın kastettiği kişi olabileceğinden şüphelenmeme neden olacak sözler söylemedi."

Adamın yavaşça ona doğru ilerlemesini, kollarının omuzlarını sararak onu göğsüne çekmesini izledi.

Gözlerini sıkıca kapatan Storme, gün geçtikçe artan acısını dindirmek için ağlama isteğine karşı savaştı.

"Keşke senin için söyleyecek sözlerim olsaydı genç kız," fısıldadı başının tepesini öptüğünü hissederken. "Keşke gece boyunca sana işkence ediyormuş gibi görünen vicdanını rahatlatabilseydim. Belki de baban gibi, sana geleceğini düşündüğü kişi de görevini tamamlayamadan ölmüş olabilir. Unutma Storme, kurtarmalarda pek çok Irk öldü. Belki de onu toplayacak olan da o Irklardan biriydi."

Peki buna ne cevap vermeliydi? Geçtiğimiz günlerde kulübede tek başına otururken bunu düşünmüştü. Kendini buna ikna etmek için mücadele etmişti. Styx'le ne kadar çok birlikte olursa, onun sadece kendisiyle oynayıp oynamadığını, veri çipi için onu çalıştırıp çalıştırmadığını o kadar az umursuyordu.

Haven'da geçirdiği bu zaman ona huzur olabileceğini göstermişti. Bir yerlerde bir hayat bulabilirdi. Güvende olabilirdi. Veri çipi onu engellemeseydi, ona saldırmak için bir neden olmazdı, değil mi?

Şimdi onun kucağına sarılmışken, öpücüğünün tadını alabildiğine yemin edebilirdi. Öpüştüklerinde her zaman tattığı o tarçın ve çikolata kokusu. Adamın elleri sırtını okşarken kalçaları gerildi, klitorisi sızladı ve onu almasına duyduğu ihtiyaç neredeyse onu boğacaktı.

Bunu istememişti. Ona ihtiyaç duymak istememişti ve olan da buydu. Ondandır nefret etmek istiyordu. Tıpkı son on yıldır yaptığı gibi, tüm Irklardan nefret etmek istiyordu. Bu, babasına verdiği ve onun bozacağından korktuğu sözü tutmasını kolaylaştırıyordu.

"Babam James'e bana güvenemeyeceğini söyledi," diye fısıldadı James ona sarılmaya devam ederken. "Bir keresinde Scheme Tallant Omega'ya geldi ve onu birkaç Irkla gizlice konuşurken yakaladım. Babama ve James'e söyledim.

Bir şeylerin peşindeydi ve o zaman bir şey söylemediler. Daha sonra konuştuklarını duydum. Babam ağabeyime yeterince sadık olmadığımı söylemiş." Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturarak ondan uzaklaştı ve arka kapıya doğru ilerledi.

pencereden avluya.

"Sadıktım," diye fısıldadı. "Öyle olmasaydım, ona Scheme'den bahsetmezdim. Babama ve kardeşime sadıktım. Sadakatimi başka birine verecek kadar büyük değildim ve yeterince bilgim yoktu."

Styx bu savaşın onun savaşı olduğunu düşündü. Storme'un sırtını dönmemesinin imkânsız olduğu bir savaş. Omega laboratuvarlarında yaşayan tek kız çocuğu olarak, Konsey'in Irkları dönüştürmek istediği canavarlarla yüzleşmek, onların vahşetini ve acılarını görmek, kolayca hayvan vahşetiyle karıştırabilirdi.

Ailesini öldüren, yıllarca peşini bırakmayan, babasının koruyacağına yemin ettirdiği bilgileri vermesi için ona baskı yapan hayvanlarla aynı türden.

Onu hayatıyla koruyacağını düşündü. Ve bu onun hayatına da mal olabilirdi.

"Baban seni seviyordu Storme," diye söz verdi ona usulca. "Genç olduğunu biliyordu, Irklardan korktuğunu ve onlara sadakatini vermenin kolay olmayacağını biliyordu. Belki de kastettiği buydu."

Ona döndü, kollarını ovuştururken dudaklarında acı bir gülümseme kıvrıldı. "Belki," diye fısıldadı, sonra acıyı ve geçmişini üzerinden atmak için mücadele etti. "Bana cevap vermedin, ne zaman gidiyoruz?"

Styx neredeyse pişmanlık içinde iç çekecekti. Bir an için, sadece bir an için, en azından veri çipini ona verme olasılığını tartışmaya hazır olduğunu hissetmişti. Şimdi onun içindeki reddi hissedebiliyor, kokusunu alabiliyordu.

Kadınlığının ayrılmaz bir parçası olan içsel bir güç ve kararlılıkla geri çekilmişti.

"Seni korumak için hayatımı veririm Storme, ister Irklara karşı ister Konsey'e karşı olsun."

Gözlerinde şok parladı. Kendi sesini duymuştu, içindeki hayvan ön plana çıkmış ve hırlayarak kendini göstermişti.

"Ne?" Sanki adamın söyledikleri ona hiçbir anlam ifade etmiyormuş gibi başını salladı.

"Benim sadakatim sana," dedi, bunu ondan daha fazla saklamaya çalışmayacağını biliyordu. O onun eşiydi ve onu kabul etmemiş olabilirdi ama ilk öpücüğünü tattığı anda onu kabul etmişti.

"Aynen dediğim gibi, genç kız. Benim sadakatim sizindir. İster Konsey askerlerinden, ister bilim adamlarından, isterse de Irk Yasası ve Jonas Wyatt'tan olsun, seni korumak için ölürüm. Artık hiç kimsenin ya da hiçbir şeyin sana verebileceğim güvenliği çalmasına izin vermeyeceğim. Bunu kolaylaştırmayı tercih ederim." Ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Tembel yanımdan oldukça hoşlanıyorum. Yine de senin için, benden ya da Jonas'tan başkasına bilgi vermeyi seçmediğin sürece, yapmam gereken her şeyi yapacağım."

Çizgi çekilmişti ama bu onun için sorun olan bir çizgi değildi. Verdiği sözü tutmamanın kendisi ve belki de dünya için ne gibi sonuçlar doğuracağına karar verene kadar sahip olduğu tek şey buydu.

"Saf kan toplumlarının inanmanı istediği kadar kötü değiliz, aşkım." Kız ona bakmaya devam ederken onu azarladı.

Gülümsedi. Geçici, yumuşak. Dudaklarının kıvrımı yumuşak bir ... kokusuyla karıştı. Bu kokuyu içine çekerken başını eğdi. Sevgiden daha koyuydu ama başkalarının deneyimlediklerinden bildiği eş kokusuna yakın değildi.

Ama bu bir başlangıçtı, bir umut kırıntısıydı. Ve onun kalbini tamamen çalacak zamanı bulana kadar alabileceği her şeyi alacaktı.

BÖLÜM 15

Styx, Storme'a bir erteleme verdi. Storme'un farkına vardığını bildiği gerçeklerle savaşırken içinden geçen duyguları toparlaması için birkaç dakika.

İlerleme kaydediyordu. Bir erkeğin ya da bir Breed'in hayatında kendi farkındalıklarına sahip olduğu bir zaman gelirdi. Bunlardan biri de Storme'u daha fazla zorlamanın, uzaklaşıp seçeneklerini düşünmesine izin vermekten daha zararlı olabileceği bilgisiydi.

Navarro ile birlikte ateş çukuruna koydukları ilk domuz bir saatten fazla bir süre önce çıkmıştı. Bu, çiftin özel misafirlerinin oturduğu masaya servis edilen törenle kızartılmış domuzdu.

Domuz kızartması için geri kalan domuz eti artık şişlerden çıkmaya hazırdı. Ziyafete katkıda bulunacak diğer tabak ve kaselerin konulması için kurulan büyük ziyafet masalarının üzerine yerleştirilecekti.

O ve birkaç İnfaz Memuru kızarmış domuz etini çıkarıp her bir domuzu özel olarak yapılmış ahşap tabaklardan birine yerleştirirken Styx döndü ve şu anda Haven'ın dışında çalışan Çakal Irklarından birini gördü.

"Marx, seni görmek güzel." Styx ziyafet alanına girerken Çakal'a başıyla selam verdi.

Marx Whitman daha sert kesimli Çakal Irklarından biriydi. Sanki olağanüstü yakışıklılık ve zarafet genetiği bir şekilde ters gitmişti.

Bir metre seksen santim boyunda, tıknaz, kaslı göğüs ve kollara sahip, sessiz, normalde antisosyal olan Breed yavaşça ona doğru yürüdü.

"Sinclair çiftleşme yıldönümü." Marx ağır yüklü masalara baktı. "Domuz kızartmasının kokusu ana kapıya kadar geliyor."

"Evet, bu akşam görevde olan Irklar çoktan arayıp şikayet ettiler. Kokunun onları açlıktan öldürdüğünü söylüyorlar."

Marx bu yorum karşısında kıkırdadı ve uzun süre beceriksizce ayakta durdu.

"Bir tutsağınız olduğunu duydum," diye söylendi. "Seni küçük, neşeli bir kovalamacaya sürükleyen bir kadın hakkında bir şeyler."

Styx sıırttı. "O da ."

Marx başını salladı, kahverengi gözleri yavaşça nefes alırken eğlenceyle doldu. "Çiftleşme kokusu yok dostum. Bu da neyin nesi?"

Styx elini kaldırıp ensesini ovuştururken Marx'a şaşkın bir bakış attı. Diğer adam nadiren başkalarının işine burnunu sokardı. Görevde olmadığı zamanlarda, mecbur kalmadıkça Coyote'lerin ana üs olarak kullandıkları dağdan aşağıya nadiren inerdi.

Styx ona, "Kimse bunun bir çiftleşme olduğunu söylemedi," diye bilgi verdi.

Styx bu özel çiftleşmeyle ilgili ayrıntıları ya da sorunları tartışmak istemiyordu.

"Doğru." Marx bir kez daha etrafındaki yiyeceklere bakarken başını eğerek onayladı.

Çoğu Irkı en iyi zamanlarda okumak zordu. Duygularını ve dolayısıyla hormonal kokularını kontrol etmeyi öğrenmişlerdi, bu da bir Irkın yalan söyleyip söylemediğini, doğruyu söyleyip söylemediğini ya da belki de aç olup bilmediği bir kutlamaya katılmak isteyip istemediğini anlamayı zorlaştırıyordu.

"Bir süreliğine Cennet'e geri mi dönüyorsun?" Styx son domuz kızartmasının üzerini büyük bir folyo tabakasıyla örterken, diğer Irkların avluya girmeye başladığını fark ederek sordu.

"Bir süreliğine," diye cevap verdi Marx dalgınca. "Hey, Wolfe ve Hope'gördün mü? Buradayken bir merhaba demek istedim."

Marx ile konuşmak hiç kolay değildi. Hiçbir uyarıda bulunmadan ve genellikle bir önceki konuşmayı bitirmeden bir sohbetten diğerine geçirdi.

Styx ona, "Dash ve Elizabeth'le birlikte ziyarete gelmişler," diye bilgi verdi. Dash normalde ailesini tam zamanlı olarak Haven'da tutmazdı.

Cassie aslında zamanının çoğunu Sığınak'ta geçiriyordu. Dash'in yeni eşini ve çocuğunu korumak için Breed'in yardımına ihtiyaç duyduğu sırada, Sığınak dikkatle korunan bir sırdı. Sığınak ise

Kedigiller yerleşkesi, kurtarma ve kaçışlardan neredeyse her gün gelen tüm türlerden Kedigiller ile tamamen faaliyete geçmişti. Dash Kedigilleri aramış ve Cassie orada kalırken Dash ve annesi çocuğa yönelik tehditlerin ilkinin etkisiz hale getirmişti.

"Ben onlara yetişirim." Marx başını salladı. "Sonra görüşürüz, Styx."

Styx diğer adamın gidişini izledi, başını sallamadan önce kaşlarını çatı. Marx her zaman tuhaf biri olmuştu.

"Faith, domuz eti mükemmel ve hazır." Irk İşleri Bürosu'ndaki Kurt Irkı irtibat görevlisine döndü.

Canlı siyah gözler, omuz hizasında kızıl kahverengi saçlar ve krem, satenimsi bir ten. Uzun ve kıvrak, gerektiğinde yetkin ve ölümcül ve yine de yumuşak, nazik ve vücudunda acımasız bir kemik olmadan görünmeyi başardı.

Styx, Faith'in herhangi bir Cins erkek kadar hızlı öldürebileceğini ve öldüreceğini biliyordu. Belki de daha hızlı. Irk dışileri laboratuvarlarda erkeklerin olmadığı şekilde sertleştirilirdi. Çoğu durumda askerler ve Konsey eğitmenleri için oyuncaktan başka bir şey sayılmazlardı. Kalplerindeki masumiyeti korumayı başarmış olmaları Styx'i hayrete düşürmüştü.

Faith en kötüsünden kurtulmuştu ama yine de orada hayat onun için çok acımasızdı.

"Harika." Sebze masasından kızarmış domuz etine doğru ilerlerken Faith'in dudaklarında hazır bir gülümseme belirdi. "Harika kokuyor."

"Evet, tabii ki öyle." Styx göz kırptı. "Bu işi kendim yaptım." Faith güldü, o alışılmadık siyah gözleri zevkle parıltıyordu.

"Esirin ziyafete geliyor mu?" diye takıldı ona. "Geçtiğimiz haftalarda saklandı. Onunla tanışmayı umuyordum."

"Evet, bu gece burada olacak." Başını salladı. "Domuz etini ocaktan almak ve ona partiye kadar eşlik etmeden önce hazırlıkları tamamlamak istedim."

Faith başını salladı. "Nikki yaptığı testlerden bahsetti." Bakışları endişe içinde parladı. "Orada herhangi bir cevap var mı?"

Styx başını salladı. "Ve beni kızdırmaya başladılar, Faith," diye homurdandı.

Marx'la "neredeyse" çiftleşme konusunu konuşmaya isteksizken, kendini Faith'le bu konuyu konuşabilecek durumda buldu.

"Çiftleşme ateşi insanı delirtiyor zaten." Sırıttı, belli ki henüz o kadar da delirmemişti. "Bir kez vurduğunda, bir mola için dua edeceksin." Alaycı bir göz kırpma sözlerini yalanlıyordu; gülümsemesi, eşiyle paylaştığı hayattan ve sıcaktan son derece memnun olduğunu gösteriyordu.

"Lass, şu anda sadece lanet sıcağın ne zaman yanmaya başlayacağına karar vermesi için dua ediyorum. Bir Cins ancak bu kadar baskıya dayanabilir, biliyorsun."

Dudaklarından dökülen kahkaha yüzüne bir gülümseme getirdi. Onu Jacob Arlington'la çiftleşmelerini tamamlamadan önce, çiftleşme ateşi ikiliyi çok uygunsuz bir zamanda, başka bir Cins türünü ortaya çıkaran bir görev sırasında etkisi altına aldığında tanımıştı. Bu tür, genel nüfus için hâlâ bir gizem olarak kalmaya devam ediyordu. Ancak Styx, Jacob ve Faith yıllar sonra yeniden bir araya geldiklerinde oradaydı ve sadece aşkı değil, aynı zamanda paylaştıkları ateşli, adanmış açlığı da görmüştü.

"Lass, çiftleşmeden önce kendimi bir akıl hastanesine gerektiğine beni inandırmadan önce, sanırım gidip neredeyse eşimi bulacağım ve küçük şeyin henüz yemeye hazır olup olmadığına bakacağım."

Faith kaşlarını kaldırdı, bakışlarındaki eğlence bulaşıcıydı ve kamerasına dönerken bile gülümsemesinin dudaklarında kalmasına neden oldu.

Irklar yavaş yavaş avluya girmeye başlamıştı; hepsi önce meze masasına ve farklı büyüklükteki grupların bir araya gelmesine olanak tanıyan avlunun etrafına yayılmış oturma yerlerine gidiyordu.

Karanlık çökmeye başladığında ağaçlara asılı ışıklar titreyerek yanar, ustalıkla düzenlenmiş avluya gölgeler düşürür ve son on yıla kadar kahkaha, dostluk ve neşe nedir bilmeyen kadın ve erkeklerin üzerine ışık saçardı.

Ve şimdi bile tehlikelerle doluydu.

Styx kulübeye ulaştığında bu tehlikenin yakın zamanda sona ermeyebileceğinden korkuyordu. Ama her savaş, Breed bulmacasının her eksik parçası onları arzuladıkları güvenliğe daha da yaklaştırıyordu. Çocuklarına vermek için dua ettikleri özgürlüğe.

Her tür bu yüzden savaşmıyor muydu? Hayatta kalmak için? Sevdikleri için türlerinin geleceğini korumak için?

Kulübeye adını atan Styx yavaşça durdu ve duyularını kesen yumuşak, neredeyse orada olmayan koku karşısında patladı.

Çiftleşme ısısı değildi, ama belki de benzerdi, en azından , yine de tam olarak çıkaramıyordu.

Tarçınlı şeker kokusuydu. Tatlı ve sıcaktı, ama o kadar hafif, o kadar az vardı ki, kadının mı yoksa şekerin mi kokusu olduğundan emin olamadı. Styx'in evde tarçın yerine çikolata bulundurması dışında. Kahvedeki bir parça dışında, sık sık satın aldığı bir tatlı değildi.

Yine de artık daha sık satın alacaktı. Ona her zaman bunu hatırlatacak bir koku.

Storme yatak odasından çıktı, uzun siyah saçları başının tepesinde toplanmıştı, alnında küçük bir kaş çatma vardı, yüzü kızarmıştı. "Klimada bir sorun bulamadım ama sizin bir sorunuz var. Sen gittikten sonra burası çok sıcak oldu," dedi.

sinirli bir şekilde.

Çiftleşme sıcaklığı değildi ama çok yakındı. Sanki yavaş yavaş kaynayan ateş sonunda bir nebze olsun ısınmıştı.

Styx başını eğdi ve ondan yayılan kokuları içine çekerken dikkatle onu izledi.

Sertleşmiş siki ve sıkı taşakları nabız gibi atıyor, zonkluyordu. Hassas shaftın etrafını saran his kırıntıları, sikişme ihtiyacı içinde sıkılaşıyordu.

Bir için, sadece bir an için tarçının tadını aldı.

Dilini dişlerinin kenarında gezdirirken hafif bir şişlik hissetti. Bu bir tahrişten daha fazlasıydı ama diğer Irk erkeklerinin deneyimlediği gibi hormonların alevlendirdiği bir çiftleşme kokusu da değildi.

Ellerini kalçalarına dayadı ve mutfağın hemen içinde durup ona dik dik bakarken kaşları iyice çatıldı. "Beni duydun mu?"

"Evet." Boğazını temizledi. "Seni duydum, genç kız."

"Güç hücreleri dolu test ediliyor, teşhis temiz çıktı." Başını iki yana salladı. "Ama cehennemden daha sıcak."

Alnında ve boynunda ince bir ter tabakası parlıyordu ve amı sıcacıktı. Tatlı ve sıcaktı ve kokusu

tarçınılı.

Nikki'yi aramalıydı. Bir şey değıştiği anda Nikki'yi arayacağına yemin etmişti. Storme'a dokunmayacağına, verdiği sözü unutmaya cesaret edemeyeceğine. Nikki bunu yaparsa onu kısırlaştırmakla tehdit etmişti.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" diye sordu adam onun derin nefes alışını izlerken, yavaş ve kolay bir şekilde yaparak bunu gizlemeye çalışıyordu.

Yine de kalbi hızla atıyordu. Boynundaki damarın neredeyse sikinin atışıyla aynı anda attığını görebiliyordu.

Lanet olsun, Nikki'yi aramak için telefona ulaşamayacaktı, her ne yapması gerekiyorsa onu yapmak için buraya gelmesini beklemek bir yana.

"Çok güzelsin, genç kız," diye .

Ona gerçeği tam olarak söyleyemiyordu. Çiftleşme sıcaklığına yaklaşırken onun tatlı, yumuşak kokusunun onu delirttiğini. Ve olan da buydu. Öyle olduğunu biliyordu. Bunu hissedebiliyordu. Neredeyse bir eşti. Kulübeden ayrılmadan önce olduğundan daha yakın bir "neredeyse".

"O bakışı bilirim," diye mırıldandı.

Evet, bunu biliyordu ve onun içinde titreşen ihtiyaca karşılık verdi.

Tatlı ve yumuşaktı ve onun için çok hazırды.

"Çıkar şu kotu kızım." Eğer pantolonu kendisi çıkarmak zorunda kalırsa, muhtemelen yırtarak çıkaracaktı.

Belki de onu yaklaştırmakta olan şey konusunda uyarmalıydı ama eğer kızgınlık hâlâ çiftleşme düğümünün ortaya çıkacağı noktaya kadar ilerlemediyse, onu uyarmak işe yaramayabilir ve muhtemelen onu çok korkutabilirdi.

Yüzü daha da kızardı. Giydiği kaşkorse bluzun altında meme uçları saniyeler öncesine göre daha sıkı büzülmüştü. Adam derin derin içine çekerken, kadının sıcaklığının narin ve yumuşak kokusu odaya yayıldı.

Onunla sarhoş olacaktı gibi hissediyordu.

"Şaka yapıyorsun," diye fısıldadı nefes nefese kapıya doğru bakarken. "Küçük için dışarıda olmanız gerektiğini sanıyordum. Cassie'yle randevun falan yok muydu senin?"

Ahh, unutmamıştı ve onun sevimli küçük peri Cassie ile bir akşam geçirmesi fikri karşısında kıskanç tepkisi daha da güçlenmişti. Kimse onun küçük "yakın" arkadaşı kadar çekici olamazdı.

Son iki yıl boyunca onu kovalarken o mizah pırıltısını, o ürkek gülümsemeleri görmüştü.

"Bu gece olmaz." Bunun için tartışmayacaktı ve bu oyunu daha fazla oynamayacaktı. "Başka bir kadın yok genç kız, korkman için bir sebep yok."

Ona aitti. Gerçi bunu ona şu anda söylemeyecekti. Küçük, sevimli "neredeyse" eşinin duymaya hazır olmayabileceğinden korktuğu bir şeydi bu.

Ancak erkek Kurt Irkının çiftleşme düğümü gibi saklamanın mümkün olmadığı başka şeyler de vardı.

Parmakları kot pantolonunun metal düğmelerine gitti.

Styx de aynı şeyi yaptı. Adamın kemeri gevşedi. Kadın kot pantolonunu ve külotunu kalçalarının üzerinden itip içinden çıkarken, Styx de kendi kot pantolonunun düğmelerini çözdü ve sikinin ağır kamasının ayrılmış malzemeden kaymasına izin verdi.

Kaşkorse ve atleti başının üzerinden çıktı ve onu muhteşem, güzel bir şekilde çıplak bıraktı.

Aminin yumuşak, şişmiş eti şurubuyla sırlanmıştı.

Aletini okşayan Styx, mantarlaşmış tepeyi delmek için şaft boyunca yarışan elektrik hissi karşısında yüzünü buruşturdu. Şaftın ortası nabız gibi atıyor ve zonkluyordu, açığa çıkmamış düğümün yakıcı varlığı ihtiyaçla ağrıyordu.

Styx ona doğru ilerleyerek belinden kavradı ve oturma odasıyla mutfak arasındaki açık tezgâha doğru kaldırdı. Birkaç ön hazırlık olacak, diye düşündü hayal meyal. Kadının bedenini ısıtan ihtiyaç her zamankinden daha parlak, daha sıcaktı. Parmakları kızın amını kaplayan ağır sırtı yumuşattı, yumuşak, zengin krema parmaklarının uçlarını ısıttı, sonra iki tanesini girişe soktu ve itti.

Aynı anda dudakları onun dudaklarını kapladı ve ağzından dökülen iniltili çığlığı aldı. Ve işte o tarçın tadı.

Hangi cehennemden gelmişti bu? Tadını alabiliyordu ama dilindeki bezler hâlâ tam olarak şişmemişti.

Yine de, çikolata ve tarçın tadının ipucu, dilini dudaklarının arasına iterken duyularını kızdırdı ve dudakları etrafına kapanıp onu içine çekerken inledi.

Onu canlı canlı yakacaktı.

Storme, Styx'in o kendine özgü tadını tadarken tekrar inledi. Çikolata ve tarçın. Çok kolay bağımlısı olabilirdi. Hatta çoktan bağımlı olmasından bile korkuyordu.

Adamın parmaklarını amına soktuğu gibi dilini de ağzına aldı. Hevesle. Uyluklarının arasındaki penetrasyon daha derine indi, sıkı itişlerle tamamen içinde çalışırken, onu karşılamak için çok sıkı görünen kasları gerdi. Kendini hiç bu kadar kadınsı, bu kadar tahrik olmuş hissetmemişti. Onu hayatındaki diğer tüm erkeklerden daha fazla tahrik eden Styx'le bile.

Daha fazlasını istedi.

Parmakları gömleğinin düğmelerini karıştırdı, malzemeyi ayırabilecek ve tüysüz göğsünün genişliğine ulaşabilecek kadar serbest bırakmayı başardı.

Etin sert ve pürüzsüz genişliğini seviyordu. Avuçlarının altında, göğsünü okşarken çoğunlukla görünmeyecek kadar hafif olan minik tüyleri hissedebiliyordu.

"Durma," diye zayıfça inledi adam geri çekilirken, parmakları amından kurtulurken öpüşmeyi kesti.

"Asla," diye hırladı. Tanrım, adam daha da acıktıkça derinleşen bu kaba, hayvani sesi seviyordu.

Dudakları kızın boynundan aşağıya, sonra da kalkık göğüslerine indi. Dudakları sıkı, sert bir meme ucunu kaplarken, başparmağı klitorisinin şişmiş tomurcuğunun üzerinde gezindi. Küçük sinir demetini okşadı, etrafını okşadı, dili meme ucunun üzerinde gezinirken ona karşı titreşti, dişleri ona karşı tırmandı.

Bu vahşiceydi. İnanılmazdı.

Storme vajinasının derinliklerinde yanan gizli alevleri hissedebildiğine yemin etti. Talep eden, sikinin sert darbeleri için acı içinde yanan alevler.

Ön sevişme istemedi.

Styx'i istiyordu. Onun içinde olmasını, onu germesini, yakmasını istiyordu. Geniş tepenin demir gibi sert sıcaklığının onu ayırmasını, içinde dövmesini hissetmek istiyordu.

"Lanet olsun, genç kız," diye hırlar gibiydi, sesinde hem brogue hem de hırıltı ağır basıyordu. "Bu iş bitmeden geceyi yakıp yıkacağız."

Sırtını kamburlaştırarak yaklaştı.

Bacaklarını onun kalçalarına dolayan Storme, kalçalarını onunkilerle aynı hizaya getirmek, ona doğru itmek, delirmeden önce yakıcı kazığa oturmaya deneyimlemek için mücadele etti.

"Styx, bana ne yaptığını bilmiyorum," diye , eli adamın sıkı ve sert karnından aşağıya, kalın gövdesine doğru iniyordu.

Parmaklarının onu sarma umudu yoktu. Şaft çok genişti, çok ağır damarlıydı ve güçle zonkluyordu.

Parmaklarını nemli uca doğru okşayan Storme, adam onu becermeden önce saf bir his yığını içinde erimemek için duyularını bir araya getirmeye çalıştı.

"Bana ne yaptığını biliyorum." Geri çekilerek onu göğsüne kaldırdı ve oturma odasına doğru yürüdü. "Beni kendine deli ediyorsun, Şeker. Bana verdiğin zevk dışında her şeyi unutturuyorsun. Gel, küçük Storme, ihtiyacım olan bu zevki bana ver. Senin için içim yanana kadar buna ihtiyacım var."

Kanepeye doğru ilerledi, onu ayağa kaldırdı, çevirdi ve dizleri minderlere çarpana kadar bastırdı. Elini omuzlarının arkasına koyarak onu bastırdı.

Storme titredi. Katlanmış kollarını kanepenin koluna dayadı ve endişeyle adama baktı.

Başka bir zaman olsa itiraz ederdi. Onun kendisini bu şekilde almasına, savunmasız arkasından gelmesine asla izin vermezdi.

"Çok güzel." Eli kadının omurgasından aşağıya, sonra da kalçasının kıvrımlarına doğru indi.

Nasırlı parmak uçlarının talepkâr bir sıcaklıkla okşandığını hissetmek amından suların akmasına neden oldu. İç kasları zonklayarak geri çekildi, o kadar istekliydi ki, onu içinde hissetmek için o kadar çaresizdi ki, buna zar zor dayanabiliyordu.

"Yap artık," diye talep etti, parmakları bir kez daha kaygan ıslaklığı test etmek için kalçalarının arasına kayarken sesi kısılmıştı. "Tanrım, Styx, bana ne yaptın?"

"Seni çok sevdim, genç kız. Seni her zaman iyi seveceğim."

Ne söylediğinin farkında mıydı? Storme göğsünün sıkıştığını hissetti, sikinin şişmiş başı seksinin şişmiş kıvrımları arasına bastırırken kalbi ağrıyordu.

"Beni iyi sev." Bunu talep ettiğine inanamıyordu. Kalbinde ve ruhunda seksten daha fazlasını, ona her zaman vermeye hazır olduğu fiziksel sevgiden daha fazlasını talep ettiğini biliyordu. "Tanrım, Styx, buna dayanabilir miyim bilmiyorum."

İçine bastırdı, onu ayırdı, gerdi. Kendini çok sıkı hissediyordu, içinde gevşeyen shaftın genişliği için fazla sıkıydı.

"Tatlı Storme." Bir eli kalçasını kavrarken, diğer eli kanepenin koluna bastırarak onun üzerinde durdu ve sikini yavaşça amının sıkılmış derinliklerinde başladı.

Her sıkı itiş, onu amının yanan derinliklerinde daha da ileriye götürdü, şişkin tepe içinde nabız atarken ve zonklarken, kasların ayrılmasının, gerilmesinin, ısınmış shaftı barındırmasının zevk-acısını hissetti.

Bunu hissedebiliyordu. Aletinde gürleyen kanın her atışındaki esneme, onun aşırı gerilmiş etinin içinde yankılanıyor gibiydi.

Başını savurdu, tırnakları kanepenin kolunun döşemesini tırmaladı, daha fazlasını almak için savaştı, bunun için çıldırmadan önce onu ele geçirmeye zorladı.

"Ah kızım, ne kadar tatlı ve ateşlisin," diye inledi, kız yükselen zevkle inlerken dudakları kulağındaydı. "Ne kadar sıkı olduğunu hisset, genç kız. Aletimi nasıl kavırıyorsun, tatlı küçük amının içinde nasıl emiyorsun."

Vücudunu sarsan sıkışma ve kontrol edilemeyen titremeler, kalın etin birkaç santiminden fazlasını çevreleyen kaslarda yoğunlaşmış gibiydi.

"Becer beni Styx," diye inledi yükselen ateşle. "Tanrım, lütfen sik beni."

Kalçaları sarsıldı ve daha derine gömüldü, aleti boşalmasına saniyeler kalmış gibi zonkladı.

"Storme, aşkım," diye sertçe inledi, kalçaları geri çekildi, bir sonraki itiş daha sert, inç daha derin. "Kalbimi almanı istediğim gibi sikimi kuşatıyorsun," diye fısıldadı kulağına. "Al beni, Storme. Güven bana, aşkım."

Gözlerini doldurmak isteyen yaşlarla savaşıırken gözleri sıkıca kapandı. Başını koltuğun koluna yaslayarak, boğazından kaçan iniltiyi, çaresiz küçük çığlığı tutamadı.

"Yapma," diye fısıldadı, sessiz kalamadı. "Lütfen, Styx. Lütfen yapmayın."

Veremeyeceği bir şeyi isteme. Onu seçim yapmaya zorlama. Bu ihanetin en iyisi olup olmadığını bile anlayamadan kendine ihanet etmesine neden olma.

"Evet, yapacağım." Daha derine, daha güçlü bir şekilde içine bastırırken sesi derinleşti. Sanki içindeki her itiş, her yakıcı kazık onu bir şekilde kendisine daha da yakınlaştıracakmış gibi onu alıyordu.

Öyle de oldu. Anlayamasa da bunu hissedebiliyordu. Başından beri onları birbirine bağlayan bir şey vardı ve bunu kabul etmek istememişti.

İnkâr etmek hayatta kalmanın tek yoluydu, kendisini parçaladığını hissettiği duygu karmaşasında yolunu bulana kadar ruhuna tutunmanın tek yoluydu.

"Bunu talep edeceğim." Kadın ona doğru geri çekilirken dişleri kulağını ısırdı ve vajinasının içinde saf bir hisle parlayan beyaz bir şaft gibi onu daha derine zorladı.

Zevk ya da acı. Hangisi olduğunu bilmiyordu, adam durmadığı sürece umurunda da değildi. Zevkten başka bir şeyle yüzleşmek zorunda kalmadığı sürece, içinden geçen saf his.

"Sen benimsin!" Bir sonraki hamle onu kabzasına kadar gömdü. Storme acı veren bir zevkle çığlık attı.

Başını geriye attığında, adamın dişlerini boynunda hissetti ve umursamadı bile. Dişler etini sıyırdı, omurgasını titretti, amcığını titretti.

İçinde, hareket etmeye başlamadan önce siki sadece bir saniyeliğine sertçe zonkladı ve ısındı. koyamadığı bir zevkle zihnini bedeninden ayırmadan önce, içinden geçen bir zevk

canlı bir alev gibi kadınsı ruhunu delip geçti. Kalkanlarını yırtıp geçti.

Adamın elleri kadının ellerinin üzerinde gezindi, kadın kanepenin kolunu kavrarken parmakları onunkilerle birleşti. Adamın parmakları kadınınkilerin altında kıvrılırken, kadın parmaklarını sıktı ve amcığı adamın sikinin etrafında sıkılaştı.

Onu kontrol edemedi. Karşı koyamadı.

"Benim, Storme!" diye hırladı kulağına.

Rahmi, hassas dokular ve sıkı kaslar boyunca ilerleyen bir yanma hissi mızrağıyla sarsıldı.

Hiç kimseye ait olmamıştı. Bu sorumluluğu asla kabul etmemişti. Bunun sahip olabileceği bir şey olduğuna inanmasına asla izin vermemişti.

Şimdiye

kadar.

Styx'e

kadar.

İnleyerek göğsünü kızın sırtına bastırdı, kızın içine gömüldü, itti, sert, ölçülü vuruşlarla onu becerirken, kız alev alev yanan ihtiyacın daha da yükseldiğini ve daha da sıcaklaştığını hissetti.

Çok yaklaşmıştı. Orgazmının klitorisinde, rahminde sıkılaştığını hissedebiliyordu.

"Söyle bana, Storme!" diye onu yakarken, dudaklarından iniltili bir çığlık çıkaran bir güç ve kuvvetle içine girmesini istedi.

Başını sallayarak bu talebe karşı koydu. "Hayır." Çıığı zayıftı, başlangıçta aralarına koyabileceği herhangi bir direnç kadar zayıftı.

"O zaman sana anlatmama izin ver," diye hırladı onun omzunu ısıırken. "Benim, genç kız. Benim kadınıam." Derin, sıcak, tekrar içine girdi, ultra hassas sinir uçlarını yakan ve dudaklarından sert bir çığlık çıkaran uzun, sert bir itme. "Gitmene izin vermeyeceğim. Başka birinin seni benden koparmasına izin vermeyeceğim." Sesi güçlendi. "Lanet olsun sana, kendini benden koparmana izin vermeyeceğim!"

Patladı.

Adam onu daha sert, daha hızlı becerirken boğazında bir çığlık yükseldi ve onu gerçekliğin üzerinde sahip olabileceği herhangi bir tutuştan koparan ve onu parlak bir şekilde fırlatan bir serbest bırakmaya doğru savurdu,

İstese de istemese de kendisini ona bağlayacağını bildiği, duyuları yakan bir orgazm.

Adamın içinde fışkıran salgısının sadece belli belirsiz farkındaydı. Adam omzunu ısırırken, dişleri onu yerinde tutarken, saf, ilkel bir hırıltı etrafında yankılanırken, zevk kendi içine patlamasına ve ruhunu korumak için inşa ettiği son bariyerleri yakmasına neden olurken, yanan meni fışkiyeleri onu doldurdu.

BÖLÜM 16

Storme kendini başını dik tutmaya zorlayarak kulübeden çıktı, bakışları ağaçlardan sarkan çırpınan ışıkların kenarında uzayan gölgeleri arıyordu.

Avlu çok büyüktü. Yirmiye yakın kabin ve toplum merkezi avluyu çevreliyordu; uzun masalar yiyeceklerle doluydu, diğerlerinin etrafı ise sandalyelerle çevriliydi.

Kalbi hızla çarparak Styx'birlikte avluda ilerledi, titreyen ellerini sakladı ve kendisine odaklanan meraklı bakışlara cesaretle baktı.

Styx eğlenerek mırıldandı: "İrkların birçoğu o kadar keskin işitme duyusuna sahiptir ki kalbinizin atışını bile duyabilirler." "Şüphenin kokusunu alabiliyorlar ama eminim şüpheden önce korkunun geldiğini bilmekten memnun olacaklardır."

"Korkuyorum," mırıldandı ve dudakları neredeyse kıpırdadı.

Gergindi, ihtiyatlıydı. Bunlar Kurt İrklarıydı ve aralarında sağlıklı sayıda Çakal İrki de vardı. Onları birbirinden ayırmak imkânsızdı ama onu şüphelendiren Çakallardı.

Bir ömür boyu süren inançları ve korkuları değiştirmek kolay değildi. Geçtiğimiz haftalarda bu küçük topluluk buluşmalarından kaçınmasının bir nedeni vardı. Styx hariç, düşmanla sosyalleşmeyi reddetmişti.

O ilk geceden itibaren, onun sevgilisinden başka bir şey olabileceği düşüncesi aklına bile gelmemişti.

Yoğun nüfuslu bölgeye doğru ilerlemeye başladıklarında, "Bu gece farklı," dedi. "Bu gece burada daha fazla İrk var."

"Bu gece özel bir gece," dedi ona, brogue'un derin kenarı duyularını okşayarak. Onu Cassie Sinclair ve ailesinin oturduğu masaya doğru götürürken parmakları sırtının küçük kısmına dokunurken sesinde bir şefkat tonu, kolay bir eğlence vardı.

Dash Sinclair, yaklaşık on yıl önce eşi Elizabeth'le birlikte ilk kez buraya geldiklerinde ne kadar yakışıklıysa bugün de o kadar yakışıklıydı.

Dünyanın haberi. Eski bir Özel Kuvvetler askeri olan Sinclair, Cassie'yi çocukken tehdit etmiş olan, suç dünyasının önde gelen isimlerinden birinin öldürülmesinden şüphelenilmiş ve sorgulanmıştı.

Sinclair korkunç bir figürdü ve hâlâ da öyleydi. Storme'un onun öldürebileceğinden ve çocuğunun korunması söz konusu olduğunda kolayca öldürebileceğinden hiç şüphesi yoktu.

Ve şaşırtıcı bir şekilde, tıpkı Wolfe ve Hope, Jacob ve Faith, Aiden ve Yardımseverlik, ve ve diğer evli çiftler içinde ve Irk topluluğu, o ve Elizabeth hiç yaşlanmamış gibi görünüyordu. Irkların bir şekilde belli bir noktadan sonra yaşlanmayı durdurduklarına ve eşlerine de bu hastalığı bulaştırdıklarına dair söylentiler vardı. kocalarında bu fenomene neden olan bilinmeyen bir virüs vardı.

Dedikodu dergileri neredeyse haftalık olarak bu tür hikâyeler yayınlıyordu. Styx, "Çok fazla düşünüyorsun, genç kız," diye yorum yaptı.

Baş masaya. "Gel Storme, bir geceliğine benim dünyamın bir parçası ol. Söz veriyorum, pişman olmayacaksın."

Onu endişelendiren de buydu.

Baş masaya doğru ilerleyen Styx onun için bir sandalye çekti, oturmasına yardım etti ve sonra kendi koltuğuna oturdu.

"Bayanlar ve baylar." Cassie ayağa kalktı, sesi kulağına takılı küçük mikrofon tarafından yükseltildi.

Kahkaha ve sohbet sesleri kesildi.

Cassie oturan anne ve babasının arasında dimdik durdu ve Storme'un da fark ettiği gibi, birkaç insan ve kedi ırkıyla dolu masalara baktı. Kedigil alfası ve felinası ile Çakal alfası ve coya'sı da oradaydı. Saf kan toplulukları bu küçük partiden haberdar olsalardı, saldırı fırsatına karşı koyamazlardı.

"Bu gece," diye devam etti, "annemle babamın onuncu yıldönümlerini kutluyoruz." Bir tezahürat yükseldi. "Dash ve Elizabeth Sinclair." Herkes onu takip ederken o da tabağının yanındaki şarap kadehini aldı.

Storme tereddütle bardağını kaldırdı, Styx de kendi bardağını kaldırırken bakışları ona kaydı.

Cassie babasının yanında durdu, sonra döndü ve ailesiyle yüzleşti. "Desteyiniz ve sevginiz beni kurtardı." Anne ve babası el ele tutuşurken sesi kalınlaştı ve Elizabeth'in gözleri yaşlarla doldu.

"Arkadaşlarınıza, ailenize ve bir parçası olmak için çabaladığımız dünyaya olan bağlılığınız ve sadakatiniz herkes için bir örnektir. Sevginiz, sıcaklığınız ve şefkatiniz hepimize yol göstermeye devam etsin."

Şarabı dudaklarına götürüp kadeh kaldırmayı tamamlarken Cassie'nin yanağından bir damla yaş süzüldü.

Storme kendini çiftin şerefine kadeh kaldırırken buldu, yudumladı ve ebeveynlerin, çocuğun ve kutlama yapan çiftin masasında oturanların yüz ifadelerine yansıyan duygular karşısında göğsünün sıkıştığını hissetti.

Alkışlar, ulumalar ve kedi kükremeleri arasında yayıldı.

Storme, alfaların ve eşlerinin çiftin yanına gelip onları tebrik etmelerini ve ellerine gümüş ya da belki de beyaz altın bir tılsım veya bir tür madeni para gibi görünen bir şey tutuşturmalarını izledi.

Erkekler el sıkıştı, eşler sıcak bir şekilde kucaklaştı ama Storme erkek alfaların Elizabeth Sinclair'e hiçbir şekilde dokunmadığını fark etti. Dash de alfaların eşlerine teşekkür ederken saçlarından başka hiçbir şeylerine dokunmamıştı. Parmaklarının tersiyle başlarının sağ tarafına hafifçe vurdu. Erkek alfalar da Elizabeth'e aynı şeyi yaptı. Hiçbir zaman bir Irk erkeği çiftleşmiş bir dişinin etine dokunmadı.

Garip görünse de, bu hafif okşamada ölçülemez bir saygı ve sevgi duygusu da var gibiydi.

Dash kalabalığa döndü. "Bizim de sınavlarımız var," dedi, ses tonu sertti, yoldaşlıkla yumuşatılmış sert bir gümbürtü ve bakışlarındaki amaç ve kararlılık ışıltısıyla eşleşen bir sıcaklık damarı. "Bizim de sevinçlerimiz var." Önce karısına, sonra da kızına baktı. "Bu geceki kutlama sadece Elizabeth ve benim için değil. Bu hepimiz için." Sonra kadehini kaldırarak diğerlerinin şerefine kadeh kaldırdı ve yükselen alkışlar neredeyse kulakları sağır edecekti.

Bu bir kutlamadan daha fazlasıydı. Bir onaylamaydı.

Storme masanın etrafında diğerlerine bakarken Hope Gunnar'ın bakışlarını yakaladı ve babasıyla kardeşine olanların bedelini Irkların ödeyeceğine yemin ettiği gecedan beri ilk kez suçluluk duygusu hissetti.

Suçun onlarda olduğuna inanmıştı. Çakallar, babasını ve kardeşini korumayı düşünmeyen kaçan Irklar.

O gece kazandıkları özgürlüğü elde etmelerine yardımcı olmak için çok ileri gitmişlerdi.

Bilim adamlarını suçlamıştı, askerleri ve Konsey'i suçlamıştı. Ve Styx'e kadar, Irkların ayrılmaz bir parçası olan insanlığı görmeyi reddetmişti.

Şimdi onların yemek yiyişini, gülüşünü ve bu yıldönümünü büyük bir şükran duygusuyla kutlayışını izlerken, bir Irkın yaptıkları yüzünden tüm bir türü suçlamasına neden olan öfke ve acıyla yüzleşmekten başka çaresi yoktu.

Ve kendisinin bu yönünü görmekten hoşlanmıyordu. Babasına olan sadakatinden ya da onun yapmasını istediği şeyi yapma kararlılığından daha fazlası olduğunu görmekten hoşlanmıyordu.

Irklara bu bilgiyi vermesini isterdi. Bunu bilim adamı arkadaşlarından gizlemiş olması ona bu konuda güvence veriyordu ve o da bunu başından beri biliyordu.

Bakışlarını indirerek antika yüzüğe odaklandı. On yıl boyunca takmış, çıkarmayı reddetmişti. Tüm bu zaman boyunca kendine onu açığa çıkaramayacağını, yakalanmasına izin veremeyeceğini, kimseye güvenemeyeceğini söylemişti, çünkü babası ona kime güveneceğini söylememişti.

Ama vardı.

Tabaklar boşaltılıp müzik açıklığı doldurmaya başladığında Storme, Styx'in yaptığı gibi durdu ve Wolfe ile Hope'un onlara yaklaşmasını izledi.

Hope o ilk geceden beri kulübeye gelmemişti. Arkadaşlığını tekrar uzatmamış ve Storme'a özür dileme fırsatı vermek için çaba göstermemişti.

Üzerlerine dikilen bakışların farkında olarak sessizce duran Storme, Wolfe'la birlikte Styx'in önünde durduklarında Hope'un bakışlarıyla karşılaştı.

"Bir kez daha Styx, domuz eti mükemmeldi." Wolfe Gunnar dudaklarında bir gülümseme belirirken teşekkür etmek için başını eğdi. "Böyle devam edersen seni baş yapmayı düşünürüz."

Styx güldü. "Cesedimi çiğnemen gerek, Alfa. O işi bahse girerek kabul etmezdim."

Wolfe gülerek Storme'a döndü. "Styx yıldönümü masasında duran domuzu bizzat kızartmakta ısrar ediyor Bayan Montague. Bunu çifte hediyesi olarak görüyor."

"Mükemmeldi," diye onayladı Storme. "İtiraf etmeliyim ki, onunla birlikte olduğum süre boyunca hazırladığı yemekler mükemmeldi," diye itiraf etti Hope'a bir kez daha bakarken. "Merhaba Hope."

Kurt sürülerinin lupinaları onu yakından izledi.

"Merhaba Storme, Cennet'teyken Styx'in rahat ettirdiğine inanıyorum." Gururluydu ama her zaman gururlu olmuştu. Şefkat ve merhamet onu her zaman yumuşatmıştı ama Storme, Hope'un aşık olduğu adama hakaret ederek büyük bir hata yaptığını fark etti.

Ve bu aşktı. Zorlanmamıştı, suçluluk duygusuyla orada değildi. Oradaydı çünkü Wolfe Gunnar onun diğer yarısıydı, Storme'un çok uzun zaman önce James'le konuşurken kulak misafiri olduğu aşk hayaliydi.

Storme diğer kadına, "Babam bir keresinde bana önemli olmayan şeylere odaklanarak çok fazla zaman harcadığımı söylemişti," diye itiraf etti. "Günün birinde ayağımın takılacağını ve pişman olacağım bir zamanda ayağımı ağzıma sokacağımı söylemişti. Ne yazık ki haklıydı."

Hope'un mavi gözlerinde şaşkınlık titreşti. "Tökezlemenin iyi yanı, ayağa kalkıp daha dikkatli devam edebilmenizdir," dedi soğukkanlılıkla.

Storme üzgün bir ifadeyle, "Bir şeyleri kırmayı başaramazsan tabii," dedi. "Kocana ve alfaya yaptığım hakaret için özür dilerim Hope. Bunun hiçbir mazereti yok ve eğer davranışımı geri çekebilseydim, yapardım."

Ayaklarına kapanmazdı ama hatırladığı Hope ondan bunu asla beklemezdi.

"Hiçbir şey kırılmadı Storme," diye güvence verdi Hope, bakışlarındaki soğuk parıltı Storme'a umut vermeye yetecek kadar az da olsa ısınmıştı.

Wolfe'a bir kez daha dönmeden önce başıyla onayladı. "Siz ve Müdür Wyatt bu gece benimle buluşabilirsiniz, Alfa Gunnar, sanırım görüşmemiz gereken bazı işler var."

Styx onun yanında kaskatı kesildi. Bir an için onun gerginliğinin kendisini sardığını hissettiğine yemin etti. Adamın eli sırtının altından kalçasına doğru ilerledi ve parmakları kalçasının üzerinde sıkıca kıvrıldı.

"Ben de orada olacağım," dedi Styx, sesi kararlıydı.

Wolfe başını salladı, bakışları hâlâ Storme'daydı. "Toplantıyı dört gözle bekliyorum. Şimdilik partinin tadını çıkaralım ve tüm özgürlüklerimizin tadını çıkaralım." Kolunu kaldırmadan önce Styx'e baktı ve elini Styx'in omzuna vurdu. "Hope'un da dediği gibi, bir kez daha kendini aştın."

Styx sırtarak, "Elbette yaptım," diye cevap verdi. "Eğer yapmaya değecekse, mükemmeliyetle yapmaya değer."

Storme ona döndü, her zamanki gibi sahip olduğu kolay, pürüzsüz çekicilik ve kolay kibir karşısında hayrete düşmüştü.

Ona doğru atılan ince bir göz kırpması neredeyse kızgınlıkla başını sallamasına neden oluyordu.

"Sanırım artık dansımı kaybettim." Cassie öne çıkmak için o anı seçti.

Storme bir prensesin huzurunda kendini basit bir amele gibi hissetti. Diğer kızın beline kadar uzanan siyah bukleleri ve canlı mavi gözleri yeterince şaşırtıcıydı ama kolsuz bir kaşkorse ile eşleştirilmiş kot pantolon ve botları bile kraliyet kıyafetleri gibi göstermeyi başarmıştı.

Yine de bakışlarında bir kahkaha, dudaklarında bir gülümseme vardı ve Storme onun Styx'e karşı hissettiği sevginin ailevi bir bağdan öteye gitmediğini görebiliyordu. Cassie'nin gözlerinde kıskançlık yoktu ve ellerini kalçalarına dayayıp Styx'e alaycı bir bakış atmasına rağmen ses tonunda öfke yoktu.

Styx, eli bir kez daha Storme'un kalçasına yerleşirken, "Burada bir sürü dans partnerin var Cassie," diye rahat bir kahkaha attı. "Hiç değilse Navarro'ya işkence edebilirsin."

Storme, Cassie'nin yüzünde beliren ve bakışlarını dolduran ifadeyi gördü.

Endişe dolu, gizemli ve bilgili bir bakış. "Navarro artık müsait değil," dedi üzüntüyle.

Storme'un göğsündeki gerginlik arttı. Söylediği şey değildi, hatta söyleme şekli bile değildi. Gözlerindeki o bakış, endişe ve pişmanlıktı.

Styx ve diğerlerinin bile hissettiği bir şey.

"Neler oluyor Cass?" Soruyu soran babasıydı.

Cassie babasına döndü, sertçe nefes aldı ve başını salladı. "Bilmiyorum baba. Tek bildiğim bir şeyler olacağı ve hepimizin buna hazır olması gerektiği."

"Ne zamandır ?" Wolfe onu sorguladı.

"Navarro'nun bu akşam arkadaşım Micca ile tanıştırıldığı an."

Storme usulca, "Söylentiler doğru," diye ekledi. "Sen psişiksin."

"Aslında hayır, ." Cassie yüzünü buruşturdu. "Bu daha karmaşık bir durum.

ve psişik olmak kadar akli başında değil." Sonra başını eğdi, yavaşça gözlerini kırıştırırken kaşları hafifçe çatıldı.

Yüzü solgunlaşır gibi oldu, sonra silkindi ve yavaşça, dengeli bir şekilde nefes aldı.

Dudakları konuşmak için ayrıldığında, başka bir ses, geçmişten, bir kâbustan gelen bir ses arkalarından konuştu.

"Dash, Elizabeth, tebrikler." Storme

yavaşça döndü.

Styx'in ne hissettiğini bilmiyordu, göğsünden gelen ani, uyarıcı hırıltıyı ya da elinin kalçasında taşıdığı, yola çıkmadan önce taktığını fark etmediği silahın üzerine yerleşmesini anlamadı.

Ama sesi ve Irk'ı .

Neredeyse ağır çekimde döndü ve uzun zamandır kaçtığı kâbusla yüzleşti. Er ya da geç yüz yüze geleceğini hep bildiği bir kâbus olduğunu fark etti.

Cins onu beklemiyordu, onun da onu beklemediği kadar. Onun soğuk kahverengi gözlerinde titreşen şoku izledi. O gözler dikkatle boştu, sanki bir zamanlar içlerinde neredeyse kıpkırmızı parlayan kötü niyetli, kana susamış doğayı saklamayı biliyormuş gibi.

Biraz karanlık görünen kavisli köpek dişleri. Çoğu Irk'ınki gibi güzel ve bozulmamış beyaz değillerdi. Storme kandan aldığı tadın tıpkı ruhunu lekelediği gibi onları da lekelediğini düşündü.

Kız şaşkınlık ve dehşet içinde ona bakarken, adamın dudakları geriye kıvrıldı ve köpek dişleri hırıltılı bir şekilde ortaya çıktı.

Storme başını salladı, kimi gördüğünü, ne gördüğünü inkâr etmeye çalışıyordu. O burada olamazdı. Styx kardeşinin ve babasının katilinin burada olmasına asla izin vermezdi.

"Storme?" Styx onun yanında savunma pozisyonuna geçti ve Çakal ile bakışları kilitlenirken onu kısmen arkasına çekti.

"Yapabileceğin bir şey yok," dedi Çakal sırtarak. "Onların da yapabileceği bir şey yok." toplanan Irklara başıyla işaret etti. "Irk Yasası beni de koruyor. Styx'in esiri olduğumu bilseydim, yokluğumu garantiye alırdım." Sanki bir önemi varmış gibi. Sanki biraz pişmanlık hissetmiş gibi. Pişmanlık yoktu ve bunu biliyordu, gözlerinde görebiliyordu.

Titriyordu. Storme vücudunun titrediğini hissedebiliyor, acı onu parçalamaya başladıkça titriyordu.

"Storme." Styx'in sesi sert ve talepkârdı.

"Storme, neler oluyor?" Hope onun yanına ilerledi, kocası Wolfe, Styx'in Storme'u kuşattığı gibi onu korumak için hareket etti.

"Ailesini öldürdü." Konuşan Cassie'ydi, sesi ürkütücüydü, herhangi bir duygudan, korkudan, şefkatten, merhametten ya da acıdan yoksundu. "O, kardeşinin ve babasının boğazını parçalayan Irk."

Çok gerçekçi bir şekilde söylendi. Sanki bu ölümler hayatın toplam düzeni içinde önemsizmiş gibi. Ama Storme için her şeydi.

"Marx Whitman," diye devam etti Cassie, sesi hafifçe boğuklaşıyor, geriliyordu. "Baba. Bir şeyler yap."

"Yapabileceği hiçbir şey yok," diye tersledi Marx ona, dişleri tehlikeli bir şekilde parlıyordu. "Korunmam söz konusu olduğunda ben de Irk Yasası , seni aptal küçük kız. Hiçbir şey için cezalandırılamam. Haven'a katıldığımdan beri hiçbir suç işlemedim."

Sanki daha önce işlediği suçlar bu kadar kolay silinebilirmiş gibi.

Dash bir adım öne çıktı, iri karısını ve Cassie'yi arkasında tutuyordu. Storme onların etrafını sardığının farkındaydı.

Erkekler Çakal'ın yaklaşmamasını sağlamak için pozisyon aldılar. "Seni cezalandıramayabiliriz, ama senin de Senin varlığın da Storme'a işkence ediyor," diye verdi Wolfe.

Storme, adalet ve haklı çıkma talebiyle içini yırtan öfkeyi kontrol etmek için elinden geleni yapmasaydı şaşırabilirdi.

"Onları öldürdü," diye fısıldadı uyuşmuş dudaklarının arasından. "Ve bundan zevk aldı."

"İrk Yasasını kabul ettiğimden beri, İnfazcı dışında adam öldürmedim." Kahverengi gözlerinde zafer ışıltısı vardı. "Bana söyleneni yapıyorum. Artık iyi bir Çakal'ım Bayan Montague."

Çığlık atmak istedi. Ona doğru atlamak, yüzündeki sırıtışı söküp atmak için duyduğu arzuyla savaşıırken parmakları pençelere dönüştü.

Dash sesini alçaltarak, "Onun alfasını bulun," dedi.

Marx'ın bakışları şaşkınlıkla parıldarken ve dudakları tiksintiyle bükülürken Styx öfkeyle, "Tutun onu," dedi.

"Değerli prensesiniz Cassie, beni tutuklamanın bir hata olacağını size söyleyebilir."

Adamın bakışları üzerinde gezinirken Cassie

. "Cassie?" Babası onu sorguladı.

"Her zaman boşluklar vardır," dedi Cassie, ancak sesi gergindi ve kararsız olduğunu ima ediyordu. "İrk Yasası'na karşı bir saldırganlık eyleminde bulunduğunu kanıtlayamazsak, yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Ve ben bunu kanıtlayamam." Gözleri kâğıt beyazı yüzünün içinde parlıyordu. "Öyle olduğunu bilsem bile."

Marx buna acı acı güldü. "Etrafına bir bak, Alfa Gunnar. Beni tutuklarsan, laboratuvarı işlediğim suçlardan dolayı beni tutarsan buradaki tüm Irkların güvenini kaybedersin. Senin küçük cadının" - parmaklarını Storme'a doğru salladı - "bir şey yaptığıma inanmak istemesi, anlamına gelmez."

O haklıydı. Storme bile onun haklı olduğunu biliyordu. Styx ya da Wolfe'un Çakal'ı o gece işlediği suçlardan dolayı cezalandırmasının hiçbir yolu yoktu çünkü teknik olarak eğitimcilerin, Konsey bilim adamlarının ve itaat etmesi için eğitildiği askerlerin kontrolü altındaydı.

Storme geçmişinden gelen canavara bakmaya devam ederken Wolfe, Styx'in yanından, "Onu buradan çıkar Styx," diye emretti. "Jonas'ı bulup bu işi hallededeğiz."

"Halledilecek ne var, Alfa Gunnar?" Marx alaycı bir kahkaha attı. "Halledilecek bir şey yok. Ben Haven'ın bir sakiniyim, kendi koyduğunuz yasaları ıgnemeden bunu değiştiremezsiniz."

Sessizlik öktü. Melezler ortaya çıkmadan önce alan müzik bile hafiflemişti. Artık tüm gözler onların üzerindeydi. Yüzlerce göz, hem Melez hem de insan.

"iftleşme Maddeleri," dedi Cassie daha sonra.

"Onun arkadaşı falan değil!" Marx o zaman küçümseyerek haykırdı. "Tıpkı babası gibi o da bizden korkuyor ve nefret ediyor. Yarattığı her Irkı yok etmekten başka bir şey istemedi ve o da bunu biliyor."

Storme baktı, bekledi, izledi, gözleri hayatını mahveden akal'ın nefret dolu, kare yüzünde daraldı.

Diğer Irklar gibi yakışıklı, zarif ya da çekici değildi. Sanki genetiği bir şekilde hem fiziksel hem de psikolojik olarak birleşmeye çalışmış gibi yüz hatları uyumsuzdu.

"şu anki durumda bana hiçbir şey yapamazsınız." Marx, herhangi birinin ne yapmak gerçekten önemli değilmiş gibi omuzlarını silkti. "Buraya partinin tadını çıkarmaya ve Alfa Gunnar ile birkaç şey konuşmaya geldim. Bu Irk düşmanı yüzüme bakarken burada durmak planımın bir parçası değildi."

Storme ona ters ters bakarken öfkesini bastırmak için savaşarak, "Irklardan asla nefret etmedim," diye ısırdı. "Senden nefret ettim."

Styx hırlarken, Storme'un irkilmesine neden olan alçak ve şiddetli bir sesle güldü. Etraflarındaki gerilim giderek artıyor, Irklardan ve insanlardan gelen alçak mırıltılar Storme'u çevreleyen inançsızlık ve öfke perdesinin arasından süzölüyordu.

"Benden istediğin kadar nefret edebilirsin." Gözlerini devirdi, belli ki şimdi ona gülüyordu. "Cehennem buz tutana kadar benden nefret , küçük kız. Fark etmez. Bana dokunamazsın, sevgilin de dokunamaz."

"Onları o öldürdü." Styx'e döndü, bir hata olması gerektiğinden emindi. Babası ve kardeşi ölmüşken, bu Breed'in serbestçe dolaşmasına, gülmesine, kazandığı için kına yakmasına izin veremezlerdi.

"Yapabileceğimiz hiçbir şey yok." Styx kelimeleri dudaklarının arasından itiyor gibiydi. "O haklı. Irk Yasası'nı imzaladı ve bu yasa sizin kadar onu da koruyor."

Marx sırtıttı, bakışları bir kez daha Storme'un üzerinde gezindi. "Beni senden uzaklaştıramazlar bile. Siz onun eşi değilsiniz, yani size karşı bir Irk sadakati yok Bayan Montague. Sahip olduğunuz tek Styx." Cık cık diye bir ses çıkararak başını salladı. "Ama iyi tarafından bak, en azından artık omzunun üzerinden beni aramak zorunda kalmayacaksın." Kollarını iki yana açtı. "Ben buradayım."

Styx onun için atladı.

Yumruğu Marx'ın yüzündeki alaycı ifadeye değmeden önce Dash, Wolfe, Navarro ve Jonas onu geri çekmek için oradaydı, sesleri yükselmiş, Marx onunla alay ederken tutuşları kırılmaz olmuştu.

daha fazla Irk harekete geçti. Çakalların küçük bir kısmı Marx'ı geri çekerken, Irkların çoğunluğu Kurt Irkı alfanın arkasına geçti ve onları temkinli bir şekilde izleyen Çakallara hırladı.

"Alfanız nerede?" Styx onları tutmaya çalışırken Wolfe hırladı.

Storme gözlerini Marx'a dikmiş, içini dolduran nefret yüzünden öldürme isteğini zorlukla bastırabiliyordu.

"Alfa'mın nerede olduğu önemli değil," diye karşılık verdi Marx. "Bana Haven'dan emir veremezsin, o da veremez."

"Lanet olsun, yapamam." Wolfe bir adım öne çıktı, sesi alçaldı, derinleşti. "Az önce kendinizden daha yüksek rütbeli bir icra memuruyla kasten bir çatışma başlattınız. Bu durum çözülene kadar seni mümkün en uzun süreyle cezalandırabilirim ve cezalandıracağım. Öngörülen on dört gün dolmadan sizi Haven'da görürsem, o zaman hapse atılacaksınız."

Marx güldü. Kahverengi gözleri öylesine zaferle, öylesine acımasız bir merhametsizlikle parlıyordu ki, Storme göğsündeki sıkışmanın arttığını hissetti, kontrolünü ele almak için mücadele ederken yaklaşan kıyamet hissi neredeyse onu boğuyordu.

Cassie aniden, "Baba, annemi buradan çıkar," diye fısıldadı.

Dash ona döndü, yüzünde şok ifadesi vardı.

"Dash, onu ve Elizabeth'i heli-jet'e götür." Jonas hareket ediyor, İnfazcılar yanına çağırıyor, kulağına bir iletişim seti takıyor ve

Heli-jet'in hazırlanmasını emrediyorum.

"Ne yaptın sen?" Storme, Marx'ın arkasındaki Irkların, alfa ile Irk arasında patlamaya hazırlandığını hissettikleri şeyle aralarına mesafe koymaya hevesli bir şekilde hızla dağılmasını izlerken Wolfe, Marx'a doğru ilerledi.

"Ben mi?" Çakal'ın yüzünü sahte bir masumiyet kapladı. "Ne yapmış olabilirim ki?"

Wolfe arkasındaki birkaç Irk'a "kontrol altına alın," diye emretti.

Storme nefes almak için mücadele etti. O boğulma, panik hissi her zaman hemen öncesinde gelirdi.

Patlama avluyu sarstı.

Storme kendini uçarken hissetti, ayaklarını yerden kesen sıcak hava onu kalın çimlerin üzerine fırlatırken kaos yerleşkeyi doldurmaya başlamıştı.

Kükremeler, hırıltılar ve öfkeli çığlıklar patlak vermeye başladı ve Storme tam ayağa fırlayabileceğini düşünürken, bir başka patlama geceyi yırttı ve onu dizlerinin üzerine çöktürdü.

Storme başını kaldırarak alevlere ve etraflarında patlayan geceye baktı.

Avluya özenle yerleştirilmiş patlayıcılar gizlenmiş ve Marx'la karşılaşma olmasaydı herkesin dans edeceği bir anda patlatılmıştı.

"Hadi gidelim!" Styx'in bağıırışına, onu yerden sürüklerken beline dolanan kolu eşlik etti.

"Cassie," diye bağırdı, umutsuzca etrafına bakarak. "Cassie nerede?"

"Dash ve Jonas'ın İnfazcıları onu yakaladı," diye bağırdı ve bir patlama daha yeri sarsarak alfanın evini yerle bir etti. "Kımıldayın. Gidelim."

Onu alevlerle kaplı gecenin içinde koşturan, silahlarını kuşanmış, Wolfe ve Hope'a, Dash ve karısı ile kızına ve katılan diğer Irkların eşlerine saldıran Irkların arasından neredeyse sürükleyerek çıkardı.

Kedi Irkları'nın alfası kucağında bir bebek, yanında ergenlik çağındaki oğlu, İnfazcılar onları ateş hattından uzaklaştırmak için harekete geçerken öfkeyle hırıliyordu.

Styx gruba "Çıkarın şunları şu lanet avludan," diye bağırdı. "Bu taraftan."

Styx dönerek avlunun ortasındaki sık yeşilliklere doğru ilerlerken arkalarından silah ve lazer ateşi patlamaya başladı.

"Haven saldırı altında. Saldırı altındayız!" Storme arkalarındaki infazcıların bağırışlarını duyarken, tepelerinde belirgin bir uğultu duyuluyordu.

"Çıkarın şunları buradan. Çekilin. Yürüyün!"

İki kulübenin arasında koşuşturuyorlardı, Styx açıklıktan çıkmak için acele ederken gölgeler onları sarıyordu.

Kabinlerden çıktıklarında, sanki cehennem etraflarında açılmış gibiydi. Tepelerindeki helikopterlerden açılan ağır makineli tüfek ateşi zemini yırtmaya başladı.

Bir bebek feryat etti. Korkmuş, acı dolu bir çığlığın sesi duyulabiliyordu. Ve Storme daha olanlara bir anlam veremedi, bir başka patlama geceyi sarsarak etraflarına enkaz, alevler ve yıkım saçtı.

"Orospu!" Storme kendini saçlarından tutularak yerden kaldırılırken buldu, mücadele ederken kafasının içinde acı çığlıkları atıyor, onu ayağa kaldırmak için kalın tellere dolanmış parmakları pençeliyordu. "Senin ölmüş olman gerekirdi."

Dizlerini yerine kilitlemek için mücadele ederek ayakta kalmaya çalıştı, ancak tekrar sarsıldığında tökezledi, yakıcı acı bir kez daha başını yırtarken dudaklarından acı verici bir çığlık çıktı.

Styx neredeydi?

Etrafına bakmaya çalıştı ama son patlama geceyi sarstığında bir arada olan grup şimdi hiçbir yerde görünmüyordu.

Onu yalnız bırakmazdı, dedi kendi kendine. Diğerlerini alıp onu kendini korumak zorunda bırakmazdı. Biliyordu ki

yapmazdım.

O korkunç önsezi tekrar göğsüne çarpınca gözleri yaşlarla doldu. Nefesi kesildi; soluk soluğa kaldı ve sonra adamın kendisinden birkaç metre ötede yere sert, geniş formunu görünce nefes alma yeteneğini kaybetti.

"Styx!" Sert parmaklar onu sarsarken adını haykırdı, onu salladı, sonra sert, ağır bir yumruk yüzüne çarptı ve dünyayı siyaha çevirdi.

BÖLÜM 17

"Görünüşe göre küçük sürtük sonunda uyandı."

Storme kendisini izleyen yüzlere baktı ve bu noktada neden şok ya da şaşkınlıkla uğraşması gerektiğini merak etti.

Ya da ihanet.

Yine de, bir zamanlar dünyada arkadaşı olduğuna inandığı tek kişi olan diğer kadına bakarken hissettiği şey ihanetti.

Korku korkunç, yıkıcı bir duyguydu. Gecenin en karanlık saatlerinde yaşanan bir panik ataktı. Boğucuydu, nefesinin bedenini terk ettiğini hissediyor, karşısındaki canavarları görünce nefesini hızla geri alamıyordu.

Hem insan hem de cins olan canavarlar.

Kâbuslarının karanlığında onu izleyen gözler bunlardı. Düşük ışıktaki kırmızı renkte parlamayan gözler, ama öyle de olabilirdi. Tehlikeyi, acımasız niyeti hâlâ hissedebiliyordu. Onlarla birlikte gelen ölümü, Styx onu yakaladığında ortaya çıkacak suçlamaları ve sonuçları hâlâ hissedebiliyor ve hatırlayabiliyordu. Eğer onu yakalarsa.

Eğer orada olsaydı bile. Nasıl olabilirdi ki? Marx ve Gena onu Haven'dan kolayca götürmüşlerdi. Parça parça hatırlıyordu. Marx'ın omzuna atılıp gece boyunca bir patates çuvalı gibi taşınırken, Haven'ın arkasından yanıp kül olduğu görölüyordu.

Onu bir arabanın bagajına atmışlar, orada tekrar bayılmış ve uyandığında, annesinin ölümünden önce, babasının onu And Dağları'na götürmesinden yıllar önce bildiği evdeymiş.

Başka hiç kimsenin bilemeyeceğine inandığı bir ev. Belli ki bunu biliyorlardı. Onu oturttukları kalın minderli sandalyede acı kıpırdandı, elini başına götürdü

ve parmaklarını aşağı indirirken şakağından sızan kana baktı.

Bu yüzden başının döndüğünü ve midesinin bulandığını hissetti.

"Ona biraz su getir Coyote," diye emretti Gena Breed'e, ona hitap etmek için tür adının aşağılayıcı versiyonunu kullanarak.

Marx aldırıyor gibiydi. Mutfağa gitti ve birkaç dakika sonra elinde bir şişe soğuk suyla döndü.

Kitabı Gena'nın ellerine tutuşturduktan sonra Gena'nın oturduğu deri koltuğa doğru ilerledi, kahverengi gözleri taş gibi sert ve duygusuzdu. Soğuk değillerdi. Soğuk, gizli duyguları ifade eder. Orada sadece hiç duygu yoktu.

Arkasındaki ormanlık gecede çakan şimşekler Gena ve Marx'ın yüzlerini aydınlattı. İfadelerinde merhamet yoktu, kararlılık ve tüyler ürpertici bir ölümden başka bir şey yoktu.

Lanet olsun. Storme, Gena'nın kendisini kovalayan Çakallar tarafından bunca yıldır öldürülmekten nasıl kurtulduğunu şimdiye kadar merak etmesi gerektiğini tahmin ediyordu. Storme'la arkadaş olmaya çalışan diğer herkes bunun için acı çekmiş, hatta canını bile vermişti. Yine de Gena her zaman zarar görmeden kalmayı başarmıştı.

Çünkü o da onların bir parçasıydı. Storme'nin babasının çalmayı başardığı bilgilerin peşindeki Konsey'in, bilim adamlarının ve canavarların bir parçasıydı.

Kahretsin, belki de beklemek yerine Styx'e yüzüğü en baştan vermeliydi.

Storme, Styx'in hayatta kalması için sessizce dua ederken bile kaçınılmaz olanı geciktirmek için çaresizce suyu yudumladı.

Toprakta bilinçsizce yatarken, onun bir parçası olan tüm o şiddetli meydan okumanın susturulduğunu hatırlayınca dehşete kapıldı.

Eğer onlar Styx'i yenebiliyorlarsa, o zaman Styx'in onlara karşı ne şansı olabilirdi ki?

Gena, Marx'inkine benzer bir sırıtış ince dudaklarını bükerken, "Harika bir planı mahvettiniz," diye söylendi. "Orada olduğundan haberimiz bile yoktu. Ortadan kaybolduğunuzda, birinin sonunda sizi öldürmeyi başardığını düşündüm."

Sanki Storme'un yaşamı ya da ölümü hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi soğuk ve gerçekçiydi.

"Neymiş o plan?" Patlamalar sırasında soluduğu duman ve enkaz yüzünden boğazı ağrıyordu.

"Kurt Irkı prensesi Cassandra Sinclair ve Kedi varisi David Lyons'u kaçırma planı. Eğer güzel bir alfa eşi yakalayabilseydik ya da alfa liderlerinden birini ldrebilseydik, bu da ek bir bonus olurdu." Gena konuşurken gülümsedi, bir bacağını diğer dizinin üzerinden geçirdi ve devam ederken bir elini deri kaplı bacağında gezdirdi. "Bunun yerine, Sinclair'ler bekleyen bir helikopter jetle kaçtılar ve bazı siyah giyimli piçler gecenin içinden eriyip alfa eşlerini ve küçük veletlerini soluk soluğa yakaladılar."

Storme şükrederek neredeyse gözlerini kapatıyordu. Onlar iyiydi. Hope hâlâ Wolfe'un yanındaydı, Merinus Lyons hâlâ yakışıklı Aslan Irkı kocası Callan'ın yanındaydı.

"Bunu nasıl başardın?" şaşkınlıkla başını salladı. "İşin içinde daha fazlası olmalıydı."

"Elbette vardı," diye homurdandı Gena. "Sığınak casusları olan tek Irk kalesi değil. Sığınak'ta sahip olduğumuz casuslar yaptıkları işte daha iyiler. Bu kadar basit."

Gena'nın egosuyla ilgili bir sorunu vardı. Storme bunu unutmuş olmasına şaşırmıştı.

ivilili koyu sarı saçları normalden daha dağınık görünüyordu ve yüzünde is izleri vardı. Haven'dan çıkmak sandığı kadar kolay olmamıştı.

"Yine de erkek arkadaşını öldürmek çok daha kolaydı," dedi Gena ve kötü niyetle gülümsedi. "Bir kurşunun bir Irkla karşılaştığında ne kadar etkili olabileceği şaşırtıcı. Küçük mutantların tüm mücadele gücünü alıyor."

Hayır. O lmemişti. İçinden geçen acıyla savaştı. Kan görmemişti. Adamın nefes aldığından emindi ama çok az nefes alıyordu. lmemişti. Bu kadar şeytani ve kötü niyetli bir şeyin onu öldürmesine izin vermezdi.

"Buradalar," diye fısıldadı, işaret parmağı herkesin ondan tam olarak istediği şeyi tutan safir taşa sürtünüyordu.

"Onlardan o kadar kolay kaçamazsın Gena. Dışarıdalar, sana söz veriyorum."

Styx bile. Tek bir şey istemişti ve onun işbirliğini sağlayacağına inandığı şeyi yapmıştı. Onu yatağına götürmüş, sıcaklığını vermiş, kollarında güvende hissettirmiş ve aynı zamanda başkalarının sahip olmasına izin vermekten korktuğu sırlarını vermesini istemişti. Kendini ona vermek isterken bulduğu sırlar.

Onu neden yatağına götürdüğüünün bir önemi yoktu. Ona veri çipini verdiğinde ne olacağı önemli değildi. Ona sahip olacaktı. Ona başka hiç kimsenin vermeyi denemediği bir şeyi vermişti. Güvenlik. Sıcaklık. Kâbusların karanlığı kendine olan güvenini yontarken ona değer verdiğini hissettirmişti.

"Öyle olup olmamaları gerçekten önemli değil." Gena omuz silkti. "Ben gitmeden önce, bilgiyi basitçe verdiğine ve Marx'ın yaptığı gibi ona kolayca ihanet ettiğine inanacaklar." Marx'a omzunun üzerinden ürpertici bir gülümseme attı. Marx ona karşılık verdi ve elini omzuna indirip nazikçe okşadıktan sonra eğilip sanki onu seviyormuş gibi dudaklarından öptü.

"İğrenç," diye mırıldandı Storme. "O ağzı nasıl öpebilirsin? O insanların kanını yiyor, Gena."

Storme'a bakarken gülümsemesi zevkle doluydu. "Ve buldukça bunu onunla paylaşıyorum."

"Sanırım kusmam gerekiyor." Diğer kadının gözlerindeki öfke parıltısını yakaladığında sıkıca yutkundu.

Gena durum ne olursa olsun her zaman sakindi ve son altı yılda pek çok durumla karşılaşmıştı. Dövmeli, piercingli, rahat ama çivi gibi sert olan sarışın motorcu nadiren sinirlenmiş görünüyordu. Ta ki Storme arkasındaki katil Breed'e hakaret edene kadar.

Gena, "En azından ondan aldığım zevk konusunda dürüstüm," diye söylendi. "Söylesene Storme, sen Kurt'unu becermekten bu kadar zevk aldın mı?" Öne doğru eğildi, burnu yüzünü buruştururken dirseklerini dizlerine dayadı. "Styx Mackenzie olduğundan daha iyiymiş gibi davranan küçük, pis bir köpek. O da tıpkı diğerleri gibi yavruyken yemek yemeye zorlandı."

Storme alaycı ve bilerek kaşlarını kaldırdı. O daha iyi biliyordu. Styx Mackenzie diğer Irklar gibi .

Doğumundan itibaren kendisini Styx'in büyükbabası olarak gören adam tarafından bizzat yetiştirilmişti.

Belli ki Gena, Irklar hakkında sandığı kadar çok şey bilmiyordu.

"Artık zaman kaybetmeyi bırakalım." Gena arkasına yaslandı ve yanında duran silahı kaldırdı.

Lazerle çalışan hafif ama güçlü tabanca doğrudan Storme'un göğsüne doğrultulmuştu. "Veri çipi, lütfen. O lanet şeyi saklayabileceği tek yer burası ve onu aramaktan bıktık. Seni öldürmek zorunda kalmadan önce onu geri al Storme."

"On yıl oldu," dedi Storme sessizce. "Konsey'in istediği şeyin bende olmadığını en iyi sizin bilmeniz gerekir."

Bu savaşta çok uzun süre mücadele etmişti. Çok uzun zamandır.

Tanrım, neden Haven'dayken Styx ve Jonas'a teslim olmamıştı ki? O zaman buna gerek kalmazdı, Gena ve Marx'ın onu kaçırarak istediklerini elde edeceklerine inanmalarına gerek kalmazdı.

"Onu Irklara vermedin." Gena bu düşünce karşısında kaşlarını çatı. "O Irklardan bazıları yaşlı kadınlar gibi birbirlerinin dedikodusunu yapıyor. Jonas Wyatt'a istediğini vermiş olsaydınız, Marx bunu duyardı."

"mıydı?" Storme ona ters ters bakan Çakal'a baktı. "Neden versinler ki? Jonas Wyatt bu bilgiyi kimseye vermezdi, tıpkı Brandenmore'un mezarının yerini vermeyeceği gibi."

Saf kan toplulukları Brandenmore'un öldüğüne inanıyordu. Bu Storme'un gerçek olmadığını bildiği bir şeydi. Gerçeği, Brandenmore'u hayatta tuttuğu yüzüne fırlattığında Jonas ona baktığında görmüştü.

"Nerede o?" Marx neredeyse kanepenin arkalığundan atlayacaktı, gözleri şimdi kana susamış bir heyecanla parlıyordu.

Storme ona bakarken Gena eğlenerek, "Nerede olduğunu bilmiyor, moron," diye söylendi. "Wyatt bu bilgi konusunda ona asla güvenmezdi."

"Nerede olduğunu bildiğimi söylemedim." Storme omuz silkti. "Çip hakkında dedikodu yapmayacağını söyledim."

Brandenmore hakkında dedikodu yapmak. Bu kadar basit."

Gena güldü. Storme'un kulaklarını tırmalayan sert bir ses. "Ne küçük bir yalancı," diye haykırdı. "Seni bundan daha iyi tanıyorum, Storme. Styx'e güvenmiyorsun, dolayısıyla Wyatt'a da güvenmiyorsun." "Onunla çiftleştin, Gena."

Bu yorum Gena'nın Storme'a bakarken duraklamasına neden oldu.

"Bana çiftleşme kokusunu alamadığını söylemiştin." Döndü ve kafası karışmış gibi Marx'a baktı.

"Bu akşama kadar bilmiyordum." Çakal omuz silkti. "Yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Eğer ölmemiş , onu bir sonraki görüşünde tamamen ateşlenmiş olacağını söyleyebilirim."

"İlginç." Gena dönüp ona baktı. "Yeterince uzun sürdü."

Storme şaşkınlığını görmemeleri ya da hissetmemeleri için dua ederek ifadesini düzgün tuttu.

"Koca oğlan seni daha düğümlemedi mi?" Gena merakla ona bakarken sordu. "Oldukça iyi asıldığını duydum. O büyük köpek düğümlerinden birini içinde hissetmek hiç de hoş değil."

"Kıskanç mı?" Storme, Gena'nın şehvet dolu ilgisini doğru yorumlayarak küstahça sordu.

Belli ki bu saçmalıkları yayınlayan magazin haberlerine inanıyorlar, diye düşündü. Hormonal, genetik bir virüs, hayvansal bir çiftleşme reaksiyonu ve kontrol edilemeyen cinsel dürtülerle ilgili hikayeler.

Diğer kadının ona attığı nefret dolu bakış Storme'u Gena'nın onu öldürmeden önce biraz intikam alacağı konusunda uyardı.

"Zamanımı boşa harcamaktan bıktım," diye açıkladı, sesi bir kez soğuktu. "Yaklaşık altmış var Storme, sonra canını yakmaya başlayacağım. Oldukça kötü bir şekilde."

Daha önce de yaralanmıştı, diye kendini temin etti Storme. On dört yaşındayken taşımadığı yara izlerini taşıyordu. Konsey Çakallarının ve ondan zorla bilgi almak için gönderilen askerlerin saldırılarının izlerini.

Gena ince bir bacağını karşı dizinin üzerinden geçirdi, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve soğuk bir ifadeyle ona baktı.

"O zaman başlasan iyi olur," dedi Storme, başına geleceklere karşı kendini hazırlarken.

Ağabeyi ve babası bu bilgi için hayatlarını vermişlerdi, Styx de muhtemelen onu ve saldırıya yakalanan diğer kadınları kurtarmak için canını vermişti.

Eğer yakalanırsa, babası kadar güçlü olacağına dair kendine söz vermişti.

"Kendini çok cesur sanıyor," diye hırladı Marx o zaman. "Babasının ona emanet ettiği bilgileri koruyor. Babamın yıllar önce onu ele verdiğini öğrenince nasıl hissettiğini merak ediyorum. Çipi onun için kimin sakladığını bize tam olarak söylediğini."

Yalan söylüyorlardı ve o da bunu biliyordu. Babası nerede saklı olduğunu ve nasıl sakladığını biliyordu. Bunu gizli tutmak için ölmüştü.

"Bana emanet anlamak için Einstein olmaya gerek yok." Kolayca omuz silkti. "Ben orada değildim, çip de orada değildi ve bir artı bir eşittir iki. Aman önemli."

Marx güldü. "Ve babam hayatı için bize yalvarırken ve onu bize vermek için yemin ederken öldü. Yalan söylemeye zahmet etme tatlım, onu sakladığını biliyoruz. Sadece bize nerede sakladığını söyle."

Bakışları Gena'ya kaydı ve diğer kadının Storme'un sandalyesinin arkasındaki resimli pencereden şüpheyle baktığını gördü.

"Dışarıdalar, değil mi?" diye sordu diğer kadına usulca. "Styx ölmedi, Gena. Ben onun eşiyim. Beni asla bırakmayacak."

Eğer bu konuda bu kadar ciddi görünmeselerdi, kendi ifadesine gülecekti.

Bu onu meraklandırmaya başlamıştı. Hatta ödünü koparıyor bile olabilirdi. Çünkü onun eşi olmadığını biliyordu.

Gena'nın bakışları tekrar pencerelere kaydı.

"Hayalet Takım," diye fısıldadı Marx. "Felina ve veletlerini yakalamaya çalıştığımızda üzerimize gelenler onlardı."

"Bizi bulamadılar." Gena'nın sesi şimdi sahte bir kabadayılıkla doluydu. "Ödüllü prensesi ya da veletlerini ele geçirememiş olabiliriz ama bu küçük fahişeyi ele geçirdik. O çipi aldığımızda ..."

Storme başını salladı. "O çip Styx'te Gena."

"Sen yalancı küçük bir sürtüksün!" Gena bir öfke patlamasıyla ayağa kalktı, odanın karşısına geçti ve Storme'un suratına bir tokat attı

Öfkeli bir iblisin tüm hiddetiyle. "O lanet çipi istiyorum!" diye bağırdı.

Storme darbenin etkisiyle kulaklarının duyabiliyordu, yüzünün yan tarafı ateşli bir uyuşuklukla yanarken dudaklarının dişlerine değdiği yerden ağzını kan tadı doldurdu.

Storme başını dolduran sersemliğe karşı gözlerini kırptırdı ve bilincini korumak için mücadele etti.

Sıkı sıkı yutkunarak Gena'ya odaklandı, Marx'a doğru ilerledi, uzandı, kısa saçlarından bir tutam yakaladı ve derin, dilini dolaştıran bir öpücük için başını aşağı çekti.

Belki de Storme'un şansı yaver gider ve bu kez kaçmanın bir yolunu bulmasına yetecek kadar uzun süre eğlenirlerdi.

Bu iş gülünç olmaya başlamıştı. Styx bunu başarana kadar on yıl boyunca hiç yakalanmamıştı. Styx ona uğursuzluk falan getirmişti, diye düşündü. On yıl boyunca hiç bu kadar şanssız olmamıştı ve her zaman ilk seferinde yakalanmasına izin vermekten daha akıllıca davranmıştı.

Nasıl saklanacağını öğrenmişti. Adını ve saçını birkaç kez değiştirmişti. Renkli kontakt lensler takmış ve kıyafetlerini şekil değiştiren protezlerle doldurmuştu. Ve de, er ya da geç, her zaman bulundu, ama asla yakalanmadı.

Yıllar boyunca değişmeyen bir şey vardı. Onu kim bulursa bulsun, başı ne kadar belada olursa olsun ya da durum ne kadar sıcak olursa olsun, Gena her zaman bir gülümseme ve başını eğmesi için dostça bir uyarıyla onu ateşin içinden çekip çıkarmayı başarmıştı.

En azından Gena öyle görünmesini sağlamıştı. Storme'nin, Gena'nın Storme'yi zor durumdan kurtarmak için yaptığı bazı şeyleri nasıl başardığını tam olarak anlayamadığı zamanlar olmuştu ama artık biliyordu. Çünkü Storme'nin babasına ihanet edeceğine ve veri çipinin nerede saklandığını en iyi ve tek arkadaşına söyleyeceğine inanarak Storme'yi yavaş yavaş kendine çekmiş, güvenini .

Storme şimdi Tanrı'ya şükrediyordu, yıllar boyunca diğer kadına sırrını açma isteğini hiç gerçekleştirmemişti.

"Storme, sana zarar vereceğim." Gena ona döndü, yine öfkeliydi. "Güven bana, Marx seninle oynamaya başladığında, o çipin yerini söylemene izin vermem için bana yalvaracaksın."

Gena'nın ela yeşili gözleri kısıldı, öfkeyle tükürdü ve neredeyse delice bir öfkeyle parladı. Bu yönünü Storme'dan bu kadar uzun süre saklamayı nasıl başarmıştı?

Evet, doğru, birbirlerini her seferinde sadece birkaç gün, belki de ayda bir görüyorlardı. Gena bunca yıl ona yardım ediyormuş gibi davranmış, bu da muhtemelen onu kontrol etmeyi kolaylaştırmıştı.

Storme, Gena ve Marx'ın kendisini şüpheyile izlediğinin farkında olarak kendini ayağa kalkmaya zorladı. Cam kapılara doğru adım atarak geceye baktı, izledi, bekledi.

"Geçtiğimiz altı yıl bir yalandan başka bir şey değildi." Hızla diğer kadına döndü ama Gena'nın yüz ifadesinde herhangi bir suçluluk yakalamak yerine, öfkeyle karışık alaycı bir eğlence buldu.

"Seni Dallas'taki o barın önünde bulduğumda on sekiz yaşındaydın," diye alay etti Gena ona. "Açlıktan ölüyordun, kirliydin ve kokuyordun. Storme, sana gerçekten iyi kalpliliğimden dolayı yardım ettiğimi mi sandın?"

Kalbinin iyiliği için ona yardım etmeye çalışanlar olmuştu ve bunun bedelini ödemişlerdi. Bu da Storme'u Styx'e kadar gerçekten güvendiği tek kişinin yüzüne bakarken bıraktı.

Nasıl bu kadar yanılmış olabilirdi? Ve şimdi bunun gerçekten bir önemi var mıydı? "Önemli değil." Storme kelimeleri dudaklarından zorla geçirirken

Kendini kaybolmuş ve yalnız hissederek kollarını ovuşturdu. Styx dışarıda değildi, onu kurtarmayacaktı, yoksa çoktan kurtarmış olurdu.

Şimdi Styx olmadan hayatla nasıl yüzleşecekti? Onun kollarının sıcaklığını hissetme şansı olmadan.

Kollarını ovuştururken, karnının ortasındaki ağrıyı hissetti ve ağzında hafif bir tarçın tadı hissettiğine yemin edebilirdi.

Bu kadar çok şeyi fark etmesi neden bu kadar uzun sürmüştü? "Sana güvenmiştim," diye fısıldadı diğer kadına, bir kez daha karanlığa bakarken ve ezici kederiyle savaşıırken.

Kendini onun iyi olduğuna ikna etmeye çalışmıştı. Tamamen uyanmadan önce bilincinin açık olduğu birkaç dakika boyunca, etrafını saran yoğun karanlıktan nihayet kurtulmayı başardığında Styx'in orada olacağını ummuştu.

Ama o burada değildi.

Gena ve Marx avlunun güzelliğinin yanı sıra Haven'ın güvenliğini de yok etmeyi başarmıştı. Tıpkı Gena'nın Storme'un geçmiş yıllarda bulmayı düşündüğü her türlü güvenliği yok etmeyi başarmış olması gibi.

Gena'nın kısık kahkahası sinir uçlarını taradı.

"İnsan merhametine çok fazla güveniyorsun," dedi diğer kadın onu kınayarak. "yle bir şey yok, tıpkı İrk merhameti diye bir şey olmadığı gibi. Bu dersi yıllar önce öğrendiğini sanıyordum Storme. Sürekli bir ipucu bulmanı bekliyordum ama hiç."

Storme, Gena'nın sesindeki alaycılık karşısında irkilirken bir yandan da seçeneklerini ve kaçış için en iyi rotayı hızla değerlendirdi.

"İrkların, Konsey askerlerinin ve akalların beni bulup durmasının sebebi sendin." Bunu yıllar önce fark etmeliydi. Tüm işaretler oradaydı ama Gena'nın da dediği gibi, bir ipucu bulamamıştı.

"Pek sayılmaz tatlım," diye Gena. "İhtiyacım olan son şey, Konsey seni ikna etmeye çalışmaktan yorulduğunda kıına yapışan tüylü İrklardan oluşan bir ekipti. Ben Genetik Konseyi için çalışıyorum, bir tür saygıyı hak ettiklerini düşünen o sonradan görmeler için değil." Alay etti. "Hayır Storme, ben İrk aşığı değilim. Olduğum şey, babanın on yıl önce o laboratuvarlardan çaldığı bilgileri nereye sakladığını söylemezsen senin en kötü kâbusun olacağım." Sesi ığlık atana kadar yavaşça yükseldi ve Storme onunla yüzleşmek için döndü.

Gena'nın yüzü yeni bir öfkeyle buruşurken ve Marx ona, sanki yapabilmeyi dilemek yerine gerçekten aletini kesmiş gibi bakarken, o lanet olası lazerle çalışan tabancanın ucu ona baktı.

Çok yorgundu. Kaçmaktan, a olmaktan, yalnızlıktan ve acı çekmekten yorulmuştu. Ve o birkaç kısa haftayı unutamıyordu.

güvendedeydi, sıcaktı. Styx onu öptüğünde, ona sarıldığında. Ertesi günün ek bir tehlikeden daha fazlasını getireceğini hissettiğinde.

Silaha baktı ve yolun sonuna geldiğini anladı. Koşabildiği kadar koşmuştu ve yolun sonunda kendini tam olarak on dört yaşında, çok masum bir şekilde başladığı yerde buldu.

Tek başına.

"Bak, Marx'ın seni tutup tecavüz etmesine izin verme Storme. Styx seni çiftleştirdi. Şimdiye kadar başka bir erkeğin dokunuşunun acı verici olacağını farkına varmışsındır." Storme'un hâlâ kollarını ovuşturduğu yere baktı. "Seni Cennet'ten çıkardıktan saatler sonra bile hâlâ acıyor. Seni çılgılık atana kadar siktiğinde nasıl acıyacağını bir düşünsene."

Tanrım, Gena'ya neden bahsettiğini sormayı çok isterdi. Kesin olan bir şey vardı ki, onda bir sorun vardı. Derisinin hemen altında sanki morarmış olması gerekiyormuş gibi bir acı vardı. Ve bu, kollarında hiç morluk olmadığı, sadece yüzünde ve muhtemelen kaburgalarında morluklar olduğu gerçeğiyle uyuşmuyordu.

Storme bu karmaşadan bir çıkış yolu bulmak için mücadele ederken eski arkadaşına ve onun doğrulttuğu silaha baktı. Gena'nın kendisine sırtını dönebileceği kâbusunu hiç düşünmemişti.

Hayatındaki herkesten şüphelenmişti ama Gena'dan hiç şüphelenmemişti. Gena onu yaralı, aç, kirli ve zihinsel bir ipin ucundayken bulmuştu.

Gena'nın o barın arkasına geçtiği ve onu korku içinde sinmiş bulduğu gece dört yıldır kaçıyordu. Storme paniğe kapılmış, dehşete düşmüş ve babasına itaatsizlik etme ihtiyacıyla savaşırken vicdanıyla da boğuşmuştu.

Eğer babasının çaldığı bilgileri Irk'a ya da Konsey'e teslim ederse, tehlike ortadan kalkacaktı. Irklar koruyacaklarına, tazminat ödeyeceklerine, veri çipi karşılığında istediği ödemeyi yapacaklarına kaç kez yemin etmişlerdi?

"Ne yapman gerekiyorsa yap, Gena." Gözlerini doldurmak üzere olan gözyaşlarını geri kırıştırdı. "Styx'e o çipi ben verdim. Şimdiye kadar, Jonas

Wyatt'ta. Bu yüzden Irklar benim için gelmedi, Gena. Bu yüzden artık yaşasam da ölsem de umurlarında değil."

Gena, Marx'a bağışlamak için dönerek, "Bana o orospunun yalan söylediğini söyle," dedi.

Storme'u dikkatle izliyor, kahverengi gözleri öfkeyle ona bakarken derin ve yavaş nefes alıyordu.

Sadece bu tepkiyi vermeden yalan söylemeyi öğrenmiş olması için dua edebilirdi.

"Emin olamıyorum," diye hırladı. "Korku, acı ve Styx kokuyor. Çiftleşme ilk başta kokuyu yalan kadar ince bir şeyi tespit edemeyecek kadar değiştirir."

Eğer Styx'i ele geçirmeyi başarır, ki başarması için dua ediyordu, o zaman şu anda hissettiği kafa karışıklığı yüzünden onun canını yakacaktı.

O lanet olası çiftleşme sıcaklığından ne kadar çok bahsederlerse, magazin haberlerinin bir muhabirin hayal gücünün ürünü olmaktan ziyade gerçekmiş gibi görünmesini sağlıyordu.

Tüm bunlar bir yana, Gena'nın yüzünü izlerken, yavaşça sandalyeye geri oturdu ve parmaklarının, son ziyareti sırasında evdeki birçok silahtan yalnızca birini sakladığı koltuk minderi ile kol arasında kaymasına izin verdi.

Burası onun sığınağıydı. Birkaç günlük huzur için kaçabildiği tek yerdi. Burayı nadiren kullanıyordu ama her ihtimale karşı evi hazır tutuyordu.

"O zaman yalan söylüyor derim." Gena soğuk ve sert bir gülümsemeyle kararını verdi. "Ve bize doğruyu söylemesi için ikna edilmesi gerektiğine karar verdim."

Storme başını yavaşça salladı. "Bunu yapma Gena. İstediklin şeyi elde edemeyeceksin."

Gena'nın dudakları öfkeli bir alaycılıkla kıvrıldı. "Altı yıldır senin sıksa kışını gölgelemek ve içine girmekten kaçınamayacak kadar aptal olduğun yangınlardan çıkarmak zorunda kaldım." Gena tiksintiyle başını salladı. "Seni bir tazi gibi yere serdiklerinde bile bir Irkı öldürmeyeceksin. Yine de küçük kuyruğunu kıstırıp her zaman olduğun gibi korkmuş küçük bir tavşan gibi kaçırırsun. Pekala, sürük, kaçış günlerin sona erdi. O sıksa kışına tecavüz ederken senin çığlıklarını dinlemekten çok keyif alacağım."

Storme'un parmakları sandalyenin minderinin kenarına sıkıştırılmış silahın kabzasının üzerinde kıvrıldı. Fazla şansı yoktu. Çok yakın olacaktı. Ve mermiler lazerle çalışan bir silaha karşı her zaman iyi bir bahis değildi.

"Sana inanmam için bana yalvarmayacaksın değil mi?" Gena başını eğdi, koyu sarı saçlarının kısa sivri uçları Storme'a doğru ilerlerken odanın içinde tuhaf bir gölge oluşturuyordu.

Biraz daha yaklaş, diye düşündü Storme. Kendisine yaklaşan Gena olacağını tahmin etmemişti. Marx'ı bekliyordu. Ama bu daha da iyiydi.

"Ayağa kalk, Breed serseri," diye emretti Gena silahını uzatıp öfkeyle işaret ederken. "Bir Çakalın nasıl sikiştiğini öğrenmenin zamanı geldi. Ben izlerken." Yaklaştı. "Ve emirlere çok iyi uyuyor. Tıpkı ona söylediğim gibi seni becerecek."

Bir santim daha yaklaştı. Gena güldü ve silahın namlusunu Storme'un omzuna doğru itti.

Storme hareket etti.

Elini uzattı, Gena'nın bileğini kavradı ve büktü. Storme tüm ağırlığını bu sürpriz hamleye verince lazerle güçlendirilmiş silah zararsız şekilde duvara çarptı, döndü ve sandalyenin arkasına atlayıp yüzünü kollarıyla kapatarak kendini pencereden aşağı fırlatırken diğer kadını duvara çarptı.

BÖLÜM 18

Yere düşen Storme, gömleğinin yukarıya doğru kaydığı ve önünden yere yağın camlara karşı savunmasız etini ortaya çıkardığı yan tarafında keskin bir ateş hissettiğinde bir çığılıı zar zor bastırmayı başardı.

Daha sonra kontrol edecekti, ayağı kalkıp dua etmeye başlarken kendi kendine söz verdi. Bu aldığı ilk yara değildi ve muhtemelen son da olmayacaktı. Tabii hayatta kalırsa.

Kulübeyi çevreleyen ormana doğru koşarken lazer ateşinin sesini şimdi bile duyabiliyordu. Cehennemin köpekleri peşindeymiş gibi koşarken, uzaktan yükselen sesler ve otomatik tüfek ateşleri yankılanmaya başladı.

Gece boyunca hızla ilerlerken arkasında lazer ateşi ve mermi sesleri yankılanıyordu ve tehdit eden fırtına yukarıdaki göklerde açılmıştı.

Yağmur yere dökülmüş, zemini kaygan ve ıslak hale getirmişti. Arkasından gelen sesler orada Gena dışında başkalarının da olduğunu gösteriyordu. Muhtemelen Gena ve Marx'ın onu takip etmesini geciktiren başkaları.

İrklar. Breeds gece saklanıyordu ama Styx değildi. Styx orada olsaydı onu kurtarırdı. Orada, kulübede olurdu. Beklemezdi.

Tökezleyerek dizlerinin üzerine çöktü ve gözyaşlarını ve içinde kabaran acıyı tutmak için mücadele etti.

Olabilseydi burada olurdu. Hayatı için savaşıırken onu gece boyunca koşturmazdı.

"Seni orospu!" Gena'nın öfkeli çığılıı karanlıkta yankılanırken silah ateşi kesildi ve ardından bir kez daha rat-a-tat-tat başladı.

Cehennemi duymak gibiydi. Nasıl savaşacağını bilmediğı bir savaşın ortasında olmak gibiydi.

Parmakları, tutunmayı başardığı silahın kabzasının etrafında kıvrıldı. Kendini tekrar ayağa kalkmaya zorlayarak koşmaya devam etti. On yıldır koşuyordu, bildiği tek şey buydu. Belki de koşmaya devam ederse unutacaktı. Bir süreliğine sıcak ve güvende olduğunu unutturdu. Bir süreliğine daha önce hiç bilmediği bir şeyi öğrenmişti.

Fazla bir avantajı yoktu. Hatta bir Cins Çakal'ın ne kadar hızlı koşabildiğini düşünürsek, muhtemelen hiç de önde sayılmazdı. Eğer Marx arkasındaysa, onları geciktiren her kimse ona en iyi ihtimalle birkaç dakika veriyse şanslı sayılırdı.

Ama eğer şanslıysa, çok ama çok şanslıysa, işlek yolda bir araba bulabilir ve onu en yakın kasabaya götürebilirdi. Marx ve Gena'yı kasabada kaybetmek daha kolay olurdu. Bir Cins için bu kadar çok kokuyla karşı karşıya kaldığında tek tek kokuları takip etmek daha zordu, bunu biliyordu. Konsey üyelerinin, Irkların emri altındaki eski eğitmenlerin ve Irklara zulmetmenin bir parçası olan askerlerin New York, Los Angeles, Dallas gibi yerlere taşınmasının nedenlerinden biri de buydu.

Tek yapması gereken ana yola ulaşmaktı.

Şans. Eğer şans onun yanında olsaydı, Gena'nın yanında getirdiği Irklar ve Çakal hâlâ kulübede savaşıyor olurlardı ve her iki taraf da Gena'nın bir kez daha kaçmakta olduğu gerçeğinden haberdar olmazdı.

Styx Irklarla birlikte değildi. . Olmadığını biliyordu.

Onu bu şekilde yalnız ve korkmuş halde bırakmazdı.

Kasabaya bir araç bulabilir ve birkaç saatliğine saklanacak bir delik bulabilirse, belki o zaman nereye gideceğini, ne yapacağını ve yüzüğü Jonas Wyatt'a güvenli bir şekilde nasıl ulaştıracığını düşünebilirdi.

Kesin olan bir şey vardı ki, babasının ona emanet ettiği bilgiler bir şey yapmazsa ölümüne neden olacaktı. Tıpkı Styx'in ölümüne neden olabileceği gibi.

Bunu Jonas'a vermek zorundaydı, Konsey'in bunu ondan almasına izin veremezdi. Bu onu bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışıp bırakmıştı, dönecek yeri yoktu ve kaçmaktan çok yorulmuştu.

Önündeki dik yokuşu hızla tırmanırken, ayaklarının altındaki toprak gevşedi ve onu değerli saniyeler boyunca dengeden uzaklaştırdı. Kaptak bir

Yakındaki bir çalının ince dalında, dikenler etine battığında dudaklarından geçen çığlığı durduramadı.

İçgüdüğü ve acıyla geriye doğru sarsıldı ve feci bir kavis çizerek ıslak toprakta dönüp yamaçtan aşağı yuvarlandı.

Vücudu sert bir şekilde yere çarptı, yüzü yere çarparken tırnaklarını toprağa geçirdi ve kendini ayağa kaldırmak için mücadele etti.

Bir kez daha dene.

Zor nefes alan, güçsüzlüğü içine işleyen Storme, kendini tepeye, yukarıdaki yola doğru sürüklemeye çalışırken tekrar tökezledi. Yoldan geçen araçların ışıklarını görebiliyor, asfaltın ve yolda yarışan lastiklerin sıcaklığının kokusunu alabiliyordu.

O kadar da uzak değildi, dedi kendi kendine umutsuzca. Başarabilirdi.

Sadece birkaç metre daha. Güvenliğe sadece birkaç adım kalmıştı.

Parmaklarını ıslak toprağa sokarak yokuşu tırmandı, tökezleyerek bankete çıktı ve ışıklar görüşünü delip geçerken sallanmaya başladı, gıcırdayan lastiklerin sesi duyularına ulaşırken onu değerli saniyeler boyunca kör etti.

Karanlık ve büyük bir araç çarparak önünde durdu. Bir çeşit minibüs. Yan kapı bir gümbürtüyle geriye kayarken Storme sersemlemiş bir şekilde sallandı ve kendini karanlık iç mekâna çekilirken buldu.

Başı dönüyordu, bitkin düşmüştü, ne çok güçlü tutuşla ne de kapı bir gürültüyle kapanmadan ve araç bulunduğu yerden hızla uzaklaşmadan önce etrafından kayarak çıkışı engelleyen erkek bedenleriyle mücadele edebilmesinin imkânı vardı.

Tek bildiği siki tuttuğu gerçeğiydi. O kadar iyi ve gerçekten ölmüştü ki, devam edip yaratıcısına son sözlerini söyleyebilirdi, çünkü çok yakında onunla buluşmaya hazırlanıyordu.

Bunu sadece Konsey askerleri ya da Irklar planlamış olabilir. Ve Irkların şu anda kendi ırklarını korumakla meşgul olduklarını biliyordu.

Onlardan biri değildi, bu yüzden korunmuyordu. Styx onun için gelmemişti.

Uçuş, baş dönmesi, dehşet ve aniden içine dolan kalp kırıklığı o anda tüm duyularını ele geçirdi. Hissetti

Karanlığı, kutsanmış unutuluşu hissetti ve isteyerek, minnetle içine gömüldü.

Çiftleşme ısısı.

Styx eşini göğsüne bastırdı, diğer ırkların kokusu duyularını rahatsız etmeye başladıkça içinden vahşi bir öfke akıyordu. İçinde uluyan hayvan, eşini güvenli bir yere götürmesini, vücudundaki yaraları kontrol etmesini, o ölmenden önce içinde hissettiği yürek parçalayıcı acıyı dindirmek için bir şeyler yapmasını istiyordu.

kollarında bayıldı.

Sığınak'ta kendine geldiğinde, sadece eşinin kaçırıldığını öğrendiğinde içinde yanan öfke, Styx'in bir daha asla hissetmek istemediği bir şeydi. O kanlı ilkel öfkenin onu ele geçirmesini, onu kontrol etmesini asla istemedi.

Kurt sadece içgüdüleriyle hareket ediyordu. Onun için hiçbir şeyin önemi yoktu, dünyasında eşini bulmaktan başka hiçbir şey yoktu.

Dilinin altındaki bezler anında çiftleşme hormonuyla dolmuştu. Zihni ona duyduğu ihtiyaçla, sahiplenme duygusuyla ve aklındaki diğer tüm düşünce ve içgüdüleri bastıran korumacılık duygusuyla dolmuştu.

Hayalet Takımı'nın Marx Whitman ve Gena Waters'ın eşiyle birlikte kaçmasına izin verdiğini öğrendiğinde neredeyse çıldıracaktı.

Kim olduklarını öğrenirse Tanrı o piç Breed'lerin yardımcısı olsun. Tanrı biliyordu ki onları kendisi öldürecekti. Koku işaretlerini kontrol edebildiklerinin söylenmesi çok iyi bir şeydi, çünkü kokularını bilseydi ya da tanısaydı, öldürme dürtüsüne karşı koyamazdı.

Eşine bakarken, çiftleşme hormonunun ağzına aktığını hissedebiliyordu. Aleti o kadar sertleşmişti ki demiryolu çivilerini onunla dövebileceğinden emindi. Bedeni onun sıcaklığına karşı hassastı, onu emiyor ve vücudundaki her hücre ona ulaşmak ister gibi görünürken ona daha fazlasını geri döküyordu.

Minibüs hızlanmaya başladığında Mordecai, "Arkamızdan gelen bir misafirimiz var," diye seslendi.

"McCrae, Brogan'la bağlantı kur ve ona heli-jet için tahmini varış süremizi bildir," diye hızla emretti Styx, içgüdüğü arkadaşını güvenli bir yere götürmek için gereken uygun tepkileri vermek üzere harekete geçti. "Haven'ın konumumuz ve durumumuz hakkında bilgilendirilmesini ve Gena Waters ile Coyote pişini yakalamak için derhal bir ekip gönderilmesini istiyorum."

Marx Whitman ölü bir çakıldı.

"Alfa Delgado çoktan bir ekip gönderdi," diye cevap verdi Mordecai, yola temas etmek için savaşı lastiklerin çığlık atmasına neden olacak kadar güçlü bir virajı alırken. "Tahmini varış süremiz bir dakika."

"Ve şirketimiz giderek yaklaşıyor," diye konuştu Navarro yolcu koltuğundan lazer tüfeğini kuşanırken. "Delgado'nun ekibi onları toplamak konusunda endişelenmek zorunda kalmayabilir."

Navarro'nun ses tonunda artık cinayet vardı. Bakışları vahşi bir ölümle parlıyordu ve Storme'un baygın haline kaydıkça merhamet onu yumuşatıyor gibiydi.

"Yola çıkmaya hazır olun," diye anons etti Mordecai, minibüs yolun hemen dışındaki geniş açıklıkta bekleyen heli-jet'in ışıklarına doğru hızla ilerlerken. "Yaklaşıyorum. Atlayın ve kaçın."

Araç, güçle uğuldayan siyah heli-jet'in açık kapılarının altı metre yakınında sallanarak dururken minibüsün kapıları açıldı.

Styx koşar adım araçtan çıktı, diğerleri arkasından gelirken atladı, minibüs boşta kaldı ve üzerlerine gelen motosikleti engelledi.

Marx ve Gena onlara ulaşmadan gemi havalandı, ona yöneltilen lazer ateşi zararsız bir şekilde ince havaya çarparken güçlü jetler devreye girdi ve gökyüzünde süzölmeye başladılar.

Styx başını jetin arka tarafındaki uzun koltuğa yaslarlarken Navarro, "Kanaması var," diye yorum yaptı.

"Kalçasında bir yara," diye yanıtladı Styx. "Daha yeni iyileşmişti. Görünüşe göre pencereden atlamaya olan bu eğilimini onunla tartışmam gerekecek."

Kulübeye doğru hızla ilerlerken, Marx ve arkadaşlarını takip eden Hayalet Ekibin bir üyesinden her saniye raporlar geliyordu.

Storme'u kaçırdıktan sonra Gena.

Breed kışlarının üzerinde durmuş, sonunda Styx beklerken çıldıracakmış gibi hissederken yerlerini telsizle bildirmişti.

"Marx yardım aldı," diye mırıldandı Navarro. "Bir insan ve iki Çakal yakaladık. Del Rey Çakalların icabına kendisi baktı. Konuştuğumuz gibi ortadan kaldırılıyorlar."

Styx gözlerini kapattı, keder onu batırmakla tehdit ediyordu.

İrk Yasası çok titizdi. Her İrkin Sığınak veya Barınağa girmesine izin verilmeden önce imzaladığı bir sözleşmeydi. İnsanların imzaladığı bir sözleşme olsa da, onların cezaları çok daha hafifti.

Sığınak veya Cennet'e ihanet etmek ölümcül bir şeydi. Hain rolünü isteyerek kabul eden hiçbir İrk, bundan pişmanlık duyacak kadar yaşayamazdı. Hiçbir yalvarış duyulmadı. Merhamet gösterilmezdi. Öldürülürlerdi.

"Kimdi o?" diye sordu uyuşmuş bir halde, kolları arkadaşının etrafında kenetlenmişti.

"Del Rey'in Rusya'dan kurtardığı Çakallardan ikisi. Coya bunu çok zor karşılıyor Styx," diye iç geçirdi Navarro. "Storme'nin başına gelenlerden kendini sorumlu hiss ediyor çünkü onlar kurtarılmasına yardım ettiği Çakallardı."

Styx başını iki yana salladı. Coyote alfasının küçük eşini asla suçlayamazdı, yumuşak kalbi onu babasının Rusya'da gözettiği Coyote'lerin kurtarılmasına yardım etmeye yönlendirmişti.

"Kadınlardan biri miydi?" Öyle olmaması için dua etti. Eğer Del Rey sürüsündeki kırılgan Coyote dişilerinden birini öldürmek zorunda kaldıysa, o zaman kendini asla affetmeyecekti.

Navarro başını salladı. "Jacob iki erkek olduğunu bildirdi. Greg ve Fargo. İtiraf ettikleri anda Ashley ikisini de öldürdü."

"Tanrım." Styx neredeyse ürperiyordu. Ashley neredeyse Coyote sürüsünün bebeğiydi. Huysuzdu, o kadar kız gibiydi ki bir erkeğin arka dişleri ağrırdı ve savaşta o kadar vahşiydi ki taşakları büzüşürdü. Onun birini, özellikle de bir sürü arkadaşını öldürme düşüncesi onu şok etmekten asla geri kalmıyordu.

"Del Rey neden ilgilenmedi?" Styx sert bir şekilde sordu.

Navarro, "Ashley onu Del Rey'e götürmedi," dedi. "Sorgulanmak üzere iki adamı almak için gönderilen ekiple birlikteydi."

Mordecai bakışlarıyla etraflarındaki karanlık gökyüzünü sürekli tararken, "Haven'a tahmini varış süresi iki dakika," diye rapor verdi. "Kamaranız hâlâ ayakta ve patlamalardan etkilenmedi. Güvenlik tüm bölgeyi ağlarla durumda ve alfalar ile eşleri şu anda güvenlik kontrolündeki güvenli s  tlerde kalıyorlar." Güvenlik kontrol  , Kurt Dağı'nın altındaki sığınaklardan oluşan ağır takviyeli bir labirentti.

Styx başını eğdi, eşinin kokusunu içine çekerken diğ  r kadınların g  vende ve zarar g  rmemiş olmasından dolayı Tanrı'ya ş  kretti.

"Çocukların ve eşlerinin peşindeydiler," diye homurdandı Navarro. "Marx partiye kadar Storme'un orada olduğundan haberdar değildi. Gena başından beri saldırının içindeydi."

Styx elini kızın sırtında gezdirerek k  çük bedeninin kırılganlığını hissetti, kızın kendisinden ne kadar kolay alınabileceğini d  ş  nd  k  çe h  l   dehşete kapılıyordu.

Son patlama etraflarına enkaz yağmasına neden olmuştu. Storme'u en k  t  s  nden korumaya çalışmıştı ama ağır bir kereste parçası sırtına ve boynuna çarparak onu bayıltmıştı.

Arkadaşını savunmasız bırakmıştı.

Bunun i  in kendini nasıl affedecekti? Storme'un ona ihtiya  cı olduğunda, ona y  nelik tehlike en   st seviyedeiyken orada olamadığı i  in.

"Bu bir daha olmayacak Styx," diye g  vence verdi Navarro. "Hayalet Takım onun durumundan habersizdi. O bir esir olarak g  r  l  yordu, bir eş olarak değıl."

Bu nedenle onun hayatına verilen   ncelik, güvenli bir yere g  t  r  len   iftleşmiş dişiler ve çocuklarınkinden daha d  ş  kt  .     nk   onu Cennet'te kurulmakta olan entegre toplumun i  ine   ekmek yerine s  r  lerden saklanmasına izin vermişti.

"Hayır, bir daha olmayacak," diye kabul etti, heli-jet inerken sesi sertleşti. "Bir daha asla, Navarro. Bununla bizzat ilgileneceğim."

Ağır kapılar,   n kapılara giden geniş taş y  r  y  ş yolunda kayarak a  ıldı.

Storme'u göğsüne yaslayarak helikoptere doğru ilerlerken, Navarro evin kapılarını açmak için onun önünden koştu.

Etraflarındaki ağaçlar ve kulübeler harabeye dönmüştü. Ana topluluğun güzelliği ve eşsiz tasarımı yara almıştı. Yeniden inşa edilecekti ama bir kez daha içlerinden birinin onlara ihanet ettiğini asla unutmayacaklardı.

Eve adım attığında Navarro'nun kapıyı arkasından kapattığını fark etti ve Styx bu geniş kulübeye taşındığından beri ilk kez değerli yükünü yatak odasına taşımadan önce kapıyı kilitledi.

Yatak odasının kapısına yaklaştığında, yatak odasından süzülen koku karşısında neredeyse duracaktı.

"Styx?" Cassie odada bekliyordu, odanın kenarında duran büyük koltuklardan birine kıvrılmıştı.

"Evine git, Cassie." Şu anda eşinden başka kimseyle ilgilenemezdi. Cassie'nin sadece bitkin olduğundan, vücudunda hissedebildiği sakinleştiricinin etkileriyle savaştığından emin olmaktan başka bir şey yapamazdı.

Styx, Storme'u yataklarına yatırırken Cassie yavaşça ayağa kalktı ve siyah saçlarının uzun tellerini onun solgun, kir bulaşmış yüzünden geriye doğru düzeltti.

"Beni dinle Styx." Cassie onun arkasına geçti, sesi sessiz ve üzgündü. "Senin öldüğüne inanıyor. Bilincini kaybetmiş bir kaçmasının nedeni de buydu. Daha fazla yüzleşemedi. Çok uzun bir yolun sonuna geldi."

Cassie yatağın kenarına oturdu, bakışları şefkatle Storme'un üzerindeydi.

"Cassie, nedeni ne olursa olsun, uyanacak," diye güvence verdi ona. "Bunu sağlayacağım. Şimdi sığınağa dönmen gerekiyor. Ailenin seni aradığından eminim."

"Benimle hâlâ bir çocukmuşum gibi konuşuyorsun," dedi ve içini çekti. "Kimse Irk Yasasını benim kadar iyi anlayamaz, benim duyduğum sırları başkası duyamaz ama yine de benimle konuşmaya ve hâlâ dokuz yaşındaymışım gibi davranmaya devam ediyorsun."

"Ya da eşimle baş başa kalabilmek için istediğimi yapmayı reddediyorsun," diye öfkeyle homurdandı.

"Belki günün birinde biri bana bir yetişkin gibi davranmayı akıl eder," diye homurdandı yataktan kalkmadan önce. "Sadece bunun bir kız olacağını sana söylemem gerektiğini düşündüm."

Styx dondu kaldı, sonra başını yavaşça kaldırdı ve şok içinde ona baktı. "Ne dedin sen?"

"Bir yolunu ." Kadın ona ters ters baktı.

Doğruldu, gerildi. "Hamile mi kalacak?"

Cassie gözlerini devirdi. "O zaten hamile, koca oğlan. Sen ve küçük eşin bir başka bilimsel mucize olmak üzeresiniz. Bykbabanla temasa geç, belki o nedenini bulabilir. Çiftleşme ısısı ya da hormonlar konusunda endişelenme. Bu sadece onu daha eşsiz kılacak."

Sonra döndü ve kadınsı bir öfkeyle yatak odasından çıktı ve adam bunu ancak fark etti.

Gözleri eşinin üzerindeydi. Yeni hayatın kokusunu içine çekmeye çalışırken tüm varlığı eşine odaklanmıştı.

Ve işte . Çok ince, çok yeni, günlerden daha fazla değil.

Elini kaldırıp parmaklarını karnının üzerinde gezdirirken, kalbinin öyle bir duyguyla sıkıştığını hissetti ki, onunla ne yapması gerektiğinden gerçekten emin değildi.

Koyu renkli avucunun kızın solgun etinin üzerinde uzandığı yere bakarken, dilinin altındaki bezlerin bir kez daha zonkladığını ve çiftleşme hormonunun tadının ağzını doldurduğunu hissetti.

Bunu paylaşma ihtiyaı onu delirtiyordu.

Onu kendisine bağlamak, asla kurtulamayacağı bir şekilde sahip olmak istiyordu. Onun kalbine, ruhuna, kadınsı ruhunun özüne sahip olmak istiyordu.

"Ah, geç kız, benim için daha ne kadar mucize olabilirsin ki?" diye fısıldadı başını eğip dudaklarını onunkilere değdirirken, yine de ne zaman birlikte olsalar aralarında kaynayan uyarılmayı hızla alevlendirecek hormonu tutmaya dikkat ediyordu.

"Uyan, şeker," diye fısıldadı. "Bana gel, Storme. Sensiz nasıl var olabilirim ki?"

Onsuz var olamazdı. O yanında olmadığında ne hayat, ne başarı hissi, ne ne neşe, ne de özgürlük vardı.

Kadın kıpırdamadan yattığında, dudaklarından bir iç çekiş süzüldü. Onun biraz daha uyumasına izin verecekti. Ama o zamana kadar en azından temiz olduğundan emin olabilirdi. Marx ve Gena onu Haven'dan yüzlerce kilometre uzağa, Storme'un ailesinin bir zamanlar yaşadığı eski, terk kulübeye sürüklemişlerdi.

Styx kendi banyosundaki büyük bahçe küvetinde yarım küvet dolusu buharlı su akıttıktan sonra önce kendini sonra da eşini soyup banyoya taşıdı.

Onu göğsüne bastırırken ısıtılmış suyun içine girdi, onu nazikçe tutmak için mücadele etti, zaten hassas olan etini yaralayanlara tek bir çürük bile eklenmediğinden emin olmak için.

Yumuşak bir bez kullanarak onu nazikçe temizledi, elleri üzerinde gezindi, kendi sıcaklığı ve suyun sıcaklığı üşümüş bedenini ısıttı. Onu minibüse çektiklerinde yağmur ve çamurdan sırlıslık olmuştur.

Hatta, ekibin geri kalanıyla kalıp alfa eşlerini koruma emrine rağmen Marx ve Gena'nın peşinden yola çıkan Hayalet Ekibi'nin tek üyesinin arkasından kulübeye doğru koşarken neredeyse onu ezeceklerdi.

Ekip üyesi Styx'in sonsuz minnettarlığını kazanmıştı. Diğerleri Storme'u kaderine terk etmişti çünkü çiftleşme kokusu taşımıyordu, çünkü bir Cins tarafından sahiplenilmemişti. Emirlerle karşı gelen ve Çakal ile dışı bakıcısını yakaladıktan sonra yerini bildiren kişi hariç hepsi.

Siyah saçlarının uzun tellerini yıkayıp bakım yaptıktan sonra Styx küveti boşalttı ve el duşunu kullanarak suyun ısıtıcı okşayışını vücuduna yağdırdı ve üşümesini engelledi.

Kalan son kir taneleri de giderden aşağı akarken, büyük bir havluyu kızın etrafına sarmadan ve onu yatağa geri taşımadan önce ikisini de tekrar duruladı.

Onu kuru tarafa yatırdı ve daha önce çamurla lekelenmiş ve nemli olan battaniyeleri aceleyle çıkardı. Temiz, yumuşak çarşafı ve ağır bir yorganı yatağın üzerine serdikten sonra saçlarını kurutmayı bitirdi, nazikçe taradı ve onu battaniyenin altına sokup yanına kıvrıldı.

O kadar sertleşmişti ki taşaklarındaki ağrıyla nefes almaya bile zor dayanıyordu. Onu öpme, çiftleşme hormonunu onunla paylaşma ihtiyacı o kadar baskındı ki, kendini bir kez daha dudaklarını onunkilere sürterken buldu.

Kadın adamın altında kıpırdandı ve adamın kıpırdamadan durmasına, çaresiz bir umutla ona bakmasına ve kirpiklerinin titreyerek açılmasını izlemesine neden oldu.

Zümrüt rengi gözlerinde önce korku ve çaresizlik parladı, sonra şaşkınlık, ardından da tam bir sevinç gözlerinin güzel yeşilini aydınlattı.

"Styx?" Adını fısıldadı, elini kaldırdı, yüzüne dokunduğunda parmakları titriyordu.

"Evet, genç kız, benden kurtulmak o kadar kolay değil." Sırıtmaya çalıştı ama yapamadı.

Onu kaybetmeye bu kadar yaklaşılmışken içinde bir eğlence uyanırsa kahrolurdu.

"Gittiğini sanmıştım," diye fısıldadı, gözleri yaşlarla dolarken dudakları titriyordu. "Seni sevdiğimi söyleyemedim. Beni değiştirdiğini." Kadının sesine bir hıçkırık ve adam onun bakışlarında gördüğü duygu karşısında kendi gözlerinin de nemlendiğini hissetti.

"Ah, genç kız, ben sana aynısını söyleyemeden o piçlerin seni sürüklemesine izin verdin," diye hırladı parmakları dudaklarının yumuşak çizgisine dokunmak için kalkarken. "Gittiğini fark ettiğimde aklım başımdan gitti."

Dudakları kıvrıldı. "Kaybedecek pek bir şey yok, Styx."

"Evet," diye kabul etti. "Ve yakında, daha da az olacak. Gel genç kız, öp beni. Bana kalbini ver ki yarının en azından bir umudu olduğunu bileyim."

Etraflarını saran tehlike ortadan kalkmasa bile, en azından mutluluk, neşe olacağına dair umut.

Parmakları bir kez daha kadının karnını okşarken, dudakları onunkilere indi ve tarçın ve çikolatayla aşılınmış çiftleşme hormonu her ikisinin de duyularını doldurdu.

Onun altında inledi, dili onunkini yaladı, okşadı, küçük dudakları onu emmeden önce ve daha fazlasını talep ediyormuş gibi ona doğru eğildi.

Talepkârı.

Storme ağzını dolduran ısıyı, öpücüğünün baharatının içine işlediğini ve bundan inanılmaz bir zevk almaya başladığını hissetti.

Hormonlu çiftleşme öpücüğü. Magazin ve dedikodu gazeteleri bu şüpheli fenomenle ilgili hikayeler ve makaleler yayınladı. Çoğu insan buna inanmadı. Bazı saf kan fanatikleri bunun doğru olduğuna yemin ediyordu. Konsey askerleri arasında söylentiler vardı ve Storme hayal meyal babasıyla ağabeyinin benzer bir şeyi tartıştıklarını hatırlıyordu.

Şahsen Storme bu fikre hep alaycı yaklaşmıştı. Artık bunun doğru olduğunu biliyordu.

Eğildikçe vücudu ısınıyor, amı kremleniyordu, ta ki kalçalarındaki ıslaklığı hissettiğine yemin edene kadar.

Adam öpücüğü bırakıp dudaklarını çenesi boyunca, boynunun kemerli sütununa ve sonra meme uçlarının sert, sıkı tepelerine doğru okşarken dudaklarından umutsuz bir inilti çıktı.

Sert bir tomurcuğu dudaklarıyla kapatıp içine çekerken, elleri kadının kollarını okşadı. Nasırlı parmak uçları, hafif pürüzlü, kolundan aşağıya, kalçasına ve uyluklarına doğru ilerledi. Elleri asla hareketsiz kalmıyor, parmakları onu asla aynı şekilde iki kez okşamıyordu ama her vuruş sinir uçlarını harekete geçiriyor ve öyle yoğun bir zevk duyarlılığı yaratıyordu ki, kadının zevkten çılgılık atması sadece birkaç dakika sürüyordu.

Amı kasıldı, suları am dudaklarının çıplak eti boyunca kalın bir şurup gibi toplandı ve klitorisini hissiyatla çarpacak kadar hassaslaştırdı.

Etine değen hava bile bir okşamaydı, Styx'in göğsünden zorla çıkarılmış gibi gelen küçük hırıltılar ve iniltilerle ateşlendi ve yoğunlaştı.

Aleti bacağına iç tarafına yaslanmıştı, kalın ve o kadar sertti ki etinde kızgın demir gibi bir his uyandırıyor.

Dudakları göğüslerini sevip önce birini, sonra diğerini emerken, Storme başını tutup onu uyluklarının hassas etine doğru itme ihtiyacıyla savaştı.

Onun öpücüğüne ihtiyacı vardı. Dilinin klitorisine vurmasına, o aç hırıltıların klitorisini titretmesine ihtiyacı vardı.

Bu ateşli öpücükler gövdesinden aşağıya, karnının üzerine doğru inmeye başladığında kalçaları kalktı, boğazından boğuk çığlıklar koptu.

Göbeğinin düz düzleminde durarak karnının alt kısmına özellikle dikkat etti, dili okşadı, parmakları daha aşağıya inmeden önce okşadı.

Aşağıya.

"Aman Tanrım. Styx!"

Dili çıplak etin sırlıslıkla kırımlarında gezindi, o kadar sıcak ve kötüydü ki ilk yalamada neredeyse boşalacağına yemin etti.

Ama sevgilisi bundan daha şeytaniydi.

Her kadının en büyük cinsel fantezilerini gerçekleştirdiği bilinen Cins, ısınmış, şişmiş ete doğru fısıldadı. "Benim!"

Dişleri hassas kırımları ısırdı ve sinir uçları boyunca, doğrudan klitorisinin hassas tomurcuğuna giden heyecanlı bir his dalgası gönderdi.

Kadının suları, adamın şehvetli ve aç dili tarafından yakalanmak üzere etrafa saçıldı. Adam iç dudakları ayırırken amcığı şiddetle sıkıştı, dili şiddetli, sert bir bıçak darbesiyle içeri girmeden önce girişe sürtündü.

Kalçaları yataktan çıktı.

Sert erkek elleri onun kalçalarını kavradı, diliyle onu becermeye başlarken onu yerinde tuttu, geri çekilmeden önce onu serbest bırakmanın eşiğine getirdi ve sonra onu bir kez daha kenara itti.

İhtiyaç içinde çığlık atmak istedi. Çığlık atacaktı ama adam zevkten nefesini kesmeye devam etti.

Daha fazlasını talep etmek, orgazmını ve bu yeni, alev alev yanan hisle birlikte gelen her şeyi talep etmek istiyordu ama kelimeleri dudaklarına zorlayacak kadar duyularını sağlam tutamıyordu.

Çikolata ve tarçın, elleriyle adamın omuzlarına bastırıp onu geriye iterken, adam onun için arkasına yaslanana kadar onu iterken duyularını doldurdu; iri vücudu açgözlü duyuları için bir tat ve his ziyafeti oldu.

Avuç içleri adamın göğsünü ve karnını okşuyor, dudakları adamın dudaklarının üzerinde geziniyor, dili adaminkini yalıyor, adamın sert vücuduna sarılmaya çalışırken hormonlarla beslenen zevk kuyusuna dalıyordu.

Ona sarılmak istedi.

İstiyordu. Hiçbir şeyin önemi kalmayana, hissettiği, tattığı ya da bildiği tek şey onun dokunuşu olana kadar ona binmek istiyordu.

Ama Styx'in belli ki başka planları vardı.

Kadın, amının ağrıyan etini adamın sikinin şişkin tepesine bastıramadan adam kıpırdandı.

Onu kaldırıp, döndürüp, dizlerinin üzerine bastırdıktan sonra, hislerini tamamen sarsan bir hâkimiyetle arkasına geçerken göğsünde bir hırıltı yükseldi.

Göğsünün ağırlığı omuzlarını yatağa bastırarak ona yaslanırken, dişleri omzunun hassas etini ısırdı.

"Ah kızım," diye homurdandı kulağına, sikinin amının kaygan, ıslak kıvrımlarına bastırdığını hissederken. "Bir dahaki sefere daha fazla ön sevişme, sana yemin ederim."

Biraz daha ön sevişme? Daha fazla olursa heyecandan kalıcı olarak ölebilirdi.

Yine de olabilir.

Storme, seksinin girişinde şişmiş tepenin baskısını hissettiğinde hareketsiz kaldı. Duraklayarak, başını girişe dayadığında, adamın sikinden ilk kez, söylentilere göre ön sperm fışkırdığını hissetti.

Kayganlaştırıcı, ısıtıcı, hormonlu olduğundan şüphelenilen sıvı içine aktı, hassas eti ve hassas sinir uçlarını kapladı.

Vücudundaki gerginlik artarken, yine de amının marjinal gevşemesini hissetti. Bir sonraki hararetli fışkıрма, içinden hızla geçen his kıvılcımları gönderdi ve içine bastırmaya başladığında sıkı kasları daha da gevşetti.

Kabaca nefes alarak, kısa, sıkı itişlerle kendi sert etini içinde çalıştırırken, etin ayrılmasının, yanmasının, etrafında gerilmesinin saf ateşli zevkine odaklandı.

Her ölçülü penetrasyon, klitorisine doğru akan bir his patlaması gönderdi. Başını geriye atıp eğdiğinde ve adamın dudaklarını boynunun hassas sütunu boyunca hissettiğinde zonkladı ve acıdı, patlamaya hazır görününe kadar şişti.

Hope, Faith ve Charity'nin orada taşıdığı işareti görmüştü. Buna çiftleşme işareti deniyordu. Irkların tüm eşleri ya da kendileri de Irk olan eşler bu işareti taşırdı.

Zevk vücudunu yırtıp geçerken, her bir sinir ucu boyunca bir his ateşi yakarken, Storme hedef için yanıp tutuşuyordu. Her dokunuşu, her sahip olma seviyesini arzuluyor ve onun öpücüğüne açlık duyuyordu.

Nefes almak için savaşıırken, adam amının kaygan girintilerinin derinliklerine doğru ilerlerken, içine giren etin ağır genişliğini almak için zorlandı.

Hassas sinir uçları, alevli ihtiyaçlar körüklendikçe ve hayatta kalıp kalamayacağını merak ettiği bir yoğunluk seviyesine ulaştıkça ortaya çıktı.

Bir eliyle kalçasını tutarken, diğer eliyle yanındaki yatağa bastıran Storme, onu iliklerine kadar içine gömen o son, zorunlu hamleyi hissetti.

"Oh Tanrım!" Kendinden geçmiş bir zevkle sırtını kamburlaştırdı. Orgazma ulaşmadan boşalmaya hiç bu kadar yaklaşmamıştı.

"Ah kahretsin, Şeker. Ne kadar da ." Boğuk ve hırıltılı sesi kulağında gümbürdüyordu. "Sanki aletim bir mengenenin içindeymiş gibi hissediyorum. Mükemmel, sıcak, kaygan ve zevkten başka bir şey vermeyen bir mengene."

Zevk etrafını sarmıştı. Her bir dokunuşu, her bir sesi, her bir darbeyi ezberleyebilecek kadar duyularını korumasına izin verecek bir şeye, herhangi bir şeye tutunmak için savaşıırken, onun pençesinde titredi, ürperdi.

Hissedebileceği en büyük zevki bildiğini sanıyordu. Daha iyi olamayacağını, daha yoğun olamayacağını, ta ki o hareket etmeye başlayana kadar.

Aletinin içinde tünel açtığını hissetmek, sıkı, acımasızca hassas etini okşamak, umutsuzca tutunmaya çalıştığı son akıl sağlığını da çaldı.

Nefes almasını sağlayan tek şey içgüdü oldu. Zevk, onu kavramak ve yerinde tutmak için savaştan aşırı hassas kanaldan geçerken, serbest bırakılması için yalvarırken onun adını haykırmasını sağladı.

Tırnaklarını battaniyeye geçiren Storme ona doğru geri çekildi ve arkasından inlerken onu daha derine, daha sert bir şekilde götürdü.

Enfesti.

"Çok iyi," diye inledi, sersemlemişti, yakıcı, çaresiz bir zirveye ulaşan zevkten neredeyse hissizleşmişti. "Tanrım, Styx. Daha sert. Bu çok iyi."

Bu saf bir coşkuydu, sulandırılmamıştı ve sistemi boyunca öfkeleniyor, zihnini yakıyordu.

Ağır itişler onu mahvediyor, onu daha yükseğe itiyor ve orgazmının içinden alevlenmeye başladığını hissedene kadar vücudunda sıkılaşıyordu.

Çığlık atmaya çalıştı. Vücudu kırılıp kırılmayacağını merak edene kadar gerildi. Arkasında, Styx tekrar tekrar itti, sonra kulağında derin, sert bir hırıltıyla, serbest bırakılmasının ilk nabzını, ereksiyonu kavrayan hassas kas kütlesinde horozunun sert, yakıcı şişmesini hissetti.

Boğazından feryat figan bir coşku çığlığı yükselirken gözleri büyüdü.

Düğüm uzadı, onu daha sıkı gerdi, menisinin rahminin girişine doğru fışkırdığını hissettiğinde onu daha da içine kilitledi. Ecstasy onu sardı.

Boşaldı ve boşaldı, her titreyen zevk dalgası yakıcı bir his fırtınasıydı, onun altında sarsıldı, kalçaları onunkine daha sıkı bastırırken omuzları yatağa çöktü ve başka bir salıverme dalgası, gelgit gibi bir his dalgası gibi onu süpürdü ve dişlerinin tırmıkladığını hissetti, sonra kilitlendi. boynunun hassas eti.

Hiç bitmeyecek gibiydi. İçinde kilitlenmış olan düğümün her atışı, duyularına acı veren bir zevk dalgası daha gönderiyordu. Her meni fışkırması, kalçalarının her sert sarsıntısı felaketti.

Onun avuçlarında titremekten, kendini her bir duyuma vermekten ve Irkının kucağında bulduğu şeye hayret etmekten başka bir şey yapamıyordu.

Bunun mükemmellik olduğunu düşündü. Ya da olabileceği kadar yakındı.

Sert vücudu onu koruyarak üzerine yığıldığında, Storme sonunda Irklar söz konusu olduğunda neden her zaman bu kadar parçalanmış olduğunu anladı.

Nefreti sadece bir kişinin eylemlerine dayandığı için değil. Sadece korkuları yüzünden de değil. Birine ait olduğu için parçalanmıştı. Çünkü bir parçası, uğradıkları adaletsizliklerin onun olduğu kadar kendisinin de suçu olduğunu her zaman biliyordu

babasının, kardeşinin ya da bunun olmasına izin veren herhangi bir Konsey üyesinin hatası değildir.

İrklar hayvanlar, yaratıklar ya da yaratıklardı. Dünya üzerindeki diğer canlılar kadar yaşamayı, özgürlüğü ve sevgiyi hak ediyorlardı.

Ama bu adam, onun adamıydı.

EPILOG

Ashley True ve İnfazcı ortağı Sharone, Styx'in evinin ön kapısında duran kohya'ları Anya Delgado'nun yanında duruyordu. Alfaları Del Rey, ikinci komutanı Brim Stone, Kurt Irkı alfası Wolfe ve Hope Gunnar Ashley'in arkasında saygıyla duruyordu.

Styx kenara çekilip içeri girmelerine izin verdi, bakışları coya'nın harap olmuş solgun yüz hatlarını ve eşi yanında olmadığına kişisel korumaları olarak görev yapan dişi Çakallardaki çelik gibi, sert bakışlı amacı inceledi.

Storme oturma odasının içinde duruyordu, giyinikti, hâlâ çizikleri vardı, Anya önüne çıkarken yeşil gözleri ciddiydi.

"Biz tanışmadık." Anya'nın sesi boğuk ve gözyaşlarıyla pürüzlüydü. "Ben Alfa Delgado'nun eşi ve Çakal Irkları'nın coya'sı Anya Delgado."

"Coya Delgado." Storme başını saygıyla eğdi ama yeni çiftleşmiş bir aşık için normal olduğu üzere diğer kadına dokunmaya kalkışmadı ve coya da Storme'a dokunmaya kalkışmaması gerektiğini çok iyi biliyordu.

Çiftleşme döneminin ilk haftaları bir kadın için çok zorlu geçirdi. Vücudu Irk doktorunun dokunuşuna bile tahammül etmek istemiyor ya da bilim adamının çiftleşme semptomlarını hafifletecek hormonal bir tedavi oluşturmaya izin vermek için gereken testlere katlanmak istemiyordu.

"Bayan Montague," ellerini önünde kavuştururken coya'nın sesi yeniden sertleşti ve bir gözünden yaş süzüldü, "lütfen en içten özürlerimi kabul edin..."

"Coya, lütfen yapma." Storme nazikçe konuşurken başını salladı. "Olanlar ne senin ne alfanın ne de Alfa Gunnar'ın suçuydu. Marx, Greg ve Fargo kendi seçimlerini yaptılar. Bundan asla seni ya da Haven'daki başka birini sorumlu tutmam."

Bir an için Ashley ve Sharone'un sert maskeleri düştü ve Styx onların yüz ifadelerinde saf bir rahatlama gördü. Del Rey daha önce aramıştı.

ve sürüsündeki Çakalların yaptıklarından duyduğu üzüntüyü dile getirdi. Styx'e Anya'nın, Styx'in eşinin saldırıya uğrayıp kaçırılmasından duyduğu acıyı anlatmıştı. Anya üzüntüden teselli bulamamış ve Styx'in birkaç kişinin yaptıklarından Çakal sürülerini sorumlu tutacağından korkmuştu.

"Coyote sürülerinin yapabileceği bir şey varsa..." Anya'nın sesi kesildi. "Umarım Haven'daki herkes Çakal sürülerinin de Haven'ı kuran Kurtlar kadar sadık ve kendilerini Haven'ın hayatta kalmasına adanmış olduklarını biliyordur." Gözleri hâlâ yaşlarla doluyken odanın etrafına bakındı. "Herhangi bir kapasitede bize ihtiyaç duyulursa, her zaman ."

Styx o zaman gördü. Storme'un gözlerindeki daralmayı. Bir an düşündü ve yeni eşinin şimdi neyin peşinde olduğunu merak etti.

"Styx bir birleşme töreni talep ediyor." Storme eğlenir gibi sıırttı ama sesi gözlerinde gördüğü neşeyi yansıtıyordu. "Eşimi kabul ederken yanımda duran lupina ve felina'ya katılırsanız çok memnun olurum. Ve umarım sürülerinize törene ve sonrasındaki kutlamaya katılmaları için kişisel davetimi iletirsiniz."

Bu bir ilkti. Normalde, akşam yemeklerine ya da kutlamalara gelen Çakal Irkları sadece özel bir partiyi basmayı umursamayan cesur birkaç kişi ya da bir Kurt Irkı tarafından şahsen davet edilenlerdi.

Wolfe ve Hope, Çakalları davet etme işini Kurt sürülerinin bireysel üyelerine bırakmıştı. Her zaman söylediği gibi, onları kabul etmek zorunda olanlar onlardı.

"Töreniniz sırasında sizin için ayakta durmayı çok isterim." Şaşkınlık ve memnuniyet coya'nın nazik yüz ifadesine yansırken, onay da korumalarının gözlerini aydınlattı.

Ashley ve Sharone isterlerse amansız birer düşman olabilirlerdi. Eğer coya'ları aşağılanmış ya da saldırıdan dolayı suçlanmış olsalardı, Storme onların sonsuz hıncını kazanmış olurdu.

Bunun yerine, artık büyük olasılıkla ömür boyu sürecekt arkadaşlar edinmişti. Ashley elbette Storme'un tırnaklarını ve makyajını yapmakta ısrar edecekti. Alışveriş gezileri için Styx'in eşini kaçırarak ve muhtemelen onu Haven'dan kaçıracaktı, tıpkı coya'yı bir kızlar gecesi için dışarı çıkardıkları gibi.

Arka sokaktaki barın sahibi her zaman Delgado'yu arar ve uyarırdı, böylece Delgado onların güvenliğini sağlamak için korumalar gönderebilirdi.

Korumalar eğlenceye ya da kızların içki içmesine asla müdahale . Yine de çoğu zaman şoför olarak görev yapıyorlardı.

Styx bu düşünce karşısında neredeyse sırtıyordu.

Storme eşine döndü, onun gülümsemesini yakaladı ve içinden bir heyecan dalgası geçti.

Çocuklarından henüz kimseye bahsetmemişti, sadece ona. Adamın kendisinden önce öğrenmiş olmasına hâlâ kızgındı.

Ama neşe doluydu ve bu neşe bulaşıcıydı. Kalbini ve hayatını dolduruyordu.

Onun çikolata aşığıydı ve ona en mükemmel fırtına diyordu çünkü hayatına girmiş ve hayatını tamamen temizlemişti.

Hayat asla mükemmel olmayacaktı ama adam ona doğru ilerleyip kolunu beline doladığında ve Hope ile Anya törenle ilgili sorular sormaya başladığında, Storme hayatın hayal edebileceğinden çok daha iyi olacağını biliyordu.

Güvendeydi, sıcaktı ve sevdiğiyle aynı derinlikte sevilirdi. İskoç savaşçısı her zaman onun güvenliğini, kalbini ve neşesini korurdu.

Bir kadın daha ne ki?

"Storme, Jonas benden kişisel özürlerini ve sağladığınız veri çipi için minnettarlığını iletmemi istedi. Orada bulunan bilgiler son derece önemli." Wolfe bir adım öne çıktı, yüz ifadesi ve sesi kasvetliydi. "Henüz tüm ayrıntılara sahip değilim ama bu hafta içinde doktorlarımıza bilgi vermek üzere geri döneceğine söz verdi. Ona göre, babanız ve kardeşiniz sadece gerçek birer dahi değil, aynı zamanda Irklar söz konusu olduğunda gerçek birer dostmuş."

"Navarro da özürlerini iletiyor," dedi Hope üzüntüyle. "Kurtarma çalışmaları sırasında ağır yaralandı. Babanız tarafından size gelip bilgileri Irklara teslim etmeniz için sizi ikna etmesi için görevlendirilen kişi Navarro'ydu. İyileşmek için yıllarını harcadı ve hala o yaraların izlerini ve diğer sakatlıklarını taşıyor."

Styx onu kendine doğru çekerken Storme kabaca nefes aldı, Styx'in bedeni onu korurken Storme artık hayatındaki değişiklikleri hem fiziksel hem de duygusal olarak kavramaya başlamıştı.

"O zaman Navarro güven kazanmakta zorlanırdı," diye belirtti. "Bu onun hatası değildi, Alfa Gunnar. Kaçarak geçirdiğim yıllar, güvenden bağımsız olarak gerçekleşecek bir şeydi."

Ailesinin o son parçasına tutunması gerekiyordu. Veri çipi, babasının onu koruması için ona verdiği güven ve sevgili babası ve kardeşiyle olan son bağıını kaybetme korkusu, başka türlü doğamayacak bir nefreti canlı tutmuştu.

"Hepimizin savaşmak için sebepleri var, Storme," dedi Hope yumuşak bir sesle. "Ve hepimiz birbirimize yardım etmek için birlikte çalışırız. Cennet'e hoş geldiniz."

"Evine hoş geldin," diye fısıldadı Styx kulağına ve hemen içinde bir sıcaklık alevlendi, rahatlatıcı, sıcak, ait edici. O "bir şeyin" içine yerleştiğini hissedebiliyordu. Kalbinin hafiflediğini, gerginliğin üzerinden akıp gittiğini ve içinde bir umut, geleceğe dair bir aydınlanma hissi oluştuğunu.

"Özür dilerim." Hope'a baktı, şimdi içinde gerçek bir pişmanlık kabarıyordu. "Hiç anlamadım."

Eşinin ve Irkların hayatta kalması için verdiği sevgiyi, adanmışlığı ya da savaşı anlamamıştı. Şimdi anlıyordu ve bunun Hope'un da kendisiyle paylaşacağı bir savaş olmasını umuyordu.

Hope'un gülümsemesi nazikti, bakışları kabullenmeyle doluydu. "Yeni bir başlangıç, Storme. Yeni bir başlangıcımız var. Buradan yola çıkacağız."

Yeni bir başlangıç.

Storme sevgilisine baktı. Eşine. Korkularını, yanlış anlamalarını silen adama. Onu seven adam.

Elini kaldırdı, parmaklarının arkası kızın yanağını yumuşattı. "Benim mükemmel fırtınam," diye fısıldadı.

Ve o onun Styx'iydi. Onun kalbiydi.

Ona sırtarak karşılık verdi ve "Çikolatam var..." diye fısıldadı.

Penguin Group (USA) Inc.
sunmaktan gurur duyar

GacAT RcAD GARANTİLİ

Bu kitabı seveceğinizden o kadar
eminiz ki, size 100e/" para iade
garantisi sunuyoruz!

Eğer %100 memnun değilseniz
bu yayınlı ilgili olarak Penguin Group (USA)
Inc. paranızı iade edecektir!
Kitabı daha Önce iade etmeniz yeterlidir
5 Aralık 2010'a kadar paranızın tamamını geri alabilirsiniz.

To be eligible for refund, please mail the book, along with a
explanation of why you don't think this is a great read,
.....
We will send you a check for the purchase price and sales tax

M712G0510

C M M I N G   S O N

Yazarın yepyeni romanı
#1 *Nm' lord Times*'in en çok satan yazarı

L O - R A L E I G H

NnnRJo's II\,_OI1 f SE

Paranormal romance sensation Lora Leigh returns to the world of the Breeds in an all-new novel of animal instinct, carnal cravings, and primal pleasures.

penguin.com

Yeni Tanrı Aufhor'u Besliyor'dan

LO EA LE IGH

ond Nofionol Besteellng Yazar

JACI BUI77ON

NAUTI AND WILD

İki kadın birbirlerine karşı büyük bir
sevgi beslemektedir.

Loro Leigh, Güney'in boğucu manzarasını iyi bir
kızın kötü yola düşmesinin hikayesiyle yeniden .
Ama kötü yola düşen sadece o değil.

Joci 8urlon, Nevada senatörünün pervasız kızına
göz kulak olmak için tutulan seksi bir motorcunun
hikâyesini yazıyor. Rakip bir motorcu çetesine
takılmıştır - vahşi güzelliği hayal ettiğinden daha
savunmasız hale getiren tehlikeli bir hareket

penguen.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

